

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 331

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

53. sējums

2010. gada 15. decembris

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK 12
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK 48
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK 84

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/78/ES (2010. gada 24. novembris), ar ko groza Direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām ⁽¹⁾ 120

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Cena: EUR 8

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

II *Nelegislatīvi akti*

REGULAS

- ★ **Padomes Regula (ES) Nr. 1096/2010 (2010. gada 17. novembris), ar kuru Eiropas Centrālajai bankai piešķir konkrētus uzdevumus saistībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas darbību 162**

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1092/2010

(2010. gada 24. novembris)

par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Finanšu stabilitāte ir priekšnoteikums, lai reālā ekonomika varētu nodrošināt darba vietas, kredītus un izaugsmi. Finanšu krīze ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā, kas nav prognozējusi nevēlamus makroekonomiskus pavērsienus un nav novērsusi pārmērīga riska uzkrāšanos finanšu sistēmā.
- (2) Eiropas Parlaments vairākkārt ir aicinājis nodrošināt īsteni līdzvērtīgus konkurences apstākļus visiem iesaistītajiem dalībniekiem Savienības mērogā, vienlaikus norādot uz būtiskām nepilnībām Savienības īstenotajā aizvien integrētāku

finanšu tirgu uzraudzībā (2000. gada 13. aprīļa rezolūcija par Komisijas paziņojumu par finanšu tirgu sistēmas īstenošanu – rīcības plāns ⁽⁴⁾), 2002. gada 21. novembra rezolūcija par konsultatīvās uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾), 2007. gada 11. jūlija rezolūcija par finanšu pakalpojumu politiku laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam – Baltā grāmata ⁽⁶⁾), 2008. gada 23. septembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ⁽⁷⁾ un 2008. gada 9. oktobra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par *Lamfalussy* procesa turpinājumu – uzraudzības struktūra nākotnē ⁽⁸⁾), un tā 2009. gada 22. aprīļa nostāja par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) ⁽⁹⁾ un 2009. gada 23. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kredītvērtējuma aģentūrām ⁽¹⁰⁾).

- (3) Komisija 2008. gada novembrī pilnvaroja augsta līmeņa ekspertu grupu *Jacques de Larosière* vadībā sniegt ieteikumus par to, kā stiprināt Eiropas uzraudzības sistēmu, lai varētu labāk aizsargāt iedzīvotājus un atjaunotu uzticību finanšu sistēmai.
- (4) Nobeiguma ziņojumā, kas iesniegts 2009. gada 25. februārī ("*de Larosière* ziņojums"), augsta līmeņa ekspertu grupa *inter alia* ieteica izveidot Savienības līmeņa struktūru, kas atbildētu par risku pārraudzību visā finanšu sistēmā.

⁽¹⁾ OV C 270, 11.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ 2010. gada 22. janvāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 22. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 17. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 48. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 214. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 292. lpp.

- (5) Komisija savā 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" atzinīgi novērtēja un kopumā atbalstīja *de Larosière* ziņojuma ieteikumus. Eiropadome 2009. gada 19. un 20. marta sanāksmē vienojās par nepieciešamību uzlabot finanšu iestāžu regulējumu un uzraudzību Savienībā un izmantot *de Larosière* ziņojumu par pamatu rīcībai.
- (6) Komisija 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" ierosināja vairākas reformas pašreizējā sistēmā finanšu stabilitātes nodrošināšanai Savienības līmenī, tostarp jo īpaši Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) izveidi, lai atbildētu par makrouzraudzību. Padome 2009. gada 9. jūnijā un Eiropadome 2009. gada 18. un 19. jūnija sanāksmē atbalstīja Komisijas viedokli un atzinīgi novērtēja tās nodomu iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, lai 2010. gada laikā varētu pabeigt izveidot jauno sistēmu. Atbilstīgi Komisijas viedoklim Padome *inter alia* secināja, ka Eiropas Centrālajai bankai (ECB) "būtu jāsniedz analītisks, statistisks, administratīvs un loģistikas atbalsts ESRK, arī izmantojot valstu centrālo banku un uzraudzītāju specializētus padomus". Atbalstam, ko ECB sniedz ESRK, un uzdevumiem, kas uzticēti ESRK, nevajadzētu skart ECB neatkarības principu, veicot savus pienākumus atbilstīgi Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD).
- (7) Ņemot vērā starptautisko finanšu tirgu integrāciju un finanšu krīzes izplatīšanās riskus, ir vajadzīga apņēmīga Savienības iesaistīšanās procesos pasaules līmenī. ESRK vajadzētu izmantot augsta līmeņa zinātniskās komitejas specializētās zināšanas un uzņemties visus vispārējos pienākumus, kas jāveic, lai Savienības viedoklis par finanšu stabilitātes jautājumiem tiktu sadzirdēts, jo īpaši cieši sadarbojoties ar Starptautisko Valūtas fondu (SVF) un Finanšu stabilitātes padomi (FSP), no kurām tiek sagaidīti agrīni brīdinājumi par makroriskiem pasaules līmenī, kā arī visiem Divdesmit valstu grupas (G20) dalībniekiem.
- (8) ESRK *inter alia* būtu jāveicina SVF, FSP un Starptautisko norēķinu bankas (SNB) ieteikumu G20 valstīm īstenošana.
- (9) SVF, SNB un FSP 2009. gada 28. oktobra ziņojumā "Norādījumi finanšu iestāžu, tirgu un instrumentu sistēmiskā nozīmīguma novērtēšanai: sākotnēja izskatīšana", ar ko iepazīstināja G20 valstu finanšu ministrus un centrālo banku vadītājus, arī minēts, ka sistēmiska riska novērtējums, visticamāk, būs atšķirīgs atkarībā no ekonomikas vides.
- Sistēmiska riska novērtēšana būs atkarīga arī no finanšu infrastruktūras un krīzes pārvaldības sistēmas, kā arī no spējas novērst radušos traucējumus. Finanšu iestādes var būt sistēmiski svarīgas vietējām, valsts un starptautiskajām finanšu sistēmām un ekonomikai. Galvenie kritēriji, kas palīdz noteikt tirgu un iestāžu sistēmisko nozīmīgumu, ir šādi: lielums (atsevišķa finanšu sistēmas elementa sniegto finanšu pakalpojumu apjoms), aizvietojamība (cik lielā mērā citi sistēmas elementi var nodrošināt identiskus pakalpojumus traucējumu gadījumā) un savstarpējā sasaiste (saikne ar pārējiem sistēmas elementiem). Papildus novērtējumam, kas balstās uz trim minētajiem kritērijiem, būtu jāietver norāde uz finanšu apdraudējumu un iestāžu sistēmas spēju risināt ar finanšu neveiksmēm saistītus jautājumus, kā arī būtu jāapsver plašs papildu faktoru klāsts, piemēram, *inter alia* konkrēto struktūru un uzņēmējdarbības modeļu sarežģītība, finanšu autonomijas pakāpe, uzraudzības intensitāte un darbības joma, finanšu pasākumu pārredzamība un saiknes, kas var ietekmēt iestāžu kopējo risku.
- (10) ESRK uzdevumam vajadzētu būt uzraudzīt un novērtēt sistēmisku risku parastos apstākļos, lai mazinātu sistēmas apdraudējumu saistībā ar sistēmas elementu darbības traucējumiem un palielinātu finanšu sistēmas noturību pret triecieniem. Šajā sakarā ESRK būtu jāsekmē finanšu stabilitātes nodrošināšana un negatīvās ietekmes uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku mazināšana. Lai īstenotu savus mērķus, ESRK būtu jāanalizē visa attiecīgā informācija.
- (11) Pašreizējā Savienības sistēmā pārāk maz ir uzsvērtā makrouzraudzība un plašākas makroekonomiskās vides un finanšu sistēmas savstarpējā mijiedarbība. Atbildība par makrouzraudzības analīzi joprojām ir sadrumstalota, un to veic dažādas atšķirīgu līmeņu iestādes bez mehānisma, kas nodrošinātu, ka makroriski tiek attiecīgi identificēti un ka brīdinājumi un ieteikumi tiek izteikti skaidri un tiem seko rīcība, un tiek veikti attiecīgi pasākumi. Lai Savienības un pasaules finanšu sistēmas varētu pienācīgi darboties un lai mazinātu to apdraudējumu, ir jāuzlabo makrouzraudzības un mikrouzraudzības savstarpējā atbilstība.
- (12) Lai īstenotu šo jauno makrouzraudzības sistēmu, ir vajadzīga uzticama un autoritatīva vadība. Tādēļ, ņemot vērā tās izšķirošo nozīmi un tās starptautisko un iekšējo uzticamību un *de Larosière* ziņojuma garu, pirmos piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā ECB priekšsēdētājam vajadzētu ieņemt ESRK priekšsēdētāja amatu. Turklāt vajadzētu noteikt stingrākas atbildības prasības, un ESRK struktūrās vajadzētu būt pārstāvētam plašam pieredzes, zināšanu un viedokļu spektram.

- (13) Turklāt *de Larosière* ziņojumā ir norādīts, ka makrouzraudzība ir lietderīga tikai tad, ja tā var kaut kādā veidā ietekmēt uzraudzību mikrolīmenī, savukārt mikrouzraudzība nevar efektīvi nodrošināt finanšu stabilitāti, ja pienācīgi ņem vērā norises makrolīmenī.
- (14) Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma (EFUS) būtu jāizveido, darbam vienotā tīklā apvienojot gan valstu, gan Savienības līmeņa finanšu uzraudzības jomas dalībniekus. Ievērojot godprātīgas sadarbības principu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktu, EFUS dalībniekiem būtu jāsadarbības godprātīgi un ar patiesu savstarpēju cieņu, jo īpaši lai nodrošinātu savstarpēju atbilstīgas un uzticamas informācijas nodošanu. Savienības līmenī tīklā būtu jāietver ESRK un trīs mikrouzraudzības iestādes: ar Eiropas Parlamenta un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ izveidotā Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde), ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾ izveidotā Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde) un ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽³⁾ izveidotā Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) (turpmāk visas kopā "EUI").
- (15) Savienībai ir vajadzīga īpaša, par visas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību atbildīga struktūra, kas konstatētu finansiālās stabilitātes riskus un vajadzības gadījumā izteiktu brīdinājumus un sniegtu ieteikumus, lai veiktu pasākumus šo risku novēršanai. Tādēļ būtu jāizveido ESRK – jauna, neatkarīga struktūra, kas aptvertu visus finanšu sektorus un garantiju sistēmas. ESRK būtu jāatbild par makrouzraudzību Savienības līmenī, un tai nevajadzētu būt juridiskas personas statusam.
- (16) ESRK sastāvā vajadzētu būt Valdei, Koordinācijas komitejai, sekretariātam, Konsultatīvajai zinātniskajai komitejai un Konsultatīvajai speciālistu komitejai. Attiecībā uz Konsultatīvās zinātniskās komitejas sastāvu būtu jāņem vērā atbilstīgie Valdes pieņemtie noteikumi par interešu konfliktu. Lai izvairītos no dublēšanās, Konsultatīvās speciālistu komitejas izveidē vajadzētu ņemt vērā jau esošās struktūras.
- (17) ESRK būtu jāizsaka brīdinājumi un, ja tā to uzskata par vajadzīgu, būtu jāsniedz vai nu vispārēji, vai konkrēti ieteikumi, kas jo īpaši būtu adresēti Savienībai kopumā vai vienai vai vairākām dalībvalstīm, vai vienai vai vairākām EUI, vai arī vienas vai vairāku valstu uzraudzības iestādēm, nosakot konkrētu termiņu attiecīgajai politiskajai rīcībai.
- (18) ESRK būtu jāizstrādā krāsu kods, lai ieinteresētās personas varētu labāk novērtēt riska veidu.
- (19) Lai palielinātu šo brīdinājumu un ieteikumu nozīmību un likumību, tie, ievērojot stingrus konfidencialitātes noteikumus, būtu jānosūta arī Padomei un Komisijai, un – ja tie adresēti vienas vai vairāku valstu uzraudzības iestādēm – EUI. Padomes apspriedes būtu jāgatavo Ekonomikas un finanšu komitejai (EFK) saskaņā ar tās uzdevumu, kā tas noteikts LESD. Lai sagatavotu Padomes apspriedes un laikus sniegtu tai politiskas konsultācijas, ESRK būtu regulāri jāinformē EFK un jāšūta brīdinājumu un ieteikumu teksti, tiklīdz tie ir pieņemti.
- (20) ESRK, pamatojoties uz ieteikumu adresātu ziņojumiem, būtu arī jāuzrauga, vai tās brīdinājumi un ieteikumi tiek ievēroti, lai nodrošinātu to, ka šiem brīdinājumiem un ieteikumiem patiešām tiek sekots. Ieteikumu adresātiem būtu jārīkojas saskaņā ar šiem ieteikumiem un bezdarbības gadījumā jāsniedz atbilstīgs pamatojums (mehānisms "rīkojies vai paskaidro"). Ja ESRK uzskata, ka reakcija uz ieteikumu nav bijusi pietiekama, tai, ievērojot stingrus konfidencialitātes noteikumus, būtu jāinformē adresāti, Padome un vajadzības gadījumā – konkrētā Eiropas Uzraudzības iestāde.
- (21) ESRK – katrā gadījumā atsevišķi un pietiekami savlaicīgi informējot Padomi, lai dotu tai iespēju reaģēt, – būtu jāizlemj, vai ieteikumam būtu jāpaliek konfidencialam vai to būtu jādara zināmu atklātībai, ņemot vērā, ka konkrētos apstākļos publiskošana var veicināt šo ieteikumu ievērošanu.
- (22) Ja ESRK konstatē risku, kas varētu nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, tai būtu nekavējoties jābrīdina Padome par šādu situāciju. Ja ESRK uzskata, ka var rasties ārkārtas situācija, tai būtu jāsažinās ar Padomi un jāsniedz situācijas novērtējums. Pēc tam Padomei būtu jāizvērtē, vai ir nepieciešams pieņemt EUI adresētu lēmumu, ar ko nosaka ārkārtas situāciju. Minētajā procesā ārkārtīgi svarīga ir konfidencialitātes pienācīga aizsardzība.
- (23) ESRK vismaz reizi gadā būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, un plašu finansiālo grūtību gadījumā – biežāk. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlamentam un Padomei vajadzētu būt iespējai uzaicināt ESRK pārbaudīt ar finanšu stabilitāti saistītus konkrētus jautājumus.

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 12. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 48. lpp.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 84. lpp.

- (24) ECB un valstu centrālajām bankām būtu jāuzņemas vadošā loma makrouzraudzībā to pieredzes un esošo uzdevumu dēļ finanšu stabilitātes jomā. Valstu uzraudzības iestādes būtu jāiesaista, lai tās varētu dalīties īpašajā pieredzē. Lai nodrošinātu to, ka makrorisku novērtējums pamatojas uz pilnīgu un precīzu informāciju par attīstības tendencēm finanšu sistēmā, mikrouzraudzības iestāžu līdzdalība ESRK darbībā ir būtiska. Tāpēc Eiropas uzraudzības iestāžu priekšsēdētājiem vajadzētu būt balsstiesīgiem locekļiem. Vienam kompetento valsts uzraudzības iestāžu pārstāvim no katras dalībvalsts Valdes sanāksmēs būtu jāpiedalās bez balsstiesībām. Ievērojot atklātības principu, 15 neatkarīgām personām ar Konsultatīvās zinātniskās komitejas starpniecību būtu jānodrošina ESRK ar ārēju ekspertu zināšanām.
- (25) Komisijas locekļa līdzdalība ESRK palīdzēs izveidot saikni ar makroekonomikas un finanšu uzraudzību Savienībā, savukārt EFK priekšsēdētāja klātbūtne atspoguļos dalībvalstu ministriju, kas atbildīgas par finansēm, un Padomes lomu finanšu stabilitātes nodrošināšanā un ekonomikas un finanšu uzraudzībā.
- (26) Ir būtiski, lai ESRK locekļi pildītu savus pienākumus neitrāli un aplūkotu finanšu stabilitāti tikai Savienībā kopumā. Ja vienprātību nevar panākt, balsojot par brīdinājumiem un ieteikumiem ESRK, katram loceklim vajadzētu būt vienai balsij, un lēmumi parasti būtu jāpieņem ar vienkāršu balsu vairākumu.
- (27) No finanšu iestāžu un tirgu savstarpējās saiknes izriet, ka iespējamo sistēmisko risku uzraudzībai un novērtējumam jāpamatojas uz plaša spektra attiecīgiem makroekonomikas un mikrofinanšu datiem un rādītājiem. Minētie sistēmiskie riski ietver finanšu pakalpojumu traucējumu risku, ko rada Savienības finanšu sistēmas vai tās daļu darbības ievērojama vājināšanās un kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. Jebkāda finanšu iestāde un starpnieks, tirgus, infrastruktūra un instruments var būt sistēmiski nozīmīgs. Tālab ESRK vajadzētu būt pieejamai visai informācijai, kas tai vajadzīga savu pienākumu veikšanai, vienlaikus saglabājot minētās informācijas konfidencialitāti.
- (28) Šajā regulā izklāstītie pasākumi attiecībā uz informācijas vākšanu ir nepieciešami ESRK uzdevumu izpildei, un tiem nebūtu jāskar Eiropas Statistikas sistēmas tiesisko regulējumu statistikas jomā. Tādēļ šai regulai nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku ⁽¹⁾ un Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽²⁾.
- (29) Tirgus dalībnieki var dot vērtīgu ieguldījumu izpratnē par procesiem, kas ietekmē finanšu sistēmu. Tālab ESRK vajadzības gadījumā būtu jākonsultējas ar privātā sektora dalībniekiem, tostarp finanšu sektora pārstāvjiem, patērētāju apvienībām, finanšu pakalpojumu lietotāju grupām, ko izveidojusi Komisija vai kas izveidotas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, lai dotu tiem vienlīdzīgas iespējas izteikt savus apsvērumus.
- (30) ESRK veidošanai tiešā veidā būtu jāsekmē iekšējā tirgus mērķu sasniegšana. Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzība ir Savienības jaunās kopīgās uzraudzības sistēmas sastāvdaļa, jo makrouzraudzības aspekts ir cieši saistīts ar mikrouzraudzības uzdevumiem, ko uzticēts veikt EUI. Tikai tad, ja sistēmā pienācīgi ņem vērā makrorisku un makrorisku savstarpējo mijiedarbību, visām ieinteresētajām personām var rasties tāda uzticēšanās, lai iesaistītos pārrobežu finanšu darbībās. ESRK būtu jāuzrauga un jānovērtē finansiālās stabilitātes riski, ko rada tādas attīstības tendences, kurām var būt ietekme nozares līmenī vai visas finanšu sistēmas līmenī. Pievēršoties šādiem riskiem, ESRK būtu jānodrošina iekšējā tirgus integrētā Savienības uzraudzības struktūrā, kas ir vajadzīga, lai sekmētu savlaicīgu un konsekventu politisko rīcību dalībvalstīs, tādējādi novēršot atšķirīgu pieeju izmantošanu un uzlabojot iekšējā tirgus darbību.
- (31) Tiesa 2006. gada 2. maija spriedumā lietā C-217/04 (Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome) ir atzinusi, ka "nekas EKL 95. panta [tagad LESD 114. panta] tekstā neliek secināt, ka Kopienas likumdevēja uz šā panta pamata pieņemtajiem pasākumiem attiecībā uz to adresātiem būtu jāaprobežojas tikai ar dalībvalstīm. Saskaņā ar minētā likumdevēja veiktu analīzi faktiski varētu izrādīties nepieciešams paredzēt kādas Kopienas iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa realizācijā, gadījumos, kad uz minēto normu balstīto aktu īstenošanai ir atbilstoša neobligātu papildinošu un pārraudzības pasākumu pieņemšana." ⁽³⁾ ESRK, uzraugot sistēmiskus riskus un attiecīgā gadījumā sniedzot brīdinājumus un ieteikumus, būtu jāveicina finansiālā stabilitāte, kas vajadzīga, lai turpinātu finanšu integrāciju iekšējā tirgū. Šie uzdevumi ir cieši saistīti ar Savienības tiesību aktu mērķiem attiecībā uz finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Tādēļ ESRK būtu jāizveido, pamatojoties uz LESD 114. pantu.

⁽¹⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

⁽²⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Tiesas ziņojumi, 2006., lappuse I-03771, 44. punkts.

- (32) Kā ierosināts *de Larosière* ziņojumā, ir vajadzīga pakāpeniska pieeja, un Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2013. gada 17. decembrim būtu pilnībā jāpārskata EFUS, ESRK un EUI darbība.
- (33) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, Savienības finanšu sistēmas efektīvu makrouzraudzību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs Savienības finanšu tirgu integrācijas dēļ, un ka tādēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi to pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Izveide

1. Izveido Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju ("ESRK"). Tās mītne atrodas Frankfurtē pie Mainas.
2. ESRK ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS), kuras uzdevums ir nodrošināt Savienības finanšu sistēmas uzraudzību.
3. EFUS struktūru veido:
 - a) ESRK;
 - b) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010;
 - c) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010;
 - d) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010;
 - e) Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja (Apvienotā komiteja), kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 54. pantā;
 - f) dalībvalstu kompetentās vai uzraudzības iestādes, kuras ir norādītas Savienības aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā Regulā (ES) Nr. 1093/2010, 1. panta 2. punktā Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un 1. panta 2. punktā Regulā (ES) Nr. 1095/2010.

4. Ievērojot lojālas sadarbības principu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktu, EFUS dalībnieki sadarbojas godprātīgi un ar patiesu savstarpēju cieņu, jo īpaši lai nodrošinātu atbilstīgas un uzticamas informācijas savstarpēju nodošanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

- a) "finanšu iestāde" ir jebkurš uzņēmums, uz kuru attiecas tiesību akti, kas minēti 1. panta 2. punktā Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010, kā arī jebkurš cits uzņēmums vai struktūra Eiropas Savienībā ar līdzīga veida galveno nodarbošanos;
- b) "finanšu sistēma" ietver visas finanšu iestādes, tirgus, produktus un tirgus infrastruktūras;
- c) "sistēmisks risks" ir finanšu sistēmas darbības traucējumu risks, kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. Visu veidu finanšu starpnieki, tirgi un infrastruktūra potenciāli var būt zināmā mērā sistēmiski nozīmīgi.

3. pants

Misija, mērķi un uzdevumi

1. ESRK atbild par Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību, lai palīdzētu novērst vai mazināt Savienības finanšu stabilitātes sistēmiskos riskus, kas rodas finanšu sistēmas attīstības gaitā, un ņemot vērā makroekonomisko attīstību, tādējādi izvairoties no plašu finansiālo grūtību posmiem. Tā veicina iekšējā tirgus netraucētu darbību un šādi nodrošina finanšu sektora ilglaiēcīgu ieguldījumu ekonomikas izaugsmei.
2. Piemērojot 1. punktu, ESRK veic šādus uzdevumus:
 - a) nosaka un/vai vāc un analizē visu atbilstīgo un vajadzīgo informāciju, lai sasniegtu 1. punktā aprakstītos mērķus;
 - b) nosaka sistēmiskos riskus un to prioritāti;
 - c) izsaka brīdinājumus, ja šie sistēmiskie riski tiek uzskatīti par būtiskiem, un attiecīgā gadījumā dara šos brīdinājumus zināmus atklātībai;
 - d) sniedz ieteikumus par korigējošām darbībām saistībā ar atklātajiem riska faktoriem un attiecīgā gadījumā dara šos ieteikumus zināmus atklātībai;

- e) ja ESRK nolemj, ka var rasties ārkārtas situācija, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 18. pantā, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 18. pantā un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 18. pantā, ESRK izsaka konfidenciālu brīdinājumu, kas adresēts Padomei, un sniedz situācijas novērtējumu Padomei, lai Padome varētu noteikt, vai jāpieņem EUI adresējams lēmums par ārkārtas situāciju;
- f) uzrauga, vai brīdinājumiem un ieteikumiem seko rīcība;
- g) cieši sadarbojas ar visiem pārējiem EFUS dalībniekiem un vajadzības gadījumā nodrošina EUI ar informāciju par sistēmiskiem riskiem, kas tām ir nepieciešama, lai pildītu savus uzdevumus, jo īpaši, sadarbojoties ar EUI, izstrādā kvantitatīvu un kvalitatīvu rādītāju vienotu kopumu (risku paneli), lai apzinātu un novērtētu sistēmisko risku;
- h) vajadzības gadījumā piedalās Apvienotās komitejas darbā;
- i) saskaņo ar makrouzraudzību saistītus jautājumus ar starptautiskām finanšu iestādēm, īpaši ar SVF un FSP, kā arī ar attiecīgajām iestādēm trešās valstīs;
- j) veic citus saistītus uzdevumus, kas paredzēti Savienības tiesību aktos.

II NODAĻA

ORGANIZĀCIJA

4. pants

Struktūra

1. ESRK ir Valde, Koordinācijas komiteja, sekretariāts, Konsultatīvā zinātniskā komiteja un Konsultatīvā speciālistu komiteja.
2. Valde pieņem lēmumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu ESRK uzticēto uzdevumu izpildi atbilstīgi 3. panta 2. punktam.
3. Koordinācijas komiteja palīdz ESRK lēmumu pieņemšanas procesā, gatavojot Valdes sēdes, pārskatot apspriežamos dokumentus un uzraugot ESRK darba virzību.
4. Sekretariāts ir atbildīgs par ESRK ikdienas darbu. Tas Valdes priekšsēdētāja un Koordinācijas komitejas vadībā sniedz ESRK augstas kvalitātes analītisku, statistisku, administratīvu un loģistikas atbalstu saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1096/2010 ⁽¹⁾. Tas arī izmanto EUI, valstu centrālo banku un valstu uzraudzības iestāžu specializētos ieteikumus.

5. Konsultatīvā zinātniskā komiteja un Konsultatīvā speciālistu komiteja, kas minētas 12. un 13. pantā, sniedz konsultācijas un palīdzību jautājumos, kas ir būtiski ESRK darbā.

5. pants

ESRK priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks

1. ESRK priekšsēdētāja amatu pirmo piecu gadu pilnvaru termiņā pēc šīs regulas stāšanās spēkā ieņem ECB priekšsēdētājs. Nākamajiem pilnvaru termiņiem ESRK priekšsēdētāju izraugās atbilstīgi nosacījumiem, kas noteikti, pamatojoties uz 20. pantā paredzētās pārskatīšanas rezultātiem.
2. Priekšsēdētāja pirmo vietnieku uz pieciem gadiem no sava vidus ievēl ECB Ģenerālpadomes locekļi, ņemot vērā vajadzību nodrošināt dalībvalstu kopumā un to valstu, kuru valūta ir euro, un to, kuru valūta nav euro, līdzsvarotu pārstāvību. Priekšsēdētāja pirmo vietnieku var vienu reizi ievēlēt amatā atkārtoti.
3. Priekšsēdētāja otrais vietnieks ir Apvienotās komitejas priekšsēdētājs, ko ieceļ saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 55. panta 3. punktu.
4. Priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieki Eiropas Parlamentā atklātā uzklaušanās izklāsta to, kā viņi paredz pildīt savus amata pienākumus saskaņā ar šo regulu.

5. Priekšsēdētājs vada Valdes un Koordinācijas komitejas sanāksmes.

6. Ja Valdes priekšsēdētājs sanāksmē nevar piedalīties, Valdes un/vai Koordinācijas komitejas sanāksmes atbilstīgi to secībai vada priekšsēdētāja vietnieki.

7. Ja ECB Ģenerālpadomes locekļa, kas ir ievēlēts par Valdes priekšsēdētāja pirmo vietnieku, pilnvaru termiņš beidzas, pirms pagājuši pieci gadi, vai ja Valdes priekšsēdētāja pirmais vietnieks kāda iemesla dēļ nevar pildīt savus pienākumus, saskaņā ar 2. punktu tiek ievēlēts jauns Valdes priekšsēdētāja pirmais vietnieks.

8. Valdes priekšsēdētājs pārstāv ESRK ārējās attiecībās.

6. pants

Valde

1. Valdes balsstiesīgie locekļi ir šādi:
 - a) ECB priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks;
 - b) valstu centrālo banku vadītāji;

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 162. lpp.

- c) Komisijas loceklis;
- d) Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes) priekšsēdētājs;
- e) Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) priekšsēdētājs;
- f) Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) priekšsēdētājs;
- g) Konsultatīvās zinātniskās komitejas priekšsēdētājs un abi priekšsēdētāja vietnieki;
- h) Konsultatīvās speciālistu komitejas priekšsēdētājs.

2. Valdes locekļi bez balsstiesībām ir šādi:

- a) viens augsta līmeņa pārstāvis no katras dalībvalsts kompetentajām uzraudzības iestādēm saskaņā ar 3. punktu;
- b) Ekonomikas un finanšu komitejas (EFK) priekšsēdētājs.

3. Attiecībā uz valsts uzraudzības iestāžu pārstāvību saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, ja vien konkrētas dalībvalsts uzraudzības iestādes nav vienojušās par kopīgu pārstāvi, katras dalībvalsts attiecīgie augsta līmeņa pārstāvji mainās atkarībā no apspriežamā jautājuma.

4. Valde izstrādā ESRK reglamentu.

7. pants

Neitralitāte

1. Piedaloties Valdes un Koordinācijas komitejas darbā vai veicot jebkādas citas darbības saistībā ar ESRK, ESRK locekļi veic savu uzdevumu neitrāli un tikai visas Savienības interesēs. Viņi neprasa un nepieņem instrukcijas no dalībvalstīm, Savienības iestādēm vai jebkādam citām publiskām vai privātām struktūrām.

2. Neviena Valdes loceklis (vai nu ar, vai bez balsstiesībām) neieņem amatu finanšu nozarē.

3. Nedz dalībvalstis, nedz Savienības iestādes, nedz arī jebkuras citas publiskas vai privātas struktūras necenšas ietekmēt ESRK locekļus, kad viņi pilda savus uzdevumus, kas noteikti 3. panta 2. punktā.

8. pants

Dienesta noslēpums

1. Valdes locekļi un citas personas (tostarp centrālo banku, Konsultatīvās zinātniskās komitejas, Konsultatīvās speciālistu komitejas, EUI un dalībvalstu kompetento valsts uzraudzības iestāžu attiecīgie darbinieki), kas strādā vai ir strādājušas ESRK vai saistībā ar to, neizpauž informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, pat pēc savu amata pienākumu beigām.

2. Informāciju, ko saņem ESRK locekļi, izmanto vienīgi, pildot pienākumus un veicot uzdevumus, kas izklāstīti 3. panta 2. punktā.

3. Neskarot 16. pantu un krimināltiesību piemērošanu, nekādu konfidenciālu informāciju, ko 1. punktā minētās personas saņem, pildot savus pienākumus, neizpauž nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nav iespējams atpazīt konkrētas finanšu iestādes.

4. ESRK kopā ar EUI vienojas par īpašām konfidencialitātes procedūrām un nosaka tās, lai sargātu informāciju par atsevišķām finanšu iestādēm un informāciju, kas ļauj atpazīt atsevišķas finanšu iestādes.

9. pants

Valdes sanāksmes

1. Parastās Valdes pilnsapulces sasauc ESRK priekšsēdētājs, un tās notiek vismaz četras reizes gadā. Ārkārtas sanāksmes var sasaukt pēc ESRK priekšsēdētāja ierosmes vai, ja to pieprasa vismaz viena trešdaļa Valdes balsstiesīgo locekļu.

2. Visi Valdes locekļi Valdes sanāksmēs piedalās personīgi, un tos nevar pārstāvēt.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja kāds no locekļiem sanāksmes nevar apmeklēt vismaz trīs mēnešus, tas var iecelt aizstājēju. Šo Valdes locekli var arī aizstāt persona, kas saskaņā ar attiecīgo iestādi reglamentējošiem noteikumiem ir oficiāli iecelta aizstāšanai uz laiku.

4. Vajadzības gadījumā augsta līmeņa pārstāvjus no starptautiskām finanšu organizācijām, kuras veic darbību, kas tieši saistīta ar ESRK uzdevumiem, kuri noteikti 3. panta 2. punktā, var aicināt apmeklēt Valdes sanāksmes.

5. ESRK darbā var iesaistīt trešo valstu, jo īpaši EEZ valstu, attiecīgo iestāžu augsta līmeņa pārstāvjus tikai par jautājumiem, kas ir īpaši svarīgi šīm valstīm. ESRK var paredzēt pasākumus, jo īpaši precizējot veidu, darbības jomu un procedūras aspektus, kādos minētās trešās valstis iesaistās ESRK darbā. Šajos pasākumos var paredzēt *ad hoc* pārstāvniecību novērotāja statusā Valdē tikai attiecībā uz jautājumiem, kas ir svarīgi šīm valstīm, izņemot sanāksmēs, kurās var tikt apspriesti atsevišķu finanšu iestāžu vai dalībvalstu stāvoklis.

6. Sanāksmes ir konfidenciālas.

10. pants

Balsošanas kārtība Valdē

1. Katram Valdes balsstiesīgajam loceklim ir viena balss.

2. Neskarot 18. panta 1. punktā minēto balsošanas procedūru, Valdē lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, balsojot klātesošiem balsstiesīgiem Valdes locekļiem. Ja ir vienāds balsu skaits, izšķirošā ir ESRK priekšsēdētāja balss.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, lai pieņemtu ieteikumu vai darītu zināmu atklātībai brīdinājumu vai ieteikumu, ir vajadzīgs divu trešdaļu nodoto balsu vairākums.

4. Lai Valde varētu balsot, vajadzīgais kvorums ir divas trešdaļas Valdes balsstiesīgo locekļu. Ja kvoruma nav, ESRK priekšsēdētājs var sasaukt ārkārtas sanāksmi, kurā lēmumus var pieņemt ar vienas trešdaļas balsu kvorumu. Reglamentā, kas minēts 6. panta 4. punktā, paredz atbilstīgu paziņojumu ārkārtas sanāksmes sasaukšanai.

11. pants

Koordinācijas komiteja

1. Koordinācijas komitejas sastāvā ir šādi locekļi:

- a) ESRK priekšsēdētājs un priekšsēdētāja pirmais vietnieks;
- b) ECB priekšsēdētāja vietnieks;
- c) četri citi Valdes locekļi, kas ir arī ECB Ģenerālpadomes locekļi, ņemot vērā vajadzību nodrošināt līdzsvarotu pārstāvību starp dalībvalstīm kopumā un starp tām, kuru valūta ir euro, un tām, kuru valūta nav euro. Viņus uz trim gadiem ievēlē Valdes locekļi no to Valdes locekļu vidus, kas vienlaikus ir arī ECB Ģenerālpadomes locekļi;
- d) Komisijas loceklis;
- e) Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes) priekšsēdētājs;
- f) Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) priekšsēdētājs;
- g) Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspāpīru un tirgu iestādes) priekšsēdētājs;

h) EFK priekšsēdētājs;

i) Konsultatīvās zinātniskās komitejas priekšsēdētājs; un

j) Konsultatīvās speciālistu komitejas priekšsēdētājs.

Katru ievēlētā Koordinācijas komitejas locekļa vietu, kura ir vakanta, aizpilda, Valdei ievēlot jaunu locekli.

2. Koordinācijas komitejas sanāksmes sasauk ESRK priekšsēdētājs, un tās notiek vismaz reizi ceturksnī pirms katras Valdes sanāksmes. ESRK priekšsēdētājs var sasaukt arī *ad hoc* sanāksmes.

12. pants

Konsultatīvā zinātniskā komiteja

1. Konsultatīvās zinātniskās komitejas sastāvā ir Konsultatīvās speciālistu komitejas priekšsēdētājs un piecpadsmit Koordinācijas komitejas izvirzīti eksperti ar bagātu pieredzi un plašu prasmju spektru, kurus Valde apstiprina uz četrus gadu pilnvaru termiņu, kuru ir iespējams atjaunot. Izvirzītās personas nav kādas EUI locekļi, un viņus izvēlas, ņemot vērā viņu vispārējo pieredzi, kā arī dažāda veida pieredzi, ko viņi guvuši akadēmiskā jomā vai citās nozarēs, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos vai arodbiedrībās vai kā finanšu pakalpojumu sniedzēji vai patērētāji.

2. Konsultatīvās zinātniskās komitejas priekšsēdētāju un divus priekšsēdētāja vietniekus ieceļ Valde pēc ESRK priekšsēdētāja priekšlikuma, un katram no viņiem attiecīgi ir augsta līmeņa dziļas specializētas un vispārējas zināšanas, piemēram, akadēmiska darba pieredze banku, vērtspāpīru tirgu vai apdrošināšanas un aroda pensiju nozarēs. Konsultatīvās zinātniskās komitejas priekšsēdētāja amatu minētajām trim personām būtu jāieņem pēc rotācijas principa.

3. Konsultatīvā zinātniskā komiteja pēc ESRK priekšsēdētāja pieprasījuma sniedz 4. panta 5. punktā minētās konsultācijas un palīdzību.

4. ESRK sekretariāts atbalsta Konsultatīvās zinātniskās komitejas darbu, un sekretariāta vadītājs piedalās tās sanāksmēs.

5. Attiecīgā gadījumā Konsultatīvā zinātniskā komiteja atvērtā un pārredzamā veidā, ņemot vērā konfidencialitātes prasības, organizē agrīna posma apspriedes ar ieinteresētajām personām, piemēram, tirgus dalībniekiem, patērētāju struktūrām un akadēmiskajiem ekspertiem.

6. Konsultatīvajai zinātniskajai komitejai nodrošina visus tās uzdevumu sekmīgai īstenošanai vajadzīgos līdzekļus.

13. pants

Konsultatīvā speciālistu komiteja

1. Konsultatīvās speciālistu komitejas sastāvā ir šādi locekļi:
 - a) pārstāvis no katras valsts centrālās bankas un pārstāvis no ECB;
 - b) viens pārstāvis no katras dalībvalsts kompetentajām valsts uzraudzības iestādēm saskaņā ar otro daļu;
 - c) Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes) pārstāvis;
 - d) Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) pārstāvis;
 - e) Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pārstāvis;
 - f) divi Komisijas pārstāvji;
 - g) EFK pārstāvis; un
 - h) Konsultatīvās zinātniskās komitejas pārstāvis.

Katras dalībvalsts uzraudzības iestādes izraugās vienu Konsultatīvās speciālistu komitejas pārstāvi. Attiecībā uz valsts uzraudzības iestāžu pārstāvību atbilstīgi pirmās daļas b) apakšpunktam, ja vien konkrētas dalībvalsts valsts uzraudzības iestādes nav vienojušās par kopīgu pārstāvi, attiecīgie pārstāvji mainās atkarībā no apspriežamā jautājuma.

2. Konsultatīvās speciālistu komitejas priekšsēdētāju ieceļ Valde pēc ESRK priekšsēdētāja priekšlikuma.
3. Konsultatīvā speciālistu komiteja pēc ESRK priekšsēdētāja pieprasījuma sniedz ESRK 4. panta 5. punktā minētās konsultācijas un palīdzību.
4. ESRK sekretariāts atbalsta Konsultatīvās speciālistu komitejas darbu, un sekretariāta vadītājs piedalās tās sanāksmēs.
5. Konsultatīvajai speciālistu komitejai nodrošina visus tās uzdevumu sekmīgai īstenošanai vajadzīgos līdzekļus.

14. pants

Citi konsultāciju avoti

Veicot savus uzdevumus, kas noteikti 3. panta 2. punktā, ESRK vajadzības gadījumā lūdz attiecīgo privātā sektora dalībnieku viedokļus.

III NODAĻA

UZDEVUMI

15. pants

Informācijas vākšana un apmaiņa

1. ESRK nodrošina EUI ar informāciju par riskiem, kas tām ir vajadzīga to uzdevumu izpildei.

2. EUI, Eiropas Centrālo banku sistēma (ECBS), Komisija, valstu uzraudzības iestādes un valstu statistikas iestādes cieši sadarbojas ar ESRK un nodrošina to ar visu informāciju, kas tai vajadzīga, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

3. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 36. panta 2. punktu ESRK var pieprasīt informāciju no EUI, parasti pārskata vai apkopojuma veidā tā, lai nebūtu iespējams atpazīt atsevišķas finanšu iestādes.

4. Pirms pieprasīt informāciju saskaņā ar šo pantu, ESRK vispirms ņem vērā jau pieejamos statistikas datus, kas sagatavoti, izplatīti un izstrādāti Eiropas Statistikas sistēmā un ECBS.

5. Ja pieprasītā informācija nav pieejama vai tai nevar laikus piekļūt, ESRK var pieprasīt informāciju no ECBS, valstu uzraudzības iestādēm vai valstu statistikas iestādēm. Ja informācija joprojām nav pieejama, ESRK var to pieprasīt no attiecīgās dalībvalsts, neskarot attiecīgi Padomei, Komisijai (*Eurostat*), ECB, Eurosistēmai un ECBS noteiktās prerogatīvas statistikas un datu vākšanas jomā.

6. Ja ESRK pieprasa informāciju, kas nav sniegta pārskata vai apkopojuma veidā, tā pamatotā pieprasījumā paskaidro, kāpēc dati par attiecīgo atsevišķo finanšu iestādi tiek uzskatīti par sistēmiski svarīgiem un vajadzīgiem, ņemot vērā dominējošo tirgus situāciju.

7. Pirms katra tādas informācijas pieprasījuma, kas nav pārskata vai apkopojuma veidā, ESRK apspriežas ar atbilstīgo Eiropas Uzraudzības iestādi, lai nodrošinātu, ka pieprasījums ir pamatots un samērīgs. Ja atbilstīgā Eiropas Uzraudzības iestāde neuzskata, ka pieprasījums ir pamatots un samērīgs, tā nekavējoties nosūta pieprasījumu atpakaļ ESRK un pieprasa papildu pamatojumu. Pēc tam, kad ESRK ir sniegusi atbilstīgajai Eiropas Uzraudzības iestādei šādu papildu pamatojumu, pieprasījuma adresāti pieprasīto informāciju nosūta uz ESRK, ja vien tiem ir likumīga piekļuve attiecīgajai informācijai.

16. pants

Brīdinājumi un ieteikumi

1. Ja konstatēti nopietni riski, kas apdraud 3. panta 1. punktā minētā mērķa sasniegšanu, ESRK izsaka brīdinājumus un vajadzības gadījumā sniedz ieteikumus par koriģējošām darbībām, tostarp vajadzības gadījumā arī attiecībā uz likumdošanas iniciatīvām.

2. ESRK brīdinājumi vai ieteikumi, kas sniegti saskaņā ar 3. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktu, var būt gan vispārīgi, gan konkrēti, un tie ir adresēti jo īpaši Savienībai kopumā vai arī vienai vai vairākām dalībvalstīm, vai vienai vai vairākām EUI, vai vienai vai vairākām valstu uzraudzības iestādēm. Ja brīdinājumu vai ieteikumu nosūta vienai vai vairākām valstu uzraudzības iestādēm, par to informē arī attiecīgo(-ās) dalībvalsti(-is). Ieteikumos paredzēts konkrēts termiņš politiskajai rīcībai. Ieteikumi var būt adresēti arī Komisijai par atbilstīgiem Savienības tiesību aktiem.

3. Saskaņā ar 2. punktu brīdinājumus vai ieteikumus vienlaikus ar to nosūtīšanu adresātiem nosūta arī Padomei un Komisijai, ievērojot stingrus konfidencialitātes noteikumus, un, ja tie ir adresēti vienai vai vairākām valstu uzraudzības iestādēm – arī EUI.

4. Lai veicinātu informētību par riskiem Savienības ekonomikā un sarindotu šos riskus pēc nozīmīguma, ESRK ciešā sadarbībā ar citām EFUS pusēm izstrādā krāsu kodu sistēmu atbilstīgi dažādu riska līmeņu situācijām.

Tiklīdz ir izstrādāti šādas klasifikācijas kritēriji, katrā konkrētā situācijā un vajadzības gadījumā ESRK brīdinājumus un ieteikumus norāda attiecīgā riska kategoriju.

17. pants

Turpmākie pasākumi, kas seko ESRK ieteikumiem

1. Ja 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētais ieteikums ir adresēts Komisijai, vienai vai vairākām dalībvalstīm vai vienai vai vairākām EUI, vai vienai vai vairākām valstu uzraudzības iestādēm, adresāti ESRK un Padomei paziņo par pasākumiem, kas veikti, atbildot uz ieteikumiem, un bezdarbības gadījumā sniedz atbilstīgu pamatojumu. Ja vajadzīgs, ESRK, ievērojot stingrus konfidencialitātes noteikumus, nekavējoties informē EUI par saņemtajām atbildēm.

2. Ja ESRK nolemj, ka ieteikums nav ņemts vērā vai ka tā adresāti nav pienācīgi pamatojuši bezdarbību, tā, ievērojot stingrus konfidencialitātes noteikumus, informē adresātus, Padomi un, vajadzības gadījumā, attiecīgo Eiropas Uzraudzības iestādi.

3. Ja saskaņā ar 2. punktu ESRK ir pieņēmusi lēmumu par ieteikumu, kas ir darīts zināms atklātībai saskaņā ar 18. panta 1. punktā noteikto procedūru, Eiropas Parlaments var aicināt ESRK priekšsēdētāju iepazīstināt ar šo lēmumu, un adresāti var pieprasīt piedalīties viedokļu apmaiņā.

18. pants

Publiski brīdinājumi un ieteikumi

1. Izskatot katru gadījumu atsevišķi, Valde, laikus informējot Padomi, lai dotu tai iespēju reaģēt, lemj, vai brīdinājums vai ieteikums būtu jādara zināms atklātībai. Neatkarīgi no 10. panta 3. punkta attiecībā uz lēmumiem, ko Valde pieņem saskaņā ar šo punktu, vienmēr piemēro divu trešdaļu kvorumu.

2. Ja Valde izlemj brīdinājumu vai ieteikumu darīt zināmu atklātībai, tā par to iepriekš brīdina adresātus.

3. To brīdinājumu un ieteikumu adresātiem, kurus ESRK darījusi zināmus atklātībai, arī paredz tiesības darīt zināmus atklātībai savus uzskatus un apsvērumus saistībā ar šiem brīdinājumiem un ieteikumiem.

4. Ja Valde izlemj nedarīt brīdinājumu vai ieteikumu zināmu atklātībai, adresāti un attiecīgā gadījumā Padome un EUI veic visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu to konfidencialo raksturu.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Atbildība un ziņošanas pienākumi

1. Vismaz reizi gadā un plašu finansiālo grūtību gadījumā biežāk ESRK priekšsēdētāju uzaicina Eiropas Parlamentā uz ikgadēju uzklaušīšanu saistībā ar Eiropas Parlamentam un Padomei paredzētā ESRK gada pārskata publicēšanu. Šādu uzklaušīšanu rīko atsevišķi no Eiropas Parlamenta un ECB priekšsēdētāja monetārā dialoga.

2. Šā panta 1. punktā minētajā gada ziņojumā iekļauj informāciju, kuru Valde saskaņā ar 18. pantu izlemj darīt to zināmu atklātībai. Šis gada ziņojums ir pieejams sabiedrībai.

3. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas uzaicinājuma ESRK izskata arī īpašus jautājumus.

4. Eiropas Parlaments var pieprasīt, lai ESRK priekšsēdētājs apmeklētu kompetentās Eiropas Parlamenta komitejas rīkotu uzklaušīšanu.

5. ESRK priekšsēdētājs vismaz divas reizes gadā vai, ja nepieciešams, biežāk, aiz slēgtām durvīm rīko konfidencialas mutiskas diskusijas ar Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētāju un viņa vietniekiem par notiekošajām ESRK darbībām. Eiropas Parlaments un ESRK noslēdz vienošanos par sīki izstrādātu šādu sanāksmju rīkošanas kārtību, lai nodrošinātu pilnīgu konfidencialitāti saskaņā ar 8. pantu. ESRK šīs vienošanās kopiju nosūta Padomei.

20. pants

Pārskatīšana

Līdz 2013. gada 17. decembrim Eiropas Parlaments un Padome pārskata šo regulu, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu un, pēc

ECB un EUI atzinuma saņemšanas, nosaka, vai ESRK uzdevums un organizācija ir jāpārskata.

Tie jo īpaši pārskata ESRK priekšsēdētāja iecelšanas vai ievēlšanas kārtību.

21. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2010. gada 24. novembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL*

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1093/2010

(2010. gada 24. novembris),

ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi atpaliek no finanšu globalizācijas un integrētās un savstarpēji saistītās realitātes, kas raksturīga šodienas Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzas finanšu iestādes darbojas pārrobežu mērogā. Krīze ir atklājusi, ka pastāv būtisks sadarbības, koordinācijas, Savienības tiesību aktu piemērošanas konsekvences un uzticības trūkums starp valstu uzraudzības iestādēm.
- (2) Pirms krīzes un krīzes laikā Eiropas Parlaments aicināja rīkoties, lai Eiropas mērogā izveidotu integrētāku uzraudzības sistēmu, kura visiem dalībniekiem Savienības līmenī ļautu nodrošināt līdzvērtīgus darbības nosacījumus un kurā atspoguļotos pieaugošā Savienības finanšu tirgu integrācija (Eiropas Parlamenta 2000. gada 13. aprīļa rezolūcijā par Komisijas paziņojumu "Finanšu tirgu sistēmas īstenošana – rīcības plāns" ⁽⁴⁾, 2002. gada 21. novembra rezolūcijā par pienācīgas uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾, 2007. gada 11. jūlija rezolūcijā par finanšu pakalpojumu politika laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam – Baltā grāmata ⁽⁶⁾, 2008. gada 23. septembra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ⁽⁷⁾ un

2008. gada 9. oktobra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par *Lamfalussy* procesa turpinājumu – uzraudzības struktūra nākotnē ⁽⁸⁾, un 2009. gada 22. aprīļa normatīvajā rezolūcijā par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) ⁽⁹⁾, un 2009. gada 23. aprīļa normatīvajā rezolūcijā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kredītvērtējuma aģentūrām ⁽¹⁰⁾).

- (3) 2008. gada novembrī Komisija pilnvaroja *Jacques de Larosiēre* vadīto augsta līmeņa darba grupu sagatavot ieteikumus par to, kā stiprināt Eiropas pārraudzības nosacījumus, lai labāk aizsargātu pilsoni un atgrieztu uzticību finanšu sistēmai. Tās 2009. gada 25. februārī publicētajā galīgajā ziņojumā ("*de Larosiēre* ziņojums") augsta līmeņa darba grupa ieteica stiprināt uzraudzības sistēmas pamatstruktūru, lai turpmāk mazinātu iespējamo finanšu krīžu risku un smagumu. Tā ieteica īstenot Savienības finanšu nozares uzraudzības sistēmas reformas. Minētā grupa arī secināja, ka būtu jāveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes, proti, banku nozarē, vērtspapīru nozarē un apdrošināšanas un aroda pensiju nozarē, un ieteica izveidot Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju. Ziņojumā bija izklāstītas reformas, kuras eksperti uzskatīja par vajadzīgām un kuras bija nekavējoties jāsak izstrādāt.

- (4) Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" ierosināja nākt klajā ar tiesību akta projektu, ar ko izveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju. Savā 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" tā sniedza plašāku informāciju par iespējamo šādas jaunas uzraudzības sistēmas struktūru, atspoguļojot galvenās *de Larosiēre* ziņojuma pamatnostādnes.

- (5) Eiropadome 2009. gada 19. jūnija secinājumos apstiprināja, ka būtu jāizveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, kurā būtu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes. Sistēmas mērķim vajadzētu būt uzlabot valstu uzraudzības kvalitāti un konsekvenci, stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību un pieņemt vienotu Eiropas noteikumu kopumu, kas piemērojams visām iekšējā tirgus finanšu iestādēm. Tā uzsvēra, ka Eiropas uzraudzības iestādēm būtu

⁽¹⁾ OV C 13, 20.1.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ 2010. gada 22. janvāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 22. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 17. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 48. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 214. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 292. lpp.

jāpiešķir uzraudzības pilnvaras saistībā ar kredītreitingu aģentūrām, un aicināja Komisiju izstrādāt konkrētus priekšlikumus attiecībā uz to, kā nodrošināt to, ka Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmai ir nozīmīga loma krīzes situācijās, uzsverot, ka Eiropas uzraudzības iestāžu pieņemtie lēmumi nedrīkstētu skart dalībvalstu fiskālos pienākumus.

(6) Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā vienojās par to, ka “dalībvalstīm vajadzētu izveidot finanšu iestāžu nodevu un nodokļu sistēmu, lai nodrošinātu godīgu sloga sadali un stimulētu ierobežot sistēmiskos riskus. Šādām nodevām un nodokļiem vajadzētu būt daļai no uzticamas neregulējuma sistēmas. Steidzami jāturpina darbs, izstrādājot tās galvenos elementus, un rūpīgi būtu jāizvērtē jautājums par vienādiem darbības nosacījumiem un daudzo regulatīvo pasākumu kumulatīvo ietekmi.”.

(7) Finanšu un ekonomiskā krīze ir radījusi reālus un nopietnus draudus finanšu sistēmas un iekšējā tirgus darbības stabilitātei. Stablas un uzticamas finanšu sistēmas atjaunošana un saglabāšana ir absolūts priekšnoteikums, lai iekšējā tirgū saglabātu uzticēšanos un konsekvenci un tādējādi saglabātu un uzlabotu nosacījumus pilnībā integrēta un darbotiespējīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei. Turklāt dziļāk un plašāk integrēti finanšu tirgi rada labākas iespējas finansējuma un risku dažādošanai un tādējādi veicina ekonomikas spēju absorbēt satricinājumus.

(8) Savienība ir sasniegusi iespēju robežas tam, ko, ņemot vērā to statusu, iespējams paveikt ar Eiropas uzraudzības komitejām. Savienībā vairs nevar turpināt pastāvēt situācija, kad nav mehānisma, kas nodrošinātu, ka valstu uzraudzības iestādes attiecībā uz pārrobežu finanšu iestādēm pieņem vispiemērotākos uzraudzības lēmumus, kad valstu uzraudzības iestāžu vidū nenotiek pietiekama sadarbība un informācijas apmaiņa, kad valstu iestāžu kopīgai rīcībai ir vajadzīgi sarežģīti pasākumi, ņemot vērā regulējuma un uzraudzības prasību nevienbīgumu; kad bieži vien vienīgā reālā iespēja Savienības līmeņa problēmu risināšanai ir valsts līmeņa risinājumi; un kad viens tiesību akts tiek interpretēts dažādos veidos. Eiropas Finanšu uzraudzības iestāžu sistēma (turpmāk “EFUS”) būtu jāveido tā, lai novērstu šos trūkumus un nodrošinātu sistēmu, kas atbilst mērķim par stabilu un vienotu Savienības finanšu tirgu finanšu pakalpojumiem, apvienojot valstu uzraudzības iestādes spēcīgā Savienības tīklā.

(9) EFUS būtu jāveido integrētam dalībvalstu un Savienības uzraudzības iestāžu tīklam, atstājot parastos finanšu iestāžu uzraudzības uzdevumus dalībvalstu kompetencē. Būtu jāpanāk arī noteikumu par finanšu iestādēm un tirgiem labāka saskaņošana un konsekventa piemērošana Savienībā.

Papildus Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) (turpmāk “iestāde”) būtu jāizveido Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde) un Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde), kā arī Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja (turpmāk “Apvienotā komiteja”). Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (turpmāk “ESRK”) vajadzētu būt daļai no EFUS šajā regulā un Regulā (ES) Nr. 1092/2010 ⁽¹⁾ paredzēto pienākumu veikšanai.

(10) Eiropas uzraudzības iestādēm (turpmāk kopā “EUI”) būtu jāaizstāj Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/78/EK ⁽²⁾, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK ⁽³⁾ un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/77/EK ⁽⁴⁾, un jāuzņemas visi šo komiteju uzdevumi un pilnvaras, tostarp vajadzības gadījumā jāturpina to iesāktais darbs un projekti. Būtu skaidri jānosaka katras Eiropas Uzraudzības iestādes darbības joma. EUI vajadzētu būt atbildīgām Eiropas Parlamentam un Padomei. Ja šāda atbildība attiecas uz starpnozarju jautājumiem, kurus saskaņo Apvienotajā komitejā, EUI šajos saskaņotajos jautājumos vajadzētu būt atbildīgām ar Apvienotās komitejas starpniecību.

(11) Iestādei būtu jāveic pasākumi nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību, jo īpaši nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu regulēšanas un uzraudzības līmeni, ņemot vērā visu dalībvalstu dažādās intereses un finanšu iestāžu atšķirīgo raksturu. Iestādei būtu jāaizsargā tādas sabiedrības vērtības kā finanšu sistēmas stabilitāte, tirgu un finanšu produktu pārredzamība un noguldītāju un ieguldītāju aizsardzība. Iestādei būtu arī jānovērš regulējuma arbitražā, jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi un jāstiprina starptautiskās uzraudzības koordinācija ar mērķi sniegt labumu ekonomikai kopumā, tostarp finanšu tirgu dalībniekiem un citām ieinteresētajām personām, patērētājiem un darbiniekiem. Tās uzdevumos būtu jāietilpst arī uzraudzības konverģences veicināšanai un Savienības iestāžu konsultēšanai par banku darbību, maksājumiem, elektroniskās naudas regulēšanu un uzraudzību, kā arī uzņēmumu vadības, revīzijas un finanšu pārskatu jautājumiem. Iestādei būtu jāuztic arī noteikti pienākumi attiecībā uz esošajām un jaunajām finanšu darbībām.

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1 lpp.

⁽²⁾ OV L 25, 29.1.2009., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L 25, 29.1.2009., 28. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 25, 29.1.2009., 18. lpp.

- (12) Gadījumos, kas paredzēti šajā regulā minētajos likumdevības aktos vai arī, ja to prasa ārkārtas situācija, iestādei vajadzētu būt arī spējīgai uz laiku aizliegt vai ierobežot dažas finanšu darbības, kas apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti. Ja ārkārtas gadījumā šāds pagaidu aizliegums jānosaka, iestāde to būtu jāveic saskaņā ar un ievērojot šīs regulas noteikumus. Gadījumos, kad pagaidu aizliegumam vai konkrētu finanšu darbību ierobežošanai ir ietekme uz vairākām nozarēm, nozaru tiesību aktos būtu jāparedz, ka iestādei vajadzības gadījumā ar Apvienotās komitejas starpniecību sava darbība būtu jāsašķir ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi).
- (13) Iestādei būtu pienācīgi jāņem vērā tās darbību ietekme uz konkurētspēju un inovāciju iekšējā tirgū, Savienības konkurētspēju pasaulē, finansiālo integrāciju un Savienības jaunajām stratēģijām darbavietu un izaugsmes jomā.
- (14) Lai varētu izpildīt savus uzdevumus, iestādei vajadzētu būt juridiskas personas statusam, kā arī administratīvai un finansiālai autonomijai.
- (15) Pamatojoties uz starptautisko struktūru veikto darbu, sistēmisku risku būtu jādefinē kā finanšu sistēmas darbības traucējumu risku, kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. Sistēmiski nozīmīgi zināmā mērā var būt jebkādi finanšu starpnieki, tirgi un infrastruktūras.
- (16) Jēdzienā "pārrobežu risks" ietilpst jebkāds risks, ko visā Savienībā vai tās daļās rada ekonomikas nelīdzsvarotība vai finanšu neveiksmes, kurām ir potenciāli nopietna negatīva ietekme uz darījumiem starp divu vai vairāku dalībvalstu uzņēmējiem, iekšējā tirgus darbību vai Savienības vai kādas dalībvalsts valsts finansēm.
- (17) Eiropas Savienības Tiesa 2006. gada 2. maija spriedumā lietā C-217/04 (Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome) atzina: "Nekas EKL 95. panta [tagad Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants] tekstā neliek secināt, ka Kopienas likumdevēja uz šā panta pamata pieņemtajiem pasākumiem attiecībā uz to adresātiem būtu jāaprobežojas tikai ar atsevišķu dalībvalsti. Saskaņā ar minētā likumdevēja veiktu analīzi faktiski varētu izrādīties nepieciešams paredzēt kādas Kopienas iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa realizācijā, gadījumos, kad uz minēto normu balstīto aktu īstenošanai ir atbilstoša neobligātu papildinošu un pārraudzības pasākumu pieņemšana." ⁽¹⁾ Iestādes mērķis un uzdevumi – palīdzēt kompetentajām valstu uzraudzības iestādēm konsekventi interpretēt un piemērot Savienības noteikumus un veicināt finanšu integrācijas nodrošināšanai nepieciešamo finanšu stabilitāti – ir cieši saistīti ar Savienības *acquis* noteiktajiem mērķiem attiecībā uz finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Tāpēc iestāde būtu jāveido, pamatojoties uz LESD 114. pantu.
- (18) Dalībvalstu kompetento iestāžu uzdevumus, tostarp attiecībā uz savstarpēju sadarbību un sadarbību ar Komisiju, nosaka šādi likumdevības akti: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām ⁽⁴⁾.
- (19) Šīs regulas darbības jomā spēkā esošie Savienības tiesību akti ir arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1781/2006 (2006. gada 15. novembris) attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju ⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību ⁽⁸⁾ un attiecīgās daļas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽⁹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu ⁽¹⁰⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Tiesas ziņojumi, 2006., lappuse I-03771, 44. punkts.

⁽²⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

- (20) Vēlams, lai iestāde veicinātu konsekventu pieeju noguldījumu garantiju jomā, lai nodrošinātu līdzvērtīgus apstākļus un vienlīdzīgu attieksmi pret noguldītājiem Savienībā. Tā kā noguldījumu garantiju sistēmas ir pakļautas attiecīgo dalībvalstu, nevis regulatīvai uzraudzībai, iestādei vajadzētu izmantot tai saskaņā ar šo regulu piešķirtās pilnvaras attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmu un tās pārvaldītāju.
- (21) Saskaņā ar deklarāciju (Nr. 39) attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu, kura pievienota starpvaldību konferences, kas pieņēma Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam, regulatīvu tehnisku standartu izstrādei nepieciešamas tieši šādas īpašas finanšu pakalpojumu jomas tehniskās zināšanas. Ir jādod iespēja iestādei sniegt konsultācijas saistībā ar šādām zināšanām arī attiecībā uz standartiem vai standartu daļām, kuru pamatā nav iestādes pašas izstrādātie regulatīvu tehnisko standartu projekti.
- (22) Ir nepieciešams ieviest efektīvu instrumentu saskaņotu regulatīvu tehnisko standartu pieņemšanai finanšu pakalpojumu nozarē, lai, tostarp izmantojot vienotu noteikumu krājumu, nodrošinātu vienādus noteikumus un atbilstīgu aizsardzību ieguldītājiem un patērētājiem visā Savienībā. Tā kā iestāde ir struktūra ar augsti specializētām zināšanām, ir efektīvi un lietderīgi tai uzticēt regulatīvu tehnisko standartu projektu izstrādi Savienības tiesību aktos noteiktajās jomās, kas neietver politikas izvēles.
- (23) Komisijai būtu jāapstiprina šo regulatīvo tehnisko standartu projekts, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisku spēku. Regulatīvu tehnisko standartu projektos vajadzētu izdarīt grozījumus tikai ļoti ierobežotos ārkārtas apstākļos ar noteikumu, jo iestāde ir tā, kam ir ciešs kontakts ar finanšu tirgiem un kas vislabāk pazīst to ikdienas darbību. Regulatīvu tehnisko standartu projektos būtu jāizdara grozījumi, ja tie būtu nesaderīgi ar Savienības tiesību aktiem, tajos nebūtu ievērots proporcionalitātes princips vai arī tie būtu pretrunā ar finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus pamatprincipiem, kā noteikts Savienības *acquis* finanšu pakalpojumu tiesību aktu jomā. Komisijai nebūtu jāgroza iestādes sagatavotā regulatīvu tehnisko standartu projekta saturs, to iepriekš nesaskaņojot ar iestādi. Lai nodrošinātu šo standartu optimālu un savlaicīgu pieņemšanu, Komisijas lēmuma pieņemšanai par regulatīvu tehnisko standartu priekšlikumu apstiprināšanu būtu jānosaka termiņš.
- (24) Tā kā iestādei ir speciālas tehniskās zināšanas jomās, kurās vajadzētu izstrādāt regulatīvus tehniskos standartus, būtu jāņem vērā Komisijas paziņotais nodoms – pieņemot atbilstīgus deleģētos aktus, parasti balstīties uz regulatīvu tehnisko standartu projektu, kuru tai iesniegusi iestāde. Tomēr gadījumos, kad iestāde tomēr neiesniedz regulatīvu tehnisko standartu projektu attiecīgajā leģislatīvajā aktā noteiktajā termiņā, būtu jānodrošina, lai faktiski tiktu pabeigta pilnvaru deleģēšana un uzturēta lēmumu pieņemšanas procesa efektivitāte. Tāpēc Komisijai tādos gadījumos vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, ja iestāde nav iesniegusi to projektu.
- (25) Komisijai vajadzētu būt arī pilnvarām pieņemt tehniskos standartus, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu.
- (26) Jomās, uz kurām neattiecas regulatīvi vai īstenošanas tehniskie standarti, iestādei vajadzētu būt pilnvarām izdot pamatnostādnes un ieteikumus par Savienības tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu pārredzamību un veicinātu, ka valstu uzraudzības iestādes izpilda minētās pamatnostādnes un ieteikumus, vajadzētu būt iespējai publiskot iemeslus, kuru dēļ uzraudzības iestādes nav izpildījušas minētās pamatnostādnes un ieteikumus.
- (27) Pareiza un pilnīga Savienības tiesību aktu piemērošana ir būtisks priekšnoteikums finanšu tirgu integritātes, pārredzamības, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanai, finanšu sistēmas stabilitātei un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem finanšu iestādēm Savienībā. Tāpēc būtu jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju iestādei rīkoties Savienības tiesību aktu nepiemērošanas vai neatbilstīgas piemērošanas gadījumos, kas ir to pārkāpums. Minētais mehānisms būtu jāpiemēro jomās, kurās Savienības tiesību akti nosaka skaidras un bezierunu saistības.
- (28) Lai pienācīgi reaģētu uz gadījumiem, kad neprecīzi vai nepietiekami tiek piemēroti Savienības tiesību akti, būtu jāizmanto trīs posmu mehānisms. Pirmkārt, iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras izmeklēt iespējamus gadījumus, kad valstu iestādes uzraudzības darbā neprecīzi vai nepietiekami piemēro Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus, un nobeigumā sagatavot ieteikumu. Otrkārt – ja valsts kompetentā iestāde neievēro ieteikumu, Komisijai, ņemot vērā iestādes ieteikumu, vajadzētu būt pilnvarotai nākt klajā ar oficiālu atzinumu, ar kuru lūdz kompetento iestādi veikt darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.
- (29) Treškārt – lai atrisinātu ārkārtas gadījumus, kad iesaistītā kompetentā iestāde ilgstoši kavējas veikt pasākumus, iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt konkrētām finanšu iestādēm adresētus lēmumus. Šādas pilnvaras būtu jāizmanto tikai ārkārtas apstākļos, kad kompetentā iestāde neievēro tai adresēto oficiālo atzinumu un kad Savienības tiesību akti ir tieši piemērojami finanšu iestādēm atbilstīgi spēkā esošajām vai turpmākām Savienības regulām.

- (30) Ja pastāv būtiski apdraudējumi finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai finanšu sistēmas stabilitātei Savienībā, ir nepieciešama tūlītēja un saskaņota rīcība Savienības līmenī. Tāpēc būtu jādod iespēja iestādei pieprasīt, lai valstu uzraudzības iestādes veiktu īpašus pasākumus ārkārtas situācijas novēršanai. Pilnvaras izsludināt ārkārtas situāciju būtu jāpiešķir Padomei pēc jebkuras EUI, Komisijas vai ESRK pieprasījuma.
- (31) Iestādei būtu jāspēj prasīt, lai valstu uzraudzības iestādes veiktu īpašus pasākumus ārkārtas situācijas novēršanai. Saistībā ar to iestādes uzsāktajām darbībām nebūtu jāskar LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras sākt pienākumu neizpildes procedūru pret attiecīgās uzraudzības iestādes dalībvalsti par šādu pasākumu neveikšanu, kā arī Komisijas tiesības šādos apstākļos veikt pagaidu pasākumus saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas reglamentu. Turklāt tam nebūtu jāskar jebkuras saistības, ko dalībvalsts varētu uzņemties saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, ja tās uzraudzības iestādes neveic iestādes prasītos pasākumus.
- (32) Lai nodrošinātu efektīvu un konstruktīvu uzraudzību un samērīgi ņemtu vērā dalībvalstu kompetento iestāžu viedokļus, iestādei pārrobežu gadījumos būtu jāspēj izšķirt domstarpības starp šīm kompetentajām iestādēm, tostarp uzraudzītāju kolēģijās, pieņemot saistošus lēmumus. Būtu jānosaka samierināšanas posms, kura laikā valstu uzraudzības iestādes var panākt vienošanos. Iestādes kompetencē būtu jāietver domstarpības par dalībvalsts kompetentās iestādes darbības vai bezdarbības procedūru vai saturu gadījumos, kas noteikti šajā regulā minētajos juridiski saistošajos Savienības tiesību aktos. Šādā situācijā vienai no iesaistītajām uzraudzības iestādēm vajadzētu būt tiesīgai izvirzīt jautājumu iestādē, kurai būtu jārikojas saskaņā ar šo regulu. Iestādei vajadzētu būt pilnvarotai izvirzīt attiecīgajām kompetentajām iestādēm prasību veikt īpašu pasākumu vai atturēties no pasākuma veikšanas, lai nokārtotu jautājumu, tādējādi nodrošinot atbilstību Savienības tiesību aktiem, un šīs prasības izpilde ir saistoša attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Ja kompetentā iestāde neievēro tai adresēto domstarpību izšķiršanas lēmumu, iestādei vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt tieši finanšu iestādēm adresētus lēmumus tajās Savienības tiesību aktu jomās, kas tām tieši piemērojamas. Pilnvaras pieņemt tādu lēmumu vajadzētu piemērot vienīgi kā pēdējo iespēju un tikai ar mērķi nodrošināt pareizu un konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu. Ja attiecīgie Savienības tiesību akti piešķir dalībvalstu kompetentām iestādēm rīcības brīvību, iestādes pieņemtie lēmumi nevar aizstāt šīs rīcības brīvības izmantošanu atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.
- (33) Krīze ir skaidri parādījusi, ka pašreizējā sistēma, kurā sadarbojas valstu iestādes ar ierobežotām, tikai attiecīgās atsevišķās dalībvalstīs spēkā esošām pilnvarām, ir nepietiekama attiecībā uz pārrobežu finanšu iestādēm.
- (34) Ekspertu grupas, ko dalībvalstis izveidoja, lai noskaidrotu krīzes iemeslus un nāktu klajā ar ieteikumiem, lai uzlabotu finanšu nozares regulējumu un uzraudzību, ir apstiprinājušas, ka pašreizējā sistēma nav pietiekams pamats turpmākam pārrobežu finanšu iestāžu regulējumam un uzraudzībai visā Savienībā.
- (35) Kā norādīts *de Larosiēre* ziņojumā: "Būtībā mums ir divas alternatīvas: pirmā alternatīva – risinājumi saskaņā ar attieksmi "katrs pats par sevi" un politiku "gūstam peļņu uz tirdzniecības partneru rēķina"; vai arī otra alternatīva – pastiprināta, pragmatiska un saprātīga Eiropas mēroga sadarbība, kas nāk par labu visiem, lai saglabātu atvērtu pasaules ekonomiku. Tas neapšaubāmi dotu ekonomiskus ieguvumus."
- (36) Uzraudzītāju kolēģijām ir liela nozīme efektīvas, konstruktīvas un konsekventas pārrobežu finanšu iestāžu uzraudzības nodrošināšanā. Iestādei būtu jādod ieguldījums, lai veicinātu un uzraudzītu uzraudzītāju kolēģiju efektīvu, konstruktīvu un saskaņotu darbību, un šajā sakarā tai būtu jāuzņemas vadošā loma, nodrošinot konsekventu un saskaņotu uzraudzītāju kolēģiju darbību pārrobežu finanšu iestādēs visā Savienībā. Tāpēc iestādei būtu jānodrošina neierobežotas līdzdalības tiesības uzraudzītāju kolēģijās ar nolūku racionalizēt uzraudzītāju kolēģiju darbību un informācijas apmaiņas procesu uzraudzītāju kolēģijās un veicināt kolēģiju konvergenci un konsekventi attiecībā uz Savienības tiesību aktu piemērošanu. Kā norādīts *de Larosiēre* ziņojumā, "jāizvairās no atšķirīgu uzraudzības pasākumu radītiem konkurences izkropļojumiem un regulējuma arbitražas, jo tas var apdraudēt finansiālo stabilitāti – *inter alia*, mudinot izvēlēties finansiālo darbību veikšanai valstis, kurās ir vāja uzraudzība. Jānodrošina, ka uzraudzības sistēmu uztver kā taisnīgu un līdzsvarotu."
- (37) Konverģence krīžu novēršanas, pārvarēšanas un neregulējuma, tostarp finansēšanas mehānismu, jomā ir vajadzīga, lai nodrošinātu, ka finanšu sistēma pati maksā par tās radītām izmaksām un ka publiskā sektora iestādes spēj glābt grūtībās nonākušas finanšu iestādes, vienlaikus līdz minimumam samazinot bankrotu ietekmi uz finanšu sistēmu, nodokļu maksātāju līdzekļu izmantošanu banku glābšanai un publiskā sektora resursu izmantojumu, mazinot ekonomikai nodarīto kaitējumu un koordinējot valsts neregulējuma pasākumu piemērošanu. Šajā sakarā ir obligāti jāizstrādā vienots noteikumu kopums par pilnīgu instrumentu komplektu grūtībās nonākušu banku neregulējumam un bankrota nepieļaušanai, lai jo īpaši risinātu lielu, pārrobežu vai savstarpēji saistītu iestāžu krīžu radītas problēmas un pievērštos vajadzībai piešķirt iestādei papildu atbilstīgas pilnvaras, kā arī tam, kā bankas un krājbankas varētu piešķirt prioritāti noguldītāju aizsardzībai.

- (38) Pašreizējā pārskatā par Direktīvu 94/19/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām ⁽¹⁾ ir norādīta Komisijas iecere īpašu uzmanību pievērst tam, lai visā Savienībā turpinātu saskaņošanu. Attiecībā uz apdrošināšanas nozari arī ir norādīta Komisijas iecere izvērtēt iespēju ieviest Savienības noteikumus, lai aizsargātu apdrošināšanas polises turētājus gadījumos, kad apdrošināšanas sabiedrība nonāk grūtībās. EUI vajadzētu būt nozīmīgām šo jomu dalībniecēm, un tām būtu jāpiešķir atbilstīgas pilnvaras saistībā ar Eiropas garantiju sistēmām.
- (39) Uzdevumu un pienākumu deleģēšana var būt lietderīgs instruments uzraudzības iestāžu tīkla darbībā, lai samazinātu uzraudzības pienākumu dublēšanos, veicinātu sadarbību un tādējādi racionalizētu uzraudzības procesu, kā arī mazinātu finanšu iestādēm radīto slogu. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka skaidrs pamats šādi deleģēšanai. Ievērojot vispārējo noteikumu, kas nosaka, ka deleģēšana būtu atļaujama, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt īpašus nosacījumus par pienākumu deleģēšanu, piemēram, attiecībā uz informēšanu un paziņošanu par deleģēšanas kārtību. Uzdevumu deleģēšana nozīmē, ka uzdevumus veic iestāde vai valsts uzraudzības iestāde, nevis atbildīgā iestāde, bet deleģējošā iestāde joprojām ir atbildīga par uzraudzības lēmumiem. Pienākumus deleģējot, iestādei vai vienai valsts uzraudzības iestādei – iestādei, kurai pienākums deleģēts, – būtu patstāvīgi jāpieņem lēmumi attiecībā uz noteiktiem uzraudzības aspektiem savā vārdā deleģējošās iestādes vietā. Deleģēšana būtu jāreglamentē saskaņā ar principu, ka uzraudzības pienākumu uzdod uzraudzības iestādei, kura vislabāk spēj īstenot pasākumus attiecīgajā gadījumā. Pienākumu pārdale būtu nepieciešama, piemēram, tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar apjomradītiem vai diversifikācijas radītiem ietaupījumiem, konsekvences nodrošināšanu grupu uzraudzībā un optimālu valstu uzraudzības iestāžu speciālo tehnisko zināšanu izmantošanu. Deleģējošajai iestādei un citām kompetentām iestādēm būtu jāatzīst par noteicošiem lēmumus, ko pieņemusi iestāde, kurai pienākums deleģēts, ja šie lēmumi atbilst deleģējuma darbības jomai. Attiecīgajos Savienības tiesību aktos varētu plašāk noteikt pienākumu pārdales principus, pamatojoties uz nolīgumu. Iestādei, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, būtu jāveicina un jāuzrauga deleģēšanas nolīgumu slēgšana starp valstu uzraudzības iestādēm.
- Iestāde iepriekš jāinformē par paredzētajiem deleģēšanas nolīgumiem, lai tā attiecīgā gadījumā varētu sniegt atzinumu. Iestādei būtu jāveic centralizēta šādu nolīgumu publicēšana, lai visām iesaistītajām personām nodrošinātu savlaicīgu, pārredzamu un viegli pieejamu informāciju par nolīgumiem. Tai būtu jāapzina un jāizpilda paraugprakse deleģēšanas un deleģēšanas nolīgumu jomā.
- (40) Iestādei būtu aktīvi jāveicina uzraudzības konverģence Savienībā ar nolūku izveidot kopēju uzraudzības kultūru.
- (41) Salīdzinoša izvērtēšana ir efektīvs un lietderīgs paņēmieni konsekvences veicināšanai finanšu uzraudzības iestāžu tīklā. Tāpēc iestādei būtu jāizstrādā metodoloģiski pamatprincipi attiecībā uz šādu izvērtēšanu, un regulāri tā jāīsteno. Veicot izvērtēšanu, uzmanība būtu jāpievērš ne tikai uzraudzības prakses konverģencei, bet arī uzraudzības iestāžu spējai sasniegt augstus uzraudzības rezultātus, kā arī minēto kompetento iestāžu neatkarībai. Salīdzinošās izvērtēšanas rezultāti būtu jādara pieejami atklātībai ar tās kompetentās iestādes piekrišanu, par kuru ir veikts izvērtējums. Būtu arī jāapzina paraugprakse un tā jādara zināma atklātībai.
- (42) Iestādei būtu aktīvi jāveicina saskaņoti uzraudzības pasākumi Savienībā, jo īpaši, lai nodrošinātu finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā. Ņemot vērā iestādei piešķirtās pilnvaras veikt pasākumus ārkārtas situācijās, iestādei būtu jāuztic arī vispārējās koordinēšanas funkcija EFUS. Veicot pasākumus, iestādei būtu jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai tiktu nodrošināta vienmērīga visas būtiskās informācijas plūsma starp kompetentajām iestādēm.
- (43) Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir savlaicīgi jānosaka tendences, iespējamie riski un apdraudējumi mikrouzraudzības, kā arī starpvalstu un starpnozaru līmenī. Iestādei būtu jāuzrauga un jāizvērtē šādi notikumi savā kompetences jomā un, ja nepieciešams, regulāri vai īpašos gadījumos jāinformē Eiropas Parlaments, Padome, Komisija, citas Eiropas uzraudzības iestādes un ESRK. Iestādei, sadarbojoties ar ESRK, būtu jāierosina un jāveic arī Savienības līmeņa stresa testu koordinēšana, lai izvērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, un būtu jānodrošina, lai attiecībā uz šādām pārbaudēm valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekvētākas metodes. Lai pienācīgi pildītu savus pienākumus, iestādei būtu jāveic tirgu ekonomiskā analīze un jānosaka iespējamo tirgus norišu ietekme.
- (44) Ņemot vērā finanšu pakalpojumu globalizāciju un starptautisko standartu pieaugošo nozīmi, iestādei būtu jāveicina dialogs un sadarbība ar uzraudzības iestādēm ārpus Savienības. Tai vajadzētu būt pilnvarotai iedibināt kontaktus un paredzēt administratīvās sadarbības pasākumus ar trešo valstu un starptautisko organizāciju uzraudzības un administratīvām iestādēm, vienlaikus pilnībā ievērojot pastāvošās dalībvalstu un Savienības iestāžu lomas un attiecīgās kompetences. Iestādes darbā vajadzētu ļaut piedalīties valstīm, kas ar Savienību ir noslēgušas nolīgumus, ar kuriem saskaņā tās ir pieņēmušas un piemēro Savienības tiesību aktus, un iestādei vajadzētu spēt sadarboties ar trešām

(1) OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.

- valstīm, kurās piemēro tiesību aktus, kas ir atzīti par līdzvērtīgiem Savienības tiesību aktiem.
- (45) Iestāde savā kompetences jomā ir neatkarīga padomdevēja struktūra Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Neskarot attiecīgo kompetento iestāžu kompetenci, iestādei vajadzētu spēt sniegt atzinumus par apvienošanās un pārņemšanas darījumu izvērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK, kura grozīta ar Direktīvu 2007/44/EK ⁽¹⁾ gadījumos, kuros direktīvā ir paredzēts rīkot apspriedes starp divu vai vairāk dalībvalstu kompetentajām iestādēm.
- (46) Lai efektīvi veiktu savus pienākumus, iestādei vajadzētu būt tiesībām pieprasīt visu nepieciešamo informāciju. Lai izvairītos no finanšu iestāžu ziņošanas pienākumu dublēšanās, attiecīgo informāciju parasti būtu jāsniedz valsts uzraudzības iestādei, kas ir visciešāk saistīta ar finanšu tirgiem un iestādēm, un būtu jāņem vērā jau esošie statistikas dati. Tomēr, ja citu iespēju nav, iestādei vajadzētu spēt nosūtīt pienācīgi pamatotu un motivētu informācijas lūgumu tieši finanšu iestādei, ja valsts uzraudzības iestāde savlaicīgi nesniedz vai nevar sniegt šādu informāciju. Dalībvalstu iestādēm būtu jānosaka pienākums sniegt atbalstu iestādei šādu tiešu pieprasījumu izpildē. Šajā sakarībā liela nozīme ir darbam pie vienotu informācijas sniegšanas formātu izstrādes. Informācijas vākšanas pasākumiem nevajadzētu skart Eiropas Statistikas sistēmas un Eiropas Centrālo banku sistēmas tiesisko regulējumu statistikas jomā. Tādēļ šai regulai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku ⁽²⁾ un Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽³⁾.
- (47) Cieša sadarbība starp iestādi un ESRK ir būtiska, lai nodrošinātu efektīvu ESRK darbību un tās brīdinājumu un ieteikumu izpildi. Iestādei un ESRK savā starpā būtu jāapmainās ar būtisku informāciju. Informācija par konkrētiem uzņēmumiem būtu sniedzama tikai pēc pamatota pieprasījuma. Pēc iestādei vai valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRB brīdinājumu vai ieteikumu saņemšanas, iestādei būtu jānodrošina turpmākie atbilstīgie pasākumi.
- (48) Attiecīgā gadījumā iestādei būtu jāapspriežas ar ieinteresētajām personām par regulatīviem vai īstenošanas tehniskajiem standartiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem un būtu jānodrošina tām pienācīga iespēja sniegt komentārus par ierosinātajiem pasākumiem. Pirms regulatīvu vai īstenošanas tehnisko standartu projekta, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanas iestādei būtu jāveic pētījums par to ietekmi. Efektivitātes nodrošināšanas nolūkā būtu jāizmantoto Banku nozares ieinteresēto personu grupa, kam būtu proporcionāli jāpārstāv Savienības kredītiestādes un ieguldījumu sabiedrības, kuras pārstāv modeļa un lieluma ziņā daudzveidīgas finanšu iestādes un uzņēmumus, tostarp pēc vajadzības institucionālos ieguldītājus un citas finanšu iestādes, kas pašas izmanto finanšu pakalpojumus, mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), arodbiedrības, akadēmisko aprindu pārstāvjus, patērētājus un citus privāto banku pakalpojumu lietotājus. Banku nozares ieinteresēto personu grupai būtu aktīvi jāsadarbjas ar citu finanšu pakalpojumu lietotāju grupām, ko izveidojusi Komisija vai kas izveidotas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.
- (49) Banku nozares ieinteresēto personu grupai, kura pārstāv bezpeļņas organizācijas vai akadēmiskās aprindas, būtu jāpiešķir pienācīga kompensācija, lai dotu iespēju aktīvi piedalīties pārrunās par finanšu regulējumu tām personām, kas nesaņem pietiekamu finansējumu un nav nozares pārstāvji.
- (50) Dalībvalstis uzņemas lielāko atbildību, lai nodrošinātu saskaņotu krīzes pārvaldību un saglabātu finanšu stabilitāti krīzes situācijās, jo īpaši attiecībā uz atsevišķu grūtībās nonākušu finanšu iestāžu stabilizēšanu un atveseļošanu. Iestādes pieņemtajiem lēmumiem ārkārtas vai domstarpību izšķiršanas situācijās, kas ietekmē finanšu iestādes stabilitāti, nebūtu jāskar dalībvalstu fiskālie pienākumi. Būtu jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju dalībvalstīm izmantot šo aizsargpasākumu un iesniegt jautājumu Padomei lēmuma pieņemšanai. Tomēr minēto aizsargpasākumu mehānismu nevajadzētu nelietderīgi izmantot, jo īpaši attiecībā uz iestādes pieņemtiem lēmumiem, kuriem nav būtiskas vai materiālas fiskālas ietekmes, piemēram, ienākumu samazinājums, kas saistīts ar patērētāju aizsardzības interesēs piemērotu pagaidu aizliegumu veikt konkrētas darbības vai produktu aizliegumu. Pieņemot lēmumu saskaņā ar drošības mehānismu, Padomei būtu jābalso, ievērojot principu, ka katram loceklim ir viena balss. Ņemot vērā dalībvalstu īpašos pienākumus šajā sakarā, ir lietderīgi uzdot šo uzdevumu Padomei. Ņemot vērā šā jautājuma delikātumu, būtu jānodrošina stingri konfidencialitātes mehānismi.
- (51) Lēmumu pieņemšanas procedūrās iestādei būtu jāievēro Savienības tiesību akti un vispārēji principi attiecībā uz
-
- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/44/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu izvērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē (OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.).
- ⁽²⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.
- ⁽³⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

- taisnīgu procesu un pārredzamību. Pilnībā būtu jānodrošina to personu tiesības tikt uzklautām, kurām iestāde adresējusi savus lēmumus. Iestādes pieņemtajiem noteikumiem būtu jāveido Savienības tiesību aktu sastāvdaļa.
- (52) Uzraudzības padomei, kurā piedalās dalībvalstu attiecīgo kompetento iestāžu vadītāji un kuru vada iestādes priekšsēdētājs, vajadzētu būt iestādes galvenajai lēmējinstīcijai. Novērotāju statusā būtu jāpiedalās Komisijas, ESRK, Eiropas Centrālās bankas un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde), un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) pārstāvjiem. Uzraudzības padomes locekļiem vajadzētu būt neatkarīgiem un būtu jārikojas tikai Savienības interesēs.
- (53) Parasti Uzraudzības padomei būtu jāpieņem lēmumi ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka katrai dalībvalstij ir viena balss. Tomēr attiecībā uz vispārīgām darbībām, tostarp darbībām, kas ir saistītas ar regulatīviem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem, budžeta pasākumiem, kā arī attiecībā uz dalībvalstu lūgumiem pārskatīt iestādes lēmumu uz laiku aizliegt vai ierobežot konkrētas finanšu darbības ir atbilstīgi piemērot noteikumus par kvalificētu balsu vairākumu, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. panta 4. punktā un protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem, kas pievienoti Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību. Lietas saistībā ar domstarpībām starp valstu uzraudzības iestādēm būtu jāizskata objektīvai komisijai ar ierobežotām funkcijām, ko veido locekļi, kuri nav attiecīgajās domstarpībās iesaistīto kompetento iestāžu pārstāvji un kuriem nav nekādas intereses attiecīgajā konfliktā, nedz arī tiešu saīšu ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm. Komisijas sastāvam vajadzētu būt atbilstīgi līdzsvarotam. Komisijas pieņemtie lēmumi būtu jāapstiprina Uzraudzības padomei ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka vienam loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem komisijas ierosinātos lēmumus var noraidīt locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.
- (54) Valdei, kuru veido iestādes priekšsēdētājs, valstu uzraudzības iestāžu un Komisijas pārstāvji, būtu jānodrošina, ka iestāde pilda savus pienākumus un veic tai uzticētos uzdevumus. Valdei būtu jāpiespīr nepieciešamās pilnvaras, lai tā *inter alia* varētu ierosināt ikgadējo un daudzgadu darba programmu, īstenot noteiktas budžeta pilnvaras, apstiprināt iestādes personāla politikas plānu, pieņemt īpašus noteikumus par piekļuvi dokumentiem un ierosināt gada pārskatu.
- (55) Iestādi būtu jāpārstāv uz pilnu slodzi nodarbinātām priekšsēdētājam, ko pēc atklāta konkursa ieceļ Uzraudzības padome. Priekšsēdētāju vajadzētu iecelt Uzraudzības padomei, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgum un pieredzi attiecībā uz finanšu uzraudzību un regulējumu, un viņu ieceļ saskaņā ar atklātu atlases procedūru, ko organizē un vada Uzraudzības padome, kurai palīdz Komisija. Lai ieceltu pirmo iestādes priekšsēdētāju, Komisijai, *inter alia*, būtu jāsaņem kandidātu saraksts, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu. Attiecībā uz turpmāku iecelšanu amatā pārskatā, ko izstrādās atbilstīgi šai regulai, būtu jāpārskata Komisijas iespēja sagatavot kandidātu sarakstu. Pirms izvēlēta persona sāk pildīt darba pienākumus un viena mēneša laikā pēc tam, kad Uzraudzības padome ir pabeigusi atlases procedūru, Eiropas Parlamentam pēc izvēlētas personas uzklautāšanas vajadzētu būt tiesīgam iebilst pret tās iecelšanu amatā.
- (56) Iestādes vadība būtu jāuztic izpilddirektoram, kuram vajadzētu būt tiesībām piedalīties Uzraudzības padomes un Valdes sanāksmēs bez balsstiesībām.
- (57) Lai nodrošinātu EUI darbības konsekveni starpnozaru līmeni, tām būtu cieši jāsadarbības ar Apvienotās komitejas starpniecību un attiecīgā gadījumā būtu jāpanāk kopēja nostāja. Apvienotajai komitejai būtu jākoordinē EUI darbs attiecībā uz finanšu konglomerātiem un citiem starpnozaru jautājumiem. Attiecīgā gadījumā akti, kas ir arī Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) vai Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādes) kompetences jomā, būtu jāpieņem paralēli ar attiecīgajām Eiropas uzraudzības iestādēm. Apvienotā komiteja būtu jāveda vienam no EUI priekšsēdētājiem, šā amata pilnvaru termiņš ir divpadsmit mēneši, un to ieņem rotācijas kārtībā. Apvienotās komitejas priekšsēdētājam vajadzētu būt ESRK priekšsēdētāja vietniekam. Apvienotajai komitejai vajadzētu būt īpaši atlasītam personālam, kas nosūtīts darbā no EUI, lai notiktu neformāla informācijas apmaiņa un EUI darbiniekiem veidotos kopēja finanšu uzraudzības kultūra.
- (58) Ir jānodrošina, lai personas, kuras skar iestādes pieņemtie lēmumi, var izmantot nepieciešamos aizsardzības līdzekļus. Lai efektīvi aizsargātu personu tiesības un procesuālās ekonomijas dēļ, gadījumos, kad iestādei ir piešķirtas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, personām būtu jānodrošina tiesības vērsties Apelācijas padomē. Lai nodrošinātu efektivitāti un konsekveni, Apelācijas padomei vajadzētu būt EUI apvienotai struktūrai, kas ir neatkarīga no to administratīvajām un regulatīvajām struktūrām. Apelācijas padomes lēmumus būtu jāvar pārsūdzēt Eiropas Savienības Tiesā.

- (59) Lai garantētu pilnīgu autonomiju un neatkarību, iestādei būtu jāpiešķir autonomš budžets, kurā ieņēmumi galvenokārt tiktu gūti no valstu uzraudzības iestāžu obligātajām iemaksām un no Eiropas Kopienų vispārējā budžeta. Iestādei piešķirtais Savienības finansējums ir saskaņā ar budžeta lēmējinstiitūcijas vienošanos atbilstīgi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ 47. punktam. Būtu jāpieņem Savienības budžeta procedūra. Finanšu pārskatu revīzija būtu jāveic Revīzijas palātai. Uz kopējo budžetu attiecas budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra.
- (60) Attiecībā uz iestādi būtu jāpieņem Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁾. Iestādei būtu arī jāpievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas 1999. gada 25. maija iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) Lai nodrošinātu atvērtu un pārredzamu nodarbināšanas kārtību un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, iestādes darbiniekiem būtu jāpieņem Civildienesta noteikumi un Eiropas Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība ⁽⁴⁾.
- (62) Ir būtiski aizsargāt komercnoslēpumus un citu konfidencialu informāciju. Stingri un efektīvi konfidencialitātes noteikumi būtu jāpieņem attiecībā uz tās informācijas konfidencialitāti, kuru nodod iestādei un ar kuru apmainās uzraudzības iestāžu tīklā.
- (63) Šajā regulā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienų iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽⁶⁾ pilnībā piemēro attiecībā uz personas datu apstrādi.
- (64) Lai nodrošinātu iestādes darbības pārredzamību, attiecībā uz iestādi būtu jāpieņem Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽⁷⁾.
- (65) Trešām valstīm būtu jāļauj piedalīties iestādes darbībā atbilstīgi attiecīgiem nolīgumiem, kas jānoslēdz Savienībai.
- (66) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu uzraudzības regulējuma un uzraudzības līmeni, noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes saglabāšanu un starptautiskās uzraudzības koordināciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (67) Iestādei būtu jāpārņem visi Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas pašreizējie uzdevumi un pilnvaras, tāpēc no iestādes izveides dienas būtu jāatceļ Komisijas Lēmums 2009/78/EK un attiecīgi būtu jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums 716/2009/EK (2009. gada 16. septembris), ar ko izveido Kopienų programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā ⁽⁸⁾. Ņemot vērā Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas esošās struktūrvienības un darbības, nosakot atbilstīgus pārejas mehānismus, ir būtiski nodrošināt ļoti ciešu sadarbību starp Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju un Komisiju, nodrošinot, lai laikposms, kurā Komisija ir atbildīga par iestādes administratīvu izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, būtu pēc iespējas īsāks.
- (68) Ir lietderīgi noteikt termiņu šīs regulas piemērošanai, lai nodrošinātu, ka iestāde ir pienācīgi sagatavojusies darbības uzsākšanai, un lai nodrošinātu netraucētu Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas aizstāšanu. Iestāde būtu pienācīgi jāfinansē. Vismaz sākumā finansējuma sadalījumam vajadzētu būt – 40 % no Savienības līdzekļiem un 60 % no dalībvalstu iemaksām –, ko aprēķina saskaņā ar balsu skaitu, kas noteikts 3. panta 3. punktā Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

(69) Lai iestādi varētu izveidot 2011. gada 1. janvārī, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

⁽⁸⁾ OV L 253, 25.9.2009., 8. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IZVEIDE UN JURIDISKAIS STATUSS

1. pants

Izveide un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) (turpmāk "iestāde").

2. Iestāde rīkojas saskaņā ar pilnvarām, ko tai piešķir šī regula un Direktīva 2006/48/EK, Direktīva 2006/49/EK, Direktīva 2002/87/EK, Regula Nr. 1781/2006, Direktīva 94/19/EK un tālāk, ciktāl minētie akti attiecas uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm, un to uzraugošajām kompetentajām iestādēm, attiecīgās daļas Direktīvā 2005/60/EK, Direktīvā 2002/65/EK, Direktīvā 2007/64/EK un Direktīvā 2009/110/EK, tostarp visas direktīvas, regulas un lēmumi, kas pamatojas uz minētajiem aktiem, kā arī visi turpmāk pieņemtie juridiski saistošie Savienības akti, ar ko nosaka iestādes uzdevumus.

3. Iestāde rīkojas arī kredītiestāžu, finanšu konglomerātu, ieguldījumu sabiedrību, maksājumu iestāžu un e-naudas iestāžu darbības jomā attiecībā uz jautājumiem, kas nav tiešā 2. punktā minēto aktu darbības jomā, tostarp attiecībā uz jautājumiem, kas skar uzņēmumu pārvaldību, revīzijas un finanšu pārskatus, ja šādas iestādes darbības ir vajadzīgas, lai nodrošinātu efektīvu un pastāvīgu minēto aktu piemērošanu.

4. Šīs regulas noteikumi neskar Komisijas pilnvaras, jo īpaši LESD 258. pantā noteiktās pilnvaras nodrošināt atbilstību Savienības tiesību aktiem.

5. Iestādes mērķis ir aizsargāt sabiedrības intereses, veicinot īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitāti un finanšu sistēmas efektivitāti Savienības ekonomikā, tās iedzīvotājiem un uzņēmumiem. Iestāde veicina:

- a) iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, jo īpaši nodrošinot stabilitu, efektīvu un konsekventu regulēšanas un uzraudzības līmeni;
- b) finanšu tirgu integritātes, pārredzamības, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanu;
- c) starptautiskās uzraudzības koordinācijas uzlabošanu;
- d) regulējuma arbitražas novēršanu un vienlīdzīgu konkurences apstākļu veicināšanu;
- e) kredītrisku un citu risku pienācīgas regulācijas un uzraudzības nodrošināšanu, un
- f) patērētāju aizsardzības uzlabošanu.

Šajā nolūkā iestāde sekmē konsekventu, efektīvu un konstruktīvu 2. punktā minēto aktu piemērošanu, veicinot uzraudzības konvergenci un sniedzot atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, kā arī veicot tirgu ekonomikas analīzi, lai veicinātu iestādes darbības mērķa sasniegšanu.

Pildot ar šo regulu tai noteiktos uzdevumus, iestāde pievērš īpašu uzmanību jebkādiem sistēmiskajiem riskiem, ko rada tirgus iestādes, kuru darbības traucējumi var ietekmēt finanšu sistēmas darbību vai reālo ekonomiku.

Veicot šajā regulā minētos pienākumus, iestāde rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības interesēs.

2. pants

Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma

1. Iestāde ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS). Galvenais EFUS uzdevums ir nodrošināt finanšu sektorā piemērojamo noteikumu pienācīgu īstenošanu, lai saglabātu finanšu stabilitāti un tādējādi nodrošinātu uzticību finanšu sistēmai kopumā un finanšu pakalpojumu izmantotāju pietiekamu aizsardzību.

2. EFUS sastāvā ietilpst:

- a) Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK), pildot uzdevumus, kas precizēti Regulā (ES) Nr. 1092/2010 un šajā regulā;
- b) iestāde;
- c) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽¹⁾;
- d) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽²⁾;
- e) Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja ("Apvienotā komiteja"), pildot uzdevumus, kas minēti šīs regulas 54. līdz 57. pantā, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010;
- f) dalībvalstu kompetentās vai uzraudzības iestādes, kā noteikts Savienības aktos, kas minēti šīs regulas 1. panta 2. punktā, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 48 lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 84 lpp.

3. Iestāde ar Apvienotās komitejas starpniecību regulāri un cieši sadarbojas ar ESRK, kā arī ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), nodrošinot darba konsekvenču starp nozarēm, kā arī vienojas par kopējām nostājām finanšu konglomerātu uzraudzībā un citos starpnozaru jautājumos.

4. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā minēto lojālas sadarbības principu EFUS puses sadarbojas ar patsavstarpēju cieņu un uzticību, jo īpaši, nodrošinot starp tām atbilstīgu un drošu informācijas plūsmu.

5. Tām uzraudzības iestādēm, kas ietilpst EFUS, ir pienākums saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem uzraudzīt finanšu iestādes, kas darbojas Savienībā.

3. pants

Iestāžu atbildība

Regulas 2. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētās iestādes atskaitās Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "finanšu iestādes" ir "kredītiestādes", kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punktā, "ieguldījumu sabiedrības", kā noteikts Direktīvas 2006/49/EK 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un "finanšu konglomerāti", kā noteikts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 14. punktā, izņemot attiecībā uz Direktīvu 2005/60/EK, kuras izpratnē "finanšu iestādes" ir kredītiestādes un finanšu iestādes, kā definēts šīs direktīvas 3. panta 1. un 2. punktā;
- 2) "kompetentās iestādes" ir:
 - i) kompetentās iestādes, kā noteikts Direktīvā 2006/48/EK, Direktīvā 2006/49/EK un Direktīvā 2007/64/EK un kā minēts Direktīvā 2009/110/EK;
 - ii) attiecībā uz Direktīvām 2002/65/EK un 2005/60/EK – iestādes, kas ir kompetentas nodrošināt 1. punktā minēto kredītiestāžu un finanšu iestāžu atbilstību šo direktīvu prasībām; un
 - iii) attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmām – iestādes, kuras pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK, vai gadījumā, ja noguldījumu garantiju sistēmas darbību nodrošina privāts uzņēmums, – valsts iestāde, kas uzrauga šādas sistēmas atbilstīgi minētajai direktīvai.

5. pants

Juridiskais statuss

1. Iestāde ir Savienības iestāde ar juridiskas personas statusu.
2. Visās dalībvalstīs iestādei ir visplašākā tiesībspēja, ko dalībvalstu tiesību akti piešķir juridiskām personām. Tā, konkrēti, var iegādāties vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.
3. Iestādi pārstāv tās priekšsēdētājs.

6. pants

Sastāvs

Iestādi veido:

- 1) Uzraudzības padome, kura veic 43. pantā noteiktos uzdevumus;
- 2) Valde, kura veic 47. pantā noteiktos uzdevumus;
- 3) priekšsēdētājs, kurš veic 48. pantā noteiktos uzdevumus;
- 4) izpilddirektors, kurš veic 53. pantā noteiktos uzdevumus;
- 5) Apelācijas padome, kura veic 60. pantā noteiktos uzdevumus.

7. pants

Atrašanās vieta

Iestādes atrašanās vieta ir Londona.

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI UN PILNVARAS

8. pants

Iestādes uzdevumi un pilnvaras

1. Iestādes uzdevumi ir:
 - a) veicināt augstas kvalitātes kopēju regulatīvu un uzraudzības standartu un prakses noteikšanu, jo īpaši sniedzot atzinumus Savienības iestādēm un izstrādājot pamatnostādnes, ieteikumus un regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektus, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā minētajiem legislatīvajiem aktiem;

- b) veicināt juridiski saistošu Savienības aktu konsekventu piemērošanu, jo īpaši veidojot kopēju uzraudzības praksi, nodrošinot 1. panta 2. punktā minēto aktu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu piemērošanu, novēršot regulatīvo arbitražu, veicot starpnieka funkciju un izšķirot domstarpības starp uzraudzības iestādēm, nodrošinot efektīvu un konsekventu finanšu iestāžu uzraudzību un nodrošinot uzraudzītāju kolēģiju konsekventu darbību un veicot pasākumus, inter alia, ārkārtas situācijās;
- c) stimulēt un veicināt uzdevumu un pienākumu deleģēšanu starp kompetentajām iestādēm;
- d) cieši sadarboties ar ESRK, jo īpaši sniedzot ESRK informāciju, kas tai ir nepieciešama uzticēto uzdevumu izpildei, un nodrošinot turpmākus pasākumus pēc ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem;
- e) organizēt un veikt kompetento iestāžu salīdzinošās izvērtēšanas analīzi, tostarp sniegt pamatnostādnes, ieteikumus un apzināt paraugprakses, lai veicinātu uzraudzības rezultātu konsekvenci;
- f) uzraudzīt un izvērtēt tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu, tostarp vajadzības gadījumā tendences kredītu jomā, jo īpaši attiecībā uz mājtsaimniecībām un MVU;
- g) veikt tirgu ekonomisko analīzi, lai nodrošinātu iestādes pienākumu izpildei nepieciešamo informāciju;
- h) sekmēt noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību;
- i) palīdzēt nodrošināt, lai uzraudzītāju kolēģijas darbotos konsekventi un saskaņoti, veicot sistēmisku risku uzraudzību, izvērtējumu un mērījumus, izstrādājot un saskaņojot atveseļošanas un risinājuma plānus, nodrošinot augsta līmeņa noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību visā Savienībā un izstrādājot metodes grūtībās nonākušu finanšu iestāžu noregulējumam, kā arī sniedzot izvērtējumu par vajadzību pēc piemērotiem finanšu instrumentiem saskaņā ar 21. līdz 26. pantu;
- j) veikt jebkurus citus šajā regulā vai citos leģislatīvos aktos noteiktos īpašos uzdevumus;
- k) savā tīmekļa vietnē publicēt un regulāri atjaunināt informāciju, kas attiecas uz tās darbības jomu, jo īpaši tās kompetences jomā – informāciju par reģistrētajām finanšu iestādēm, lai sabiedrībai nodrošinātu viegli pieejamu informāciju;
- l) attiecīgā gadījumā pārņemt no Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas (EBUK) visus esošos un iesāktos uzdevumus.
2. Lai veiktu 1. punktā noteiktos uzdevumus, iestādei tiek piešķirtas šajā regulā noteiktās pilnvaras, jo īpaši:
- a) izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu 10. pantā noteiktos īpašos gadījumos;
- b) izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu 15. pantā noteiktos īpašos gadījumos;
- c) pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, kā noteikts 16. pantā;
- d) sniegt ieteikumus īpašos gadījumos, kā noteikts 17. panta 3. punktā;
- e) īpašos gadījumos, kas noteikti 18. panta 3. punktā un 19. panta 3. punktā, pieņemt atsevišķus kompetentajām iestādēm adresētus lēmumus;
- f) gadījumos, kas saistīti ar tieši piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, pieņemt atsevišķus finanšu iestādēm adresētus lēmumus, kas īpašos gadījumos ir noteikti 17. panta 6. punktā, 18. panta 3. punktā un 19. panta 4. punktā;
- g) sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei vai Komisijai, kā noteikts 34. pantā;
- h) vākt vajadzīgo informāciju par finanšu iestādēm, kā noteikts 35. pantā;
- i) izstrādāt vienotas metodoloģijas, ar kurām izvērtē produkta īpašību un izplatīšanas procesa ietekmi uz iestāžu finansiālo stāvokli un patērētāju aizsardzību;
- j) nodrošināt centrāli pieejamu to reģistrēto finanšu iestāžu datubāzi, kuras darbojas iestādes kompetences jomā, un, ja to paredz 1. panta 2. punktā minētie akti.

9. pants

Uzdevumi, kas saistīti ar patērētāju tiesību aizsardzību un finansiālo darbību

1. Iestāde uzņemas vadošo lomu, veicinot patērētājiem paredzēto finanšu produktu un pakalpojumu tirgus pārredzamību, vienkāršumu un taisnīgumu visā iekšējā tirgū, tostarp:
- a) vācot un analizējot informāciju par patēriņa tendencēm, un ziņojot par to;
- b) pārskatot un koordinējot kompetento iestāžu finanšu lietpratības un izglītības iniciatīvas;
- c) izstrādājot apmācības standartus nozarei; un
- d) atbalstot vienotu noteikumu par datu nodošanu atklātībai izstrādi.

2. Iestāde pārbauda jaunās un esošās finansiālās darbības un var pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, lai veicinātu tirgu drošumu un stabilitāti, kā arī regulatīvās prakses konverģenci.

3. Iestāde var arī brīdināt gadījumā, kad finansiāla darbība nopietni apdraud 1. panta 5. punktā noteikto mērķu sasniegšanu.

4. Iestāde izveido finanšu jomas jauninājumu komiteju kā iestādes sastāvdaļu, kura sadarbojas ar visām kompetentajām valstu uzraudzības iestādēm, lai panāktu koordinētu pieeju regulatīvajām un pārraudzības darbībām attiecībā uz jaunām vai novatoriskām finanšu darbībām, un konsultē iestādi, lai tā ar šīm darbībām iepazīstinātu Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.

5. Gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos un saskaņā ar šo aktu nosacījumiem vai arī, ja to prasa ārkārtas situācija, ievērojot 18. pantu un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem, iestāde var uz laiku aizliegt vai ierobežot konkrētas finanšu darbības, kas apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

Iestāde pārskata pirmajā daļā minēto lēmumu pēc atbilstīgiem laikposmiem un vismaz reizi trijos mēnešos. Ja pēc minētā triju mēnešu laikposma lēmums netiek atjaunots, tas automātiski zaudē spēku.

Dalībvalsts var lūgt iestādi pārskatīt savu lēmumu. Šādā gadījumā iestāde saskaņā ar 44. panta 1. punkta otrajā daļā noteikto procedūru pieņem lēmumu par to, vai tās lēmums paliek spēkā.

Iestāde var arī izvērtēt, vai nepieciešams aizliegt vai ierobežot noteikta veida finansiālo darbību, un, ja tas nepieciešams, informē Komisiju, lai sekmētu šādu aizliegumu vai ierobežojumu pieņemšanu.

10. pants

Regulatīvi tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome deleģē Komisijai pilnvaru pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos, iestāde var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu. Iestāde iesniedz izstrādāto standartu projektu Komisijai apstiprināšanai.

Regulatīvi tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to saturu nosaka tikai to pamatā esošie legislatīvie akti.

Pirms to iesniegšanas Komisijai iestāde organizē regulatīvu tehnisko standartu projekta atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projekta darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Iestāde arī prasa atzinumu 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

Kad iestāde iesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu, Komisija nekavējoties to pārsūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Trīs mēnešu laikā pēc regulatīva tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Ja to prasa Kopienas intereses, Komisija var apstiprināt regulatīvu tehniskā standarta projektu daļēji vai ar grozījumiem.

Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt regulatīva tehniskā standarta projektu vai apstiprināt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu atpakaļ iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā nevar to apstiprināt, vai attiecīgajā gadījumā izskaidrojot tā grozījumu iemeslus. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un atkārtoti iesniegt tos Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties šim sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus vai ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai arī noraidīt to.

Komisija nedrīkst mainīt iestādes izstrādātā regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

2. Ja iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu.

3. Vienīgi tad, ja iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt regulatīvu tehnisko standartu bez iestādes projekta, izmantojot deleģētu aktu.

Komisija organizē regulatīvu tehnisko standartu projektu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Komisija arī lūdz sniegt atzinumu vai konsultāciju 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

Komisija nekavējoties nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu iestādei. Sešu nedēļu laikā iestāde var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja pēc ceturtajā daļā minētā sešu nedēļu laikposma iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu.

Ja iestāde ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus sešās nedēļās, Komisija var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā, pamatojoties uz iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem. Komisija nemaina iestādes izstrādāto regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

4. Regulatīvus tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Tos publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā datumā, kas paziņots šajā izdevumā.

11. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šīs regulas 10. pantā minēto regulatīvu tehnisko standartu pieņemšanas pilnvaras uz četriem gadiem no 2010. gada 16. decembra piešķir Komisijai. Komisija izstrādā ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 14. pantu.

2. Līdzko Komisija pieņēmusi regulatīvu tehnisko standartu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt regulatīvus tehniskos standartus ir saistītas ar nosacījumiem, kas noteikti 12. līdz 14. pantā.

12. pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 10. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, apņemas informēt pārējās iestādes un Komisiju pieņemamā termiņā pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar šādu lēmumu par atsaukšanu pilnvaru deleģēšana, kas precizēta minētajā lēmumā, zaudē spēku. Tas stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neietekmē jau spēkā esošo regulatīvu tehnisko standartu spēkā esamību. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Iebildumi pret regulatīviem tehniskajiem standartiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu trīs mēnešos no dienas, kad Komisija ir paziņojusi par pieņemto regulatīvu tehnisko standartu. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājumu, šo termiņu pagarina par trim mēnešiem.

Ja Komisija pieņem regulatīvu tehnisko standartu, kas ir tieši tāds pats, kā iestādes iesniegtais regulatīva tehniskā standarta projekts, tad laikposms, kurā Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus, ir viens mēnesis kopš paziņošanas dienas; pamatojoties uz Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājumu, šo termiņu pagarina par vienu mēnesi.

2. Ja, beidzoties 1. punktā minētajam laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav iebilduši pret regulatīvu tehnisko standartu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā šajā izdevumā paziņotajā datumā.

Regulatīvu tehnisko standartu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja Eiropas Parlaments un Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu nepaust iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā iebilst pret regulatīvu tehnisko standartu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kas pauž iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu, norāda šādu iebildumu iemeslus.

14. pants

Regulatīva tehniskā standarta projekta neapstiprināšana vai grozīšana

1. Ja Komisija neapstiprina regulatīva tehniskā standarta projektu vai veic tajā grozījumus, kā paredzēts 10. pantā, Komisija informē iestādi, Eiropas Parlamentu un Padomi, norādot iemeslus.

2. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlaments vai Padome mēneša laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma var aicināt atbildīgo komisāru kopā ar iestādes priekšsēdētāju uz Eiropas Parlamenta vai Padomes kompetentās komitejas *ad hoc* sanākumi, lai izklāstītu un izskaidrotu atšķirīgos apsvērumus.

15. pants

Īstenošanas tehniskie standarti

1. Iestāde var izstrādāt īstenošanas tehniskos standartus ar īstenošanas aktiem saskaņā ar LESD 291. pantu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos. Īstenošanas tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to būtība ir noteikt minēto aktu piemērošanas nosacījumus. Iestāde iesniedz izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai apstiprināšanai.

Pirms īstenošanas tehnisko standartu iesniegšanas Komisijai iestāde organizē atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un izvērtēšana nav nesamērīga attiecībā pret konkrēto īstenošanas tehnisko standartu projekta darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību. Iestāde arī prasa atzinumu 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

Kad iestāde iesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu, Komisija nekavējoties to nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Trīs mēnešu laikā pēc īstenošanas tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi. Komisija var apstiprināt īstenošanas tehnisko standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem, ja to prasa Savienības intereses.

Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt īstenošanas tehnisko standartu projektu vai apstiprināt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta īstenošanas tehnisko standartu projektu atpakaļ iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā nevar to apstiprināt, vai attiecīgajā gadījumā izskaidrojot tā grozījumu iemeslus. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehnisko standartu projektā un atkārtoti iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties piektajā daļā minētajam sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi grozīto īstenošanas tehniskā standarta projektu vai ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai noraidīt tos.

Komisija nemaina iestādes izstrādāto īstenošanas tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

2. Ja iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu.

3. Vienīgi tad, ja iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu bez iestādes projekta, izmantojot īstenošanas aktu.

Komisija organizē īstenošanas tehnisko standartu projekta atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo īstenošanas tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Komisija arī prasa atzinumu vai konsultāciju 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

Komisija nekavējoties nosūta īstenošanas tehnisko standarta projektu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta īstenošanas tehniskā standarta projektu iestādei. Iestāde sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja pēc ceturtajā daļā minētā sešu nedēļu laikposma iestāde nav iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt īstenošanas tehniskā standarta projektu.

Ja iestāde ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus sešu nedēļu laikā, Komisija var veikt īstenošanas tehniskā standarta grozījumus, pamatojoties uz iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt īstenošanas tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem.

Komisija nemaina iestādes izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

4. Īstenošanas tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Tos publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tie stājas spēkā datumā, kas paziņots šajā izdevumā.

16. pants

Pamatnostādnes un ieteikumi

1. Lai Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā ieviestu konsekvētu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi un nodrošinātu kopēju, vienveidīgu un konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu, iestāde pieņem pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti kompetentām iestādēm vai finanšu iestādēm.

2. Iestāde attiecīgā gadījumā organizē pamatnostādņu un ieteikumu atklātu sabiedrisku apspriešanu un izvērtē saistītās iespējamās izmaksas un ieguvumus. Šo apspriešanu un izvērtēšanu veic tā, lai tā būtu samērīga ar pamatnostādnes vai ieteikuma darbības jomu, veidu un ietekmi. Iestāde attiecīgos gadījumos arī prasa atzinumus vai konsultāciju 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

3. Kompetentās iestādes un finanšu iestādes dara visu iespējamo, lai ievērotu šādas pamatnostādnes un ieteikumus.

Divu mēnešu laikā kopš pamatnostādņu vai ieteikumu izdošanas katra kompetentā iestāde apstiprina, vai tā ievēro vai paredz ievērot šīs pamatnostādnes un ieteikumus. Ja kompetentā iestāde neievēro vai neparedz ievērot attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu, tā par to paziņo iestādei, minot iemeslus.

Iestāde publisko informāciju par to, ka kāda kompetentā iestāde neievēro vai neparedz ievērot minēto pamatnostādni vai ieteikumu. Iestāde, katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, var arī pieņemt lēmumu publiskot kompetentās iestādes norādītos iemeslus, kāpēc tā nav ievērojusi pamatnostādni vai ieteikumu. Pirms publikošanas kompetentā iestāde saņem attiecīgu paziņojumu.

Ja to pieprasa pamatnostādne vai ieteikums, finanšu iestādes sniedz skaidru un sīki izstrādātu ziņojumu par to, vai tās ievēro pamatnostādni vai ieteikumu.

4. Regulas 43. panta 5. punktā minētajā pārskatā iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par izdotajām pamatnostādņēm un ieteikumiem, norādot, kura kompetentā iestāde nav tos ievērojusi, un izklāstot, kā iestāde paredz nodrošināt, ka turpmāk attiecīgā kompetentā iestāde pamatnostādnes un ieteikumus ievēros.

17. pants

Savienības tiesību aktu pārkāpums

1. Ja kompetentā iestāde nav piemērojusi aktus, kas minēti 1. panta 2. punktā, vai ir piemērojusi tā, ka tiek pārkāpti Savienības tiesību akti, tostarp regulatīvi tehniskie standarti un īstenošanas tehniskie standarti, kas izstrādāti saskaņā ar 10. līdz 15. pantu, jo īpaši nenodrošinot to, ka finanšu iestāde ievēro minētajos aktos noteiktās prasības, iestādei rīkojas saskaņā ar šā panta 2., 3. un 6. punktā noteiktajām pilnvarām.

2. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas vai Banku nozares ieinteresēto personu grupas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas un pēc iesaistītās kompetentās iestādes informēšanas iestāde var izmeklēt iespējamās Savienības tiesību aktu pārkāpšanas vai nepiemērošanas gadījumus.

Neskarot 35. pantā noteiktās pilnvaras, kompetentā iestāde nekavējoties sniedz iestādei visu informāciju, ko iestāde uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas veikšanai.

3. Ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas iestāde var sniegt iesaistītajai kompetentajai iestādei ieteikumu, norādot pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

Desmit darbdienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde informē iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai paredz veikt, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

4. Ja viena mēneša laikā pēc iestādes ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde nenodrošina atbilstību Savienības tiesību aktiem, Komisija, pamatojoties uz iestādes sniegto informāciju, vai pēc savas iniciatīvas sniedz oficiālu atzinumu, pieprasot kompetentajai iestādei veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Komisija oficiālajā atzinumā ņem vērā iestādes ieteikumu.

Komisija sniedz šādu oficiālu atzinumu ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi.

Iestāde un kompetentās iestādes sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju.

5. Kompetentā iestāde desmit darbdienu laikā pēc 4. punktā minētā oficiālā atzinuma saņemšanas informē Komisiju un iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai paredz veikt, lai izpildītu minēto oficiālo atzinumu.

6. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde noteiktajā termiņā nepilda 4. punktā minēto oficiālo atzinumu un ja savlaicīgi ir jānovērš šāda neizpilde, lai saglabātu vai atjaunotu neitrālus konkurences apstākļus tirgū vai nodrošinātu finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti, gadījumos, kad finanšu iestādēm ir tieši piemērojamas attiecīgās prasības saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas oficiālajam atzinumam, kas izdots saskaņā ar 4. punktu.

7. Saskaņā ar 6. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Veicot pasākumus saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 4. punktu sniegts oficiāls atzinums vai saskaņā ar 6. punktu pieņemts lēmums, kompetentās iestādes ievēro attiecīgi vai nu šādu oficiālu atzinumu, vai lēmumu.

8. Regulas 43. panta 5. punktā minētajā pārskatā iestāde norāda, kuras kompetentās iestādes un finanšu iestādes nav ievērojušas šā panta 4. un 6. punktā minētos oficiālos atzinumus vai lēmumus.

18. pants

Rīcība ārkārtas situācijās

1. Tādu nelabvēlīgu notikumu gadījumā, kas var būtiski apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, iestāde aktīvi veicina un vajadzības gadījumā saskaņo visus pasākumus, ko veic attiecīgās dalībvalstu kompetentās uzraudzības iestādes.

Lai pildītu minētos starpnieka un koordinatora pienākumus, iestāde saņem informāciju par visiem attiecīgajiem attīstības virzieniem, un tā jāaicina piedalīties novērotāja statusā jebkurās dalībvalstu attiecīgo kompetento uzraudzības iestāžu sanāksmēs.

2. Padome, apspriežoties ar Komisiju un ESRK un vajadzības gadījumā ar EUI, pēc tam, kad ir saņemts lūgums no iestādes, Komisijas vai ESRK, var pieņemt iestādei adresētu lēmumu, izsludinot ārkārtas situāciju šīs regulas vajadzībām. Padome pārskata šo lēmumu ar pienācīgu regularitāti un vismaz reizi mēnesī. Ja lēmumu neatjauno pēc mēneša, tā termiņš automātiski beidzas. Padome jebkurā brīdī var pasludināt ārkārtas situācijas izbeigšanos.

Ja ESRK vai iestāde lemj, ka var rasties ārkārtas situācija, tās iesniedz slepenu Padomei adresētu ieteikumu un nosūta tai situācijas izvērtējumu. Padome tad izvērtē sanāksmes sasaukšanas iespējas. Attiecīgajā procesā garantē pienācīgu slepenību.

Ja Padome nosaka ārkārtas situāciju, tā nekavējoties pienācīgi informē Eiropas Parlamentu un Komisiju.

3. Ja Padome ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 2. punktu un ārkārtas apstākļos, kad valsts iestādēm ir jārikojas saskaņoti, reaģējot uz negatīviem pavērsieniem, kas var nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, iestāde var pieņemt atsevišķus lēmumus, pieprasot kompetentajām iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem, lai risinātu šādus pavērsienus, nodrošinot, ka finanšu iestādes un kompetentās iestādes izpilda minētajos tiesību aktos noteiktās prasības.

4. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kāda kompetentā iestāde minētajā lēmumā noteiktajā termiņā neievēro 3. punktā minēto iestādes lēmumu, gadījumos, kad finanšu iestādēm ir tieši piemērojamas attiecīgās prasības, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, tostarp regulatīvos tehniskajos standartos un īstenošanas tehniskajos standartos, kas pieņemti saskaņā ar minētajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu, finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu. Tas attiecas vienīgi uz situācijām, kurās kompetentā iestāde nepiemēro 1. panta 2. punktā minētos leģislatīvos aktus, tostarp regulatīvus tehniskos standartos un īstenošanas tehniskos standartos, kuri pieņemti saskaņā ar minētajiem aktiem, vai arī piemēro tos tādā veidā, kas šķiet acīmredzams minēto aktu pārkāpums, un kad nekavējoties jāveic novēršanas pasākumi, lai atjaunotu finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

5. Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, ir atbilstīgi šiem lēmumiem.

19. pants

Domstarpību izšķiršana starp kompetentajām iestādēm pārrobežu gadījumos

1. Neskarot 17. pantā noteiktās pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepiekrīt citas dalībvalsts kompetentās iestādes darbības vai bezdarbības procedūrai vai saturam gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos aktos, iestāde pēc vienas vai vairāku iesaistīto kompetento iestāžu pieprasījuma var palīdzēt iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar 2. līdz 4. punktā noteikto procedūru.

Gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos, un ja, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, var konstatēt, ka pastāv domstarpības starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, iestāde pēc savas iniciatīvas var palīdzēt iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar 2. līdz 4. punktā noteikto procedūru.

2. Iestāde nosaka kompetento iestāžu samierināšanas termiņu, ņemot vērā 1. panta 2. punktā minētajos aktos noteiktos attiecīgos laikposmus un jautājuma sarežģītību un steidzamību. Šajā posmā iestāde darbojas kā vidutājs.

3. Ja samierināšanas posma beigās iesaistītās kompetentās iestādes nav panākušas vienošanos, iestāde saskaņā ar 44. panta 1. punkta trešajā un ceturtajā daļā izklāstīto procedūru var pieņemt attiecīgajām kompetentajām iestādēm saistošu lēmumu, pieprasot tām veikt īpašus pasākumus vai atturēties no pasākumiem, lai izšķirtu domstarpības ar mērķi nodrošināt Savienības tiesību aktu ievērošanu.

4. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepilda iestādes lēmumu un tādējādi neno drošina finanšu iestādes atbilstību prasībām, kas tai ir tieši piemērojamas, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā noteiktajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

5. Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu. Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

6. Šīs regulas 50. panta 2. punktā minētajā ziņojumā iestādes priekšsēdētājs norāda uz kompetento iestāžu domstarpību būtību un veidu, uz panāktiem izlīgumiem un lēmumiem, kas pieņemti, lai šīs domstarpības novērstu.

20. pants

Domstarpību izšķiršana starp dažādu nozaru kompetentajām iestādēm

Apvienotā komiteja saskaņā ar 19. un 56. pantā noteikto procedūru, risina domstarpības, kas var rasties starp kompetentajām iestādēm, kā noteikts attiecīgi šīs regulas 4. panta 2. punktā, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 4. panta 2. punktā.

21. pants

Uzraudzītāju kolēģijas

1. Iestāde palīdz veicināt un pārraudzīt Direktīvā 2006/48/EK minēto uzraudzītāju kolēģiju efektīvu, konstruktīvu un saskaņotu darbību un sekmē konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu uzraudzītāju kolēģijās. Lai apkopotu uzraudzības paraugpraksi, iestādes darbiniekiem ir iespēja piedalīties uzraudzītāju kolēģiju darbībās, tostarp pārbaudēs uz vietas, ko kopīgi veic divas vai vairākas kompetentās iestādes.

2. Iestāde uzņemas vadošo lomu, nodrošinot konsekventu un saskaņotu uzraudzītāju kolēģiju darbību attiecībā uz pārrobežu iestādēm visā Savienībā, ņemot vērā sistēmisko risku, ko rada 23. pantā minētās finanšu iestādes.

Piemērojot šo punktu un šā panta 1. punktu, iestādi uzskata par "kompetento iestādi" atbilstīgo tiesību aktu nozīmē.

Iestāde var:

- a) apkopot un izplatīt visu atbilstīgo informāciju sadarbībā ar kompetentajām iestādēm, lai atvieglotu kolēģijas darbu un izveidotu un pārvaldītu centrālu sistēmu, kuras mērķis ir darīt tādu informāciju pieejamu kompetentajām iestādēm kolēģijā;
- b) ierosināt un koordinēt Savienības mēroga stresa testus saskaņā ar 32. pantu, lai izvērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, jo īpaši 23. pantā minēto finanšu iestāžu radīto sistēmisko risku, un izvērtēt sistēmiskā riska iespējas palielināties stresa situācijās, nodrošinot, lai attiecībā uz šādiem testiem valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekventākas metodes, un attiecīgā gadījumā adresēt kompetentajai iestādei ieteikumu labot stresa testā konstatētās problēmas;
- c) veicināt efektīvas un iedarbīgas uzraudzības darbības, tostarp izvērtējot riskus, kuriem finanšu iestādes ir vai var būt pakļautas, kā noteikts saskaņā ar uzraudzības pārskata procesu vai stresa situācijās;
- d) saskaņā ar šajā regulā precizētajiem pienākumiem un pilnvarām pārraudzīt, lai kompetentās iestādes veiktu savus pienākumus, un
- e) visos gadījumos, kad tā uzskata, ka lēmuma rezultātā tiktu nepareizi piemēroti Savienības tiesību akti vai ka tas nepalīdzētu sasniegt mērķi par uzraudzības prakses konvergenci, lūgt kolēģiju turpināt apspriesties. Tā var arī prasīt no konsolidētās uzraudzības iestādes paredzēt kolēģijas sanāksmi vai iekļaut sanāksmes darba kārtībā kādu punktu.

3. Iestāde var izstrādāt regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai nodrošinātu vienotus piemērošanas nosacījumus attiecībā uz noteikumiem par uzraudzītāju kolēģiju operatīvu darbību, un izdot pamatnostādnes un ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 16. pantu, lai veicinātu uzraudzības darbības konvergenci un to, lai uzraudzītāju kolēģijas pieņemtu paraugpraksi.

4. Iestādei ir juridiski saistoša vidutāja loma, lai izšķirtu domstarpības starp kompetentām iestādēm saskaņā ar 19. pantā paredzēto procedūru. Iestāde var pieņemt uzraudzības lēmumus, kas tieši piemērojami attiecīgajai iestādei saskaņā ar 19. pantu.

22. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Iestāde pienācīgi apsver sistēmisko risku, kas definēts Regulā (ES) Nr. 1092/2010. Tā vērsas pret jebkuru finanšu pakalpojumu traucējumu risku:

- a) ko rada finanšu sistēmas vai to daļu novājināšanās; un
- b) kas, iespējams, var būtiski negatīvi ietekmēt iekšējo tirgu un reālo ekonomiku.

Iestāde vajadzības gadījumā apsver sistēmiskā riska uzraudzību un izvērtēšanu, ko veic ERSK un iestāde, un reaģē uz ERSK brīdinājumiem un ieteikumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 17. pantu.

2. Iestāde, sadarbojoties ar ESRK, izstrādā vienotu kvantitatīvo un kvalitatīvo rādītāju kopumu ("risku paneli") sistēmisku risku noteikšanai un mērīšanai.

Iestāde izstrādā arī atbilstīgu stresa testu sistēmu, lai palīdzētu noteikt tās iestādes, kas var radīt sistēmisku risku. Šīm iestādēm piemēro pastiprinātu uzraudzību un, ja vajadzīgs, 25. pantā minētās atveseļošanas un noregulējuma procedūras.

3. Neskarot 1. panta 2. punktā minētos aktus, iestāde vajadzības gadījumā izstrādā papildu pamatnostādnes un ieteikumus finanšu iestādēm, lai ņemtu vērā to radītos sistēmiskos riskus.

Iestāde nodrošina, lai finanšu iestāžu radītos sistēmiskos riskus ņemtu vērā, izstrādājot projektus regulatīviem un īstenošanas tehniskajiem standartiem jomās, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos.

4. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas lūguma vai pēc savas iniciatīvas iestāde var veikt izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu finanšu iestādes tipu vai produktu tipu, vai rīcības tipu, lai izvērtētu iespējamās draudus finanšu sistēmas stabilitātei, un izstrādāt pienācīgus ieteikumus attiecīgo kompetento iestāžu darbībai.

Šim nolūkam iestāde var izmantot pilnvaras, kas tai nodotas saskaņā ar šo regulu, tostarp 35. pantu.

5. Apvienotā komiteja nodrošina vispārēju un starpnozaru koordināciju saistībā ar darbībām, kas veiktas saskaņā ar šo pantu.

23. pants

Sistēmisku risku noteikšana un mērīšana

1. Iestāde, konsultējoties ar ESRK, izstrādā kritērijus sistēmisku risku noteikšanai un mērīšanai un atbilstīgu stresa testu sistēmu, kas ietver izvērtējumu par tāda sistēmiskā riska iespējamību, kuru finanšu iestādes var radīt stresa situācijās. Šīm finanšu iestādēm, kas var radīt sistēmisku risku, piemēro pastiprinātu uzraudzību un, ja vajadzīgs, 25. pantā minētās atveseļošanas un noregulējuma procedūras.

2. Izstrādājot kritērijus sistēmiskā riska noteikšanai un mērīšanai, kuru rada finanšu iestādes, iestāde pilnībā ņem vērā attiecīgās starptautiskās pieejas, tostarp tās, ko izstrādājusi Finanšu stabilitātes padome, Starptautiskais valūtas fonds un Starptautiskā norēķinu banka.

24. pants

Ilgstoša spēja reaģēt uz sistēmiskiem riskiem

1. Iestāde nodrošina, ka tai ir specializētas un nepārtrauktas spējas efektīvi reaģēt uz 22. un 23. pantā minēto sistēmisku risku materializēšanos un jo īpaši attiecībā uz iestādēm, kas rada sistēmisku risku.

2. Iestāde pilda tai uzticētos uzdevumus saskaņā ar šo regulu, 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem, un palīdz nodrošināt saskaņotu un koordinētu krīžu pārvarēšanas un noregulējuma sistēmu Savienībā.

25. pants

Ekonomikas atveseļošanas un noregulējuma procedūras

1. Lai mazinātu traucējumu sistēmisku ietekmi, iestāde palīdz un aktīvi piedalās efektīvu un saskaņotu ekonomikas atveseļošanas un noregulējuma plānu un procedūru izstrādē un koordinēšanā ārkārtas situācijās, un preventīvu pasākumu izstrādē un koordinēšanā.

2. Lai sekmētu grūtībās nonākušu iestāžu – jo īpaši pārrobežu grupu – noregulējumu, iestāde var noteikt paraugpraksi tā, lai nepieļautu problēmu izplatīšanos, nodrošinot, ka ir pieejami piemēroti instrumenti, tostarp pietiekami resursi, un iestādes un grupas var pienācīgi, rentablā veidā un laikus rast noregulējumu.

3. Iestāde var pieņemt regulatīvus un īstenošanas tehniskos standartus, kā tas noteikts legīslatīvajos aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, saskaņā ar 10. līdz 15. pantā noteikto procedūru.

26. pants

Noguldījumu garantiju sistēmu Eiropas sistēma

1. Rīkojoties saskaņā ar šajā regulā noteiktām pilnvarām, lai garantētu pareizu Direktīvas 94/19/EK piemērošanu, iestāde veicina Valsts noguldījumu garantiju sistēmu Eiropas sistēmas (DGS) nostiprināšanu, lai nodrošinātu, ka valstu noguldījumu garantiju sistēmas saņem pienācīgu finansējumu no iemaksām no finanšu iestādēm, tostarp no tām finanšu iestādēm, kas izveidotas un kas pieņem noguldījumus Savienībā, bet kuru galvenās mītnes atrodas ārpus Savienības, kā noteikts Direktīvā 94/19/EK, un nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni visiem noguldītājiem visā Savienībā saskaņotā sistēmā, kas neskar stabilizējošo drošību, kuru sniedz savstarpējās garantiju sistēmas, ja tās atbilst Savienības tiesību aktiem.
2. Regulas 16. pants par iestādes pilnvarām pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus attiecas arī uz noguldījumu garantiju sistēmām.
3. Iestāde var pieņemt regulatīvus un īstenošanas tehniskos standartus, kā tas noteikts leģislatīvajos aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, saskaņā ar procedūru, kas noteikta 10. līdz 15. pantā.
4. Šajā regulas pārskatīšanā, kā noteikts 81. pantā, jo īpaši pievēršas valstu noguldījumu garantiju sistēmu Eiropas sistēmas konverģencei.

27. pants

Eiropas sistēma banku noregulējumam un finansēšanas pasākumi

1. Iestāde palīdz izstrādāt metodes, ar ko rastu noregulējumu grūtībās nonākušām finanšu iestādēm, jo īpaši tām, kas var radīt sistēmisku risku, lai nepieļautu problēmu izplatīšanos un ļautu sistemātiskā veidā un laicīgi izbeigt finanšu iestāžu darbību, tostarp, ja vajadzīgs, piemērojot attiecīgus saskaņotus un stabilus finansēšanas mehānismus.
2. Iestāde palīdz izvērtēt vajadzību pēc saskaņotu, stabilu un uzticamu finansēšanas mehānismu sistēmas, kurā atbilstīgi finansēšanas instrumenti būtu saistīti ar koordinētu valsts krīžu pārvarēšanas pasākumu kopumu.

Iestāde palīdz strādāt pie jautājumiem par līdzvērtīgiem konkurences apstākļiem un jebkādu tādu nodokļu un iemaksu sistēmu kumulatīvo ietekmi uz finanšu iestādēm, kurus varētu ieviest, lai kā daļu no saskaņotas un uzticamas noregulējuma sistēmas nodrošinātu taisnīgu pienākumu sadali un stimulus, tādējādi ierobežojot sistēmisku risku.

Šajā regulas pārskatīšanā, kā noteikts 81. pantā, jo īpaši pievēršas iespējamajai iestādes nozīmes pastiprināšanai saistībā ar krīžu novēršanu, pārvarēšanu un noregulējumu un, ja vajadzīgs, Eiropas Noregulējuma fonda izveidei.

28. pants

Uzdevumu un pienākumu deleģēšana

1. Kompetentās iestādes, ar deleģēto piekrišanu, var deleģēt uzdevumus un pienākumus iestādei vai citai kompetentai iestādei, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus. Dalībvalstis var izstrādāt īpašus pienākumu deleģēšanas mehānismus, kuri ir jāievēro vēl pirms to kompetentās iestādes noslēdz šādas deleģēšanas nolīgumus, kā arī var ierobežot deleģējamo pienākumu jomu, attiecinot deleģēšanu tikai uz tādiem uzdevumiem un pienākumiem, kas ir vajadzīgi konstruktīvai pārrobežu finanšu iestāžu vai grupu uzraudzībai.
2. Iestāde stimulē un veicina uzdevumu un pienākumu deleģēšanu kompetento iestāžu starpā, nosakot tos uzdevumus un pienākumus, ko var deleģēt vai kopīgi izpildīt, un veicinot paraugpraksi.
3. Pienākumu deleģēšanu veic, pārdalot 1. panta 2. punktā minēto aktu kompetences. Deleģētās iestādes tiesību akti reglamentē deleģēto pienākumu procedūru, izpildi, administratīvu pārskatīšanu un pārskatīšanu tiesā.
4. Kompetentās iestādes informē iestādi par deleģēšanas nolīgumiem, kurus tās plāno slēgt. Tās slēdz nolīgumus ne ātrāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad informējušas iestādi.

Viena mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas iestāde var sniegt atzinumu par paredzēto nolīgumu.

Iestāde atbilstīgi publicē visus kompetento iestāžu noslēgtos deleģēšanas nolīgumus, lai pienācīgi informētu visas iesaistītās personas.

29. pants

Kopējā uzraudzības kultūra

1. Iestāde aktīvi piedalās kopējas Savienības uzraudzības kultūras un konsekventas uzraudzības prakses veidošanā, kā arī vienotu procedūru un konsekventu pieeju nodrošināšanā Savienībā. Iestāde veic vismaz šādus pasākumus:
 - a) sniedz atzinumus kompetentajām iestādēm;
 - b) veicina efektīvu divpusēju un daudzpusēju informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, pilnībā ievērojot piemērojamos konfidencialitātes un datu aizsardzības noteikumus, kas noteikti attiecīgajos Savienības tiesību aktos;
 - c) sekmē kvalitatīvu un vienotu uzraudzības standartu, tostarp ziņojumu iesniegšanas standartu izstrādi, kā arī starptautisko grāmatvedības standartu izstrādi saskaņā ar 1. panta 3. punktu;

- d) pārskata Komisijas pieņemto attiecīgo regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu, ka arī iestādes sniegto pamatnostādņu un ieteikumu piemērošanu un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus; un
- e) izveido nozares un starpnozaru mācību programmas, veicina personāla apmaiņu un mudina kompetentās iestādes intensīvāk izmantot darbinieku pārcelšanas sistēmas un citus risinājumus.

2. Attiecīgā gadījumā iestāde var izstrādāt jaunus praktiskus un konverģences instrumentus, lai veicinātu kopēju uzraudzības pieeju un praksi.

30. pants

Kompetento iestāžu salīdzinošā izvērtēšana

1. Iestāde periodiski organizē un veic kompetento iestāžu īsteno to pasākumu daļēju vai pilnīgu salīdzinošo izvērtēšanu, lai uzlabotu uzraudzības rezultātu konsekvenci. Šajā nolūkā iestāde izstrādā metodes, kas nodrošina pārskatīto iestāžu objektīvu izvērtēšanu un salīdzināšanu. Veicot salīdzinošos izvērtējumus, ņem vērā dotajā brīdī pieejamo informāciju un jau veiktos vērtējumus par attiecīgo kompetento iestādi.

2. Veicot salīdzinošo izvērtēšanu, cita starpā tiek izvērtēti šādi aspekti:

- a) kompetentās iestādes resursu un pārvaldības pasākumu atbilstība, jo īpaši attiecībā uz 10. un 15. pantā minēto regulatīvu tehnisko standartu un īstenošanas tehnisko standartu un 1. panta 2. punktā minēto aktu efektīvu piemērošanu un spēju reaģēt uz tirgus norisēm;
- b) panāktais konverģences līmenis attiecībā uz Savienības tiesību aktu un uzraudzības prakses, tostarp saskaņā ar 10. līdz 16. pantu pieņemto regulatīvu tehnisko standartu un īstenošanas tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu, piemērošanu un uzraudzības prakses nodrošinātais Savienības tiesību aktos noteikto mērķu sasniegšanas līmenis;
- c) dažu kompetento iestāžu izstrādāta paraugprakse, kuru būtu lietderīgi pieņemt citām kompetentajām iestādēm;
- d) efektivitāte un panāktais konverģences līmenis attiecībā uz to noteikumu izpildi, kuri pieņemti, īstenojot Savienības tiesību aktus, tostarp administratīvi pasākumi un sankcijas, kas ir piemērotas atbildīgajām personām, ja šie noteikumi nav bijuši ievēroti.

3. Pamatojoties uz salīdzinošo izvērtēšanu, iestāde saskaņā ar 16. pantu var sniegt pamatnostādnes un ieteikumus. Saskaņā ar 16. panta 3. punktu kompetentās iestādes apņemas ievērot iestādes sniegtās pamatnostādnes un ieteikumus. Iestāde, izstrādājot regulatīvu tehnisko vai īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar 10. līdz 15. pantu, ņem vērā salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus.

4. Iestāde salīdzinošās izvērtēšanas gaitā atklātos paraugprakses piemērus dara zināmus atklātībai. Turklāt visus pārējos salīdzinošo izvērtējumu rezultātus var publicēt, ja ir saņemta tās kompetentās iestādes piekrišana, par kuru ir veikts attiecīgais salīdzinošais izvērtējums.

31. pants

Koordinācijas funkcija

Iestāde īsteno vispārīgu kompetento iestāžu koordināciju, jo īpaši situācijās, kad nelabvēlīgi notikumi var apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā.

Iestāde veicina saskaņotu Savienības rīcību, *inter alia*:

- a) veicinot informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm;
- b) nosakot informācijas jomu un, ja iespējams un vajadzīgs, izvērtējot tādas informācijas uzticamību, kurai vajadzētu būt pieejamai visām iesaistītajām kompetentajām iestādēm;
- c) neskarot 19. pantu, pēc kompetento iestāžu pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, veicot nesaistošu starpnieka funkciju;
- d) nekavējoties informējot ESRK par visām iespējamām ārkārtas situācijām;
- e) pieņemot jebkādas atbilstīgus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu attiecīgo kompetento iestāžu darbības koordināciju, ja parādās tendences, kas var apdraudēt finanšu tirgus darbību;
- f) centralizējot informāciju, kas saņemta no kompetentajām iestādēm saskaņā ar 21. un 35. pantu, sakarā ar regulatīvo ziņošanas pienākumu, kas noteikts iestādēm, kuras darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī. Iestāde dalās šajā informācijā ar citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

32. pants

Tirgus attīstības izvērtēšana

1. Iestāde uzrauga un izvērtē tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu, un vajadzības gadījumā informē Eiropas Uzraudzības iestādi (Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Vērtspapīru un tirgu iestādi), ESRK un Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par attiecīgajām mikrouzraudzības tendencēm, iespējamiem riskiem un apdraudējumiem. Iestāde izvērtējumus ietver to tirgu ekonomisko analīzi, kuros darbojas finanšu iestādes, un izvērtējumu par iespējamo tirgus norišu ietekmi uz šīm iestādēm.

2. Iestāde, sadarbojoties ar ESRK, uzsāk un koordinē Savienības mēroga izvērtējumus par finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū. Šajā nolūkā iestāde piemērošanai kompetentajās iestādēs izstrādā:

- a) vienotas metodoloģijas, kas ļauj izvērtēt ekonomikas attīstības scenāriju ietekmi uz iestādes finansiālo stāvokli;
- b) vienotas pieejas minēto finanšu iestāžu noturības izvērtējumu rezultātu paziņošanai;
- c) vienotas metodoloģijas, lai izvērtētu konkrētu produktu vai izplatīšanas procesu ietekmi uz iestādes finansiālo stāvokli, kā arī uz noguldītājiem, ieguldītājiem un patērētāju informēšanu.

3. Neskarot Regulā (ES) Nr. 1092/2010 noteiktos ESRK uzdevumus, iestāde ne retāk kā vienu reizi gadā un vajadzības gadījumā – biežāk sniedz tās kompetences jomā esošo tendenču, iespējamo risku un apdraudējumu izvērtējumus Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un ESRK.

Šajos izvērtējumos iestāde ietver būtiskāko risku un apdraudējumu klasifikāciju un attiecīgā gadījumā iesaka preventīvus vai korektīvus pasākumus.

4. Cieši sadarbojoties ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Vērtspapīru un tirgu iestādi), ar Apvienotās komitejas starpniecību iestāde nodrošina pietiekamu starpnozaru tendenču, risku un apdraudējumu pārskatu.

33. pants

Starptautiskās attiecības

1. Neskarot attiecīgās dalībvalstu un Savienības iestāžu kompetences jomas, iestāde var veidot attiecības un slēgt administratīvus nolīgumus ar uzraudzības iestādēm, starptautiskām organizācijām un trešo valstu iestādēm. Šie pasākumi nerada juridiskus pienākumus Savienībai un dalībvalstīm, kā arī tie neliedz dalībvalstīm un to kompetentajām iestādēm slēgt divpusējas vai daudzpusējus nolīgumus ar trešām valstīm.

2. Iestāde palīdz sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem.

3. Pārskatā, kas minēts 43. panta 5. punktā, iestāde norāda administratīvos nolīgumus, par kuriem panākta vienošanās ar starptautiskām organizācijām vai trešo valstu iestādēm, un informē par sniegto palīdzību, sagatavojot lēmumus par atbilstību.

34. pants

Citi uzdevumi

1. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas iestāde var sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par visiem ar tās kompetences jomu saistītajiem jautājumiem.

2. Attiecībā uz apvienošanās un pārņemšanas darījumu izvērtējumiem, kuri ir Direktīvas 2006/48/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2007/44/EK, darbības jomā un kuriem saskaņā ar šo direktīvu nepieciešama divu vai vairāk dalībvalstu kompetento iestāžu apspriešanās, iestāde, pamatojoties uz vienas no attiecīgo kompetento iestāžu iesniegumiem, var pieņemt un publicēt atzinumu par uzraudzības izvērtējumu, izņemot atzinumu saistībā ar Direktīvas 2006/48/EK 19.a panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem kritērijiem. Atzinumu pieņem nekavējoties un jebkurā gadījumā pirms izvērtējuma perioda beigām saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2007/44/EK. Regulas 35. pantu piemēro jomām, par kurām iestāde var sniegt atzinumu.

35. pants

Informācijas vākšana

1. Pēc iestādes pieprasījuma dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu veikt šajā regulā noteiktos pienākumus, ja tām ir likumīga piekļuve attiecīgajai informācijai un ja informācijas pieprasījums ir samērīgs ar konkrētā pienākuma raksturu.

2. Iestāde var arī pieprasīt, lai informācija tiktu sniegta regulāri un precizētos formātos. Šādos pieprasījumus veic, ja iespējams, izmantojot vienotus ziņojuma formātus.

3. Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pamatota pieprasījuma iestāde var sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai kompetentā iestāde varētu veikt savus pienākumus, saskaņā ar dienesta noslēpumu ievērošanas pienākumu, kas noteikts nozaru tiesību aktos un 70. pantā.

4. Pirms informācijas pieprasīšanas saskaņā ar šo pantu, un lai izvairītos no ziņošanas pienākuma dublēšanās, iestāde ņem vērā visu attiecīgo esošo statistiku, ko sagatavojuši un izplatījuši Eiropas Statistikas sistēma un Eiropas Centrālo banku sistēma.

5. Ja informācija nav pieejama vai kompetentās iestādes to nesniedz laikus, iestāde var nosūtīt pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu citām uzraudzības iestādēm, tās valsts ministrijai, kas atbild par finansēm, kuras rīcībā ir plaša informācija, kā arī attiecīgās dalībvalsts valsts centrālajai bankai vai statistikas birojam.

6. Ja informācija nav pieejama vai tā nav laikus sniegta saskaņā ar 1. vai 5. punktu, iestāde var nosūtīt pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu tieši attiecīgajām finanšu iestādēm. Pamatotajā pieprasījumā paskaidro, kādēļ ir vajadzīga informācija par katru attiecīgo finanšu iestādi.

Iestāde informē iesaistītās kompetentās iestādes par pieprasījumiem saskaņā ar šo punktu un 5. punktu.

Pēc iestādes pieprasījuma kompetentās iestādes palīdz iestādei iegūt informāciju.

7. Iestāde var izmantot saskaņā ar šo pantu saņemto konfidenciālo informāciju tikai, lai nodrošinātu ar šo regulu tai noteikto pienākumu izpildi.

36. pants

Attiecības ar ESRK

1. Iestāde cieši un regulāri sadarbojas ar ESRK.

2. Tā regulāri sniedz ESRK jaunāko informāciju, kas tai nepieciešama noteikto uzdevumu izpildei. Visu ESRK uzdevumu izpildei nepieciešamo informāciju, kas netiek sniegta pārskata vai apkopojuma veidā, iestāde, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu, nekavējoties sniedz ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 15. pantu. Iestādes rīcībā, sadarbojoties ar ESRK, ir atbilstīgas iekšējās procedūras konfidenciālas informācijas nosūtīšanai, jo īpaši informācija par atsevišķām finanšu iestādēm.

3. Saskaņā ar 4. un 5. punktu iestāde nodrošina pienācīgus pasākumus attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantā minētajiem ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem.

4. Saņemot iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, iestāde nekavējoties sasauca Uzraudzības padomes sanākumi un izvērtē šāda brīdinājuma vai ieteikuma ietekmi uz tās uzdevumu izpildi.

Pamatojoties uz atbilstīgu lēmumu pieņemšanas procedūru, tā pieņem lēmumu par jebkādiem veicamajiem pasākumiem atbilstīgi pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai risinātu brīdinājumus un ieteikumus minētos jautājumus.

Ja iestāde neveic pasākumus attiecībā uz ieteikumu, tā paskaidro ESRK un Padomei savas rīcības iemeslus.

5. Saņemot kompetentajai valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, iestāde attiecīgā gadījumā izmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai nodrošinātu savlaicīgu izpildi.

Ja ieteikuma saņēmējs neparedz ievērot ESRK ieteikumu, tas informē Uzraudzības padomi un apspriežas ar to par šādas rīcības iemesliem.

Informējot Padomi un ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 17. pantu, kompetentā iestāde pienācīgi ņem vērā Uzraudzības padomes viedokli.

6. Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, iestāde maksimāli ņem vērā ESRK brīdinājumus un ieteikumus.

37. pants

Banku nozares ieinteresēto personu grupa

1. Lai palīdzētu veicināt apspriešanos ar ieinteresētajām personām jomās, kuras ir saistītas ar iestādes uzdevumiem, tiek izveidota Banku nozares ieinteresēto personu grupa. Ar Banku nozares ieinteresēto personu grupu apspriežas par pasākumiem, kas veicami saskaņā ar 10 līdz 15. pantu attiecībā uz regulatīviem tehniskajiem standartiem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, un tādā mērā, ka tas neskar atsevišķas finanšu iestādes, arī par 16. panta jautājumiem attiecībā uz pamatnostādņiem un ieteikumiem. Ja pasākumi jāveic nekavējoties un apspriešanās nav iespējama, Banku nozares ieinteresēto personu grupai informāciju sniedz iespējami drīz.

Banku nozares ieinteresēto personu grupa tiekas ne retāk kā četras reizes gadā.

2. Banku nozares ieinteresēto personu grupā ir 30 locekļi, kuri proporcionāli pārstāv kredītiestādes un noguldījumu sabiedrības, kas darbojas Savienībā, to darbiniekus, pārstāvjus, kā arī patērētājus, banku pakalpojumu lietotājus un MVU pārstāvjus. Vismaz pieci locekļi ir neatkarīgi vadošo akadēmisko aprindu pārstāvji. Desmit locekļi pārstāv finanšu iestādes, un trīs no tiem pārstāv kooperatīvu bankas un krājbankas.

3. Banku nozares ieinteresēto personu grupas locekļus ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz attiecīgo ieinteresēto pušu ierosinājumiem. Pieņemot lēmumu, Uzraudzības padome pēc iespējas nodrošina atbilstīgu ģeogrāfisko un dzimumu līdzsvaru un ieinteresēto personu pārstāvību Savienībā.

4. Iestāde sniedz visu nepieciešamo informāciju, ievērojot diennesta noslēpumu, kā noteikts 70. pantā, un nodrošina Banku ieinteresēto personu grupai pienācīgu sekretariāta atbalstu. Tiem Banku nozares ieinteresēto personu grupas locekļiem, kuri pārstāv bezpeļņas organizācijas un nav nozares pārstāvji, nosaka pienācīgu kompensāciju. Par tehniskiem jautājumiem Banku nozares ieinteresēto personu grupa var izveidot darba grupas. Banku nozares ieinteresēto personu grupas locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi, pēc kura beigām tiek organizēta jauna atlases procedūra.

Banku nozares ieinteresēto personu grupas locekļus var iecelt atkārtoti divus termiņus pēc kārtas.

5. Banku nozares ieinteresēto personu grupa sniedz atzinumus un konsultācijas iestādei par visiem jautājumiem saistībā ar iestādes uzdevumiem, īpašu uzmanību pievēršot uzdevumiem, kas noteikti 10. līdz 16. pantā un 29., 30. un 32. pantā.

6. Banku nozares ieinteresēto personu grupa pieņem savu reglamentu ar divu trešdaļu tās locekļu balsu vairākumu.

7. Iestāde dara zināmus atklātībai Banku nozares ieinteresēto personu grupas atzinumus, ieteikumus un apspriežu rezultātus.

38. pants

Aizsargpasākumi

1. Iestāde nodrošina, ka saskaņā ar 18. vai 19. pantu pieņemtie lēmumi nekādā veidā neskar dalībvalstu fiskālos pienākumus.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 19. panta 3. punktu pieņemts lēmums skar tās fiskālos pienākumus, tā divu nedēļu laikā pēc iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei var informēt iestādi un Komisiju par to, ka kompetentā iestāde nepildīs lēmumu.

Paziņojumā dalībvalsts saprotami un īpaši izskaidro, kāpēc un kā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.

Šāda paziņojuma gadījumā iestādes lēmuma izpilde tiek apturēta.

Viena mēneša laikā pēc dalībvalsts paziņojuma saņemšanas iestāde informē dalībvalsti par tās lēmuma spēkā esamību vai grozīšanu, vai atcelšanu. Ja lēmums paliek spēkā vai tiek grozīts, iestāde norāda, ka fiskālie pienākumi nav skarti.

Ja iestāde nosaka, ka tās lēmums paliek spēkā, Padome kādā no tās sanāsmēm – vēlākais divus mēnešus pēc dienas, kad iestāde ir nosūtījusi paziņojumu dalībvalstīm, kā minēts ceturtajā daļā, ar balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai iestādes lēmums paliek spēkā.

Ja Padome pēc tam, kad ir izskatījusi attiecīgo lietu, nepieņem lēmumu atstāt spēkā iestādes lēmumu saskaņā ar piekto daļu, iestādes lēmumu atceļ.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 18. panta 3. punktu pieņemtais lēmums skar tās fiskālos pienākumus, tā trīs darbdienu laikā pēc iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei var informēt iestādi, Komisiju un Padomi par to, ka kompetentā iestāde nepildīs lēmumu.

Paziņojumā dalībvalsts saprotami un īpaši izskaidro, kāpēc un kā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.

Šāda paziņojuma gadījumā iestādes lēmuma izpilde tiek izbeigta.

Padome desmit darbdienu laikā sasauc sanākumi un ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai iestādes lēmums tiek atcelts.

Ja Padome pēc tam, kad ir izskatījusi attiecīgo lietu, nepieņem lēmumu atcelt iestādes lēmumu saskaņā ar ceturto daļu, iestādes lēmuma izpildes apturēšana tiek izbeigta.

4. Ja Padome saskaņā ar šā panta 3. punktu ir pieņēmusi lēmumu neatcelt iestādes lēmumu saistībā ar 18. panta 3. punktu un attiecīgā dalībvalsts joprojām uzskata, ka iestādes lēmums skar tās fiskālos pienākumus, minētā dalībvalsts var informēt Komisiju un iestādi un lūgt Padomei vēlreiz izskatīt šo jautājumu. Attiecīgā dalībvalsts skaidri norāda iemeslus, kādēļ tā nepiekrīt Padomes lēmumam.

Četru nedēļu laikā pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma Padome apstiprina savu sākotnējo lēmumu vai pieņem jaunu lēmumu saskaņā ar šā panta 3. punktu.

Padome četru nedēļu laikposmu var pagarināt vēl par četrām nedēļām, ja lietas konkrētie apstākļi to prasa.

5. Jebkāda šā panta ļaunprātīga izmantošana, jo īpaši saistībā ar iestādes lēmumu, kam nav būtiska vai materiāla fiskāla ietekme, ir aizliegta, jo nav savienojama ar iekšējo tirgu.

39. pants

Lēmumu pieņemšanas procedūras

1. Pirms šajā regulā minēto lēmumu pieņemšanas iestāde informē lēmumu visus minētos adresātus par tās nodomu pieņemt lēmumu, nosakot termiņu, kurā lēmumu adresāti var paust savu viedokli par attiecīgo jautājumu, pienācīgi ņemot vērā jautājuma izskatīšanas steidzamību, sarežģītību un iespējamās sekas. To *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz ieteikumiem, kā minēts 17. panta 3. punktā.

2. Iestāde savos lēmumos norāda iemeslus, kuri ir šo lēmumu pamatā.

3. Iestādes lēmumu adresāti tiek informēti par šajā regulā paredzētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

4. Pieņemot lēmumu saskaņā ar 18. panta 3. vai 4. punktu, iestāde šādu lēmumu pārskata ik pēc atbilstīga laikposma.

5. Iestādes saskaņā ar 17., 18. vai 19. pantu pieņemtos lēmumus dara zināmus atklātībai, un tajos norāda iesaistītās kompetentās iestādes vai finanšu iestādes identitāti un lēmuma satura būtiskākos aspektus, ja vien šāda publicēšana nav pretrunā ar finanšu iestāžu likumīgajām interesēm to komercnoslēpumu aizsardzībā vai ja tā var nopietni apdraudēt finanšu tirgu parasto darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

III NODAĻA ORGANIZĀCIJA

1. IEDAĻA Uzraudzības padome

40. pants

Sastāvs

1. Uzraudzības padomi veido:
 - a) priekšsēdētājs, kuram nav balsstiesību;
 - b) par kredītiestāžu uzraudzību atbildīgās valsts iestādes vadītājs katrā dalībvalstī, kuri tiekas klātienē vismaz divas reizes gadā;
 - c) viens Komisijas pārstāvis, kam nav balsstiesību;
 - d) viens Eiropas Centrālās bankas pārstāvis, kam nav balsstiesību;
 - e) viens ESRK pārstāvis, kam nav balsstiesību;
 - f) pa vienam tādām pārstāvim no pārējām divām Eiropas uzraudzības iestādēm, kam nav balsstiesību.
 2. Uzraudzības padome ar Banku nozares ieinteresēto personu grupu regulāri rīko kopīgas sanāksmes vismaz divas reizes gadā.
 3. Katra kompetentā iestāde atbild par augsta līmeņa vietnieka izvirzīšanu amatam no tās darbinieku vidus, kurš var aizvietot 1. punkta b) apakšpunktā minēto Uzraudzības padomes locekli gadījumā, ja minētā persona nevar ierasties.
 4. Ja 1. punkta b) apakšpunktā minētā iestāde nav centrālā banka, minētajā apakšpunktā minētais Uzraudzības padomes loceklis var nolemt ņemt līdzī dalībvalsts centrālās bankas pārstāvi, kam nav balsstiesību.
 5. Dalībvalstīs, kurās uzraudzība saskaņā ar šo regulu ir vairāk nekā vienas iestādes kompetencē, šīs iestādes vienojas par kopīgu pārstāvi. Tomēr, ja Uzraudzības padomē paredzēts izskatīt jautājumu, kas neietilpst tādas valsts iestādes kompetencē, kuru pārstāv 1. punkta b) apakšpunktā minētais loceklis, šāds loceklis var ņemt līdzī attiecīgās valsts iestādes pārstāvi, kam nav balsstiesību.
 6. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 94/19/EK, 1. punkta b) apakšpunktā minētajam Uzraudzības padomes loceklim attiecīgā gadījumā var pievienoties pārstāvis no attiecīgajām struktūrām, kas pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas katrā dalībvalstī; šim pārstāvim nav balsstiesību.
 7. Uzraudzības padome pieņem lēmumu par novērotāju līdzdalību.
- Uzraudzības padomes sanāksmēs var piedalīties izpilddirektors, kuram nav balsstiesību.

41. pants

Iekšējās komitejas un darba grupas

1. Uzraudzības padome var izveidot iekšējās komitejas vai darba grupas īpašu Uzraudzības padomes noteikto uzdevumu veikšanai un paredzēt konkrētu skaidri definētu uzdevumu un lēmumu deleģēšanu iekšējām komitejām vai darba grupām, Valdei vai priekšsēdētājam.
2. Piemērojot 19. pantu, Uzraudzības padome sasauc neatkarīgu darba grupu, lai atvieglotu objektīvu domstarpību risināšanu, un to veido priekšsēdētājs un divi padomes biedri, kas nav to kompetento iestāžu pārstāvji, kuras ir iesaistītas domstarpībās, un kam šajā konfliktā nav nekādu interešu, ne arī tiešas saistības ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm.
3. Saskaņā ar 19. panta 2. punktu darba grupa izstrādā lēmuma priekšlikumu, kas galīgajā redakcijā jāpieņem Uzraudzības padomei, ievērojot 44. panta 1. punkta trešajā daļā izklāstīto procedūru.
4. Uzraudzības padome pieņem 2. punktā minētās darba grupas reglamentu.

42. pants

Neatkarība

Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, priekšsēdētājs un Uzraudzības padomes locekļi, kuriem ir balsstiesības, rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības interesēs kopumā un nelūdz, un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz citas valsts vai privātas struktūras necenšas ietekmēt Uzraudzības padomes locekļus, tiem pildot savus pienākumus.

43. pants

Uzdevumi

1. Uzraudzības padome sniedz norādījumus par iestādes darbu un ir atbildīga par II nodaļā minēto lēmumu pieņemšanu.
2. Uzraudzības padome pieņem viedokļus, ieteikumus un lēmumus un sniedz II nodaļā minētās konsultācijas.
3. Uzraudzības padome ieceļ priekšsēdētāju.
4. Uzraudzības padome katru gadu līdz 30. septembrim, pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, apstiprina iestādes darba programmu nākamajam gadam un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu atklātībai.

5. Pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, Uzraudzības padome pieņem iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 53. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu, un katru gadu līdz 15. jūnijam nosūta šo ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai. Ziņojumu dara pieejamu atklātībai.

6. Uzraudzības padome pieņem iestādes daudzgadu darba programmu un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Daudzgadu darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu atklātībai.

7. Uzraudzības padome pieņem budžetu saskaņā ar 63. pantu.

8. Uzraudzības padome īsteno disciplinārās pilnvaras attiecībā uz priekšsēdētāju un izpilddirektoru un var atbrīvot viņus no amata attiecīgi saskaņā ar 48. panta 5. punktu vai 51. panta 5. punktu.

44. pants

Lēmumu pieņemšana

1. Uzraudzības padomē lēmumi tiek pieņemti ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Par 10. līdz 16. pantā minētajām darbībām, kā arī pasākumiem un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 9. panta 5. punkta trešo daļu un VI nodaļu, un, atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, Uzraudzības padome pieņem lēmumus ar tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktu un Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantu.

Attiecībā uz lēmumiem saskaņā ar 19. panta 3. punktu, konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem darba grupas ierosinātu lēmumu uzskata par pieņemtu, ja to apstiprina ar vienkāršu balsu vairākumu, ja vien to nenoraida locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un Līgumam par Eiropas Savienību un Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.

Attiecībā uz pārējiem lēmumiem saskaņā ar 19. panta 3. punktu darba grupas ierosinātu lēmumu pieņem ar Uzraudzības padomes locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

2. Uzraudzības padomes sanāksmes sasauc priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās biedru, un tās vada priekšsēdētājs.

3. Uzraudzības padome pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

4. Reglamentā detalizēti nosaka balsošanas kārtību, tostarp attiecīgā gadījumā – noteikumus par kvorumiem. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, un novērotāji, izņemot priekšsēdētāju un izpilddirektoru, nepiedalās Uzraudzības padomes diskusijās par atsevišķām finanšu iestādēm, ja vien 75. panta 3. punktā vai 1. panta 2. punktā minētajos aktos nav paredzēts citādi.

2. IEDAĻA

Valde

45. pants

Sastāvs

1. Valdi veido priekšsēdētājs un seši citi Uzraudzības padomes locekļi, kurus ievēlējuši Uzraudzības padomes balsstiesīgie locekļi.

Katram Valdes loceklim, izņemot priekšsēdētāju, ir vietnieks, kas var viņu aizvietot, ja viņš nevar ierasties.

Uzraudzības padomes ievēlēto locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi. Minēto termiņu drīkst pagarināt vienu reizi. Valdes sastāvs ir līdzsvarots un proporcionāls, kā arī atspoguļo visu Savienību kopumā. Pilnvaras pārklājas, un tiek veikti attiecīgi pasākumi rotācijas nodrošināšanai.

2. Valdes lēmumus pieņem, pamatojoties uz klātesošo locekļu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Izpilddirektors un Komisijas pārstāvis piedalās Valdes sanāksmēs bez tiesībām balsot.

Komisijas pārstāvim ir tiesības balsot par 63. pantā minētajiem jautājumiem.

Valde pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

3. Valdes sanāksmes sasauc priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās locekļu, un tās vada priekšsēdētājs.

Valde sanāksmi organizē vismaz pirms katras Uzraudzības padomes sanāksmes un tik bieži, cik Valde to uzskata par nepieciešamu. Sanāksmi organizē vismaz piecas reizes gadā.

4. Atbilstīgi reglamentam Valdes locekļiem var palīdzēt konsultanti vai eksperti. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, izņemot izpilddirektoru, nepiedalās Valdes apspriedēs par atsevišķām finanšu iestādēm.

46. pants

Neatkarība

Valdes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības intereses kopumā, un nelūdz, un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz arī citas valsts vai privātas struktūras necenšas ietekmēt Valdes locekļus, tiem pildot savus pienākumus.

47. pants

Uzdevumi

1. Valde nodrošina, ka iestāde īsteno savu misiju un veic tai saskaņā ar šo regulu uzticētos uzdevumus.

2. Valde ierosina ikgadējo un daudzgadu darba programmu, kas jāpieņem Uzraudzības padomei.

3. Valde īsteno budžeta pilnvaras saskaņā ar 63. un 64. pantu.

4. Valde pieņem iestādes personāla politikas plānu un saskaņā ar 68. panta 2. punktu nepieciešamos Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu (turpmāk "Civildienesta noteikumi") ieviešanas pasākumus.

5. Saskaņā ar 72. pantu Valde pieņem īpašus noteikumus par piekļuves tiesībām iestādes dokumentiem.

6. Valde iesniedz Uzraudzības padomei apstiprināšanai priekšlikumu par iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 53. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu.

7. Valde pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

8. Saskaņā ar 58. panta 3. un 5. punktu Valde ieceļ un atbrīvo no amata Apelācijas padomes locekļus.

3. IEDAĻA

Priekšsēdētājs

48. pants

Iecelšana un uzdevumi

1. Iestādi pārstāv priekšsēdētājs, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

Priekšsēdētājs atbild par Uzraudzības padomes darba sagatavošanu un vada Uzraudzības padomes un Valdes sanāksmes.

2. Priekšsēdētāju amatā ieceļ Uzraudzības padome saskaņā ar atklātu atlases procedūru, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu.

Pirms attiecīgā persona sāk pildīt darba pienākumus un viena mēneša laikā pēc tam, kad Uzraudzības padome ir pabeigusi atlases procedūru, Eiropas Parlaments pēc Uzraudzības padomes izvēlēta kandidāta uzklaušanās var iebilst pret izraudzītās personas iecelšanu amatā.

Vēl Uzraudzības padome no savu locekļu vidus ievēl vietnieku, kas veic priekšsēdētāja funkcijas viņa prombūtnes laikā. Vietnieks netiek ievēlēts no Valdes locekļu vidus.

3. Priekšsēdētāja pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.

4. Deviņu mēnešu laikposmā pirms priekšsēdētāja piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome izvērtē:

- a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;
- b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā izvērtējumu, Uzraudzības padome, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, var vienreiz pagarināt priekšsēdētāja pilnvaru termiņu.

5. Priekšsēdētāju var atbrīvot no amata tikai Eiropas Parlaments, pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

Priekšsēdētājs neaizliedz Uzraudzības padomei apspriest jautājumus, kas saistīti ar priekšsēdētāju, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamību atbrīvot viņu no amata, un viņš nedrīkst iesaistīties pārrunās par šo jautājumu.

49. pants

Neatkarība

Neskarot Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz priekšsēdētāja uzdevumiem, priekšsēdētājs nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz jebkāda cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt priekšsēdētāju, tam pildot savus pienākumus.

Saskaņā ar 68. pantā minētajiem Civildienesta noteikumiem priekšsēdētājam pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

50. pants

Ziņojums

1. Eiropas Parlaments un Padome var uzaicināt priekšsēdētāju vai viņa vietnieku sniegt ziņojumu, pilnībā respektējot viņa neatkarību. Priekšsēdētājs uzstājas ar ziņojumu Eiropas Parlamentā un atbild uz visiem tā deputātu uzdotajiem jautājumiem, kad vien tas tiek pieprasīts.

2. Priekšsēdētājs pēc pieprasījuma un vismaz 15 dienas pirms 1. punktā minētā ziņojuma sniegšanas sniedz Eiropas Parlamentam rakstisku pārskatu par iestādes veiktajiem pasākumiem.

3. Papildus 11. līdz 18. pantā un 20. un 33. pantā minētajai informācijai pārskatā iekļauj arī attiecīgu informāciju, ko Eiropas Parlaments pieprasījis *ad hoc* kārtībā.

4. IEDAĻA

Izpilddirektors

51. pants

Iecelšana

1. Iestādi vada izpilddirektors, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

2. Izpilddirektoru saskaņā ar atklātu atlases procedūru pēc Eiropas Parlamenta apstiprinājuma ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu un vadības pieredzi.

3. Izpilddirektora pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.

4. Deviņu mēnešu posmā pirms izpilddirektora pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome jo īpaši izvērtē:

- a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;
- b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā pirmajā daļā minēto izvērtējumu, Uzraudzības padome var vienreiz pagarināt izpilddirektora pilnvaru termiņu.

5. Izpilddirektoru var atbrīvot no amata, tikai pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

52. pants

Neatkarība

Neskarot Valdes un Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz izpilddirektora uzdevumiem, izpilddirektors nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai jebkuras citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz jebkura cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt izpilddirektoru, tam pildot savus pienākumus.

Saskaņā ar 68. pantā minētajiem Civildienesta noteikumiem izpilddirektoram pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

53. pants

Uzdevumi

1. Izpilddirektors atbild par iestādes vadību un sagatavo Valdes darbu.

2. Izpilddirektors atbild par iestādes ikgadējās darba programmas ieviešanu, ko vada Uzraudzības padome un kontrolē Valde.

3. Saskaņā ar šo regulu izpilddirektors veic nepieciešamos pasākumus, īpaši pieņemot iekšējos administratīvos norādījumus un publicējot paziņojumus, lai nodrošinātu iestādes darbību.

4. Izpilddirektors sagatavo daudzgadu darba programmu, kā norādīts 47. panta 2. punktā.

5. Katru gadu līdz 30. jūnijam izpilddirektors sagatavo darba programmu nākamajam gadam, kā norādīts 47. panta 2. punktā.

6. Izpilddirektors sastāda provizorisko iestādes budžeta projektu saskaņā ar 63. pantu un izpilda iestādes budžetu saskaņā ar 64. pantu.

7. Katru gadu izpilddirektors sagatavo ziņojuma projektu, kurā viena sadaļa ir veltīta iestādes normatīvajām un pārraudzības darbībām un viena – finanšu un administratīviem jautājumiem.

8. Izpilddirektors īsteno 68. pantā noteiktās pilnvaras attiecībā uz iestādes personālu un risina personāla jautājumus.

IV NODAĻA

EIROPAS UZRAUDZĪBAS IESTĀŽU KOPĒJĀS STRUKTŪRAS

1. IEDAĻA

Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja

54. pants

Izveide

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienoto komiteju.

2. Apvienotajai komitejai ir foruma funkcijas, kurā iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) un nodrošina starpnozaru konsekvenci, jo īpaši attiecībā uz:

- finanšu konglomerātiem,
- grāmatvedību un revīziju,
- mikrouzraudzības rezultātā izstrādātu starpnozaru tendenču, risku un finanšu stabilitātes apdraudējumu analīzi,
- privāto klientu ieguldījumu projektiem,
- nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanas pasākumiem, un
- uz informācijas apmaiņu ar ESRK un attiecību veidošanu starp ESRK un EUI.

3. Apvienotajai komitejai ir specializēts personāls, ko nodrošina EUI, un šis personāls darbojas kā sekretariāts. Iestāde atvēl pietiekamus līdzekļus administratīvajiem, infrastruktūras un ekspluatācijas izdevumiem.

4. Ja finanšu iestāde darbojas dažādās nozarēs, Apvienotā komiteja atrisina domstarpības saskaņā ar 56. pantu.

55. pants

Sastāvs

1. Apvienoto komiteju veido EUI priekšsēdētāji un attiecīgā gadījumā – jebkuras saskaņā ar 57. pantu izveidotās apakškomitejas priekšsēdētājs.

2. Izpilddirektoru, Komisijas un ESRK pārstāvi aicina piedalīties Apvienotās komitejas, kā arī jebkuras 57. pantā minētās apakškomitejas sanāksmēs kā novērotājus.

3. Apvienotās komitejas priekšsēdētāju ieceļ uz vienu gadu pēc rotācijas principa no EUI priekšsēdētāju vidus. Apvienotās komitejas priekšsēdētājs ir ESRK priekšsēdētāja vietnieks.

4. Apvienotā komiteja pieņem un publicē savu reglamentu. Tajā var noteikt vēl citus Apvienotās komitejas sanāksmju dalībniekus.

Apvienotā komiteja tiekas vismaz reizi divos mēnešos.

56. pants

Kopējas nostājas un kopēji akti

Regulas II nodaļā noteikto uzdevumu satvarā, un jo īpaši ņemot vērā Direktīvas 2002/87/EK īstenošanu, iestāde nepieciešamības gadījumā vienojas par kopēju nostāju attiecīgi ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi).

Aktus atbilstīgi šīs regulas 10. līdz 15. pantam, 17., 18. vai 19. pantam attiecībā uz Direktīvas 2002/87/EK un jebkuru citu 1. panta 2. punktā minēto Savienības aktu piemērošanu, kas ietilpst arī Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) vai Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) kompetencē, attiecīgā gadījumā līdztekus pieņem iestāde, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju komiteja) un Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde).

57. pants

Apakškomitejas

1. Piemērojot 56. pantu, izveido Apvienotās komitejas Finanšu konglomerātu apakškomiteju.

2. Apakškomiteju veido 55. panta 1. punktā minētās personas un viens augsta līmeņa pārstāvis no attiecīgās kompetentās iestādes pašreizējā personāla katrā dalībvalstī.

3. Apakškomiteja ievēl priekšsēdētāju no tās locekļu vidus, un priekšsēdētājs ir arī Apvienotās komitejas loceklis.

4. Apvienotā komiteja var izveidot vēl citas apakškomitejas.

2. IEDAĻA

Apelācijas padome

58. pants

Sastāvs un darbība

1. Apelācijas padome ir EUI apvienota struktūra.

2. Apelācijas padomi veido seši locekļi un seši vietnieki, kas ir personas ar labu slavu un kas var apliecināt atbilstīgas zināšanas un darba pieredzi, tostarp uzraudzības jomā, pietiekami augsta līmeņa pieredzi banku, apdrošināšanas, aroda pensiju, vērtspapīru tirgus nozarē vai citu finanšu pakalpojumu jomā, izņemot kompetento iestāžu vai citu valsts vai Savienības iestāžu pašreizējo personālu, kas ir iesaistīts iestādes darbībā. Apelācijas padomē ir pārstāvēti speciālisti ar pietiekamām juridiskām zināšanām, lai sniegtu iestādei profesionālas juridiskās konsultācijas par to, vai tā savas pilnvaras īsteno likumīgi.

Apelācijas padome ieceļ savu priekšsēdētāju.

3. Divus Apelācijas padomes locekļus un divus vietniekus ieceļ iestādes Valde no Komisijas piedāvātiem atlasītiem kandidātiem pēc tam, kad Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēts publiskais aicinājums izteikt interesi, un pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

Pārējos locekļus ieceļ saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010 (EAFPI) un Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (EVTI).

4. Apelācijas padomes locekļu amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Minēto termiņu var pagarināt vienu reizi.

5. Apelācijas padomes locekli, kuru iecēlusi iestādes Valde, neatbrīvo no amata pilnvaru termiņa laikā, ja vien nav pierādīta viņa vaina nopietnos pārkāpumos, un Valde pieņem šādu lēmumu pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

6. Apelācijas padome lēmumus pieņem pēc vairākuma principa – vismaz ar četrām no sešām locekļu balsīm. Ja pārsūdzētais lēmums ir šīs regulas darbības jomā, tad vismaz viens lemjošā vairākuma loceklis ir viens no tiem diviem Apelācijas padomes locekļiem, kurus iecēlusi iestāde.

7. Apelācijas padomi priekšsēdētājs sasauc pēc nepieciešamības.

8. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību nodrošina atbilstīgu darbības un sekretariāta atbalstu Apelācijas padomei.

59. pants

Neatkarība un objektivitāte

1. Apelācijas padomes locekļi ir neatkarīgi, pieņemot lēmumus. Viņiem nav saistošu norādījumu. Viņi neveic citus pienākumus saistībā ar iestādi, tās Valdi vai Uzraudzības padomi.

2. Apelācijas padomes locekļi nepiedalās apelācijas tiesvedībā, ja viņi ir personīgi ieinteresēti tajā vai arī ir iepriekš pārstāvējuši vienu no procedūrā iesaistītajām pusēm, vai ir piedalījušies tā lēmuma pieņemšanā, par kuru iesniegta apelācija.

3. Ja viena no 1. un 2. punktā minēto iemeslu vai jebkura cita iemesla dēļ Apelācijas padomes loceklis uzskata, ka citam loceklim nebūtu jāpiedalās kādā apelācijas tiesvedībā, viņš attiecīgi informē par to Apelācijas padomi.

4. Jebkura apelācijas tiesvedībā iesaistītā puse drīkst iebilst pret kāda Apelācijas padomes locekļa dalību, atsaucoties uz 1. un 2. punktā norādīto pamatojumu, vai arī ja ir aizdomas par neobjektivitāti.

Iebilduma pamatā nedrīkst būt locekļu tautība, kā arī nav pieņemams, ja, apzinoties iebilduma iemeslu, apelācijas tiesvedībā iesaistītā puse ir veikusi procesuālu darbību, kas nav iebildumu izteikšana pret Apelācijas padomes sastāvu.

5. Apelācijas padome pieņem lēmumu par to, kā rīkoties 1. un 2. punktā noteiktajos gadījumos bez attiecīgā locekļa līdzdalības.

Lai pieņemtu minēto lēmumu, attiecīgo Apelācijas padomes locekli aizstāj ar viņa vietnieku. Ja vietnieks atrodas līdzīgā situācijā, iestādes priekšsēdētājs ieceļ aizstājēju no citiem vietniekiem.

6. Apelācijas padomes locekļi apņemas rīkoties neatkarīgi un sabiedrības interesēs.

Šajā nolūkā viņi pieņem paziņojumu par saistībām un paziņojumu par interesēm, norādot vai nu jebkādu tādu interešu neesamību, kuras var uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai, vai tiešas vai netiešas intereses esamību, kuras varētu uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai.

Šos paziņojumus katru gadu rakstiski dara zināmus atklātībai.

V NODAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

60. pants

Apelācijas

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, tostarp kompetentās iestādes, var pārsūdzēt 17., 18. un 19. pantā minēto iestādes lēmumu un jebkuru citu lēmumu, ko iestāde pieņēmusi saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem Savienības aktiem un kas ir adresēts šai personai, vai lēmumu, kas, lai gan ir noformēts kā lēmums, kurš adresēts citai personai, tieši un individuāli skar šo personu.

2. Apelāciju kopā ar tās pamatojumu iestādei iesniedz rakstiski divu mēnešu laikā pēc lēmuma paziņošanas dienas attiecīgajai personai vai, ja šāda paziņojuma nav, divu mēnešu laikā pēc dienas, kurā iestāde lēmumu publicēja.

Apelācijas padome pieņem lēmumu divu mēnešu laikā pēc apelācijas iesniegšanas.

3. Ar apelāciju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, nevar apturēt lēmuma piemērošanu.

Tomēr, ja Apelācijas padome uzskata, ka apstākļi to attaisno, tā var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

4. Ja apelācija ir pieņemama, Apelācijas padome izskata tās pamatotību. Tā aicina apelācijas tiesvedībā iesaistītās puses noteiktā termiņā iesniegt novērojumus par tās izdotajiem paziņojumiem vai citu apelācijas tiesvedībā iesaistīto pušu paziņojumiem. Apelācijas tiesvedībā iesaistītajām pusēm ir tiesības izteikties mutiski.

5. Apelācijas padome var vai nu apstiprināt iestādes kompetētās struktūras pieņemto lēmumu, vai arī nodot lietu iestādes kompetentajai struktūrai. Apelācijas padomes lēmums ir saistošs šai struktūrai, un šī struktūra attiecībā uz konkrēto lietu pieņem grozītu lēmumu.

6. Apelācijas padome pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

7. Apelācijas padomes pieņemtie lēmumi ir pamatoti, un iestāde tos dara zināmus atklātībai.

61. pants

Prasības Eiropas Savienības Tiesā

1. Saskaņā ar LESD 263. pantu prasību var iesniegt Eiropas Savienības Tiesā, apstrīdot Apelācijas padomes lēmumu, vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt apelāciju Apelācijas padomē, iestādes pieņemtu lēmumu.

2. Saskaņā ar LESD 263. pantu dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī ikviena fiziska vai juridiska persona par iestādes lēmumiem var iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā.

3. Saskaņā ar LESD 265. pantu gadījumā, ja iestādei ir pienākums rīkoties un tā nepieņem lēmumu, Eiropas Savienības Tiesā var iesniegt prasību par bezdarbību.

4. Iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu.

VI NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

62. pants

Iestādes budžets

1. Iestādes, kura saskaņā ar 185. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾ (turpmāk "Finanšu regula"), ir Eiropas iestāde, ieņēmumus jo īpaši veido jebkura no turpmāk minētajām kombinācijām:

a) to valsts iestāžu obligātie maksājumi, kuru kompetencē ir finanšu iestāžu uzraudzība, un šos maksājumus veic saskaņā ar formulu, kuras pamatā ir balsu svērums, kas norādīts 3. panta 3. punktā Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem. Piemērojot šo pantu, Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. panta 3. punkts būs spēkā pēc tajā noteiktā termiņa beigām 2014. gada 31. oktobrī;

b) Savienības subsīdija, kas iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas sadaļā);

c) jebkura iestādei iemaksātā nodeva Savienības tiesību aktu attiecīgajos instrumentos noteiktajos gadījumos.

2. Iestādes izdevumi ietver vismaz personāla, atalgojuma, administratīvos, infrastruktūras, profesionālās apmācības un ekspluatācijas izdevumus.

3. Ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.

4. Visu iestādes ieņēmumu un izdevumu aprēķinus sagatavo katram finanšu gadam atbilstīgi kalendārajam gadam, un tos atspoguļo iestādes budžetā.

63. pants

Budžeta izstrāde

1. Līdz katra gada 15. februārim izpilddirektors izstrādā ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam un nosūta to Valdei un Uzraudzības padomei kopā ar štata plānu. Katru gadu Uzraudzības padome, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto un Valdes apstiprināto tāmes projektu, sagatavo iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam finanšu gadam. Līdz 31. martam Uzraudzības padome nosūta Komisijai šo tāmi, kā arī štata plāna projektu. Pirms tāmes pieņemšanas Valde apstiprina izpilddirektora sagatavoto projektu.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

2. Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei (turpmāk kopā "budžeta lēmējinstītūcija") tāmi un Eiropas Savienības budžeta projektu.

3. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības budžeta projektā ieraksta tāmes, ko tā uzskata par vajadzīgām štata plānam, un subsīdijas summu, kas jāieskaita Eiropas Savienības vispārējā budžetā saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.

4. Budžeta lēmējinstītūcija pieņem iestādes štata plānu. Budžeta lēmējinstītūcija atļauj iestādes subsīdiju apropriāciju.

5. Iestādes budžetu pieņem Uzraudzības padome. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc tam, kad ir pieņemts Eiropas Savienības vispārējā budžeta galīgais variants. Nepieciešamības gadījumā tajā veic attiecīgus labojumus.

6. Valde nekavējoties informē budžeta lēmējinstītūciju par nodomu īstenot projektu, kam var būt ievērojama finanšu ietekme uz tās budžeta finansējumu, jo īpaši projektu, kas saistīts ar īpašumu, piemēram, ēku nomu vai iegādi. Tā attiecīgi informē Komisiju. Ja katra budžeta lēmējinstītūcijas iestāde ir iecerējusi sniegt atzinumu, tā divu nedēļu laikā pēc informācijas saņemšanas par projektu informē iestādi par savu nodomu sniegt šādu atzinumu. Ja netiek saņemta atbilde, iestāde var turpināt iecerētās darbības veikšanu.

7. Pirmajā iestādes darbības gadā, kas beidzas 2011. gada 31. decembrī, tās finansējumu no Savienības nosaka saskaņā ar budžeta lēmējinstītūcijas vienošanos, kas paredzēta 47. punktā Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību.

64. pants

Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors veic kredītrīkotāja funkcijas un izpilda iestādes budžetu.

2. Līdz 1. martam pēc katra finanšu gada noslēguma iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas kredītrīkotājam un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus, kam pievienots ziņojums par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi. Vēl iestādes grāmatvedis līdz nākamā gada 31. martam nosūta Uzraudzības padomei, Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi.

Tad Komisijas kredītrīkotājs konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar Finanšu regulas 128. pantu.

3. Pēc Revīzijas palātas novērojumu saņemšanas par iestādes provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Finanšu regulas 129. pantu, izpilddirektors, ņemoties atbildību, izstrādā iestādes galīgos pārskatus un nosūta tos Valdei viedokļa saņemšanai.

4. Valde izsaka viedokli par iestādes galīgajiem pārskatiem.

5. Izpilddirektors līdz 1. jūlijam pēc finanšu gada noslēguma nosūta galīgos pārskatus, kā arī Valdes atzinumu Uzraudzības padomes locekļiem, Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

6. Nobeiguma pārskatus publicē.

7. Izpilddirektors līdz 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi uz tās novērojumiem. Izpilddirektors nosūta minētās atbildes kopiju Valdei un Komisijai.

8. Izpilddirektors iesniedz Eiropas Parlamentam pēc tā pieprasījuma un saskaņā ar Finanšu regulas 146. panta 3. punktu jebkuru informāciju, kas nepieciešama raitai budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai attiecīgajam finanšu gadam.

9. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma atbilstīgi kvalificētam balsu vairākumam pirms N + 2 gada 15. maija piešķir iestādei budžeta izpildes apstiprinājumu, kurā ir ietverti N finanšu gadam paredzētie ieņēmumi no Eiropas Savienības vispārējā budžeta un kompetentajām iestādēm.

65. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem Valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Šie noteikumi nedrīkst novirzīties no Komisijas Regulas (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 (2002. gada 19. novembris) par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾ noteikumiem, ja vien to nenosaka vajadzība veikt specifiskas darbības, kas nepieciešamas iestādes darbībai, un tikai saņemot iepriekšēju Komisijas piekrišanu.

66. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanas mērķiem iestādei bez ierobežojumiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1073/1999.

2. Iestāde pievienojas Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic OLAF, un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu iestādes personālu.

⁽¹⁾ OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.

3. Lēmumi par finansējumu un nolīgumi, un no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un OLAF nepieciešamības gadījumā var veikt iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla, pārbaudes uz vietas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

67. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz iestādi un tās personālu attiecas Protokols (Nr. 7) par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD.

68. pants

Personāls

1. Uz iestādes personālu, tostarp uz tās izpilddirektoru un tās priekšsēdētāju, attiecas Civildienesta noteikumi, Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība un Savienības iestāžu kopīgi pieņemtie piemērošanai paredzētie noteikumi.

2. Valde, vienojoties ar Komisiju, pieņem nepieciešamos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantā paredzētajām procedūrām.

3. Attiecībā uz personālu iestāde īsteno pilnvaras, kas piešķirtas iestādei, kura ir kompetenta iecelt amatā, saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un iestādei, kura ir tiesīga noslēgt līgumus saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību.

4. Valde pieņem noteikumus, ar ko atļauj darbam iestādē norīkot dalībvalstu ekspertus.

69. pants

Iestādes atbildība

1. Ārpuslīgumiskas atbildības gadījumā iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas dalībvalstu tiesību aktos ir kopīgi, atbildina jebkurus zaudējumus, kuri radušies tās darbības rezultātā vai kurus izraisījis tās personāls, veicot savus pienākumus. Eiropas Savienības Tiesas piekritībā ir visi strīdi, kas saistīti ar šādu zaudējumu atlīdzināšanu.

2. Iestādes personāla personīgo finanšu atbildību un disciplināro atbildību pret iestādi reglamentē attiecīgi noteikumi, kuri attiecas uz iestādes personālu.

70. pants

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

1. Uz Uzraudzības padomes un Valdes locekļiem, izpilddirektoru un iestādes personāla locekļiem, tostarp dalībvalstu

apstiprinātajām pagaidu amatpersonām un visām citām personām, kas uz līguma pamata pilda iestādes uzdevumus, pat pēc pienākumu veikšanas beigām attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar Līguma par LESD 339. pantu un attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem.

Viņiem piemēro Civildienesta noteikumu 16. pantu.

Saskaņā ar Civildienesta noteikumiem darbiniekiem pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

Ne dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, ne jebkura cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt iestādes darbiniekus, tiem veicot savus pienākumus.

2. Neskarot krimināltiesībās noteiktos gadījumus, jebkuru konfidencialu informāciju, ko 1. punktā minētās personas saņēmušas, veicot amata pienākumus, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot kopsavilkuma vai apkopotā veidā, lai nevarētu identificēt atsevišķas finanšu iestādes.

Turklāt 1. punktā un šā punkta pirmajā daļā noteiktais pienākums neliedz iestādei un valsts uzraudzības iestādēm izmantot informāciju 1. panta 2. punktā minēto aktu izpildei un jo īpaši tiesas procedūras attiecībā uz lēmumu pieņemšanu.

3. Panta 1. un 2. punkts neliedz iestādei apmainīties ar informāciju ar valsts uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo regulu un citiem finanšu iestādēm piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

Šai informācijai piemēro 1. un 2. punktā minētos dienesta noslēpuma ievērošanas nosacījumus. Iestāde iekšējos kārtības noteikumos nosaka 1. un 2. punktā minēto konfidencialitātes noteikumu īstenošanas praktisko kārtību.

4. Iestāde piemēro Komisijas Lēmumu 2001/844/EK/EOTK, Euratom (2001. gada 29. novembris), ar ko groza tās iekšējo reglamentu ⁽¹⁾.

71. pants

Datu aizsardzība

Šī regula neskar dalībvalstu saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK vai iestādes saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, veicot tās pienākumus.

72. pants

Pieklūve dokumentiem

1. Iestādē glabātajiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.

2. Valde līdz 2011. gada 31. maijam pieņem praktiskus pasākumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai.

3. Par lēmumiem, kurus iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību tiesībsargam vai, attiecīgā gadījumā, iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā pēc apelācijas iesniegšanas Apelācijas padomei saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantā ietvertajiem nosacījumiem.

73. pants

Valodu lietojums

1. Iestādei piemēro Padomes Regulas Nr. 1, ar ko nosaka valodu lietojumu Eiropas Ekonomikas kopienā ⁽¹⁾ noteikumus.

2. Valde pieņem lēmumu par valodu iekšējo lietojumu iestādē.

3. Tulkošanas pakalpojumus, kas nepieciešami iestādes darbības nodrošināšanai, sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

74. pants

Mītnes nolīgums

Nepieciešamo kārtību attiecībā uz iestādei paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas minētajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, Valdes locekļiem, iestādes darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā starp iestādi un minēto dalībvalsti, kas noslēgts pēc Valdes apstiprinājuma saņemšanas.

Minētā dalībvalsts nodrošina iespējami vislabākos apstākļus, lai gādātu par atbilstīgu iestādes darbību, tostarp daudzvalodu, uz Eiropu orientētas apmācības un piemērotus transporta savienojumus.

75. pants

Trešo valstu līdzdalība

1. Iestādes darbā var piedalīties trešās valstis, kas ir noslēgušas nolīgumus ar Savienību, saskaņā ar kuriem tās iestādes kompetences jomās ir pieņēmušas un piemēro Savienības tiesību aktus, kā minēts 1. panta 2. punktā.

2. Iestāde var sadarboties ar trešām valstīm, kas minētas 1. punktā, piemērojot 1. panta 2. punktā minētajās iestādes kompetenču jomās par līdzvērtīgiem atzītus tiesību aktus, kā tas paredzēts starptautiskajos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi saskaņā ar LESD 216. pantu.

⁽¹⁾ OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktā minēto nolīgumu attiecīgajiem noteikumiem nosaka kārtību, jo īpaši attiecībā uz valsti, kas minētas 1. punktā, iesaistīšanās iestādes darbā būtību, apjomu un procesuālajiem aspektiem, tostarp noteikumus attiecībā uz finanšu iemaksām un personālu. Tajos var paredzēt pārstāvniecību – kā novērotājiem – Uzraudzības padomē, un ar tiem nodrošina, ka šīs valstis nepiedalās diskusijās, kas attiecas uz atsevišķām finanšu iestādēm, izņemot tiešas intereses gadījumā.

VIII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

76. pants

Sagatavošanās darbības

1. Pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pirms iestādes izveidošanas EBUK cieši sadarbojas ar Komisiju, lai sagatavotos tam, ka iestāde aizstāj EBUK.

2. Pēc iestādes izveidošanas Komisija atbild par iestādes administratīvo izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, līdz iestāde ir iecēlusi izpilddirektoru.

Šajā nolūkā Komisija var uz ierobežotu laiku iecelt vienu amatpersonu izpilddirektora funkciju veikšanai līdz brīdim, kad izpilddirektors uzņemas pienākumu veikšanu pēc tam, kad viņu iecēlusi Uzraudzības padome saskaņā ar 51. pantu. Šis laikposms nav ilgāks par to, kas vajadzīgs, lai iestāde ieceltu amatā izpilddirektoru.

Pēc Valdes apstiprinājuma saņemšanas pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar kredītiem, kuri iekļauti iestādes budžetā, un var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus pēc iestādes štata plāna pieņemšanas.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar Uzraudzības padomes un Valdes pilnvaras.

4. Iestāde tiek uzskatīta par EBUK tiesību pārņēmēju. Līdz iestādes izveidošanas dienā visi EBUK aktīvi un pasīvi, un visas nepabeigtās darbības tiek automātiski nodotas iestādei. EBUK sagatavo ziņojumu, kurā atspoguļota tās aktīvu un pasīvu situācija slēgšanas brīdī minētās nodošanas datumā. EBUK un Komisijas locekļi veic minētā ziņojuma revīziju un to apstiprina.

77. pants

Pārejas noteikumi par personālu

1. Atkāpjoties no 68. panta, visus darba līgumus un norīkojuma nolīgumus, kurus noslēgusi EBUK vai tās sekretariāts un kas ir spēkā 2011. gada 1. janvārī, īsteno līdz to beigu termiņam. Tos nedrīkst pagarināt.

2. Visiem personāla locekļiem, kas noslēguši 1. punktā minētos līgumus, piedāvā noslēgt pagaidu darbinieku līgumus saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību 2. panta a) apakšpunktu atbilstīgi iestādes štata plānā noteiktajām dažādajām kategorijām.

Iekšējo atlasī, ko veic tikai starp tiem darbiniekiem, kas ir noslēguši līgumus ar EBUK vai tās sekretariātu, pēc šīs regulas spēkā stāšanās veic iestāde, kurai ir tiesības noslēgt līgumus, lai pārbaudītu nolīgstamo personu spējas, lietderību un godprātību. Iekšējā atlasē procedūrā pilnībā ņem vērā prasmes un pieredzi, ko persona parādījusi, pildot savus amata pienākumus pirms pieņemšanas darbā.

3. Atkarībā no veicamo funkciju tipa un līmeņa sekmīgajiem kandidātiem piedāvā pagaidu darbinieka līgumu, kura darbības termiņš atbilst vismaz laikposmam, kas atlicis saskaņā ar iepriekšējo līgumu.

4. Attiecīgos valstu tiesību aktus par darba līgumiem un citiem atbilstīgajiem instrumentiem turpina piemērot tiem darbiniekiem, ar kuriem iepriekš līgumi nav noslēgti, kas izvēlas nekandidēt uz pagaidu darbinieka līguma noslēgšanu vai kam netiek piedāvāts pagaidu darbinieka līgums saskaņā ar 2. punktu.

78. pants

Valstu noteikumi

Dalībvalstis pieņem noteikumu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu.

79. pants

Grozījumi

Ar šo tiek grozīts Lēmums Nr. 716/2009, ciktāl EBUK tiek izslēgta no šā lēmuma pielikuma B iedaļā minētā līdzekļu saņēmēju saraksta.

80. pants

Atcelšana

Ar šo no 2011. gada 1. janvāra tiek atcelts Komisijas Lēmums 2009/78/EK, ar ko izveido EBUK.

81. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2014. gada 2. janvārim un pēc tam ik pēc trīs gadiem Komisija publicē vispārēju pārskatu par pieredzi, kas uzkrāta iestādes darbības un šajā regulā noteikto procedūru rezultātā. Pārskatā *inter alia* sniedz izvērtējumu par:

- a) kompetento iestāžu panākto uzraudzības darbību konverģenci:
 - i) konverģenci attiecībā uz kompetento iestāžu funkcionālo neatkarību un standartiem, kas ir līdzvērtīgi korporatīvai pārvaldībai;

- ii) iestādes taisnīgumu, objektivitāti un autonomiju;

- b) uzraudzītāju kolēģiju darbību;
- c) panākumiem attiecībā uz konverģenci krīzes pārvarēšanas, pārvaldības un likvidēšanas jomā, ietverot Savienības finansējuma mehānismus;
- d) iestādes nozīmi attiecībā uz sistēmisko risku;
- e) regulas 38. pantā noteikto aizsargpasākumu piemērošanu;
- f) regulas 19. pantā noteiktās juridiski saistošās vidutāja lomas piemērošanu;
- g) iestādes priekšsēdētāja izvēles un apstiprināšanas procedūru, apsverot turpmāku Komisijas sastādītā saraksta lietošanu.

2. Panta 1. punktā minētajā pārskatā izvērtē arī to:

- a) vai ir atbilstīgi banku jomas, apdrošināšanas un aroda pensiju jomas, vērtspapīru un finanšu tirgu jomas uzraudzību joprojām īstenot atsevišķi;
- b) vai konsultatīvo uzraudzību un uzņēmējdarbības prakses uzraudzību ir atbilstīgi īstenot atsevišķi vai vienai uzraudzības iestādei;
- c) vai ir atbilstīgi vienkāršot un nostiprināt EFUS sistēmu, lai nodrošinātu labāku makrolīmeņa un mikrolīmeņa saskaņotību, kā arī saskaņotību starp EUI;
- d) vai EFUS attīstība atbilst vispārējai attīstībai;
- e) vai EFUS ir pietiekamā mērā nodrošināta daudzveidība un izcilība;
- f) vai atbildība un pārredzamība attiecībā uz publicēšanas prasībām ir adekvāta;
- g) vai iestādes resursi ir pietiekami, lai tā pildītu savus pienākumus;
- h) vai ir lietderīgi iestādes mītnes vietu saglabāt vai pārcelt visas EUI uz vienu mītnes vietu, lai uzlabotu koordināciju starp tām.

3. Attiecībā uz iestāžu tiešas uzraudzības jautājumiem vai Eiropas infrastruktūrām un ņemot vērā tirgus norises, Komisija izstrādā gada ziņojumu par lietderību uzticēt iestādei papildu uzraudzības pienākumus šajā jomā.

4. Pārskatu un attiecīgajā gadījumā tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

82. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 1. janvāra, izņemot 76. pantu un 77. panta 1. un 2. punktu, kurus piemēro no spēkā stāšanās dienas.

Iestāde tiek izveidota 2011. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2010. gada 24. novembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL*

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1094/2010

(2010. gada 24. novembris),

ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi atpaliek no finanšu globalizācijas un integrētās un savstarpēji saistītās realitātes, kas raksturīga šodienas Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzas finanšu iestādes darbojas starptautiskā mērogā. Krīze ir atklājusi, ka pastāv būtisks sadarbības, koordinācijas, Savienības tiesību aktu piemērošanas konsekvences un uzticības trūkums starp valstu uzraudzības iestādēm.

(2) Pirms krīzes un krīzes laikā Eiropas Parlaments aicināja rīkoties, lai Eiropas mērogā izveidotu integrētāku uzraudzības sistēmu, kura visiem dalībniekiem Savienības līmenī ļautu nodrošināt līdzvērtīgus darbības nosacījumus un kurā atspoguļotos pieaugošā Savienības finanšu tirgu integrācija (Eiropas Parlamenta 2000. gada 13. aprīļa rezolūcijā par Komisijas paziņojumu "Finanšu tirgu sistēmas īstenošana – rīcības plāns" ⁽⁴⁾, 2002. gada 21. novembra

rezolūcijā par pienācīgas uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾, 2007. gada 11. jūlija rezolūcijā par finanšu pakalpojumu politika laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam – Baltā grāmata ⁽⁶⁾, 2008. gada 23. septembra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ⁽⁷⁾ un 2008. gada 9. oktobra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par Lamfalussy procesa turpinājumu – uzraudzības struktūra nākotnē ⁽⁸⁾, un 2009. gada 22. aprīļa normatīvajā rezolūcijā par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) ⁽⁹⁾, un 2009. gada 23. aprīļa normatīvajā rezolūcijā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kredītvērtējuma aģentūrām ⁽¹⁰⁾).

(3) 2008. gada novembrī Komisija pilnvaroja Jacques de Larosiēre vadīto augsta līmeņa darba grupu sagatavot ieteikumus par to, kā stiprināt Eiropas pārraudzības nosacījumus, lai labāk aizsargātu iedzīvotāju un atjaunotu uzticību finanšu sistēmai. Tās 2009. gada 25. februārī publicētajā galīgajā ziņojumā (*de Larosiēre* ziņojums) augsta līmeņa darba grupa ieteica stiprināt uzraudzības sistēmas pamatstruktūru, lai turpmāk mazinātu iespējamo finanšu krīžu risku un smagumu. Tā ieteica īstenot Savienības finanšu nozares uzraudzības sistēmas reformas. Minētā grupa arī secināja, ka būtu jāveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes, proti, banku nozarē, vērtspapīru nozarē un apdrošināšanas un aroda pensiju nozarē, un grupa ieteica izveidot Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju. Ziņojumā bija izklāstītas reformas, kuras eksperti uzskatīja par vajadzīgām un kuras bija nekavējoties jāīsteno.

(4) Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" ierosināja nākt klajā ar tiesību akta projektu, ar ko izveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju. Savā 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" tā sniedza plašāku informāciju par iespējamo šādas jaunas uzraudzības sistēmas struktūru, atspoguļojot galvenās *de Larosiēre* ziņojuma pamatnostādnes.

⁽¹⁾ OV C 13, 20.1.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ 2010. gada 22. janvāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 22. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 17. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 48. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 214. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 292. lpp.

- (5) Eiropadome 2009. gada 19. jūnija secinājumos apstiprināja, ka būtu jāizveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, kurā būtu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes. Sistēmas mērķim vajadzētu būt uzlabot valstu uzraudzības kvalitāti un konsekveni, stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību un pieņemt vienotu Eiropas noteikumu kopumu, kas piemērojams visām iekšējā tirgus finanšu iestādēm. Tā uzsvēra, ka Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāpiešķir uzraudzības pilnvaras attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām, un aicināja Komisiju izstrādāt konkrētus priekšlikumus attiecībā uz to, kā nodrošināt to, ka Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmai ir nozīmīga loma krīzes situācijās, uzsverot, ka Eiropas uzraudzības iestāžu pieņemtie lēmumi nedrīkstētu skart dalībvalstu fiskālos pienākumus.
- (6) Finanšu un ekonomiskā krīze ir radījusi reālus un nopietnus draudus finanšu sistēmas un iekšējā tirgus darbības stabilitātei. Stablas un uzticamas finanšu sistēmas atjaunošana un saglabāšana ir absolūts priekšnoteikums, lai iekšējā tirgū saglabātu uzticēšanos un konsekveni un tādējādi saglabātu un uzlabotu nosacījumus pilnībā integrēta un darbotiespējīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei. Turklāt dziļāk un plašāk integrēti finanšu tirgi rada labākas iespējas finansējuma un risku dažādošanai un tādējādi veicina ekonomikas spēju absorbēt satricinājumus.
- (7) Savienība ir sasniegusi iespēju robežas tam, ko, ņemot vērā to statusu, iespējams paveikt ar Eiropas uzraudzības komitejām. Savienībā vairs nevar turpināt pastāvēt situācija, kad nav mehānisma, kas nodrošinātu, ka valstu uzraudzības iestādes attiecībā uz pārrobežu finanšu iestādēm pieņem vispiemērotākos uzraudzības lēmumus; valstu uzraudzības iestāžu vidū nenotiek pietiekama sadarbība un informācijas apmaiņa; valstu iestāžu kopīgai rīcībai ir vajadzīgi sarežģīti pasākumi, ņemot vērā regulējuma un uzraudzības prasību neviendabīgumu; bieži vien vienīgā reālā iespēja Savienības līmeņa problēmu risināšanai ir valsts līmeņa risinājumi; un viens tiesību akts tiek interpretēts dažādos veidos. Eiropas Finanšu uzraudzības iestāžu sistēma (turpmāk "EFUS") būtu jāveido tā, lai novērstu šos trūkumus un nodrošinātu sistēmu, kas atbilst mērķim par stabilu un vienotu Savienības finanšu tirgu finanšu pakalpojumiem, apvienojot valstu uzraudzības iestādes spēcīgā Savienības tīklā.
- (8) EFUS būtu jāveido integrētam dalībvalstu un Savienības uzraudzības iestāžu tīklam, atstājot parastos finanšu iestāžu uzraudzības uzdevumus dalībvalstu kompetencē. Būtu jāpanāk arī noteikumu par finanšu iestādēm un tirgiem labāka saskaņošana un konsekventa piemērošana Savienībā.
- Papildus Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) (turpmāk "iestāde") būtu jāizveido Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) un Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde), kā arī Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja (turpmāk "Apvienotā komiteja"). Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (turpmāk "ESRK") vajadzētu būt daļai no EFUS šajā regulā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1092/2010 ⁽¹⁾ paredzēto pienākumu veikšanai.
- (9) Eiropas uzraudzības iestādēm (turpmāk kopā "EUI") būtu jāaizstāj Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/78/EK ⁽²⁾, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK ⁽³⁾ un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/77/EK ⁽⁴⁾, un jāuzņemas visi šo komiteju uzdevumi un pilnvaras, tostarp vajadzības gadījumā jāturpina to iesāktais darbs un projekti. Būtu skaidri jānosaka katras Eiropas Uzraudzības iestādes darbības joma. EUI vajadzētu būt atbildīgām Eiropas Parlamentam un Padomei. Ja šāda atbildība attiecas uz starpnozaru jautājumiem, kurus saskaņo Apvienotajā komitejā, EUI šajos saskaņotajos jautājumos vajadzētu būt atbildīgām ar Apvienotās komitejas starpniecību.
- (10) Iestādei būtu jāveic pasākumi nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību, jo īpaši nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu regulēšanas un uzraudzības līmeni, ņemot vērā visu dalībvalstu dažādās intereses un finanšu iestāžu atšķirīgo raksturu. Iestādei būtu jāaizsargā tādas sabiedrības vērtības kā finanšu sistēmas stabilitāte, tirgu un finanšu produktu pārredzamība un apdrošinājuma ņēmēju, pensiju shēmu dalībnieku un saņēmēju aizsardzība. Iestādei būtu arī jānovērš regulējuma arbitraža, jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi un jāstiprina starptautiskās uzraudzības koordināciju ar mērķi sniegt labumu ekonomikai kopumā, tostarp finanšu tirgu dalībniekiem un citām ieinteresētajām personām, patērētājiem un darbiniekiem. Tās uzdevumos būtu jāietilpst arī uzraudzības konverģences veicināšanai un Savienības iestāžu konsultēšanai par apdrošināšanas, pārāpdrošināšanas un aroda pensijas kapitāla uzkrāšanas regulēšanu un uzraudzību, kā arī uzņēmumu vadības, revīzijas un finanšu pārskatu jautājumiem. Iestādei būtu jāuztic arī noteikti pienākumi attiecībā uz esošajām un jaunajām finanšu darbībām.

(1) Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

(2) OV L 25, 29.1.2009., 23. lpp.

(3) OV L 25, 29.1.2009., 28. lpp.

(4) OV L 25, 29.1.2009., 18. lpp.

- (11) Gadījumos, kas paredzēti šajā regulā minētajos leģislatīvajos aktos vai arī, ja to prasa ārkārtas situācija, iestādei vajadzētu būt arī spējīgai uz laiku aizliegt vai ierobežot dažas finanšu darbības, kas apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti. Ja ārkārtas gadījumā šāds pagaidu aizliegums jānosaka, iestādei tas būtu jāveic saskaņā ar un ievērojot šajā regulā paredzētos nosacījumus. Gadījumos, kad pagaidu aizliegumam vai konkrētu finanšu darbību ierobežošanai ir ietekme uz vairākām nozarēm, nozaru tiesību aktos būtu jāparedz, ka iestāde vajadzības gadījumā ar Apvienotās komitejas starpniecību savu darbību saskaņo ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi).
- (12) Iestādei būtu pienācīgi jāņem vērā tās darbību ietekme uz konkurētspēju un inovāciju iekšējā tirgū, Savienības konkurētspēju pasaulē, finansiālo integrāciju un Savienības jaunajām stratēģijām darbavietu un izaugsmes jomā.
- (13) Lai varētu izpildīt savus uzdevumus, iestādei vajadzētu būt juridiskas personas statusam, kā arī administratīvai un finansiālai autonomijai.
- (14) Pamatojoties uz starptautisko struktūru veikto darbu, sistēmisku risku būtu jādefinē kā finanšu sistēmas darbības traucējumu risku, kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. Sistēmiski nozīmīgi zināmā mērā var būt jebkādi finanšu starpnieki, tirgi un infrastruktūras.
- (15) Jēdzienā “pārrobežu risks” ietilpst jebkāds risks, ko visā Savienībā vai tās daļās rada ekonomikas nelīdzsvarotība vai finanšu neveiksmes, kurām ir potenciāli nopietna negatīva ietekme uz darījumiem starp divu vai vairāku dalībvalstu uzņēmējiem, iekšējā tirgus darbību vai Savienības vai kādas tās dalībvalsts valsts finansēm.
- (16) Eiropas Savienības Tiesa 2006. gada 2. maija spriedumā lietā C-217/04 (Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome) atzina: “Nekas EKL 95. panta [tagad Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants] tekstā neliek secināt, ka Kopienas likumdevēja uz šā panta pamata pieņemtajiem pasākumiem attiecībā uz to adresātiem būtu jāaprobežojas tikai ar atsevišķu dalībvalsti. Saskaņā ar minētā likumdevēja veiktu analīzi faktiski varētu izrādīties nepieciešams paredzēt kādas Kopienas iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa realizācijā, gadījumos, kad uz minēto normu balstīto aktu īstenošanai ir atbilstīgāka neobligātu papildinošu un pārraudzības pasākumu pieņemšana.”⁽¹⁾ Iestādes mērķis un uzdevumi – palīdzēt kompetentajām valstu uzraudzības iestādēm konsekventi interpretēt un piemērot Savienības noteikumus un veicināt finanšu integrācijas nodrošināšanai nepieciešamo finanšu stabilitāti – ir cieši saistīti ar Savienības *acquis* noteiktajiem mērķiem attiecībā uz finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Tāpēc iestāde būtu jāveido, pamatojoties uz LESD 114. pantu.
- (17) Dalībvalstu kompetento iestāžu uzdevumus, tostarp attiecībā uz savstarpēju sadarbību un sadarbību ar Komisiju, nosaka šādi tiesību akti: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II)⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/92/EK (2002. gada 9. decembris) par apdrošināšanas starpniecību⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos⁽⁵⁾, Padomes Direktīva 64/225/EEK (1964. gada 25. februāris) par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību pārapdrošināšanas un retrocesijas jomā⁽⁶⁾, Padomes Pirmā direktīva 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana⁽⁷⁾, Padomes Direktīva 73/240/EEK (1973. gada 24. jūlijs), ar ko atceļ ierobežojumus attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību tiešās apdrošināšanas jomā, kas nav dzīvības apdrošināšana⁽⁸⁾, Padomes Direktīva 76/580/EEK (1976. gada 29. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana⁽⁹⁾, Padomes Direktīva 78/473/EEK (1978. gada 30. maijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju Kopienas līdzapdrošināšanas jomā⁽¹⁰⁾, Padomes Direktīva 84/641/EEK (1984. gada 10. decembris), ar ko groza, jo īpaši attiecībā uz palīdzību tūristiem,

(1) Eiropas Tiesas ziņojumi, 2006., lappuse I-03771, 44. punkts.

(2) OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.

(3) OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.

(4) OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

(5) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

(6) OV 56, 4.4.1964., 878. lpp.

(7) OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

(8) OV L 228, 16.8.1973., 20. lpp.

(9) OV L 189, 13.7.1976., 13. lpp.

(10) OV L 151, 7.6.1978., 25. lpp.

Padomes Pirmo direktīvu 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽¹⁾, Padomes Direktīva 87/344/EEK (1987. gada 22. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu ⁽²⁾, Padomes Otrā direktīva 88/357/EEK (1988. gada 22. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai ⁽³⁾, Padomes Direktīva 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/17/EK (2001. gada 19. marts) par apdrošināšanas sabiedrību sanāciju un darbības izbeigšanu ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu ⁽⁷⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārpadrošināšanu ⁽⁸⁾. Tomēr attiecībā uz aroda pensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām, iestādes rīcībai nevajadzētu skart valstu sociālās un darba tiesības.

- (18) Šīs regulas darbības jomā spēkā esošie Savienības tiesību akti ietver arī – un attiecīgajās daļās – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽⁹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu ⁽¹⁰⁾.
- (19) Būtu vēlams, lai iestāde palīdzētu novērtēt nepieciešamību veidot Eiropas Valstu apdrošināšanas garantiju sistēmu tīklu, kas saņemtu atbilstīgu finansējumu un kurš būtu pieejams saskaņots.
- (20) Saskaņā ar deklarāciju (Nr. 39) attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu, kura pievienota starpvaldību konferences, kas pieņēma Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam, regulatīvu tehnisku standartu

izstrādei nepieciešamas īpašas finanšu pakalpojumu jomas tehniskās zināšanas. Ir jādod iespēja iestādei sniegt konsultācijas saistībā ar šādām zināšanām arī attiecībā uz standartiem vai standartu daļām, kuru pamatā nav iestādes pašas izstrādātie regulatīvu tehnisko standartu projekti.

- (21) Ir nepieciešams ieviest efektīvu instrumentu saskaņotu regulatīvu tehnisko standartu pieņemšanai finanšu pakalpojumu nozarē, lai, tostarp izmantojot vienotu noteikumu krājumu, nodrošinātu vienādus noteikumus un atbilstīgu aizsardzību apdrošinājumaņēmējiem, pensiju shēmu dalībniekiem un citiem saņēmējiem visā Savienībā. Tā kā iestāde ir struktūra ar augsti specializētām zināšanām, ir efektīvi un lietderīgi tai uzticēt regulatīvu tehnisko standartu projektu izstrādi Savienības tiesību aktos noteiktajās jomās, kas neietver politikas izvēles.
- (22) Komisijai būtu jāapstiprina šo regulatīvo tehnisko standartu projekts, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisku spēku. Regulatīvu tehnisko standartu projektos vajadzētu izdarīt grozījumus tikai ļoti ierobežotos ārkārtas apstākļos, jo iestāde ir tā, kam ir ciešs kontakts ar finanšu tirgiem un kas vislabāk pazīst to ikdienas darbību. Regulatīvo tehnisko standartu projektā būtu jāizdara grozījumi, ja tie būtu nesaderīgi ar Savienības tiesību aktiem, tajos nebūtu ievērots proporcionalitātes princips vai arī tie būtu pretrunā ar finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus pamatprincipiem, kā noteikts Savienības acquis finanšu pakalpojumu tiesību aktu jomā. Komisijai nebūtu jāgroza iestādes sagatavotā regulatīvu tehnisko standartu projekta saturs, to iepriekš nesaskaņojot ar iestādi. Lai nodrošinātu šo standartu optimālu un savlaicīgu pieņemšanu, būtu jānosaka termiņš Komisijas lēmuma pieņemšanai par regulatīvu tehnisko standartu priekšlikumu apstiprināšanu.
- (23) Tā kā iestādei ir speciālas tehniskās zināšanas jomās, kurās vajadzētu izstrādāt regulatīvus tehniskos standartus, būtu jāņem vērā Komisijas paziņotais nodoms – pieņemot atbilstīgus deleģētos aktus, parasti balstīties uz regulatīvu tehnisko standartu projektu, kuru tai iesniegusi iestāde. Tomēr gadījumos, kad iestāde tomēr neiesniedz regulatīvu tehnisko standartu projektu attiecīgajā lēģislatīvajā aktā noteiktajā termiņā, būtu jānodrošina, lai faktiski tiktu pabeigta pilnvaru deleģēšana un uzturēta lēmumu pieņemšanas procesa efektivitāte. Tāpēc Komisijai tādos gadījumos vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, ja iestāde nav iesniegusi to projektu.
- (24) Komisijai vajadzētu būt arī pilnvarām pieņemt īstenošanas tehniskos standartus, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu.

⁽¹⁾ OV L 339, 27.12.1984., 21. lpp.

⁽²⁾ OV L 185, 4.7.1987., 77. lpp.

⁽³⁾ OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 110, 20.4.2001., 28. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

- (25) Jomās, uz kurām neattiecas regulatīvi vai īstenošanas tehniskie standarti, iestādei vajadzētu būt pilnvarām izdot pamatnostādnes un ieteikumus par Savienības tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu pārredzamību un veicinātu, ka valstu uzraudzības iestādes izpilda minētās pamatnostādnes un ieteikumus, vajadzētu būt iespējai publiskot iemeslus, kuru dēļ uzraudzības iestādes nav izpildījušas minētās pamatnostādnes un ieteikumus.
- (26) Pareiza un pilnīga Savienības tiesību aktu piemērošana ir būtisks priekšnoteikums finanšu tirgu integritātes, pārredzamības, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanai, finanšu sistēmas stabilitātei un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem finanšu iestādēm Savienībā. Tāpēc būtu jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju iestādei rīkoties Savienības tiesību aktu nepiemērošanas vai neatbilstīgas piemērošanas gadījumos, kas ir to pārkāpums. Minētais mehānisms būtu jāpiemēro jomās, kurās Savienības tiesību akti nosaka skaidras un bezierunu saistības.
- (27) Lai pienācīgi reaģētu uz gadījumiem, kad neprecīzi vai nepietiekami tiek piemēroti Savienības tiesību akti, būtu jāizmanto trīs posmu mehānisms. Pirmkārt, iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras izmeklēt iespējamus gadījumus, kad valstu iestādes uzraudzības darbā neprecīzi vai nepietiekami piemēro Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus, un nobeigumā sagatavot ieteikumu. Otrkārt – ja valsts kompetentā iestāde neievēro ieteikumu, Komisijai, ņemot vērā iestādes ieteikumu, vajadzētu būt pilnvarotai nākt klajā ar oficiālu atzinumu, ar kuru lūdz kompetento iestādi veikt darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.
- (28) Treškārt, lai atrisinātu ārkārtas gadījumus, kad iesaistītā kompetentā iestāde ilgstoši kavējas veikt pasākumus, iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt konkrētām finanšu iestādēm adresētus lēmumus. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto tikai ārkārtas apstākļos, kad kompetenta iestāde neievēro tai adresēto oficiālo atzinumu un kad Savienības tiesību akti ir tieši piemērojami finanšu iestādēm atbilstīgi spēkā esošajām vai turpmākām Savienības regulām.
- (29) Ja pastāv būtiski apdraudējumi finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai finanšu sistēmas stabilitātei Savienībā, ir nepieciešama tūlītēja un saskaņota rīcība Savienības līmenī. Tāpēc būtu jānodrošina iespēja iestādei pieprasīt, lai valstu uzraudzības iestādes veiktu īpašus pasākumus ārkārtas situācijas novēršanai. Pilnvaras izsludināt ārkārtas situāciju būtu jāpiešķir Padomei pēc jebkuras EUI, Komisijas vai ESRR pieprasījuma.
- (30) Iestādei būtu jāspēj prasīt, lai valstu uzraudzības iestādes veiktu īpašus pasākumus ārkārtas situācijas novēršanai. Saistībā ar to iestādes uzsāktās darbības neskar LESD
258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras sākt pienākumu neizpildes procedūru pret attiecīgās uzraudzības iestādes dalībvalsti par šādu pasākumu neveikšanu, kā arī Komisijas tiesības šādos apstākļos veikt pagaidu pasākumus saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas reglamentu. Turklāt tam nebūtu jāskar jebkuras saistības, ko dalībvalsts varētu uzņemties saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, ja tās uzraudzības iestādes neveic iestādes prasītos pasākumus.
- (31) Lai nodrošinātu efektīvu un konstruktīvu uzraudzību un samērīgi ņemtu vērā dalībvalstu kompetento iestāžu viedokļus, iestādei pārrobežu gadījumos būtu jāspēj izšķirt domstarpības starp šīm kompetentajām iestādēm, tostarp uzraudzītāju kolēģijās, pieņemot saistošus lēmumus. Būtu jānosaka samierināšanas posms, kura laikā valstu uzraudzības iestādes var panākt vienošanos. Iestādes kompetencē būtu jāietver domstarpības par dalībvalsts kompetentās iestādes darbības vai bezdarbības procedūru vai saturu gadījumos, kas noteikti šajā regulā minētajos juridiski saistošajos Savienības aktos. Šādā situācijā vienai no iesaistītajām uzraudzības iestādēm vajadzētu būt tiesīgai izvirzīt jautājumu iestādē, kurai būtu jārikojas saskaņā ar šo regulu. Iestādei vajadzētu būt pilnvarotai var izvirzīt attiecīgajām kompetentajām iestādēm prasību veikt īpašu pasākumu vai atturēties no pasākuma veikšanas, lai nokārtotu jautājumu, tādējādi nodrošinot atbilstību Savienības tiesību aktiem, un šīs prasības izpilde ir saistoša attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Ja kompetentā iestāde neievēro tai adresēto domstarpību izšķiršanas lēmumu, iestādei vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt tieši finanšu iestādēm adresētus lēmumus tajās Savienības tiesību aktu jomās, kas tām tieši piemērojamas. Pilnvaras pieņemt tādu lēmumu vajadzētu piemērot vienīgi kā pēdējo iespēju un tikai ar mērķi nodrošināt pareizu un konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu. Ja attiecīgie Savienības tiesību akti piešķir dalībvalstu kompetentām iestādēm rīcības brīvību, iestādes pieņemtie lēmumi nevar aizstāt šīs rīcības brīvības izmantošanu atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.
- (32) Krīze ir skaidri parādījusi, ka pašreizējā sistēma, kurā sadarbojas valstu iestādes ar ierobežotām, tikai attiecīgās atsevišķās dalībvalstīs spēkā esošām pilnvarām, ir nepietiekama attiecībā uz pārrobežu finanšu iestādēm.
- (33) Ekspertu grupas, ko dalībvalstis izveidoja, lai noskaidrotu krīzes iemeslus un nāktu klajā ar ieteikumiem, lai uzlabotu finanšu nozares regulējumu un uzraudzību, ir apstiprinājušas, ka pašreizējā sistēma nav pietiekams pamats pārrobežu finanšu iestāžu regulējumam un uzraudzībai nākotnē visā Savienībā.
- (34) Kā norādīts *de Larosière* ziņojumā: "Būtībā mums ir divas alternatīvas: pirmā alternatīva – risinājumi saskaņā ar attieksmi "katrs pats par sevi" un politiku "gūstam peļņu uz tirdzniecības partneru rēķina"; vai arī otra alternatīva – pastiprināta,

pragmātiska un saprātīga Eiropas mēroga sadarbība, kas nāk par labu visiem, lai saglabātu atvērtu pasaules ekonomiku. Tas neapšaubāmi dotu ekonomiskus ieguvumus.”.

(35) Uzraudzītāju kolēģijām ir liela nozīme efektīvas, konstruktīvas un konsekventas pārrobežu finanšu iestāžu uzraudzības nodrošināšanā. Iestādei būtu jādod ieguldījums, lai veicinātu un uzraudzītu uzraudzītāju kolēģiju efektīvu, konstruktīvu un saskaņotu darbību, un šajā sakarā tai būtu jāuzņemas vadošā loma, nodrošinot konsekventu un saskaņotu uzraudzītāju kolēģiju darbību pārrobežu finanšu iestādēs visā Savienībā. Tāpēc iestādei būtu jānodrošina neierobežotas līdzdalības tiesības uzraudzītāju kolēģijās ar nolūku racionalizēt kolēģiju darbību un informācijas apmaiņas procesu kolēģijās un veicināt kolēģiju konvergenci un konsekveni attiecībā uz Savienības tiesību aktu piemērošanu. Kā norādīts *de Larosière* ziņojumā, “jāizvairās no atšķirīgu uzraudzības pasākumu radītiem konkurences izkropļojumiem un regulējuma arbitražas, jo tas var apdraudēt finansiālo stabilitāti – *inter alia*, mudinot izvēlēties finansiālo darbību veikšanai valstis, kurās ir vāja uzraudzība. Jānodrošina, ka uzraudzības sistēmu uztver kā taisnīgu un līdzsvarotu”.

(36) Konverģence krīžu novēršanas, pārvarēšanas un neregulējuma, tostarp finansēšanas mehānismu, jomā ir vajadzīga, lai nodrošinātu, ka publiskā sektora iestādes spēj glābt grūtībās nonākušas finanšu iestādes, vienlaikus līdz minimumam samazinot bankrotu ietekmi uz finanšu sistēmu, nodokļu maksātāju līdzekļu izmantošanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību glābšanai un publiskā sektora resursu izmantojumu, mazinot ekonomikai nodarīto kaitējumu un koordinējot valsts neregulējuma pasākumu piemērošanu. Šajā sakarā būtu jārada iespēja Komisijai lūgt iestādi dot ieguldījumu Direktīvas 2009/138/EK 242. pantā minētā novērtējuma veikšanā, īpaši attiecībā uz uzraudzības iestāžu sadarbību uzraudzītāju kolēģijās un šo kolēģiju darbību, uzraudzības darbībām, nosakot kapitāla palielinājumus, novērtējumu par ieguvumiem no grupas uzraudzības un kapitāla pārvaldības uzlabojumiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību grupā, tostarp iespējamiem pasākumiem, lai veicinātu apdrošināšanas grupu pārrobežu pareizu pārvaldību, jo īpaši attiecībā uz risku un aktīvu pārvaldību, kā arī ziņot par visām jaunākajām norisēm un panākumiem attiecībā uz saskaņotu valstu krīžu pārvarēšanas pasākumu kopumu, tostarp par vajadzību pēc saskaņotas un ticamas finansēšanas mehānismu sistēmas ar atbilstīgiem finanšu instrumentiem.

(37) Pašreizējā pārskatā par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju

kompensācijas sistēmām ⁽²⁾ ir norādīta Komisijas iecere īpašu uzmanību pievērst tam, lai visā Savienībā turpinātu saskaņošanu. Attiecībā uz apdrošināšanas nozari arī ir norādīta Komisijas iecere izvērtēt iespēju ieviest Savienības noteikumus, lai aizsargātu apdrošināšanas polises turētājus gadījumos, kad apdrošināšanas sabiedrība nonāk grūtībās. EUI vajadzētu būt nozīmīgām šo jomu dalībniecēm, un tām būtu jāpiespīr atbilstīgas pilnvaras saistībā ar Eiropas valstu apdrošināšanas tīkla garantiju sistēmām.

(38) Uzdevumu un pienākumu deleģēšana var būt lietderīgs instruments uzraudzības iestāžu tīkla darbībā, lai samazinātu uzraudzības pienākumu dublēšanos, veicinātu sadarbību un tādejādi racionalizētu uzraudzības procesu, kā arī mazinātu finanšu iestādēm radīto slogu. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka skaidrs pamats šādi deleģēšanai. Ievērojot vispārējo noteikumu, kas nosaka, ka deleģēšana būtu atļaujama, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt īpašus nosacījumus par pienākumu deleģēšanu, piemēram, attiecībā uz informēšanu un paziņošanu par deleģēšanas kārtību. Uzdevumu deleģēšana nozīmē, ka uzdevumus veic iestāde vai valsts uzraudzības iestāde, nevis atbildīgā iestāde, bet deleģējošā iestāde joprojām ir atbildīga par uzraudzības lēmumiem. Pienākumus deleģējot, iestādei vai vienai valsts uzraudzības iestādei – iestādei, kurai pienākums deleģēts, – būtu patstāvīgi jāpieņem lēmumi attiecībā uz noteiktiem uzraudzības aspektiem savā vārdā deleģējošās iestādes vīdā. Deleģēšana būtu jāreglamentē saskaņā ar principu, ka uzraudzības pienākumu uzdod uzraudzības iestādei, kura vislabāk spēj īstenot pasākumus attiecīgajā gadījumā. Pienākumu pārdale būtu nepieciešama, piemēram, tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar apjomradītiem vai diversifikācijas radītiem ietaupījumiem, konsekvences nodrošināšanu grupu uzraudzībā un optimālu valstu uzraudzības iestāžu speciālo tehnisko zināšanu izmantošanu. Deleģējošajai iestādei un citām kompetentām iestādēm būtu jāatzīst par noteicošiem lēmumus, ko pieņemusi iestāde, kurai pienākums deleģēts, ja minētie lēmumi atbilst deleģējuma darbības jomai. Attiecīgajos Savienības tiesību aktos varētu plašāk noteikt pienākumu pārdales principus, pamatojoties uz nolīgumu.

Iestādei, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, būtu jāveicina un jāuzrauga deleģēšanas nolīgumu slēgšana starp valstu uzraudzības iestādēm. Iestāde iepriekš jāinformē par paredzētajiem deleģēšanas nolīgumiem, lai tā attiecīgā gadījumā varētu sniegt atzinumu. Iestādei būtu jāveic centralizēta šādu nolīgumu publicēšana, lai visām iesaistītajām personām nodrošinātu savlaicīgu, pārredzamu un viegli pieejamu informāciju par nolīgumiem. Tai būtu jāapzina un jāizpilda paraugprakse deleģēšanas un deleģēšanas nolīgumu jomā.

⁽¹⁾ OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.

⁽²⁾ OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.

- (39) Iestādei būtu aktīvi jāveicina uzraudzības konverģence Savienībā ar nolūku izveidot kopēju uzraudzības kultūru.
- (40) Salīdzinošā izvērtēšana ir efektīvs un lietderīgs paņēmieni konsekvences veicināšanai finanšu uzraudzības iestāžu tīklā. Tāpēc iestādei būtu jāizstrādā metodoloģiski pamatprincipi attiecībā uz šādu izvērtēšanu, un regulāri tā jāīsteno. Veicot izvērtēšanu, uzmanība būtu jāpievērš ne tikai uzraudzības prakses konverģencei, bet arī uzraudzības iestāžu spējai sasniegt augstus uzraudzības rezultātus, kā arī minēto kompetento iestāžu neatkarībai. Salīdzinošās izvērtēšanas rezultāti būtu jādara pieejami atklātībai ar tās kompetentās iestādes piekrišanu, par kuru ir veikts izvērtējums. Būtu arī jāapzina paraugprakse un tā jādara zināma atklātībai.
- (41) Iestādei būtu aktīvi jāveicina saskaņoti uzraudzības pasākumi Savienībā, jo īpaši, lai nodrošinātu finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā. Ņemot vērā iestādei piešķirtās pilnvaras veikt pasākumus ārkārtas situācijās, iestādei būtu jāuztic arī vispārējās koordinēšanas funkcija EFUS. Veicot pasākumus, iestādei būtu jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai tiktu nodrošināta vienmērīga visas būtiskās informācijas plūsma starp kompetentajām iestādēm.
- (42) Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir savlaicīgi jānosaka tendences, iespējamie riski un apdraudējumi mikrouzraudzības, kā arī starpvalstu un starppozaru līmenī. Iestādei būtu jāuzrauga un jāizvērtē šādi notikumi savā kompetences jomā un, ja nepieciešams, regulāri vai īpašos gadījumos jāinformē Eiropas Parlaments, Padome, Komisija, citas Eiropas uzraudzības iestādes un ESRK. Iestādei, sadarbojoties ar ESRK, būtu jāierosina un jāveic arī Savienības līmeņa stresa testu koordinēšana, lai izvērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, un būtu jānodrošina, lai attiecībā uz šādām pārbaudēm valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekventākas metodes. Lai pienācīgi pildītu savus pienākumus, iestādei būtu jāveic tirgu ekonomiskā analīze un jānosaka iespējamo tirgus norišu ietekme.
- (43) Ņemot vērā finanšu pakalpojumu globalizāciju un starptautisko standartu pieaugošo nozīmi, iestādei būtu jāveicina dialogs un sadarbība ar uzraudzības iestādēm ārpus Savienības. Tai vajadzētu būt pilnvarotai iedibināt kontaktus un paredzēt administratīvās sadarbības pasākumus ar trešo valstu un starptautisko organizāciju uzraudzības un administratīvām iestādēm, vienlaikus pilnībā ievērojot pastāvošās dalībvalstu un Savienības iestāžu lomas un attiecīgās kompetences. Iestādes darbā vajadzētu ļaut piedalīties
- valstīm, kas ar Savienību ir noslēgušas nolīgumus, ar kuriem saskaņā tās ir pieņēmušas un piemēro Savienības tiesību aktus, un iestādei vajadzētu spēt sadarboties ar trešām valstīm, kurās piemēro tiesību aktus, kas ir atzīti par līdzvērtīgiem Savienības tiesību aktiem.
- (44) Iestāde savā kompetences jomā ir neatkarīga padomdevēja struktūra Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Neskarot attiecīgo kompetento iestāžu kompetenci, iestādei vajadzētu spēt sniegt atzinumus par apvienošanās un pārņemšanas darījumu izvērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvām 2002/83/EK un 2005/68/EK, kuras grozītas ar Direktīvu 2007/44/EK ⁽¹⁾, gadījumos, kuros minētajā direktīvā ir paredzēts rīkot apspriedes starp divu vai vairāk dalībvalstu kompetentajām iestādēm.
- (45) Lai efektīvi veiktu savus pienākumus, iestādei vajadzētu būt tiesībām pieprasīt visu nepieciešamo informāciju. Lai izvairītos no finanšu iestāžu ziņošanas pienākumu dublēšanās, attiecīgo informāciju parasti būtu jāsniedz valsts uzraudzības iestādei, kas ir visciešāk saistīta ar finanšu tirgiem un iestādēm, un būtu jāņem vērā jau esošie statistikas dati. Tomēr, ja citu iespēju nav, iestādei vajadzētu spēt nosūtīt pienācīgi pamatotu un motivētu informācijas lūgumu tieši finanšu iestādei, ja valsts uzraudzības iestāde savlaicīgi nesniedz vai nevar sniegt šādu informāciju. Dalībvalstu iestādēm būtu jānosaka pienākums sniegt atbalstu iestādei šādu tiešu pieprasījumu izpildē. Minētajā sakarībā liela nozīme ir darbam pie vienotu informācijas sniegšanas formātu izstrādes. Informācijas vākšanas pasākumiem nevajadzētu skart Eiropas Statistikas sistēmas un Eiropas Centrālo banku sistēmas tiesisko regulējumu statistikas jomā. Tādēļ šai regulai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku ⁽²⁾ un Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽³⁾.
- (46) Cieša sadarbība starp iestādi un ESRK ir būtiska, lai nodrošinātu efektīvu ESRK darbību un tās brīdinājumu un ieteikumu izpildi. Iestādei un ESRK savā starpā būtu jāapmainās ar būtisku informāciju. Informācija par konkrētiem uzņēmumiem būtu sniedzama tikai pēc pamatota pieprasījuma. Pēc iestādei vai valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu saņemšanas, iestādei būtu jānodrošina turpmākie atbilstīgie pasākumi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/44/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu izvērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē (OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

⁽³⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

- (47) Attiecīgā gadījumā iestādei būtu jāapspriežas ar ieinteresētajām personām par regulatīviem vai īstenošanas tehniskajiem standartiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem un būtu jānodrošina tām pienācīga iespēja sniegt komentārus par ierosinātajiem pasākumiem. Pirms regulatīvu tehnisko vai īstenošanas standartu projekta, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanas iestādei būtu jāveic pētījums par to ietekmi. Efektivitātes nodrošināšanas nolūkā būtu jāizmanito Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas nozares ieinteresēto personu grupa un Aroda pensiju nozares ieinteresēto personu grupa, kuras attiecīgi proporcionāli pārstāvētu attiecīgās finanšu iestādes, kas darbojas Savienībā, pārstāvot modeļa un lieluma ziņā daudzveidīgas finanšu iestādes un uzņēmumus, mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), arodbiedrības, akadēmisko aprindu pārstāvjus, patērētājus, citus minēto finanšu iestāžu pakalpojumu lietotājus un attiecīgo profesionālo apvienību pārstāvjus. Ieinteresēto personu grupām būtu aktīvi jāsadarbojas ar citu finanšu pakalpojumu lietotāju grupām, ko izveidojusi Komisija vai kas izveidotas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.
- (48) Ieinteresēto personu grupām, kuras pārstāv bezpeļņas organizācijas vai akadēmiskās aprindas, būtu jāpiešķir pienācīga kompensācija, lai dotu iespēju aktīvi piedalīties pārrunās par finanšu regulējumu tām personām, kas nesaņem pietiekamu finansējumu un nav nozares pārstāvji.
- (49) Iestādei būtu jāapspriežas ar ieinteresēto personu grupām, kā arī minētai ieinteresēto personu grupai vajadzētu spēt sniegt atzinumus un ieteikumus iestādei par jautājumiem saistībā ar fakultatīvu pieteikumu dalībai institūcijās, uz kurām attiecas Direktīva 2002/83/EK vai Direktīva 2003/41/EK.
- (50) Dalībvalstis uzņemas lielāko atbildību, lai nodrošinātu saskaņotu krīzes pārvaldību un saglabātu finanšu stabilitāti krīzes situācijās, jo īpaši attiecībā uz atsevišķu grūtībās nonākušu finanšu iestāžu stabilizēšanu un atveseļošanu. Iestādes pieņemtajiem lēmumiem ārkārtas vai domstarpību izšķiršanas situācijās, kas ietekmē finanšu iestādes stabilitāti, nebūtu jāskar dalībvalstu fiskālie pienākumi. Būtu jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju dalībvalstīm izmantot šo aizsargpasākumu un iesniegt jautājumu Padomei lēmuma pieņemšanai. Tomēr minēto aizsargpasākumu mehānismu nevajadzētu nelietderīgi izmantot, jo īpaši attiecībā uz iestādes pieņemtiem lēmumiem, kuriem nav būtiskas vai materiālas fiskālas ietekmes, piemēram, ieņēmumu samazinājums, kas saistīts ar patērētāju aizsardzības interesēs piemērotu pagaidu aizliegumu veikt konkrētas darbības vai produktu aizliegumu. Pieņemot lēmumu saskaņā ar drošības mehānismu, Padomei būtu jābalso, ievērojot principu, ka katram loceklim ir viena balss. Ņemot vērā dalībvalstu īpašos pienākumus šajā sakarā, ir lietderīgi uzdot šo uzdevumu Padomei. Ņemot vērā šā jautājuma delikātumu, būtu jānodrošina stingri konfidencialitātes mehānismi.
- (51) Lēmumu pieņemšanas procedūrās iestādei būtu jāievēro Savienības noteikumi un vispārēji principi attiecībā uz taisnīgu procesu un pārredzamību. Pilnībā būtu jānodrošina to personu tiesības tikt uzklautām, kurām iestāde adresējusi savus lēmumus. Iestādes pieņemtajiem noteikumiem būtu jāveido Savienības tiesību aktu sastāvdaļa.
- (52) Uzraudzības padomei, kurā piedalās dalībvalstu attiecīgo kompetento iestāžu vadītāji un kuru vada iestādes priekšsēdētājs, vajadzētu būt iestādes galvenajai lēmēj institūcijai. Novērotāju statusā būtu jāpiedalās Komisijas, ESRK, Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestāde), un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) pārstāvjiem. Uzraudzības padomes locekļiem vajadzētu būt neatkarīgiem un būtu jārikojas tikai Savienības interesēs.
- (53) Parasti Uzraudzības padomei būtu jāpieņem lēmumi ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka katram loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz vispārīgām darbībām, tostarp darbībām, kas ir saistītas ar regulatīviem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem, budžeta pasākumiem, kā arī attiecībā uz dalībvalstu lūgumiem pārskatīt iestādes lēmumu uz laiku aizliegt vai ierobežot konkrētas finanšu darbības ir atbilstīgi piemērot noteikumus par kvalificētu balsu vairākumu, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. panta 4. punktā un protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem, kas pievienoti Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību. Lietas saistībā ar domstarpībām starp valstu uzraudzības iestādēm būtu jāizskata objektīvai komisijai ar ierobežotām funkcijām, ko veido locekļi, kuri nav attiecīgajās domstarpībās iesaistīto kompetento iestāžu pārstāvji un kuriem nav nekādas intereses attiecīgajā konfliktā, nedz arī tiešu saīšu ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm. Komisijas sastāvam vajadzētu būt atbilstīgi līdzsvarotam. Komisijas pieņemtie lēmumi būtu jāapstiprina Uzraudzības padomei ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka vienam loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem komisijas ierosinātos lēmumus var noraidīt locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.
- (54) Valdei, kuru veido iestādes priekšsēdētājs, valstu uzraudzības iestāžu un Komisijas pārstāvji, būtu jānodrošina, ka iestāde pilda savus pienākumus un veic tai uzticētos uzdevumus. Valdei būtu jāpiešķir nepieciešamās pilnvaras, lai tā *inter alia* varētu ierosināt ikgadējo un daudzgadu darba programmu, īstenot noteiktas budžeta pilnvaras, apstiprināt iestādes personāla politikas plānu, pieņemt īpašus noteikumus par piekļuvi dokumentiem un ierosināt gada pārskatu.

- (55) Iestādi būtu jāpārstāv uz pilnu slodzi nodarbinātam priekšsēdētājam, ko ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu uzraudzību un regulējumu, un viņu ieceļ saskaņā ar atklātu atlases procedūru, ko organizē un vada Uzraudzības padome, kurai palīdz Komisija. Lai ieceltu pirmo iestādes priekšsēdētāju, Komisijai *inter alia* būtu jā sagatavo kandidātu saraksts, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu. Attiecībā uz turpmāku iecelšanu amatā pārskatā, ko izstrādās atbilstīgi šai regulai, būtu jāpārskata Komisijas iespēja sagatavot kandidātu sarakstu. Pirms izvēlēta persona sāk pildīt darba pienākumus un viena mēneša laikā pēc tam, kad Uzraudzības padome ir pabeigusi atlases procedūru, Eiropas Parlamentam pēc izvēlētas personas uzklaušanās vajadzētu būt tiesīgam iebilst pret tās iecelšanu amatā.
- (56) Iestādes vadība būtu jāuztic izpilddirektoram, kuram vajadzētu būt tiesībām piedalīties Uzraudzības padomes un Valdes sanāksmēs bez balsstiesībām.
- (57) Lai nodrošinātu EUI darbības konsekveni starpnozaru līmenī, tām būtu cieši jāsadarbjas ar Apvienotās komitejas starpniecību un attiecīgā gadījumā būtu jāpanāk kopēja nostāja. Apvienotajai komitejai būtu jākoordinē EUI darbs attiecībā uz finanšu konglomerātiem un citiem starpnozaru jautājumiem. Attiecīgā gadījumā akti, kas ir arī Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes) vai Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādes) kompetences jomā, būtu jāpieņem paralēli ar attiecīgajām Eiropas uzraudzības iestādēm. Apvienotā komiteja būtu jāvada vienam no EUI priekšsēdētājiem, šā amata pilnvaru termiņš ir divpadsmit mēneši, un to ieņem rotācijas kārtībā. Apvienotās komitejas priekšsēdētājam vajadzētu būt ESRK priekšsēdētāja vietniekam. Apvienotajai komitejai vajadzētu būt īpaši atlasītam personālam, kas nosūtīts darbā no EUI, lai notiktu neformāla informācijas apmaiņa un EUI darbiniekiem veidotos kopēja finanšu uzraudzības kultūra.
- (58) Ir jānodrošina, lai personas, kuras skar iestādes pieņemtie lēmumi, var izmantot nepieciešamos aizsardzības līdzekļus. Lai efektīvi aizsargātu personu tiesības un procesuālās ekonomijas dēļ, gadījumos, kad iestādei ir piešķirtas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, personām būtu jānodrošina tiesības vērsties Apelācijas padomē. Lai nodrošinātu efektivitāti un konsekveni, Apelācijas padomei vajadzētu būt EUI apvienotai struktūrvienībai, kas ir neatkarīga no to administratīvajām un regulatīvajām struktūrām. Apelācijas padomes lēmumus būtu jāvar pārsūdzēt Eiropas Savienības Tiesā.
- (59) Lai garantētu pilnīgu autonomiju un neatkarību, iestādei būtu jāpiešķir autonomis budžets, kurā ieņēmumi galvenokārt tiktu gūti no valsts uzraudzības iestāžu obligātajām iemaksām un no Eiropas Kopienų vispārējā budžeta. Iestādei piešķirtais Savienības finansējums ir saskaņā ar budžeta lēmēj institūcijas vienošanos atbilstīgi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ 47. punktam. Būtu jāpieņem Savienības budžeta procedūra. Finanšu pārskatu revīzija būtu jāveic Revīzijas palātai. Uz kopējo budžetu attiecas budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra.
- (60) Attiecībā uz iestādi būtu jāpieņem Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁾. Iestādei būtu arī jāpievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) Lai nodrošinātu atvērtu un pārredzamu nodarbināšanas kārtību un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, iestādes darbiniekiem būtu jāpieņem Civildienesta noteikumi un Eiropas Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība ⁽⁴⁾.
- (62) Ir būtiski aizsargāt komercnoslēpumus un citu konfidencialu informāciju. Stingri un efektīvi konfidencialitātes noteikumi būtu jāpieņem attiecībā uz tās informācijas konfidencialitāti, kuru nodod iestādei un ar kuru apmainās uzraudzības iestāžu tīklā.
- (63) Šajā regulā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienų iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽⁶⁾ pilnībā piemēro attiecībā uz personas datu apstrādi.
- (64) Lai nodrošinātu iestādes darbības pārredzamību, attiecībā uz iestādi būtu jāpieņem Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽⁷⁾.
- (65) Trešām valstīm būtu jāļauj piedalīties iestādes darbībā atbilstīgi attiecīgiem nolīgumiem, kas jānoslēdz Savienībai.

(1) OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

(2) OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

(3) OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

(4) OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

(5) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(6) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

(7) OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

(66) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu uzraudzības regulējuma un uzraudzības līmeni, apdrošinājuma ņēmēju, pensiju shēmu dalībnieku un citu saņēmēju aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes saglabāšanu un starptautiskās uzraudzības koordināciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(67) Iestādei būtu jāpārņem visi Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju komitejas pašreizējie uzdevumi un pilnvaras, tāpēc no iestādes izveides dienas būtu jāatceļ Komisijas Lēmums 2009/79/EK un attiecīgi būtu jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums 716/2009/EK (2009. gada 16. septembris), ar ko izveido Kopienas programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā⁽¹⁾. Ņemot vērā Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju komitejas esošās struktūrvienības un darbības, nosakot atbilstīgus pārejas mehānismus, ir būtiski nodrošināt ļoti ciešu sadarbību starp Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju komiteju un Komisiju, nodrošinot, lai laikposms, kurā Komisija ir atbildīga par iestādes administratīvu izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, būtu pēc iespējas īsāks.

(68) Ir lietderīgi noteikt termiņu šīs regulas piemērošanai, lai nodrošinātu, ka iestāde ir pienācīgi sagatavojusies darbības uzsākšanai, un lai nodrošinātu netraucētu Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju komitejas aizstāšanu. Iestāde būtu pienācīgi jāfinansē. Vismaz sākumā finansējuma sadalījumam vajadzētu būt – 40 % no Savienības līdzekļiem un 60 % no dalībvalstu iemaksām –, ko aprēķina saskaņā ar balsu skaitu, kas noteikts 3. panta 3. punktā Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem.

(69) Lai iestādi varētu izveidot 2011. gada 1. janvārī, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

I NODAĻA

IZVEIDE UN JURIDISKAIS STATUSS

1. pants

Izveide un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) (turpmāk "iestāde").

2. Iestāde rīkojas saskaņā ar pilnvarām, ko tai piešķir šī regula un Direktīva 2009/138/EK, izņemot IV sadaļu, Direktīvas 2002/92/EK, 2003/41/EK, 2002/87/EK, 64/225/EEK, 73/239/EEK, 73/240/EEK, 76/580/EEK, 78/473/EEK, 84/641/EEK, 87/344/EEK, 88/357/EEK, 92/49/EEK, 98/78/EK, 2001/17/EK, 2002/83/EK, 2005/68/EK un tiktāl, ciktāl minētie akti attiecas uz apdrošināšanas sabiedrībām, pārappdrošināšanas sabiedrībām, aroda pensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām un apdrošināšanas starpniekiem, attiecīgās daļas Direktīvā 2005/60/EK un 2002/65/EK, tostarp visas direktīvas, regulas un lēmumi, kas pamatojas uz minētajiem aktiem, kā arī visi turpmāk pieņemtie juridiski saistošie Savienības akti, ar ko nosaka iestādes uzdevumus.

3. Iestāde rīkojas arī apdrošināšanas sabiedrību, pārappdrošināšanas sabiedrību, finanšu konglomerātu, aroda pensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju un apdrošināšanas starpnieku darbības jomā attiecībā uz jautājumiem, kas nav tiešā 2. punktā minēto aktu darbības jomā, tostarp attiecībā uz jautājumiem, kas skar uzņēmumu pārvaldību, revīzijas un finanšu pārskatus, ja šādas iestādes darbības ir vajadzīgas, lai nodrošinātu efektīvu un pastāvīgu minēto aktu piemērošanu.

4. Attiecībā uz aroda pensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām iestāde rīkojas, neskarot valstu tiesību aktus sociālā nodrošinājuma un darba attiecību jomā.

5. Šīs regulas noteikumi neskar Komisijas pilnvaras, jo īpaši LESD 258. pantā noteiktās pilnvaras nodrošināt atbilstību Savienības tiesību aktiem.

6. Iestādes mērķis ir aizsargāt sabiedrības intereses, veicinot īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitāti un finanšu sistēmas efektivitāti Savienības ekonomikā, tās iedzīvotājiem un uzņēmumiem. Iestāde veicina:

a) iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, jo īpaši nodrošinot stabilitu, efektīvu un konsekventu regulēšanas un uzraudzības līmeni;

b) finanšu tirgu integritātes, pārredzamības, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanu;

c) starptautiskās uzraudzības koordinācijas uzlabošanu;

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

(¹) OV L 253, 25.9.2009., 8. lpp.

- d) regulējuma arbitrāžas novēršanu un vienlīdzīgu konkurences apstākļu veicināšanu;
- e) ar apdrošināšanu, pārapdrošināšanu un aroda pensijām saistītu risku pienācīgas regulācijas un uzraudzības nodrošināšanu, un
- f) patērētāju aizsardzības uzlabošanu.

Šajā nolūkā iestāde sekmē konsekventu, efektīvu un konstruktīvu 2. punktā minēto aktu piemērošanu, veicinot uzraudzības konvergenci un sniedzot atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, kā arī veicot tirgu ekonomikas analīzi, lai veicinātu iestādes darbības mērķa sasniegšanu.

Pildot ar šo regulu tai noteiktos uzdevumus, iestāde pievērš īpašu uzmanību jebkādiem iespējamiem sistēmiskajiem riskiem, ko rada tirgus iestādes, kuru darbības traucējumi var ietekmēt finanšu sistēmas darbību vai reālo ekonomiku.

Veicot šajā regulā minētos pienākumus, iestāde rīkojas neatkarīgi un objektīvi tikai Savienības interesēs.

2. pants

Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma

1. Iestāde ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS). Galvenais EFUS uzdevums ir nodrošināt finanšu sektorā piemērojamo noteikumu pienācīgu īstenošanu, lai saglabātu finanšu stabilitāti un tādējādi nodrošinātu uzticību finanšu sistēmai kopumā un finanšu pakalpojumu izmantotāju pietiekamu aizsardzību.

2. EFUS sastāvā ietilpst:

- a) Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK), pildot uzdevumus, kas precizēti Regulā (ES) Nr. 1092/2010 un šajā regulā;
- b) iestāde;
- c) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾;
- d) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽²⁾;
- e) Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja ("Apvienotā komiteja"), pildot uzdevumus, kas minēti šīs regulas 54. līdz 57. pantā, Regulā (ES) Nr. 1093/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010;

- f) dalībvalstu kompetentās vai uzraudzības iestādes, kā noteikts Savienības aktos, kas minēti šīs regulas 1. panta 2. punktā, Regulā (ES) Nr. 1093/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010.

3. Iestāde ar Apvienotās komitejas starpniecību regulāri un cieši sadarbojas ar ESRK, kā arī ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), nodrošinot darba konsekveni starp nozarēm, kā arī vienojas par kopējām nostājām finanšu konglomerātu uzraudzībā un citos starpnozarju jautājumos.

4. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā minēto lojālas sadarbības principu EFUS puses sadarbojas ar paaugstinātu savstarpēju cieņu un uzticību, jo īpaši, nodrošinot starp tām atbilstīgu un drošu informācijas plūsmu.

5. Tām uzraudzības iestādēm, kas ietilpst EFUS, ir pienākums saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem uzraudzīt finanšu iestādes, kas darbojas Savienībā.

3. pants

Iestāžu atbildība

Regulas 2. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētās iestādes atskaitās Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "finanšu iestādes" ir uzņēmumi, struktūras un fiziskas personas un juridiskas personas, uz kurām attiecas jebkuri 1. panta 2. punktā minētie likumdevuma akti. Attiecībā uz Direktīvu 2005/60/EK "finanšu iestādes" ir tikai apdrošināšanas sabiedrības un apdrošināšanas starpnieki, kā definēti šajā direktīvā;
- 2) "kompetentās iestādes" ir:
 - i) uzraudzības iestādes, kā noteikts Direktīvā 2006/48/EK, 2009/138/EK, un kompetentās iestādes, kā definēts Direktīvā 2003/41/EK un Direktīvā 2002/92/EK;
 - ii) attiecībā uz Direktīvām 2002/65/EK un 2005/60/EK – iestādes, kas ir kompetentas nodrošināt 1. punktā minēto finanšu iestāžu atbilstību šo direktīvu prasībām.

5. pants

Juridiskais statuss

- 1. Iestāde ir Savienības iestāde ar juridiskas personas statusu.

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 12. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 84. lpp.

2. Visās dalībvalstīs iestādei ir visplašākā tiesībspēja, ko dalībvalstu tiesību akti piešķir juridiskām personām. Tā, konkrēti, var iegādāties vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.

3. Iestādi pārstāv tās priekšsēdētājs.

6. pants

Sastāvs

Iestādi veido:

- 1) Uzraudzības padome, kura veic 43. pantā noteiktos uzdevumus;
- 2) Valde, kura veic 47. pantā noteiktos uzdevumus;
- 3) priekšsēdētājs, kurš veic 48. pantā noteiktos uzdevumus;
- 4) izpilddirektors, kurš veic 53. pantā noteiktos uzdevumus;
- 5) Apelācijas padome, kura veic 60. pantā noteiktos uzdevumus.

7. pants

Atrašanās vieta

Iestādes atrašanās vieta ir Frankfurte pie Mainas.

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI UN PILNVARAS

8. pants

Iestādes uzdevumi un pilnvaras

1. Iestādes uzdevumi ir:

- a) veicināt augstas kvalitātes kopēju regulatīvu un uzraudzības standartu un prakses noteikšanu, jo īpaši sniedzot atzinumus Savienības iestādēm un izstrādājot pamatnostādnes, ieteikumus un regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektus, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā minētajiem legislatīvajiem aktiem;
- b) veicināt juridiski saistošu Savienības aktu konsekventu piemērošanu, jo īpaši veidojot kopēju uzraudzības praksi, nodrošinot 1. panta 2. punktā minēto aktu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu piemērošanu, novēršot regulatīvo arbitražu, veicot starpnieka funkciju un izšķirot domstarpības starp uzraudzības iestādēm, nodrošinot efektīvu un konsekventu finanšu iestāžu uzraudzību un nodrošinot uzraudzītāju kolēģiju konsekventu darbību un veicot pasākumus, *inter alia*, ārkārtas situācijās;

c) stimulēt un veicināt uzdevumu un pienākumu deleģēšanu starp kompetentajām iestādēm;

d) cieši sadarboties ar ESRK, jo īpaši sniedzot ESRK informāciju, kas tai ir nepieciešama uzticēto uzdevumu izpildei, un nodrošinot turpmākus pasākumus pēc ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem;

e) organizēt un veikt kompetento iestāžu salīdzinošās izvērtēšanas analīzi, tostarp sniegt pamatnostādnes, ieteikumus un apzināt paraugprakses, lai veicinātu uzraudzības rezultātu konsekventi;

f) uzraudzīt un izvērtēt tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu;

g) veikt tirgu ekonomisko analīzi, lai nodrošinātu iestādes pienākumu izpildei nepieciešamo informāciju;

h) sekmēt apdrošinājuma ņēmēju, pensiju shēmu dalībnieku un labuma guvēju aizsardzību;

i) palīdzēt nodrošināt, lai uzraudzītāju kolēģijas darbotos konsekventi un saskaņoti, veicot sistēmisku risku uzraudzību, izvērtējumu un mērījumus, izstrādājot un saskaņojot atvērējošas un risinājuma plānus, nodrošinot augsta līmeņa apdrošinājuma ņēmēju un saņēmēju aizsardzību visā Savienībā saskaņā ar 21. līdz 26. pantu;

j) veikt jebkurus citus šajā regulā vai citos legislatīvajos aktos noteiktos īpašos uzdevumus;

k) savā tīmekļa vietnē publicēt un regulāri atjaunināt informāciju, kas attiecas uz tās darbības jomu, jo īpaši tās kompetences jomā – informāciju par reģistrētajām finanšu iestādēm, lai sabiedrībai nodrošinātu viegli pieejamu informāciju;

l) attiecīgā gadījumā pārņemt no Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju uzraudzītāju komitejas (CEIOPS) visus esošos un iesāktos uzdevumus.

2. Lai veiktu 1. punktā noteiktos uzdevumus, iestādei tiek piešķirtas šajā regulā noteiktās pilnvaras, jo īpaši:

a) izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu 10. pantā noteiktos īpašos gadījumos;

b) izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu 15. pantā noteiktos īpašos gadījumos;

c) pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, kā noteikts 16. pantā;

- d) sniegt ieteikumus īpašos gadījumos, kā noteikts 17. panta 3. punktā;
- e) īpašos gadījumos, kas noteikti 18. panta 3. punktā un 19. panta 3. punktā, pieņemt atsevišķus kompetentajām iestādēm adresētus lēmumus;
- f) gadījumos, kas saistīti ar tieši piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, pieņemt atsevišķus finanšu iestādēm adresētus lēmumus, kas īpašos gadījumos ir noteikti 17. panta 6. punktā, 18. panta 4. punktā un 19. panta 4. punktā;
- g) sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei vai Komisijai, kā noteikts 34. pantā;
- h) vākt vajadzīgo informāciju par finanšu iestādēm, kā noteikts 35. pantā;
- i) izstrādāt vienotas metodoloģijas, ar kurām izvērtē produkta īpašību un izplatīšanas procesa ietekmi uz iestāžu finansiālo stāvokli un patērētāju aizsardzību;
- j) nodrošināt centrāli pieejamu to reģistrēto finanšu iestāžu datubāzi, kuras darbojas iestādes kompetences jomā, un, ja to paredz 1. panta 2. punktā minētie akti.

9. pants

Uzdevumi, kas saistīti ar patērētāju tiesību aizsardzību un finansiālo darbību

1. Iestāde uzņemas vadošo lomu, veicinot patērētājiem paredzēto finanšu produktu un pakalpojumu tirgus pārredzamību, vienkāršumu un taisnīgumu visā iekšējā tirgū, tostarp:
 - a) vācot un analizējot informāciju par patēriņa tendencēm, un ziņojot par to;
 - b) pārskatot un koordinējot kompetento iestāžu finanšu lietpratības un izglītības iniciatīvas;
 - c) izstrādājot apmācības standartus nozarei; un
 - d) atbalstot vienotu noteikumu par datu nodošanu atklātībai izstrādi.
2. Iestāde pārbauda jaunās un esošās finansiālās darbības un var pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, lai veicinātu tirgu drošumu un stabilitāti, kā arī regulatīvās prakses konvergenci.
3. Iestāde var arī brīdināt gadījumos, kad finansiāla darbība nopietni apdraud 1. panta 6. punktā noteikto mērķu sasniegšanu.

4. Iestāde izveido finanšu jomas jauninājumu komiteju kā iestādes sastāvdaļu, kura sadarbojas ar visām kompetentajām valstu uzraudzības iestādēm, lai panāktu koordinētu pieeju regulatīvajām un pārraudzības darbībām attiecībā uz jaunām vai novatoriskām finanšu darbībām, un konsultē iestādi, lai tā ar šīm darbībām iepazīstinātu Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.

5. Gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos un saskaņā ar šo aktu nosacījumiem vai arī, ja to prasa ārkārtas situācija, ievērojot 18. pantu un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem, iestāde var uz laiku aizliegt vai ierobežot konkrētas finanšu darbības, kas apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

Iestāde pārskata savu pirmajā daļā minēto lēmumu pēc atbilstīgiem laikposmiem un vismaz reizi trijos mēnešos. Ja pēc minētā triju mēnešu laikposma lēmums netiek atjaunots, tas automātiski zaudē spēku.

Dalībvalsts var lūgt iestādi pārskatīt savu lēmumu. Šādā gadījumā iestāde saskaņā ar procedūru, kas noteikta 44. panta 1. punkta otrajā daļā, pieņem lēmumu par to, vai tās lēmums paliek spēkā.

Iestāde var arī izvērtēt, vai nepieciešams aizliegt vai ierobežot noteikta veida finansiālo darbību, un, ja tas nepieciešams, informē Komisiju, lai sekmētu šādu aizliegumu vai ierobežojumu pieņemšanu.

10. pants

Regulatīvi tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome deleģē Komisijai pilnvaru pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos, iestāde var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu. Iestāde iesniedz izstrādāto standartu projektu Komisijai apstiprināšanai.

Regulatīvi tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to saturu nosaka tikai to pamatā esošie legislatīvie akti.

Pirms to iesniegšanas Komisijai iestāde organizē regulatīvu tehnisko standartu projekta atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projekta darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Iestāde arī prasa atzinumu 37. pantā minētajām ieinteresēto personu grupām.

Kad iestāde iesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu, Komisija nekavējoties to pārsūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Trīs mēnešu laikā pēc regulatīva tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Ja to prasa Kopienas intereses, Komisija var apstiprināt regulatīvu tehnisko standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem.

Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt regulatīva tehniskā standarta projektu vai apstiprināt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu atpakaļ iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā nevar to apstiprināt, vai attiecīgajā gadījumā izskaidrojot tā grozījumu iemeslus. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un atkārtoti iesniegt tos Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties šim sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus vai ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai arī noraidīt to.

Komisija nedrīkst mainīt iestādes izstrādātā regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

2. Ja iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu.

3. Vienīgi tad, ja iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt regulatīvu tehnisko standartu bez iestādes projekta, izmantojot deleģētu aktu.

Komisija organizē regulatīvu tehnisko standartu projektu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Komisija arī lūdz sniegt atzinumu vai konsultāciju 37. pantā minētajām attiecīgajām ieinteresēto personu grupām.

Komisija nekavējoties nosūta regulatīvu tehnisko standartu projektus Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu iestādei. Sešu nedēļu laikā iestāde var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja pēc ceturtajā daļā minētā sešu nedēļu laikposma iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu.

Ja iestāde ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus sešās nedēļās, Komisija var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā, pamatojoties uz iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem. Komisija nemaina iestādes izstrādāto regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā noteikts šajā pantā.

4. Regulatīvus tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Tos publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā datumā, kas paziņots šajā izdevumā.

11. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šīs regulas 10. pantā minēto regulatīvu tehnisko standartu pieņemšanas pilnvaras uz četriem gadiem no 2010. gada 16. decembra piešķir Komisijai. Komisija izstrādā ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 14. pantu.

2. Līdzko Komisija pieņemusi regulatīvu tehnisko standartu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt regulatīvus tehniskos standartus ir saistītas ar nosacījumiem, kas noteikti 12. līdz 14. pantā.

12. pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 10. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, apņemas informēt pārējās iestādes un Komisiju pieņemamā termiņā pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar šādu lēmumu par atsaukšanu pilnvaru deleģēšana zaudē spēku. Tas stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā datumā, kas minēts šajā lēmumā. Tas neietekmē jau spēkā esošo regulatīvu tehnisko standartu spēkā esamību. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Iebildumi pret regulatīviem tehniskajiem standartiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu trīs mēnešos no dienas, kad Komisija ir paziņojusi par pieņemto regulatīvu tehnisko standartu. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājumu, šo termiņu pagarina par trim mēnešiem.

Ja Komisija pieņem regulatīvu tehnisko standartu, kas ir tieši tāds pats, kā iestādes iesniegtais regulatīva tehniskā standarta projekts, tad laikposms, kurā Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus, ir viens mēnesis kopš paziņošanas dienas; pamatojoties uz Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājumu, šo termiņu pagarina par vienu mēnesi.

2. Ja, beidzoties 1. punktā minētajam laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav iebilduši pret regulatīvu tehnisko standartu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā šajā izdevumā paziņotajā datumā. Regulatīvu tehnisko standartu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja Eiropas Parlaments un Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu nepaust iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret regulatīvu tehnisko standartu 1. punktā minētajā laikposmā, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kas pauž iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu, norāda šādu iebildumu iemeslus.

14. pants

Regulatīva tehniskā standarta projekta neapstiprināšana vai grozīšana

1. Ja Komisija neapstiprina regulatīva tehniskā standarta projektu vai veic tajā grozījumus, kā paredzēts 10. pantā, Komisija informē iestādi, Eiropas Parlamentu un Padomi, norādot iemeslus.

2. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlaments vai Padome mēneša laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma var aicināt atbildīgo komisāru kopā ar iestādes priekšsēdētāju uz Eiropas Parlamenta vai Padomes kompetentās komitejas *ad hoc* sanākumi, lai izklāstītu un izskaidrotu atšķirīgos apsvērumus.

15. pants

Īstenošanas tehniskie standarti

1. Iestāde var izstrādāt īstenošanas tehniskos standartus ar īstenošanas aktiem saskaņā ar LESD 291. pantu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos. Īstenošanas tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to būtība ir noteikt minēto aktu piemērošanas nosacījumus. Iestāde iesniedz izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai apstiprināšanai.

Pirms īstenošanas tehnisko standartu iesniegšanas Komisijai iestāde organizē atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un izvērtēšana nav nesamērīga attiecībā pret konkrēto īstenošanas tehnisko standartu projekta darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību. Iestāde arī prasa atzinumu 37. pantā minētajai ieinteresēto personu grupai.

Kad iestāde iesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu, Komisija nekavējoties to nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Trīs mēnešu laikā pēc īstenošanas tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi. Komisija var apstiprināt īstenošanas tehnisko standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem, ja to prasa Savienības intereses.

Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt īstenošanas tehnisko standartu projektu vai apstiprināt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta to atpakaļ iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā nevar to apstiprināt, vai attiecīgajā gadījumā izskaidrojot tā grozījumu iemeslus. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehnisko standartu projektā un atkārtoti iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties piektajā daļā paredzētajam sešu mēnešu laikposmam, iestāde nav iesniegusi īstenošanas tehnisko standartu projekta grozījumus vai ir iesniegusi īstenošanas tehnisko standartu projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai noraidīt tos.

Komisija nemaina iestādes izstrādāto īstenošanas tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

2. Ja iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu.

3. Vienīgi tad, ja iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu bez iestādes projekta, izmantojot īstenošanas aktu.

Komisija organizē īstenošanas tehnisko standartu projekta atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo īstenošanas tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Komisija arī prasa atzinumu vai konsultāciju 37. pantā minētajām attiecīgajām ieinteresēto personu grupām.

Komisija nekavējoties nosūta īstenošanas tehnisko standartu projektu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta īstenošanas tehniskā standarta projektu iestādei. Iestāde sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja pēc ceturtajā daļā minētā sešu nedēļu laikposma beigām iestāde nav iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt īstenošanas tehniskā standarta projektu.

Ja iestāde ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus sešu nedēļu laikā, Komisija var veikt īstenošanas tehniskā standarta grozījumus, pamatojoties uz iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt īstenošanas tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem.

Komisija nemaina iestādes izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

4. Īstenošanas tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Tos publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā datumā, kas paziņots šajā izdevumā.

16. pants

Pamatnostādnes un ieteikumi

1. Lai Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā ieviestu konsekvētu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi un nodrošinātu kopēju, vienveidīgu un konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu, iestāde pieņem pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti kompetentām iestādēm vai finanšu iestādēm.

2. Iestāde attiecīgā gadījumā organizē pamatnostādņu un ieteikumu atklātu sabiedrisku apspriešanu un izvērtē saistītās iespējamās izmaksas un ieguvumus. Šo apspriešanu un izvērtēšanu veic tā, lai tā būtu samērīga ar pamatnostādnes vai ieteikuma darbības jomu, veidu un ietekmi. Iestāde attiecīgos gadījumos arī prasa atzinumu vai konsultāciju attiecīgajām 37. pantā minētajām ieinteresēto personu grupām.

3. Kompetentās iestādes un finanšu iestādes dara visu iespējamo, lai ievērotu šādas pamatnostādnes un ieteikumus.

Divu mēnešu laikā kopš pamatnostādņu vai ieteikumu izdošanas katra kompetentā iestāde apstiprina, vai tā ievēro vai paredz ievērot šīs pamatnostādnes un ieteikumus. Ja kompetentā iestāde neievēro vai neparedz ievērot attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu, tā par to paziņo iestādei, minot iemeslus.

Iestāde publisko informāciju par to, ka kāda kompetentā iestāde neievēro vai neparedz ievērot minēto pamatnostādni vai ieteikumu. Iestāde, katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, var arī pieņemt lēmumu publiskot kompetentās iestādes norādītos iemeslus, kāpēc tā nav ievērojusi pamatnostādni vai ieteikumu. Pirms publicēšanas kompetentā iestāde saņem attiecīgu paziņojumu.

Ja to pieprasa pamatnostādne vai ieteikums, finanšu iestādes sniedz skaidru un sīki izstrādātu ziņojumu par to, vai tās ievēro pamatnostādni vai ieteikumu.

4. Regulas 43. panta 5. punktā minētajā pārskatā iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par izdotajām pamatnostādņām un ieteikumiem, norādot, kura kompetentā iestāde nav tos ievērojusi, un izklāstot, kā iestāde paredz nodrošināt, ka turpmāk attiecīgā kompetentā iestāde pamatnostādnes un ieteikumus ievēros.

17. pants

Savienības tiesību aktu pārkāpums

1. Ja kompetentā iestāde nav piemērojusi vai ir piemērojusi aktus, kas minēti 1. panta 2. punktā tā, ka tiek pārkāpti Savienības tiesību akti, tostarp regulatīvi tehniskie standarti un īstenošanas tehniskie standarti, kas izstrādāti saskaņā ar 10. līdz 15. pantu, jo īpaši nenodrošinot to, ka finanšu iestāde ievēro minētajos aktos noteiktās prasības, iestādei rīkojas saskaņā ar šā panta 2., 3. un 6. punktā noteiktajām pilnvarām.

2. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas vai attiecīgās ieinteresēto personu grupas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas un pēc iesaistītās kompetentās iestādes informēšanas iestāde var izmeklēt iespējamās Savienības tiesību aktu pārkāpšanas vai nepiemērošanas gadījumus.

Neskarot 35. pantā noteiktās pilnvaras, kompetentā iestāde neka-vējoties sniedz iestādei visu informāciju, ko iestāde uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas veikšanai.

3. Ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas iestāde var sniegt iesaistītajai kompetentajai iestādei ieteikumu, norādot pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

Desmit darbdienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde informē iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai paredz veikt, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

4. Ja viena mēneša laikā pēc iestādes ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde nenodrošina atbilstību Savienības tiesību aktiem, Komisija, pamatojoties uz iestādes sniegto informāciju, vai pēc savas iniciatīvas sniedz oficiālu atzinumu, pieprasot kompetentajai iestādei veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Komisija oficiālajā atzinumā ņem vērā iestādes ieteikumu.

Komisija sniedz šādu oficiālu atzinumu ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi.

Iestāde un kompetentās iestādes sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju.

5. Kompetentā iestāde desmit darbdienu laikā pēc 4. punktā minētā oficiālā atzinuma saņemšanas informē Komisiju un iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai paredz veikt, lai izpildītu minēto oficiālo atzinumu.

6. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde noteiktajā termiņā nepilda 4. punktā minēto oficiālo atzinumu un ja savlaicīgi ir jānovērš neizpilde, lai saglabātu vai atjaunotu neitrālus konkurences apstākļus tirgū vai nodrošinātu finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti, gadījumos, kad finanšu iestādēm ir tieši piemērojamas attiecīgās prasības saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas oficiālajam atzinumam, kas izdots saskaņā ar 4. punktu.

7. Saskaņā ar 6. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Veicot pasākumus saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 4. punktu sniegts oficiāls atzinums vai saskaņā ar 6. punktu pieņemts lēmums, kompetentās iestādes ievēro attiecīgi vai nu šādu oficiālu atzinumu, vai lēmumu.

8. Regulas 43. panta 5. punktā minētajā pārskatā iestāde norāda, kuras kompetentās iestādes un finanšu iestādes nav ievērojušas šā panta 4. un 6. punktā minētos oficiālos atzinumus vai lēmumus.

18. pants

Rīcība ārkārtas situācijās

1. Tādu nelabvēlīgu notikumu gadījumā, kas var būtiski apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, iestāde aktīvi veicina un vajadzības gadījumā saskaņo visus pasākumus, ko veic attiecīgās dalībvalstu kompetentās iestādes.

Lai pildītu minētos starpnieka un koordinatora pienākumus, iestāde saņem informāciju par visiem attiecīgajiem attīstības virzieniem, un tā jāaicina piedalīties novērotāja statusā jebkurās dalībvalstu attiecīgo kompetento iestāžu sanāksmēs.

2. Padome, apspriežoties ar Komisiju un ESRK un vajadzības gadījumā ar EUI, pēc tam, kad ir saņemts lūgums no iestādes, Komisijas vai ESRK, var pieņemt iestādei adresētu lēmumu, izsludinot ārkārtas situāciju šīs regulas vajadzībām. Padome pārskata minēto lēmumu ar pienācīgu regularitāti un vismaz reizi mēnesī. Ja lēmumu neatjauno pēc viena mēneša laikposma beigām, tā termiņš automātiski beidzas. Padome jebkurā brīdī var pasludināt ārkārtas situācijas izbeigšanos.

Ja ESRK vai iestāde uzskata, ka var rasties ārkārtas situācija, tās iesniedz slepenu Padomei adresētu ieteikumu un nosūta tai situācijas izvērtējumu. Padome tad izvērtē nepieciešamību sasaukt sanāksmi. Minētajā procesā garantē pienācīgu slepenību.

Ja Padome nosaka ārkārtas situāciju, tā nekavējoties pienācīgi informē Eiropas Parlamentu un Komisiju.

3. Ja Padome ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 2. punktu un ārkārtas apstākļos, kad valsts iestādēm ir jārikojas saskaņoti, reaģējot uz negatīviem pavērsieniem, kas var nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, iestāde var pieņemt atsevišķus lēmumus, pieprasot kompetentajām iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem, lai risinātu šādus pavērsienus, nodrošinot, ka finanšu iestādes un kompetentās iestādes izpilda minētajos aktos noteiktās prasības.

4. Neskarot Komisijas pilnvaras saskaņā ar LESD 258. pantu, ja kāda kompetentā iestāde neievēro 3. punktā minēto iestādes lēmumu tajā paredzētajā laikposmā, gadījumos, kad finanšu iestādēm ir tieši piemērojamas attiecīgās prasības, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, tostarp regulatīvos tehniskajos standartos un īstenošanas tehniskajos standartos, kas pieņemti saskaņā ar šiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu, finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar minētajiem aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu. Tas attiecas vienīgi uz situācijām, kurās kompetentā iestāde nepiemēro 1. panta 2. punktā minētos leģislatīvos aktus, tostarp regulatīvos tehniskos standartus un īstenošanas tehniskos standartus, kas pieņemti saskaņā ar šiem aktiem, vai arī piemēro tos tādā veidā, kas šķiet acīmredzams minēto aktu pārkāpums, un kad nekavējoties jāveic novēršanas pasākumi, lai atjaunotu finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

5. Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, ir atbilstīgi šiem lēmumiem.

19. pants

Domstarpību izšķiršana starp kompetentajām iestādēm pārrobežu gadījumos

1. Neskarot 17. pantā noteiktās pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepiekrīt citas dalībvalsts kompetentās iestādes darbības vai bezdarbības procedūrai vai saturam gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos aktos, iestāde pēc vienas vai vairāku iesaistīto kompetento iestāžu pieprasījuma var palīdzēt iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar šā panta 2. līdz 4. punktā noteikto procedūru.

Gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos, un ja, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, var konstatēt, ka pastāv domstarpības starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, iestāde pēc savas iniciatīvas var palīdzēt iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar 2. līdz 4. punktā noteikto procedūru.

2. Iestāde nosaka kompetento iestāžu samierināšanas termiņu, ņemot vērā 1. panta 2. punktā minētajos aktos noteiktos attiecīgos laikposmus un jautājuma sarežģītību un steidzamību. Šajā posmā iestāde darbojas kā vidutājs.

3. Ja 2. punktā minētā samierināšanas posma beigās iesaistītās kompetentās iestādes nav panākušas vienošanos, iestāde saskaņā ar 44. panta 1. punkta trešajā un ceturtajā daļā izklāstīto procedūru var pieņemt attiecīgajām kompetentajām iestādēm saistošu lēmumu, pieprasot tām veikt īpašus pasākumus vai atturēties no pasākumiem, lai izšķirtu domstarpības ar mērķi nodrošināt Savienības tiesību aktu ievērošanu.

4. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepilda iestādes lēmumu un tādējādi nenodrošina finanšu iestādes atbilstību prasībām, kas tai ir tieši piemērojamas, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā noteiktajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

5. Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu. Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

6. Šīs regulas 50. panta 2. punktā minētajā ziņojumā iestādes priekšsēdētājs norāda uz kompetento iestāžu domstarpību būtību un veidu, uz panāktiem izlīgumiem un lēmumiem, kas pieņemti, lai šīs domstarpības novērstu.

20. pants

Domstarpību izšķiršana starp dažādu nozaru kompetentajām iestādēm

Apvienotā komiteja saskaņā ar 19. un 56. pantā noteikto procedūru, risina domstarpības, kas var rasties starp kompetentajām iestādēm, kā attiecīgi noteikts šīs regulas, Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 4. panta 2. punktā.

21. pants

Uzraudzītāju kolēģijas

1. Iestāde palīdz veicināt un pārraudzīt Direktīvā 2009/138/EK minēto uzraudzītāju kolēģiju efektīvu, konstruktīvu un saskaņotu darbību un sekmē konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu uzraudzītāju kolēģijās. Lai apkopotu uzraudzības paraugpraksi, iestādes darbiniekiem ir iespēja piedalīties uzraudzītāju kolēģiju darbībās, tostarp pārbaudēs uz vietas, ko kopīgi veic divas vai vairākas kompetentās iestādes.

2. Iestāde uzņemas vadošo lomu, nodrošinot konsekventu un saskaņotu uzraudzītāju kolēģiju darbību attiecībā uz pārrobežu iestādēm visā Savienībā, ņemot vērā sistēmisko risku, ko rada 23. pantā minētās finanšu iestādes.

Piemērojot šo punktu un šā panta 1. punktu, iestādi uzskata par "kompetento iestādi" atbilstīgo tiesību aktu nozīmē.

22. pants

Vispārīgi noteikumi

Iestāde var:

- a) apkopot un izplatīt visu atbilstīgo informāciju sadarbībā ar kompetentajām iestādēm, lai atvieglotu kolēģijas darbu un izveidotu un pārvaldītu centrālu sistēmu, kuras mērķis ir darīt tādu informāciju pieejamu kompetentajām iestādēm kolēģijā;
- b) ierosināt un koordinēt Savienības mēroga stresa testus saskaņā ar 32. pantu, lai izvērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, jo īpaši 23. pantā minēto finanšu iestāžu radīto sistēmisko risku, un izvērtēt sistēmiskā riska iespējas palielināties stresa situācijās, nodrošinot, lai attiecībā uz šādiem testiem valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekventākas metodes, un attiecīgā gadījumā adresēt kompetentajai iestādei ieteikumu labot stresa testā konstatētās problēmas;
- c) veicināt efektīvas un iedarbīgas uzraudzības darbības, tostarp izvērtējot riskus, kuriem finanšu iestādes ir vai var būt pakļautas, kā noteikts saskaņā ar uzraudzības pārbaudes procesu vai stresa situācijās;
- d) saskaņā ar šajā regulā precizētajiem pienākumiem un pilnvarām pārraudzīt, lai kompetentās iestādes veiktu savus pienākumus, un
- e) visos gadījumos, kad tā uzskata, ka lēmuma rezultātā tiktu nepareizi piemēroti Savienības tiesību akti vai ka tas nepalīdzētu sasniegt mērķi par uzraudzības prakses konvergenci, lūgt kolēģiju turpināt apspriesties. Tā var arī prasīt no konsolidētās uzraudzības iestādes paredzēt kolēģijas sanāksmi vai iekļaut sanāksmes darba kārtībā kādu punktu.

3. Iestāde var izstrādāt regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai nodrošinātu vienotus piemērošanas nosacījumus attiecībā uz noteikumiem par uzraudzītāju kolēģiju operatīvu darbību, un izdot pamatnostādnes un ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 16. pantu, lai veicinātu uzraudzības darbības konvergenci un to, lai uzraudzītāju kolēģijas pieņemtu paraugpraksi.

4. Iestādei ir juridiski saistoša vidutāja loma, lai izšķirtu domstarpības starp kompetentām iestādēm saskaņā ar 19. pantā paredzēto procedūru. Iestāde var pieņemt uzraudzības lēmumus, kas tieši piemērojami attiecīgajai iestādei saskaņā ar 19. pantu.

1. Iestāde pienācīgi apsver sistēmisko risku, kas definēts Regulā (ES) Nr. 1092/2010. Tā vērsas pret jebkuru finanšu pakalpojumu traucējumu risku:

- a) ko rada finanšu sistēmas vai to daļu novājināšanās; un
- b) kas, iespējams, var būtiski negatīvi ietekmēt iekšējo tirgu un reālo ekonomiku.

Iestāde vajadzības gadījumā apsver sistēmiskā riska uzraudzību un izvērtēšanu, ko veic ESRR un iestāde, un reaģē uz ESRR brīdinājumiem un ieteikumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 17. pantu.

2. Iestāde, sadarbojoties ar ESRR un ievērojot 23. panta 1. punktu, izstrādā vienotu pieeju sistēmiskās nozīmes noteikšanai un mērīšanai, tostarp kvantitatīvo un kvalitatīvo rādītāju kopumu.

Šie rādītāji ir izšķirošs elements piemērotu uzraudzības darbību noteikšanā. Iestāde veiktajos konstatējumos pārbauga konverģences pakāpi, lai veicinātu vienotu pieeju.

3. Neskarot 1. panta 2. punktā minētos aktus, iestāde vajadzības gadījumā izstrādā papildu pamatnostādnes un ieteikumus finanšu iestādēm, lai ņemtu vērā to radītos sistēmiskos riskus.

Iestāde nodrošina, lai finanšu iestāžu radītos sistēmiskos riskus ņemtu vērā, izstrādājot projektus regulatīviem un īstenošanas tehniskajiem standartiem jomās, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos legīslatīvajos aktos.

4. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas lūguma vai pēc savas iniciatīvas iestāde var veikt izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu finanšu iestādes tipu vai produktu tipu, vai rīcības tipu, lai izvērtētu iespējamus draudus finanšu sistēmas stabilitātei, un izstrādāt pienācīgus ieteikumus attiecīgo kompetento iestāžu darbībai.

Minētajos nolūkos iestāde var izmantot pilnvaras, kas tai nodotas saskaņā ar šo regulu, tostarp 35. pantu.

5. Apvienotā komiteja nodrošina vispārēju un starpnozaru koordināciju saistībā ar darbībām, kas veiktas saskaņā ar šo pantu.

23. pants

Sistēmisku risku noteikšana un mērīšana

1. Iestāde, konsultējoties ar ESRK, izstrādā kritērijus sistēmisku risku noteikšanai un mērīšanai un atbilstīgu stresa testu sistēmu, kas ietver izvērtējumu par tāda sistēmiska riska iespējamību, kuru finanšu iestādes var radīt stresa situācijās.

Iestāde izstrādā piemērotu stresa testu sistēmu, lai palīdzētu noteikt tās finanšu iestādes, kas var radīt sistēmisku risku. Šīm iestādēm, kas var radīt sistēmisku risku, piemēro pastiprinātu uzraudzību un, ja vajadzīgs, 25. pantā minētās atveseļošanas un neregulējuma procedūras.

2. Izstrādājot kritērijus sistēmiska riska noteikšanai un mērīšanai, kuru var radīt apdrošināšanas, pārapsdrošināšanas un aroda pensiju iestādes, iestāde pilnībā ņem vērā attiecīgās starptautiskās pieejas, tostarp tās, ko izstrādājusi Finanšu stabilitātes padome, Starptautiskais valūtas fonds, Starptautiskā Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācija un Starptautiskā norēķinu banka.

24. pants

Ilgstoša spēja reaģēt uz sistēmiskiem riskiem

1. Iestāde nodrošina, ka tai ir specializētas un nepārtrauktas spējas efektīvi reaģēt uz 22. un 23. pantā minēto sistēmisku risku materializēšanos un jo īpaši attiecībā uz iestādēm, kas rada sistēmisku risku.

2. Iestāde pilda tai uzticētos uzdevumus saskaņā ar šo regulu, 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem, un palīdz nodrošināt saskaņotu un koordinētu krīžu pārvarēšanas un neregulējuma sistēmu Savienībā.

25. pants

Ekonomikas atveseļošanas un neregulējuma procedūras

1. Lai mazinātu traucējumu sistēmisku ietekmi, iestāde palīdz un aktīvi piedalās efektīvu un saskaņotu ekonomikas atveseļošanas un neregulējuma plānu un procedūru izstrādē un koordinēšanā ārkārtas situācijās, un preventīvu pasākumu izstrādē un koordinēšanā.

2. Lai sekmētu grūtībās nonākušu iestāžu – jo īpaši pārrobežu grupu – neregulējumu, iestāde var noteikt paraugpraksi tā, lai nepieļautu problēmu izplatīšanos, nodrošinot, ka ir pieejami piemēroti instrumenti, tostarp pietiekami resursi, un iestādes un grupas var pienācīgi, rentablā veidā un laikus rast neregulējumu.

3. Iestāde var pieņemt regulatīvus un īstenošanas tehniskos standartus, kā tas noteikts leģislatīvajos aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, saskaņā ar 10. līdz 15. pantā noteikto procedūru.

26. pants

Eiropas Valstu apdrošināšanas garantiju sistēmu tīkla izstrāde

Iestāde var palīdzēt novērtēt vajadzību pēc Eiropas Valstu apdrošināšanas garantiju sistēmu tīkla, kuram ir nodrošināts pienācīgs finansējums un kura darbība ir pietiekami saskanīga.

27. pants

Krīzes novēršana, pārvarēšana un neregulējums

Komisija var lūgt iestādi, lai tā palīdzētu veikt Direktīvas 2009/138/EK 242. pantā minēto novērtējumu, īpaši attiecībā uz uzraudzības iestāžu sadarbību uzraudzītāju kolēģijās un šo kolēģiju funkcionalitāti, uz kapitāla palielinājumu uzraudzības darbībām, uz ieguvumu novērtējumu, kurus gūst no grupas uzraudzības un kapitāla pārvaldības uzlabojumiem apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrību grupā, tostarp no iespējamām pasākumiem pareizas apdrošināšanas grupu pārrobežu pārvaldības uzlabošanai, jo īpaši attiecībā uz risku un aktīvu pārvaldību, un iestāde var sniegt ziņojumu par jaunām norisēm un panākumiem saistībā ar:

- a) saskaņotu agrīnas iejaukšanās sistēmu;
- b) centralizētām grupas riska vadības metodēm un grupas iekšējo modeļu darbību, tostarp stresa testiem;
- c) grupas iekšējiem darījumiem un riska koncentrāciju;
- d) diversifikācijas un koncentrācijas ietekmes izmaiņām laikā;
- e) aktīvu pārskaitījumu, maksātnespējas un likvidācijas procedūras saskaņotu sistēmu, kas novērš attiecīgo valsts sabiedrību vai uzņēmējdarbības tiesību šķēršļus aktīvu pārskaitījumiem;
- f) vienas grupas sabiedrību apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju vienlīdzīgu aizsardzības līmeni, jo īpaši krīzes situācijās;
- g) visā Savienībā saskaņotu un atbilstīgi finansētu risinājumu apdrošināšanas garantiju sistēmām.

Ņemot vērā f) apakšpunktu, iestāde var ziņot arī par jebkādam jaunām norisēm un panākumiem attiecībā uz koordinētu valsts krīžu pārvarēšanas pasākumu kopumu un aptverot vajadzību pēc citādi saskaņotas un uzticamas finansēšanas mehānismu sistēmas, kurā ir atbilstīgi finansēšanas instrumenti.

Šajā regulas pārskatīšanā, kā noteikts 81. pantā, jo īpaši pievēršas iespējamajai iestādes nozīmes pastiprināšanai saistībā ar krīžu novēršanu, pārvarēšanu un noregulējumu un, ja vajadzīgs, Eiropas Noregulējuma fonda izveidei.

28. pants

Uzdevumu un pienākumu deleģēšana

1. Kompetentās iestādes, ar deleģēto piekrišanu, var deleģēt uzdevumus un pienākumus iestādei vai citai kompetentai iestādei, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus. Dalībvalstis var izstrādāt īpašus pienākumu deleģēšanas mehānismus, kuri ir jāievēro vēl pirms to kompetentās iestādes noslēdz šādas deleģēšanas nolīgumus, kā arī var ierobežot deleģējamo pienākumu jomu, attiecinot deleģēšanu tikai uz tādiem uzdevumiem un pienākumiem, kas ir vajadzīgi konstruktīvai pārrobežu finanšu iestāžu vai grupu uzraudzībai.

2. Iestāde stimulē un veicina uzdevumu un pienākumu deleģēšanu kompetento iestāžu starpā, nosakot tos uzdevumus un pienākumus, ko var deleģēt vai kopīgi izpildīt, un veicinot paraugpraksi.

3. Pienākumu deleģēšanu veic, pārdaļot 1. panta 2. punktā minēto aktu kompetences. Deleģētās iestādes tiesību akti reglamentē deleģēto pienākumu procedūru, izpildi, administratīvu pārskatīšanu un pārskatīšanu tiesā.

4. Kompetentās iestādes informē iestādi par deleģēšanas nolīgumiem, kurus tās plāno slēgt. Tās slēdz nolīgumus ne ātrāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad informējušas iestādi.

Viena mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas iestāde var sniegt atzinumu par paredzēto nolīgumu.

Iestāde atbilstīgi publicē visus kompetento iestāžu noslēgtos deleģēšanas nolīgumus, lai pienācīgi informētu visas iesaistītās personas.

29. pants

Kopējā uzraudzības kultūra

1. Iestāde aktīvi piedalās kopējas Savienības uzraudzības kultūras un konsekventas uzraudzības prakses veidošanā, kā arī vienotu procedūru un konsekventu pieeju nodrošināšanā Savienībā. Iestāde veic vismaz šādus pasākumus:

- a) sniedz atzinumus kompetentajām iestādēm;
- b) veicina efektīvu divpusēju un daudzpusēju informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, pilnībā ievērojot piemērojamās konfidencialitātes un datu aizsardzības noteikumus, kas noteikti attiecīgajos Savienības tiesību aktos;

- c) sekmē kvalitatīvu un vienotu uzraudzības standartu, tostarp ziņojumu iesniegšanas standartu izstrādi, kā arī starptautisko grāmatvedības standartu izstrādi saskaņā ar 1. panta 3. punktu;

- d) pārskata Komisijas pieņemto attiecīgo regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu, iestādes sniegto pamatnostādņu un ieteikumu piemērošanu un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus; un

- e) izveido nozares un starpnozares mācību programmas, veicina personāla apmaiņu un mudina kompetentās iestādes intensīvāk izmantot darbinieku pārcelšanas sistēmas un citus risinājumus.

2. Attiecīgā gadījumā iestāde var izstrādāt jaunus praktiskus un konverģences instrumentus, lai veicinātu kopēju uzraudzības pieeju un praksi.

30. pants

Kompetento iestāžu salīdzinošā izvērtēšana

1. Iestāde periodiski organizē un veic kompetento iestāžu īstenoto pasākumu daļēju vai pilnīgu salīdzinošo izvērtēšanu, lai uzlabotu uzraudzības rezultātu konsekveni. Šajā nolūkā iestāde izstrādā metodes, kas nodrošina pārskatīto iestāžu objektīvu izvērtēšanu un salīdzināšanu. Veicot salīdzinošos izvērtējumus, ņem vērā dotajā brīdī pieejamo informāciju un jau veiktos vērtējumus par attiecīgo kompetento iestādi.

2. Veicot salīdzinošo izvērtēšanu, cita starpā tiek izvērtēti šādi aspekti:

- a) kompetentās iestādes resursu un pārvaldības pasākumu, jo īpaši attiecībā uz 10. un 15. pantā minēto regulatīvu tehnisko standartu un īstenošanas tehnisko standartu un 1. panta 2. punktā minēto aktu efektīvu piemērošanu un spēju reaģēt uz tirgus norisēm;

- b) panāktais konverģences līmenis attiecībā uz Savienības tiesību aktu un uzraudzības prakses, tostarp saskaņā ar 10. līdz 16. pantu pieņemto regulatīvu tehnisko standartu un īstenošanas tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu, piemērošanu un uzraudzības prakses nodrošinātais Savienības tiesību aktos noteikto mērķu sasniegšanas līmenis;

- c) dažu kompetento iestāžu izstrādāta paraugprakse, kuru būtu lietderīgi pieņemt citām kompetentajām iestādēm;

- d) efektivitāte un panāktais konverģences līmenis attiecībā uz to noteikumu izpildi, kuri pieņemti, īstenojot Savienības tiesību aktus, tostarp administratīvi pasākumi un sankcijas, kas ir piemērotas atbildīgajām personām, ja šie noteikumi nav bijuši ievēroti.

3. Pamatojoties uz salīdzinošo izvērtēšanu, iestāde saskaņā ar 16. pantu var sniegt pamatnostādnes un ieteikumus. Saskaņā ar 16. panta 3. punktu kompetentās iestādes apņemas ievērot minētās pamatnostādnes un ieteikumus. Iestāde, izstrādājot regulatīvu tehnisko vai īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar 10. līdz 15. pantu, ņem vērā salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus.

4. Iestāde salīdzinošās izvērtēšanas gaitā atklātos paraugprakses piemērus dara zināmus atklātībai. Turklāt visus pārējos salīdzinošo izvērtējumu rezultātus var publicēt, ja ir saņemta tās kompetentās iestādes piekrišana, par kuru ir veikts attiecīgais salīdzinošais izvērtējums.

31. pants

Koordinācijas funkcija

Iestāde īsteno vispārīgu kompetento iestāžu koordināciju, jo īpaši situācijās, kad nelabvēlīgi notikumi var apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā.

Iestāde veicina saskaņotu Savienības rīcību, *inter alia*:

- a) veicinot informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm;
- b) nosakot informācijas jomu un, ja iespējams un vajadzīgs, izvērtējot tādas informācijas uzticamību, kurai vajadzētu būt pieejamai visām iesaistītajām kompetentajām iestādēm;
- c) neskarot 19. pantu, pēc kompetento iestāžu pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, veicot nesaistošu starpnieka funkciju;
- d) nekavējoties informējot ESRK par visām iespējamām ārkārtas situācijām;
- e) pieņemot jebkādus atbilstīgus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu attiecīgo kompetento iestāžu darbības koordināciju, ja parādās tendences, kas var apdraudēt finanšu tirgus darbību;
- f) centralizējot informāciju, kas saņemta no kompetentajām iestādēm saskaņā ar 21. un 35. pantu, sakarā ar regulatīvo ziņošanas pienākumu, kas noteikts iestādēm, kuras darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī. Iestāde dalās šajā informācijā ar citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

32. pants

Tirgus attīstības izvērtēšana

1. Iestāde uzrauga un izvērtē tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu, un vajadzības gadījumā informē Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), ESRK un Eiropas

Parlamentu, Padomi un Komisiju par attiecīgajām mikrouzraudzības tendencēm, iespējamiem riskiem un apdraudējumiem. Iestāde izvērtējumos ietver to tirgu ekonomisko analīzi, kuros darbojas finanšu iestādes, un izvērtējumu par iespējamo tirgus norišu ietekmi uz šādām iestādēm.

2. Iestāde, sadarbojoties ar ESRK, uzsāk un koordinē Savienības mēroga izvērtējumus par finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū. Šajā nolūkā iestāde piemērošanai kompetentajās iestādēs izstrādā:

- a) vienotas metodoloģijas, kas ļauj izvērtēt ekonomikas attīstības scenāriju ietekmi uz iestādes finansiālo stāvokli;
- b) vienotas pieejas minēto finanšu iestāžu noturības izvērtējumu rezultātu paziņošanai;
- c) vienotas metodoloģijas, lai izvērtētu konkrētu produktu vai izplatīšanas procesu ietekmi uz iestādes finansiālo stāvokli, kā arī uz apdrošinājuma ņēmējiem, pensiju shēmu dalībniekiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un patērētāju informēšanu.

3. Neskarot Regulā (ES) Nr. 1092/2010 noteiktos ESRK uzdevumus, iestāde ne retāk kā vienu reizi gadā un vajadzības gadījumā – biežāk sniedz tās kompetences jomā esošo tendenču, iespējamo risku un apdraudējumu izvērtējumus Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un ESRK.

Šajos izvērtējumos iestāde ietver būtiskāko risku un apdraudējumu klasifikāciju un attiecīgā gadījumā iesaka preventīvus vai korektīvus pasākumus.

4. Cieši sadarbojoties ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), ar Apvienotās komitejas starpniecību iestāde nodrošina pietiekamu starpnozaru tendenču, risku un apdraudējumu pārskatu.

33. pants

Starptautiskās attiecības

1. Neskarot attiecīgās dalībvalstu un Savienības iestāžu kompetences jomas, iestāde var veidot attiecības un slēgt administratīvus nolīgumus ar uzraudzības iestādēm, starptautiskām organizācijām un trešo valstu iestādēm. Minētie pasākumi nerada juridiskus pienākumus Savienībai un dalībvalstīm, kā arī tie neliedz dalībvalstīm un to kompetentajām iestādēm slēgt divpusējas vai daudzpusējus nolīgumus ar minētajām trešām valstīm.

2. Iestāde palīdz sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem.

3. Pārskatā, kas minēts 43. panta 5. punktā, iestāde norāda administratīvos nolīgumus, par kuriem panākta vienošanās ar starptautiskām organizācijām vai trešo valstu iestādēm, un informē par sniegto palīdzību, sagatavojot lēmumus par atbilstību.

34. pants

Citi uzdevumi

1. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas iestāde var sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par visiem ar tās kompetences jomu saistītajiem jautājumiem.

2. Attiecībā uz apvienošanās un pārņemšanas darījumu izvērtējumiem, kas ir Direktīvas 92/49/EEK un Direktīvu 2002/83/EK un 2005/68/EK, kuras grozītas ar Direktīvu 2007/44/EK, darbības jomā un kam saskaņā ar minētajām direktīvām nepieciešama divu vai vairāk dalībvalstu kompetento iestāžu apspriešanās, iestāde, pamatojoties uz vienas no attiecīgo kompetento iestāžu iesniegumiem, var pieņemt un publicēt atzinumu par uzraudzības izvērtējumu, izņemot atzinumu saistībā ar Direktīvas 92/49/EEK 15.b panta 1. punkta e) apakšpunktā, Direktīvas 2002/83/EK 15.b panta 1. punkta e) apakšpunktā un Direktīvas 2005/68/EK 15.b panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem kritērijiem. Atzinumu pieņem nekavējoties un jebkurā gadījumā pirms izvērtējuma perioda beigām saskaņā ar Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvām 2002/83/EK un 2005/68/EK, kuras grozītas ar Direktīvu 2007/44/EK. Regulas 35. pantu piemēro jomām, par kurām iestāde var sniegt atzinumu.

35. pants

Informācijas vākšana

1. Pēc iestādes pieprasījuma dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu veikt šajā regulā noteiktos pienākumus, ja tām ir likumīga piekļuve attiecīgajai informācijai un ja informācijas pieprasījums ir samērīgs ar konkrētā pienākuma raksturu.

2. Iestāde var arī pieprasīt, lai informācija tiktu sniegta regulāri un precizētos formātos. Šajos pieprasījumos iespēju robežās izmanto vienotus ziņojuma formātus.

3. Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pamatota pieprasījuma iestāde var sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai kompetentā iestāde varētu veikt savus pienākumus, saskaņā ar dienesta noslēpumu ieviešanas pienākumu, kas noteikts nozaru tiesību aktos un 70. pantā.

4. Pirms informācijas pieprasīšanas saskaņā ar šo pantu, un lai izvairītos no ziņošanas pienākuma dublēšanās, iestāde ņem vērā visu attiecīgo esošo statistiku, ko sagatavojusi un izplatījusi Eiropas Statistikas sistēma un Eiropas Centrālo banku sistēma.

5. Ja informācija nav pieejama vai kompetentās iestādes to nesniedz laikus, iestāde var nosūtīt pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu citām uzraudzības iestādēm, tās valsts ministrijai, kas ir atbildīga par finansēm, kuras rīcībā ir plaša informācija, kā arī attiecīgās dalībvalsts valsts centrālajai bankai vai statistikas birojam.

6. Ja informācija nav pieejama vai tā nav laikus sniegta saskaņā ar 1. vai 5. punktu, iestāde var nosūtīt pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu tieši attiecīgajām finanšu iestādēm. Pamatotajā pieprasījumā paskaidro, kādēļ ir vajadzīga informācija par katru attiecīgo finanšu iestādi.

Iestāde informē iesaistītās kompetentās iestādes par pieprasījumiem saskaņā ar šo punktu un 5. punktu.

Pēc iestādes pieprasījuma kompetentās iestādes palīdz iestādei iegūt informāciju.

7. Iestāde var izmantot saskaņā ar šo pantu saņemto konfidencialo informāciju tikai, lai nodrošinātu ar šo regulu tai noteikto pienākumu izpildi.

36. pants

Attiecības ar ESRK

1. Iestāde cieši un regulāri sadarbojas ar ESRK.

2. Tā regulāri sniedz ESRK jaunāko informāciju, kas tai nepieciešama noteikto uzdevumu izpildei. Visu ESRK uzdevumu izpildei nepieciešamo informāciju, kas netiek sniegta pārskata vai apkopojuma veidā, iestāde, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu, nekavējoties sniedz ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 15. pantu. Iestādes rīcībā, sadarbojoties ar ESRK, ir atbilstīgas iekšējās procedūras konfidencialas informācijas nosūtīšanai, jo īpaši informācija par atsevišķām finanšu iestādēm.

3. Saskaņā ar 4. un 5. punktu iestāde nodrošina pienācīgus pasākumus attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantā minētajiem ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem.

4. Saņemot iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, iestāde nekavējoties sasauc Uzraudzības padomes sanāksmi un izvērtē šāda brīdinājuma vai ieteikuma ietekmi uz tās uzdevumu izpildi.

Pamatojoties uz atbilstīgu lēmumu pieņemšanas procedūru, tā pieņem lēmumu par jebkādiem veicamajiem pasākumiem atbilstīgi pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai risinātu brīdinājumus un ieteikumos minētos jautājumus.

Ja iestāde neveic pasākumus attiecībā uz ieteikumu, tā paskaidro ESRK un Padomei savas rīcības iemeslus.

5. Saņemot kompetentajai valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, iestāde attiecīgā gadījumā izmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai nodrošinātu savlaicīgu izpildi.

Ja ieteikuma saņēmējs neparedz ievērot ESRK ieteikumu, tas informē Uzraudzības padomi un apspriežas ar to par šādas rīcības iemesliem.

Informējot Padomi un ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 17. pantu, kompetentā iestāde pienācīgi ņem vērā Uzraudzības padomes viedokli.

6. Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, iestāde maksimāli ņem vērā ESRK brīdinājumus un ieteikumus.

37. pants

Apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas nozares ieinteresēto personu grupa un Aroda pensiju nozares ieinteresēto personu grupa

1. Lai palīdzētu veicināt apspriešanos ar ieinteresētajām personām jomās, kuras ir saistītas ar iestādes uzdevumiem, tiek izveidota Apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas nozares ieinteresēto personu grupa un Aroda pensiju nozares ieinteresēto personu grupa (turpmāk kopā "ieinteresēto personu grupas"). Ar ieinteresēto personu grupām apspriežas par pasākumiem, kas veicami saskaņā ar 10. līdz 15. pantu attiecībā uz regulatīviem tehniskajiem standartiem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, un tādā mērā, ka tas neskar atsevišķas finanšu iestādes, arī par 16. panta jautājumiem attiecībā uz pamatnostādņiem un ieteikumiem. Ja pasākumi jāveic nekavējoties un apspriešanās nav iespējama, ieinteresēto personu grupām informāciju sniedz iespējami drīz.

Ieinteresēto personu grupas tiekas ne retāk kā četras reizes. Tās var kopā apspriest kopīgu interešu jautājumus un informēt cita citu par pārējiem jautājumiem, kas tiek apspriesti.

Vienas ieinteresēto personu grupas locekļi var būt arī otras ieinteresēto personu grupas locekļi.

2. Apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas nozares ieinteresēto personu grupā ir 30 locekļi, kuri proporcionāli pārstāv apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības un apdrošināšanas starpniekus, kas darbojas Savienībā, to darbiniekus, pārstāvjus, kā arī patērētājus, apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas pakalpojumu lietotājus, MVU pārstāvjus un attiecīgo profesionālo apvienību pārstāvjus. Ne mazāk kā pieci locekļi ir neatkarīgi vadošo

akadēmisko aprindu pārstāvji. Desmit locekļi pārstāv apdrošināšanas sabiedrības, pārāpdrošināšanas sabiedrības vai apdrošināšanas starpniekus, no kuriem trīs pārstāv kooperatīvos un savstarpējos apdrošinātājus vai pārāpdrošinātājus.

3. Aroda pensiju nozares ieinteresēto personu grupā ir 30 locekļi, kuri proporcionāli pārstāv aroda pensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas, kas darbojas Savienībā, to darbinieku pārstāvjus, pensiju saņēmēju pārstāvjus, MVU pārstāvjus un attiecīgo profesionālo apvienību pārstāvjus. Ne mazāk kā pieci locekļi ir neatkarīgi vadošo akadēmisko aprindu pārstāvji. Desmit locekļi pārstāv aroda pensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas.

4. Ieinteresēto personu grupu locekļus ieceļ iestādes Uzraudzības padome, pamatojoties uz attiecīgo ieinteresēto pušu ierosinājumiem. Pieņemot lēmumu, Uzraudzības padome pēc iespējas nodrošina atbilstīgu ģeogrāfisko un dzimumu līdzsvaru un ieinteresēto personu pārstāvību Savienībā.

5. Iestāde sniedz visu nepieciešamo informāciju atbilstīgi 70. pantā noteiktajam dienesta noslēpumu ievērošanas pienākumam un nodrošina ieinteresēto personu grupām pienācīgu sekretariāta atbalstu. Tiem ieinteresēto personu grupu locekļiem, kuri pārstāv bezpeļņas organizācijas, izņemot nozares pārstāvjus, nosaka pienācīgu kompensāciju. Ieinteresēto personu grupas var izveidot darba grupas par tehniskiem jautājumiem. Ieinteresēto personu grupu locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi, pēc kura beigām tiek organizēta jauna atlases procedūra.

Ieinteresēto personu grupas locekļus var iecelt atkārtoti divus termiņus pēc kārtas.

6. Ieinteresēto personu grupas sniedz atzinumus un konsultācijas iestādei par visiem jautājumiem saistībā ar iestādes uzdevumiem, īpašu uzmanību pievēršot uzdevumiem, kas noteikti 10. līdz 16. pantā un 29., 30. un 32. pantā.

7. Ieinteresēto personu grupas pieņem savus reglamentus to attiecīgo locekļu balsojumā ar divu trešdaļu balsu vairākumu.

8. Iestāde publicē ieinteresēto personu grupu atzinumus, ieteikumus un to apspriežu rezultātus.

38. pants

Aizsargpasākumi

1. Iestāde nodrošina, ka saskaņā ar 18. vai 19. pantu pieņemtie lēmumi nekādā veidā neskar dalībvalstu fiskālos pienākumus.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 19. panta 3. punktu pieņemts lēmums skar tās fiskālos pienākumus, tā divu nedēļu laikā pēc iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei var informēt iestādi un Komisiju par to, ka kompetentā iestāde nepildīs lēmumu.

Paziņojumā dalībvalsts saprotami un speciāli izskaidro, kāpēc un kā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.

Šāda paziņojuma gadījumā iestādes lēmuma izpilde tiek apturēta.

Viena mēneša laikā pēc dalībvalsts paziņojuma saņemšanas iestāde informē dalībvalsti par tās lēmuma spēkā esību vai grozīšanu, vai atcelšanu. Ja lēmums paliek spēkā vai tiek grozīts, iestāde norāda, ka fiskālie pienākumi nav skarti.

Ja iestāde nosaka, ka tās lēmums paliek spēkā, Padome kādā no tās sanāksmēm – vēlākais divus mēnešus pēc dienas, kad iestāde ir nosūtījusi paziņojumu dalībvalstīm, kā minēts ceturtajā daļā, ar balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai iestādes lēmums paliek spēkā.

Ja Padome pēc tam, kad ir izskatījusi attiecīgo lietu, nepieņem lēmumu atstāt spēkā iestādes lēmumu saskaņā ar piekto daļu, iestādes lēmuma izpilde tiek izbeigta.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 18. panta 3. punktu pieņemtais lēmums skar tās fiskālos pienākumus, tā trīs darbdienu laikā pēc iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei var informēt iestādi, Komisiju un Padomi par to, ka kompetentā iestāde nepildīs lēmumu.

Paziņojumā dalībvalsts saprotami un detalizēti izskaidro, kāpēc un kā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.

Šāda paziņojuma gadījumā iestādes lēmuma izpilde tiek apturēta.

Padome desmit darbdienu laikā sasauc sanāksmi un ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai iestādes lēmums tiek atcelts.

Ja Padome pēc tam, kad ir izskatījusi attiecīgo lietu, nepieņem lēmumu atcelt iestādes lēmumu saskaņā ar ceturto daļu, iestādes lēmuma izpildes apturēšana tiek izbeigta.

4. Ja Padome saskaņā ar šā panta 3. punktu ir pieņēmusi lēmumu neatcelt iestādes lēmumu saistībā ar 18. panta 3. punktu un attiecīgā dalībvalsts joprojām uzskata, ka iestādes lēmums skar tās fiskālos pienākumus, minētā dalībvalsts var informēt Komisiju un iestādi un lūgt Padomei vēlreiz izskatīt šo jautājumu. Attiecīgā dalībvalsts skaidri norāda iemeslus, kādēļ tā nepiekrīt Padomes lēmumam.

Četru nedēļu laikā pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma Padome apstiprina savu sākotnējo lēmumu vai pieņem jaunu lēmumu saskaņā ar šā panta 3. punktu.

Padome četru nedēļu laikposmu var pagarināt vēl par četrām nedēļām, ja lietas konkrētie apstākļi to prasa.

5. Jebkāda šā panta jaunprātīga izmantošana, jo īpaši saistībā ar iestādes lēmumu, kam nav būtiska vai materiāla fiskāla ietekme, ir aizliegta, jo nav savienojama ar iekšējo tirgu.

39. pants

Lēmumu pieņemšanas procedūras

1. Pirms šajā regulā minēto lēmumu pieņemšanas iestāde informē lēmumu visus minētos adresātus par tās nodomu pieņemt lēmumu, nosakot termiņu, kurā lēmumu adresāti var paust savu viedokli par attiecīgo jautājumu, pienācīgi ņemot vērā jautājuma izskatīšanas steidzamību, sarežģītību un iespējamās sekas. To *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz ieteikumiem, kā minēts 17. panta 3. punktā.

2. Iestāde savos lēmumos norāda iemeslus, kuri ir šo lēmumu pamatā.

3. Iestādes lēmumu adresāti tiek informēti par šajā regulā paredzētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

4. Pieņemot lēmumu saskaņā ar 18. panta 3. vai 4. punktu, iestāde šādu lēmumu pārskata ik pēc atbilstīga laikposma.

5. Iestādes saskaņā ar 17., 18. vai 19. pantu pieņemtos lēmumus dara zināmus atklātībai, un tajos norāda iesaistītās kompetentās iestādes vai finanšu iestādes identitāti un lēmuma saturā būtiskākos aspektus, ja vien šāda publiskošana nav pretrunā ar finanšu iestāžu likumīgajām interesēm to komercnoslēpumu aizsardzībā vai ja tā var nopietni apdraudēt finanšu tirgu parasto darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

III NODAĻA

ORGANIZĀCIJA

1. IEDAĻA

Uzraudzības padome

40. pants

Sastāvs

1. Uzraudzības padomi veido:

- a) priekšsēdētājs, kuram nav balsstiesību;
- b) par finanšu iestāžu uzraudzību atbildīgās valsts iestādes vadītājs katrā dalībvalstī, šie vadītāji tiekas klātienē vismaz divas reizes gadā;
- c) viens Komisijas pārstāvis, kam nav balsstiesību;
- d) viens ESRK pārstāvis, kam nav balsstiesību;
- e) pa vienam pārstāvim no pārējām divām Eiropas uzraudzības iestādēm, kam nav balsstiesību.

2. Uzraudzības padome ar ieinteresēto personu grupām regulāri rīko kopīgas sanāksmes vismaz divas reizes gadā.

3. Katra kompetentā iestāde atbild par augsta līmeņa vietnieka izvirzīšanu amatam no tās darbinieku vidus, kurš var aizvietot 1. punkta b) apakšpunktā minēto Uzraudzības padomes locekli gadījumā, ja šī persona nevar ierasties.

4. Dalībvalstīs, kurās uzraudzība saskaņā ar šo regulu ir vairāk nekā vienas iestādes kompetencē, šīs iestādes vienojas par kopīgu pārstāvi. Tomēr, ja Uzraudzības padomē paredzēts izskatīt jautājumu, kas neietilpst tādas valsts iestādes kompetencē, kuru pārstāv 1. punkta b) apakšpunktā minētais loceklis, šāds loceklis var ņemt līdzi attiecīgās valsts iestādes pārstāvi, kam nav balsstiesību.

5. Uzraudzības padome pieņem lēmumu par novērotāju līdzdalību.

Uzraudzības padomes sanāksmēs var piedalīties izpilddirektors, kuram nav balsstiesību.

41. pants

Iekšējās komitejas un darba grupas

1. Uzraudzības padome var izveidot iekšējās komitejas vai darba grupas īpašu Uzraudzības padomes noteikto uzdevumu veikšanai un paredzēt konkrētu skaidri definētu uzdevumu un lēmumu deleģēšanu iekšējām komitejām vai darba grupām, Valdei vai priekšsēdētājam.

2. Piemērojot šīs regulas 19. pantu, Uzraudzības padome sasauc neatkarīgu darba grupu, lai atvieglotu objektīvu domstarpību risināšanu, un to veido priekšsēdētājs un divi padomes biedri, kas nav to kompetento iestāžu pārstāvji, kuras ir iesaistītas domstarpībās, un kam šajā konfliktā nav nekādu interešu, ne arī tiešas saistības ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

3. Saskaņā ar 19. panta 2. punktu darba grupa izstrādā lēmuma priekšlikumu, kas galīgajā redakcijā jāpieņem Uzraudzības padomei, ievērojot 44. panta 1. punkta trešajā daļā izklāstīto procedūru.

4. Uzraudzības padome pieņem 2. punktā minētās darba grupas reglamentu.

42. pants

Neatkarība

Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, priekšsēdētājs un Uzraudzības padomes locekļi, kuriem ir balsstiesības, rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības interesēs kopumā un nelūdz, un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz jebkura cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt Uzraudzības padomes locekļus, tiem pildot savus pienākumus.

43. pants

Uzdevumi

1. Uzraudzības padome sniedz norādījumus par iestādes darbu un ir atbildīga par II nodaļā minēto lēmumu pieņemšanu.

2. Uzraudzības padome pieņem viedokļus, ieteikumus un lēmumus un sniedz II nodaļā minētās konsultācijas.

3. Uzraudzības padome ieceļ priekšsēdētāju.

4. Uzraudzības padome katru gadu līdz 30. septembrim, pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, apstiprina iestādes darba programmu nākamajam gadam un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu atklātībai.

5. Pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, Uzraudzības padome pieņem iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 53. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu, un katru gadu līdz 15. jūnijam nosūta šo ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai. Ziņojumu dara pieejamu atklātībai.

6. Uzraudzības padome pieņem iestādes daudzgadu darba programmu un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Daudzgadu darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu atklātībai.

7. Uzraudzības padome pieņem budžetu saskaņā ar 63. pantu.

8. Uzraudzības padome īsteno disciplinārās pilnvaras attiecībā uz priekšsēdētāju un izpilddirektoru un var atbrīvot viņus no amata attiecīgi saskaņā ar 48. panta 5. punktu vai 51. panta 5. punktu.

44. pants

Lēmumu pieņemšana

1. Uzraudzības padomē lēmumi tiek pieņemti ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Par 10. līdz 16. pantā minētajām darbībām, kā arī pasākumiem un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 9. panta 5. punkta trešo daļu un VI nodaļu, un, atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, Uzraudzības padome pieņem lēmumus ar tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktu un Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantu.

Attiecībā uz lēmumiem saskaņā ar 19. panta 3. punktu, konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem darba grupas ierosinātu lēmumu uzskata par pieņemtu, ja to apstiprina ar vienkāršu balsu vairākumu, ja vien to nenoraida locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.

Attiecībā uz pārējiem lēmumiem saskaņā ar 19. panta 3. punktu darba grupas ierosinātu lēmumu pieņem ar Uzraudzības padomes locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

2. Uzraudzības padomes sanāksmes sasauc priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās biedru, un tās vada priekšsēdētājs.

3. Uzraudzības padome pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

4. Reglamentā detalizēti nosaka balsošanas kārtību, tostarp attiecīgā gadījumā – noteikumus par kvorumiem. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, un novērotāji, izņemot priekšsēdētāju un izpilddirektoru, nepiedalās Uzraudzības padomes diskusijās par atsevišķām finanšu iestādēm, ja vien 75. panta 3. punktā vai 1. panta 2. punktā minētajos aktos nav paredzēts citādi.

2. IEDAĻA

Valde

45. pants

Sastāvs

1. Valdi veido priekšsēdētājs un seši citi Uzraudzības padomes locekļi, kurus ievēlējuši Uzraudzības padomes balsstiesīgie locekļi.

Katram loceklim, izņemot priekšsēdētāju, ir vietnieks, kas var viņu aizvietot, ja viņš nevar ierasties.

Uzraudzības padomes ievēlēto locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi. Minēto termiņu drīkst pagarināt vienu reizi. Valdes sastāvs ir līdzsvarots un proporcionāls, kā arī atspoguļo visu Savienību kopumā. Pilnvaras pārklājas, un tiek veikti attiecīgi pasākumi rotācijas nodrošināšanai.

2. Valdes lēmumus pieņem, pamatojoties uz klātesošo locekļu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Izpilddirektors un Komisijas pārstāvis piedalās Valdes sanāksmēs bez tiesībām balsot.

Komisijas pārstāvim ir tiesības balsot par 63. pantā minētajiem jautājumiem.

Valde pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

3. Valdes sanāksmes sasauc priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās locekļu, un tās vada priekšsēdētājs.

Valde sanāksmi organizē vismaz pirms katras Uzraudzības padomes sanāksmes un tik bieži, cik Valde to uzskata par nepieciešamu. Sanāksmi organizē vismaz piecas reizes gadā.

4. Atbilstīgi reglamentam Valdes locekļiem var palīdzēt konsultanti vai eksperti. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, izņemot izpilddirektoru, nepiedalās Valdes apspriedēs par atsevišķām finanšu iestādēm.

46. pants

Neatkarība

Valdes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības interesēs kopumā un nelūdz, un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz jebkura cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt Valdes locekļus, tiem pildot savus pienākumus.

47. pants

Uzdevumi

1. Valde nodrošina, ka iestāde īsteno savu misiju un veic tai saskaņā ar šo regulu uzticētos uzdevumus.

2. Valde ierosina ikgadējo un daudzgadu darba programmu, kas jāpieņem Uzraudzības padomei.

3. Valde īsteno budžeta pilnvaras saskaņā ar 63. un 64. pantu.

4. Valde pieņem iestādes personāla politikas plānu un saskaņā ar 68. panta 2. punktu nepieciešamos Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu (turpmāk "Civildienesta noteikumi") ieviešanas pasākumus.

5. Saskaņā ar 72. pantu Valde pieņem īpašus noteikumus par piekļuves tiesībām iestādes dokumentiem.

6. Valde iesniedz Uzraudzības padomei apstiprināšanai priekšlikumu par iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 53. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu.

7. Valde pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

8. Saskaņā ar 58. panta 3. un 5. punktu Valde ieceļ un atbrīvo no amata Apelācijas padomes locekļus.

3. IEDAĻA

Priekšsēdētājs

48. pants

Iecelšana un uzdevumi

1. Iestādi pārstāv priekšsēdētājs, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

Priekšsēdētājs atbild par Uzraudzības padomes darba sagatavošanu un vada Uzraudzības padomes un Valdes sanāksmes.

2. Priekšsēdētāju amatā ieceļ Uzraudzības padome saskaņā ar atklātu atlases procedūru, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu.

Pirms attiecīgā persona sāk pildīt darba pienākumus un viena mēneša laikā pēc tam, kad Uzraudzības padome ir pabeigusi atlases procedūru, Eiropas Parlaments pēc Uzraudzības padomes izvēlēta kandidāta uzklaušanās var iebilst pret izraudzītās personas iecelšanu amatā.

Vēl Uzraudzības padome no savu locekļu vidus ievēl vietnieku, kas veic priekšsēdētāja funkcijas viņa prombūtnes laikā. Vietnieks netiek ievēlēts no Valdes locekļu vidus.

3. Priekšsēdētāja pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.

4. Deviņu mēnešu laikposmā pirms priekšsēdētāja piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome izvērtē:

- a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;
- b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā izvērtējumu, Uzraudzības padome, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, var vienreiz pagarināt priekšsēdētāja pilnvaru termiņu.

5. Priekšsēdētāju var atbrīvot no amata tikai Eiropas Parlaments, pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

Priekšsēdētājs neaizliedz Uzraudzības padomei apspriest jautājumus, kas saistīti ar priekšsēdētāju, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamību atbrīvot viņu no amata, un viņš nedrīkst iesaistīties pārrunās par šo jautājumu.

49. pants

Neatkarība

Neskarot Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz priekšsēdētāja uzdevumiem, priekšsēdētājs nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai jebkuras citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz jebkāda cita valsts vai privāta necenšas ietekmēt priekšsēdētāju, tam pildot savus pienākumus.

Saskaņā ar 68. pantā minētajiem Civildienesta noteikumiem priekšsēdētājam pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

50. pants

Ziņojums

1. Eiropas Parlaments un Padome var uzaicināt priekšsēdētāju vai viņa vietnieku sniegt ziņojumu, pilnībā respektējot viņa neatkarību. Priekšsēdētājs uzstājas ar ziņojumu Eiropas Parlamentā un atbild uz visiem tā deputātu uzdotajiem jautājumiem, kad vien tas tiek pieprasīts.

2. Priekšsēdētājs pēc pieprasījuma un vismaz 15 dienas pirms 1. punktā minētā ziņojuma sniegšanas sniedz Eiropas Parlamentam rakstisku pārskatu par iestādes veiktajiem pasākumiem.

3. Papildus 11. līdz 18. pantā un 20. un 33. pantā minētajai informācijai pārskatā iekļauj arī attiecīgu informāciju, ko Eiropas Parlaments pieprasījis *ad hoc* kārtībā.

4. IEDAĻA

Izpilddirektors

51. pants

Iecelšana

1. Iestādi vada izpilddirektors, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

2. Izpilddirektoru saskaņā ar atklātu atlases procedūru pēc Eiropas Parlamenta apstiprinājuma ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu un vadības pieredzi.

3. Izpilddirektora pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.

4. Deviņu mēnešu posmā pirms izpilddirektora piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome jo īpaši izvērtē:

- a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;
- b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā pirmajā daļā minēto izvērtējumu, Uzraudzības padome var vienreiz pagarināt izpilddirektora pilnvaru termiņu.

5. Izpilddirektoru var atbrīvot no amata, tikai pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

52. pants

Neatkarība

Neskarot Valdes un Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz izpilddirektora uzdevumiem, izpilddirektors nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai jebkuras citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz jebkura cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt izpilddirektoru, tam pildot savus pienākumus.

Saskaņā ar 68. pantā minētajiem Civildienesta noteikumiem izpilddirektoram pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu, pieņemšanu.

53. pants

Uzdevumi

1. Izpilddirektors atbild par iestādes vadību un sagatavo Valdes darbu.

2. Izpilddirektors atbild par iestādes ikgadējās darba programmas ieviešanu, ko vada Uzraudzības padome un kontrolē Valde.

3. Saskaņā ar šo regulu izpilddirektors veic nepieciešamos pasākumus, īpaši pieņemot iekšējos administratīvos norādījumus un publicējot paziņojumus, lai nodrošinātu iestādes darbību.

4. Izpilddirektors sagatavo daudzgadu darba programmu, kā norādīts 47. panta 2. punktā.

5. Katru gadu līdz 30. jūnijam izpilddirektors sagatavo darba programmu nākamajam gadam, kā norādīts 47. panta 2. punktā.

6. Izpilddirektors sastāda provizorisko iestādes budžeta projektu saskaņā ar 63. pantu un izpilda iestādes budžetu saskaņā ar 64. pantu.

7. Katru gadu izpilddirektors sagatavo ziņojuma projektu, kurā viena sadaļa ir veltīta iestādes normatīvajām un pārraudzības darbībām un viena – finanšu un administratīviem jautājumiem.

8. Izpilddirektors īsteno 68. pantā noteiktās pilnvaras attiecībā uz iestādes personālu un risina personāla jautājumus.

IV NODAĻA

EIROPAS UZRAUDZĪBAS IESTĀŽU KOPĒJĀS STRUKTŪRAS

1. IEDAĻA

Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja

54. pants

Izveide

1. Ar šo regulu izveido Eiropas uzraudzības iestāžu apvienoto komiteju.

2. Apvienotajai komitejai ir foruma funkcijas, kurā iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) un nodrošina starpnozaru konsekvenci, jo īpaši attiecībā uz:

- finanšu konglomerātiem,
- grāmatvedību un revīziju,
- mikrouzraudzības rezultātā izstrādātu starpnozaru tendenču, risku un finanšu stabilitātes apdraudējumu analīzi,
- privāto klientu ieguldījumu projektiem,
- nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanas pasākumiem, un
- uz informācijas apmaiņu ar ESRS un attiecību veidošanu starp ESRS un EUI.

3. Apvienotajai komitejai ir specializēts personāls, ko nodrošina EUI, un šis personāls darbojas kā sekretariāts. Iestāde atvēl pietiekamus līdzekļus administratīvajiem, infrastruktūras un ekspluatācijas izdevumiem.

4. Ja finanšu iestāde darbojas dažādās nozarēs, Apvienotā komiteja atrisina domstarpības saskaņā ar 56. pantu.

55. pants

Sastāvs

1. Apvienoto komiteju veido EUI priekšsēdētāji un attiecīgā gadījumā – jebkuras saskaņā ar 57. pantu izveidotās apakškomitejas priekšsēdētājs.

2. Izpilddirektoru, Komisijas un ESRK pārstāvi aicina piedalīties Apvienotās komitejas, kā arī jebkuru 57. pantā minēto apakškomiteju sanāksmēs kā novērotājus.

3. Apvienotās komitejas priekšsēdētāju ieceļ uz vienu gadu pēc rotācijas principa no EUI priekšsēdētājiem. Apvienotās komitejas priekšsēdētājs ir ESRK priekšsēdētāja vietnieks.

4. Apvienotā komiteja pieņem un publicē savu reglamentu. Tajā var noteikt vēl citus Apvienotās komitejas sanāksmju dalībniekus.

Apvienotā komiteja tiekas vismaz reizi divos mēnešos.

56. pants

Kopējas nostājas un kopēji tiesību akti

Regulas II nodaļā noteikto uzdevumu satvarā, un jo īpaši ņemot vērā Direktīvas 2002/87/EK īstenošanu, iestāde nepieciešamības gadījumā vienojas par kopēju nostāju attiecīgi ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi).

Aktus atbilstīgi šīs regulas 10. līdz 15. pantam, 17., 18. vai 19. pantam attiecībā uz Direktīvas 2002/87/EK un jebkuru citu 1. panta 2. punktā minēto Savienības aktu piemērošanu, kas ietilpst arī Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes) vai Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) kompetencē, attiecīgā gadījumā līdztekus pieņem iestāde, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) un Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde).

57. pants

Apakškomitejas

1. Piemērojot 56. pantu, izveido Apvienotās komitejas Finanšu konglomerātu apakškomiteju.

2. Apakškomiteju veido 55. panta 1. punktā minētās personas un viens augsta līmeņa pārstāvis no attiecīgās kompetentās iestādes pašreizējā personāla katrā dalībvalstī.

3. Apakškomiteja ievēl priekšsēdētāju no tās locekļu vidus, un priekšsēdētājs ir arī Apvienotās komitejas loceklis.

4. Apvienotā komiteja var izveidot vēl citas apakškomitejas.

2. IEDAĻA

Apelācijas padome

58. pants

Sastāvs un darbība

1. Apelācijas padome ir apvienota EUI struktūrā.

2. Apelācijas padomi veido seši locekļi un seši vietnieki, kas ir personas ar labu slavu un kas var apliecināt atbilstīgas zināšanas un darba pieredzi, tostarp uzraudzības jomā, pietiekami augsta līmeņa pieredzi banku, apdrošināšanas, aroda pensiju, vērtspapīru tirgus nozarē vai citu finanšu pakalpojumu jomā, izņemot kompetento iestāžu vai citu valsts vai Savienības iestāžu pašreizējo personālu, kas ir iesaistīts iestādes darbībā. Apelācijas padomē ir pārstāvēti speciālisti ar pietiekamām juridiskām zināšanām, lai sniegtu iestādei profesionālas juridiskās konsultācijas par to, vai tā savas pilnvaras īsteno likumīgi.

Apelācijas padome ieceļ savu priekšsēdētāju.

3. Divus Apelācijas padomes locekļus un divus vietniekus ieceļ iestādes Valde no Komisijas piedāvātiem atlasītiem kandidātiem pēc tam, kad Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēts publiskais aicinājums izteikt interesi, un pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

Pārējos locekļus ieceļ saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un Regulu (ES) Nr. 1095/2010.

4. Apelācijas padomes locekļu amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Minēto termiņu var pagarināt vienu reizi.

5. Apelācijas padomes locekli, kuru iecēlusi iestādes Valde, neatbrīvo no amata pilnvaru termiņa laikā, ja vien nav pierādīta viņa vaina nopietnos pārkāpumos, un Valde pieņem šādu lēmumu pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

6. Apelācijas padome lēmumus pieņem pēc vairākuma principa – vismaz ar četrām no sešām locekļu balsīm. Ja pārsūdzētais lēmums ir šīs regulas darbības jomā, tad vismaz viens lemjošā vairākuma loceklis ir viens no tiem diviem Apelācijas padomes locekļiem, kurus iecēlusi iestāde.

7. Apelācijas padomi priekšsēdētājs sasauc pēc nepieciešamības.

8. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību nodrošina atbilstīgu darbības un sekretariāta atbalstu Apelācijas padomei.

59. pants

Neatkarība un objektivitāte

1. Apelācijas padomes locekļi ir neatkarīgi, pieņemot lēmumus. Viņiem nav saistošu norādījumu. Viņi neveic citus pienākumus iestādē, tās Valdē vai Uzraudzības padomē.

2. Apelācijas padomes locekļi nedrīkst piedalīties apelācijas tiesvedībā, ja viņi ir personīgi ieinteresēti tajā vai arī ir iepriekš pārstāvējuši vienu no procedūrā iesaistītajām pusēm, vai ir piedalījušies tā lēmuma pieņemšanā, par kuru iesniegta apelācija.

3. Ja viena no 1. un 2. punktā minēto iemeslu vai jebkura cita iemesla dēļ Apelācijas padomes loceklis uzskata, ka cits loceklis nedrīkst piedalīties kādā apelācijas tiesvedībā, šis loceklis attiecīgi informē par to Apelācijas padomi.

4. Jebkura apelācijas tiesvedībā iesaistītā puse drīkst iebilst pret kāda Apelācijas padomes locekļa dalību, atsaucoties uz 1. un 2. punktā norādīto pamatojumu, vai arī ja ir aizdomas par neobjektivitāti.

Iebilduma pamatā nedrīkst būt locekļu tautība, kā arī nav pieņemams, ja, apzinoties iebilduma iemeslu, apelācijas tiesvedībā iesaistītā puse ir veikusi procesuālu darbību, kas nav iebildumu izteikšana pret Apelācijas padomes sastāvu.

5. Apelācijas padome pieņem lēmumu par to, kā rīkoties 1. un 2. punktā noteiktajos gadījumos bez attiecīgā locekļa līdzdalības.

Lai pieņemtu minēto lēmumu, attiecīgo Apelācijas padomes locekli aizstāj ar viņa vietnieku. Ja vietnieks atrodas līdzīgā situācijā, iestādes priekšsēdētājs ieceļ aizstājēju no citiem vietniekiem.

6. Apelācijas padomes locekļi apņemas rīkoties neatkarīgi un sabiedrības interesēs.

Šajā nolūkā viņi pieņem paziņojumu par saistībām un paziņojumu par interesēm, norādot vai nu jebkādu tādu interešu neesību, kuras var uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai, vai tiešas vai netiešas intereses esību, kuras varētu uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai.

Šos paziņojumus katru gadu rakstiski dara zināmus atklātībai.

V NODAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

60. pants

Apelācijas

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, tostarp kompetentās iestādes, var pārsūdzēt 17., 18. un 19. pantā minēto iestādes lēmumu un jebkuru citu lēmumu, ko iestāde pieņēmusi saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem Savienības aktiem un kas ir adresēts šai personai, vai lēmumu, kas, lai gan ir noformēts kā lēmums, kurš adresēts citai personai, tieši un individuāli skar šo personu.

2. Apelāciju kopā ar tās pamatojumu iestādei iesniedz rakstiski divu mēnešu laikā pēc lēmuma paziņošanas dienas attiecīgajai personai vai, ja šāda paziņojuma nav, divu mēnešu laikā pēc dienas, kurā iestāde ir lēmumu publicējusi.

Apelācijas padome pieņem lēmumu divu mēnešu laikā pēc apelācijas iesniegšanas.

3. Ar apelāciju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, nevar apturēt lēmuma piemērošanu.

Tomēr, ja Apelācijas padome uzskata, ka apstākļi to attaisno, tā var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

4. Ja apelācija ir pieņemama, Apelācijas padome izskata tās pamatotību. Tā aicina apelācijas tiesvedībā iesaistītās puses noteiktā termiņā iesniegt novērojumus par tās izdotajiem paziņojumiem vai citu apelācijas tiesvedībā iesaistīto pušu paziņojumiem. Apelācijas procesā iesaistītajām pusēm ir tiesības izteikties mutiski.

5. Apelācijas padome var vai nu apstiprināt kompetentās iestādes pieņemto lēmumu, vai arī nodot lietu iestādes kompetentajai struktūrai. Apelācijas padomes lēmums ir saistošs šai struktūrai, un šī struktūra attiecībā uz konkrēto lietu pieņem grozītu lēmumu.

6. Apelācijas padome pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

7. Apelācijas padomes pieņemtie lēmumi ir pamatoti, un iestāde tos dara zināmus atklātībai.

61. pants

Prasības Eiropas Savienības Tiesā

1. Saskaņā ar LESD 263. pantu var iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā, apstrīdot Apelācijas padomes lēmumu, vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt apelāciju Apelācijas padomē, iestādes pieņemtu lēmumu.

2. Saskaņā ar LESD 263. pantu dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī ikviena fiziska vai juridiska persona par iestādes lēmumiem var iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā.

3. Saskaņā ar LESD 265. pantu gadījumā, ja iestādei ir pienākums rīkoties un tā nepieņem lēmumu, Eiropas Savienības Tiesā var uzsākt tiesvedību par bezdarbību.

4. Iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu.

VI NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

62. pants

Iestādes budžets

1. Iestādes, kura saskaņā ar 185. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾ (turpmāk "Finanšu regula"), ir Eiropas iestāde, ieņēmumus jo īpaši veido jebkura no turpmāk minētajām kombinācijām:

- a) to valsts iestāžu obligātie maksājumi, kuru kompetencē ir finanšu iestāžu uzraudzība, un šos maksājumus veic saskaņā ar formulu, kuras pamatā ir balsu svērums, kas norādīts 3. panta 3. punktā Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem Piemērojot šo pantu, Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. panta 3. punkts būs spēkā pēc tajā noteiktā termiņa beigām 2014. gada 31. oktobrī;
- b) Savienības subsīdija, kas iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas sadaļā);
- c) jebkura iestādei iemaksātā nodeva Savienības tiesību aktu attiecīgajos instrumentos noteiktajos gadījumos.

2. Iestādes izdevumi ietver vismaz personāla, atalgojuma, administratīvos, infrastruktūras, profesionālās apmācības un ekspluatācijas izdevumus.

3. Ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.

4. Visu iestādes ieņēmumu un izdevumu aprēķinus sagatavo katram finanšu gadam atbilstīgi kalendārajam gadam, un tos atspoguļo iestādes budžetā.

63. pants

Budžeta izstrāde

1. Līdz katra gada 15. februārim izpilddirektors izstrādā ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam un nosūta to Valdei un Uzraudzības padomei kopā ar štata plānu. Katru gadu Uzraudzības padome, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto un Valdes apstiprināto tāmes projektu, sagatavo iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam finanšu gadam. Līdz 31. martam Uzraudzības padome nosūta Komisijai šo tāmi, kā arī štata plāna projektu. Pirms tāmes pieņemšanas Valde apstiprina izpilddirektora sagatavoto projektu.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

2. Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei (turpmāk kopā "budžeta lēmēj institūcija") tāmi un Eiropas Savienības budžeta projektu.

3. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības budžeta projektā ieraksta tāmes, ko tā uzskata par vajadzīgām štata plānam, un subsīdijas summu, kas jāieskaita Eiropas Savienības vispārējā budžetā saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.

4. Budžeta lēmēj institūcija pieņem iestādes štata plānu. Budžeta lēmēj institūcija atļauj iestādes subsīdiju apropriāciju.

5. Iestādes budžetu pieņem Uzraudzības padome. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc tam, kad ir pieņemts Eiropas Savienības vispārējā budžeta galīgais variants. Nepieciešamības gadījumā tajā veic attiecīgus labojumus.

6. Valde nekavējoties informē budžeta lēmēj institūciju par nodomu īstenot projektu, kam var būt ievērojama finanšu ietekme uz tās budžeta finansējumu, jo īpaši projektu, kas saistīts ar īpašumu, piemēram, ēku īri vai iegādi. Tā attiecīgi informē Komisiju. Ja katra budžeta lēmēj institūcijas iestāde ir iecerējusi sniegt atzinumu, tā divu nedēļu laikā pēc informācijas saņemšanas par projektu informē iestādi par savu nodomu sniegt šādu atzinumu. Ja netiek saņemta atbilde, iestāde var turpināt iecerētās darbības veikšanu.

7. Pirmajā iestādes darbības gadā, kas beidzas 2011. gada 31. decembrī, tās finansējumu no Savienības nosaka saskaņā ar budžeta lēmēj institūcijas vienošanos, kas paredzēta 47. punktā Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību.

64. pants

Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors veic kredītrīkotāja funkcijas un izpilda iestādes budžetu.

2. Līdz 1. martam pēc katra finanšu gada noslēguma iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas kredītrīkotājam un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus, kam pievienots ziņojums par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi. Vēl iestādes grāmatvedis līdz nākamā gada 31. martam nosūta Uzraudzības padomei, Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi.

Tad Komisijas kredītrīkotājs konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar Finanšu regulas 128. pantu.

3. Pēc Revīzijas palātas novērojumu saņemšanas par iestādes provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Finanšu regulas 129. pantu, izpilddirektors, uzņemoties atbildību, izstrādā iestādes galīgos pārskatus un nosūta tos Valdei viedokļa saņemšanai.

4. Valde izsaka viedokli par iestādes galīgajiem pārskatiem.

5. Izpilddirektors līdz 1. jūlijam pēc finanšu gada noslēguma nosūta galīgos pārskatus, kā arī Valdes atzinumu Uzraudzības padomes locekļiem, Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

6. Nobeiguma pārskatus publicē.

7. Izpilddirektors līdz 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi uz tās novērojumiem. Izpilddirektors nosūta minētās atbildes kopiju Valdei un Komisijai.

8. Izpilddirektors iesniedz Eiropas Parlamentam pēc tā pieprasījuma un saskaņā ar Finanšu regulas 146. panta 3. punktu jebkuru informāciju, kas nepieciešama raitai budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai attiecīgajam finanšu gadam.

9. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma atbilstīgi kvalificētam balsu vairākumam pirms N + 2 gada 15. maija piešķir iestādei budžeta izpildes apstiprinājumu, kurā ir ietverti N finanšu gadam paredzētie ieņēmumi no Eiropas Savienības vispārējā budžeta un kompetentajām iestādēm.

65. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem Valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Šie noteikumi nedrīkst novirzīties no Komisijas Regulas (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 (2002. gada 19. novembris) par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾, ja vien to nenosaka vajadzība veikt specifiskas darbības, kas nepieciešamas iestādes darbībai, un tikai saņemot iepriekšēju Komisijas piekrišanu.

66. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanas mērķiem iestādei bez ierobežojumiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1073/1999.

⁽¹⁾ OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.

2. Iestāde pievienojas iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic OLAF un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu iestādes personālu.

3. Lēmumi par finansējumu un nolīgumi, un no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un OLAF nepieciešamības gadījumā var veikt iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla, pārbaudes uz vietas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

67. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz iestādi un tās personālu attiecas Protokols (Nr. 7) par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD.

68. pants

Personāls

1. Uz iestādes personālu, tostarp uz tās izpilddirektoru un tās priekšsēdētāju, attiecas Civildienesta noteikumi, Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība un Savienības iestāžu kopīgi pieņemtie piemērošanai paredzētie noteikumi.

2. Valde, vienojoties ar Komisiju, pieņem nepieciešamos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantā paredzētajām procedūrām.

3. Attiecībā uz personālu iestāde īsteno pilnvaras, kas piešķirtas iestādei, kura ir kompetenta iecelt amatā, saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un iestādei, kura ir tiesīga noslēgt līgumus saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību.

4. Valde pieņem noteikumus, ar ko atļauj darbam iestādē norīkot dalībvalstu ekspertus.

69. pants

Iestādes atbildība

1. Ārpuslīgumiskas atbildības gadījumā iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas dalībvalstu tiesību aktos ir kopīgi, atbildina jebkurus zaudējumus, kuri radušies tās darbības rezultātā vai kurus izraisījis tās personāls, veicot savus pienākumus. Eiropas Savienības Tiesas piekritībā ir visi strīdi, kas saistīti ar šādu zaudējumu atlīdzināšanu.

2. Iestādes personāla personīgo finanšu atbildību un disciplināro atbildību pret iestādi reglamentē attiecīgi noteikumi, kuri attiecas uz iestādes personālu.

70. pants

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

1. Uz Uzraudzības padomes un Valdes locekļiem, izpilddirektoru un iestādes personāla locekļiem, tostarp dalībvalstu apstiprinātajām pagaidu amatpersonām un visām citām personām, kas uz līguma pamata pilda iestādes uzdevumus, pat pēc pienākumu veikšanas beigām attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar Līguma par LESD 339. pantu un attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem.

Viņiem piemēro Civildienesta noteikumu 16. pantu.

Saskaņā ar Civildienesta noteikumiem darbiniekiem pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

Dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras vai jebkura cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt iestādes darbiniekus, tiem pildot savus pienākumus.

2. Neskarot krimināltiesībās noteiktos gadījumus, jebkuru konfidencialu informāciju, ko 1. punktā minētās personas saņēmušas, veicot amata pienākumus, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot kopsavilkuma vai apkopotā veidā, lai nevarētu identificēt atsevišķas finanšu iestādes.

Turklāt 1. punktā un šā punkta pirmajā daļā noteiktais pienākums neliedz iestādei un valstu uzraudzības iestādēm izmantot informāciju 1. panta 2. punktā minēto aktu izpildei un jo īpaši tiesas procedūrai attiecībā uz lēmumu pieņemšanu.

3. Panta 1. un 2. punkts neliedz iestādei apmainīties ar informāciju ar valsts uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo regulu un citiem finanšu iestādēm piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

Šai informācijai piemēro 1. un 2. punktā minētos dienesta noslēpuma ievērošanas nosacījumus. Iestāde iekšējos kārtības noteikumos nosaka 1. un 2. punktā minēto konfidencialitātes noteikumu īstenošanas praktisko kārtību.

4. Iestāde piemēro Komisijas Lēmumu 2001/844/EK/EOTK, Euratom (2001. gada 29. novembris), ar ko groza tās iekšējo reglamentu ⁽¹⁾.

71. pants

Datu aizsardzība

Šī regula neskar dalībvalstu saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK vai iestādes saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, veicot tās pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.

72. pants

Pieklūve dokumentiem

1. Iestādē glabātajiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.

2. Valde līdz 2011. gada 31. maijam pieņem praktiskus pasākumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai.

3. Par lēmumiem, kurus iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību tiesībsargam vai, attiecīgā gadījumā, iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā pēc apelācijas iesniegšanas Apelācijas padomei saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantā ietvertajiem nosacījumiem.

73. pants

Valodu lietojums

1. Iestādei piemēro Padomes Regulu Nr. 1, ar ko nosaka valodu lietojumu Eiropas Ekonomikas kopienā ⁽²⁾.

2. Valde pieņem lēmumu par valodu iekšējo lietojumu iestādē.

3. Tulkošanas pakalpojumus, kas nepieciešami iestādes darbības nodrošināšanai, sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

74. pants

Mītnes nolīgums

Nepieciešamo kārtību attiecībā uz iestādei paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas minētajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, Valdes locekļiem, iestādes darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā starp iestādi un minēto dalībvalsti, kas noslēgts pēc Valdes apstiprinājuma saņemšanas.

Minētā dalībvalsts nodrošina iespējami vislabākos apstākļus, lai gādātu par atbilstīgu iestādes darbību, tostarp daudzvalodu, uz Eiropu orientētas apmācības un piemērotus transporta savienojumus.

75. pants

Trešo valstu līdzdalība

1. Iestādes darbā var piedalīties trešās valstis, kas ir noslēgušas nolīgumus ar Savienību, saskaņā ar kuriem tās iestādes kompetences jomās ir pieņēmušas un piemēro Savienības tiesību aktus, kā minēts 1. panta 2. punktā.

⁽²⁾ OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.

2. Iestāde var sadarboties ar 1. punktā minētajām valstīm, piemērojot 1. panta 2. punktā minētajās iestādes kompetenču jomās par līdzvērtīgiem atzītus tiesību aktus, kā tas paredzēts starptautiskajos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi saskaņā ar LESD 216. pantu.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktā minēto nolīgumu attiecīgajiem noteikumiem nosaka kārtību, jo īpaši attiecībā uz šo valstu, kas minētas 1. punktā, iesaistīšanās iestādes darbā būtību, apjomu un procesuālajiem aspektiem, tostarp noteikumus attiecībā uz finanšu iemaksām un personālu. Tajos var paredzēt pārstāvniecību – kā novērotājiem – Uzraudzības padomē, un ar tiem nodrošina, ka minētās valstis nepiedalās diskusijās, kas attiecas uz atsevišķām finanšu iestādēm, izņemot tiešas intereses gadījumā.

VIII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

76. pants

Sagatavošanas darbības

1. Pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pirms iestādes izveidošanas CEIOPS cieši sadarbojas ar Komisiju, lai sagatavotos tam, ka iestāde aizstāj CEIOPS.

2. Pēc iestādes izveidošanas Komisija atbild par iestādes administratīvo izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, līdz iestāde ir iecēlusi izpilddirektoru.

Šajā nolūkā Komisija var uz ierobežotu laiku iecelt vienu amatpersonu izpilddirektora funkciju veikšanai līdz brīdim, kad izpilddirektors uzņemas pienākumu veikšanu pēc tam, kad viņu iecēlusi Uzraudzības padome saskaņā ar 51. pantu. Šis laikposms nav ilgāks par to, kas vajadzīgs, lai iestāde ieceltu amatā izpilddirektoru.

Pēc Valdes apstiprinājuma saņemšanas pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar kredītiem, kuri iekļauti iestādes budžetā, un var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus pēc iestādes štata plāna pieņemšanas.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar Uzraudzības padomes un Valdes pilnvaras.

4. Iestāde tiek uzskatīta par CEIOPS tiesību pārņēmēju. Līdz iestādes izveidošanas dienā visi CEIOPS aktīvi un pasīvi, un visas nepabeigtās darbības tiek automātiski nodotas iestādei. CEIOPS sagatavo ziņojumu, kurā atspoguļota tās aktīvu un pasīvu situācija slēgšanas brīdī minētās nodošanas datumā. CEIOPS un Komisija veic šā paziņojuma revīziju un to apstiprina.

77. pants

Pārejas noteikumi par personālu

1. Atkāpjoties no 68. panta, visus darba līgumus un norīkojuma nolīgumus, kurus noslēgusi CEIOPS vai tās sekretariāts un kas ir spēkā 2011. gada 1. janvārī, īsteno līdz to beigu termiņam. Tos nedrīkst pagarināt.

2. Visiem personāla locekļiem, kas noslēguši 1. punktā minētos līgumus, piedāvā noslēgt pagaidu darbinieku līgumus saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību 2. panta a) apakšpunktu atbilstīgi iestādes štata plānā noteiktajām dažādajām kategorijām.

Iekšējo atlasī, ko veic tikai starp tiem darbiniekiem, kas ir noslēguši līgumus ar CEIOPS vai tās sekretariātu, pēc šīs regulas spēkā stāšanās veic iestāde, kurai ir tiesības noslēgt līgumus, lai pārbaudītu nolīgstamo personu spējas, lietderību un godprātību. Iekšējā atlases procedūrā pilnībā ņem vērā prasmes un pieredzi, ko persona parādījusi, pildot savus amata pienākumus pirms pieņemšanas darbā.

3. Atkarībā no veicamo funkciju tipa un līmeņa sekmīgajiem kandidātiem piedāvā pagaidu darbinieka līgumu, kura darbības termiņš atbilst vismaz laikposmam, kas atlicis saskaņā ar iepriekšējo līgumu.

4. Attiecīgos valstu tiesību aktus par darba līgumiem un citiem atbilstīgajiem instrumentiem turpina piemērot tiem darbiniekiem, ar kuriem iepriekš līgumi nav noslēgti, kas izvēlas nekandidēt uz pagaidu darbinieka līguma noslēgšanu vai kam netiek piedāvāts pagaidu darbinieka līgums saskaņā ar 2. punktu.

78. pants

Valstu noteikumi

Dalībvalstis pieņem noteikumu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu.

79. pants

Grozījumi

Ar šo tiek grozīts Lēmums Nr. 716/2009, ciktāl CEIOPS tiek izslēgta no šā lēmuma pielikuma B iedaļā minētā līdzekļu saņēmēju saraksta.

80. pants

Atcelšana

Ar šo no 2011. gada 1. janvāra tiek atcelts Komisijas Lēmums 2009/79/EK, ar ko izveido CEIOPS.

81. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2014. gada 2. janvārim un pēc tam ik pēc trīs gadiem Komisija publicē vispārēju pārskatu par pieredzi, kas uzkrāta iestādes darbības un šajā regulā noteikto procedūru rezultātā. Pārskatā *inter alia* sniedz izvērtējumu par:

- a) kompetento iestāžu panākto uzraudzības darbību konvergenci:
 - i) konvergenci attiecībā uz kompetento iestāžu funkcionālo neatkarību un standartiem, kas ir līdzvērtīgi korporatīvai pārvaldībai;
 - ii) iestādes taisnīgumu, objektivitāti un autonomiju;
- b) uzraudzītāju kolēģiju darbību;
- c) panākumiem attiecībā uz konvergenci krīzes pārvarēšanas, pārvaldības un likvidēšanas jomā, ietverot arī Savienības finansējuma mehānismus;
- d) iestādes nozīmi attiecībā uz sistēmisko risku;
- e) regulas 38. pantā noteikto aizsargpasākumu piemērošanu;
- f) regulas 19. pantā noteiktās juridiski saistošās vidutāja lomas piemērošanu.

2. Panta 1. punktā minētajā pārskatā izvērtē arī to:

- a) vai ir atbilstīgi banku jomas, apdrošināšanas un aroda pensiju jomas, vērtspapīru un finanšu tirgu jomas uzraudzību joprojām īstenot atsevišķi;
- b) vai konsultatīvo uzraudzību un uzņēmējdarbības prakses uzraudzību ir atbilstīgi īstenot atsevišķi vai vienai uzraudzības iestādei;

- c) vai ir atbilstīgi vienkāršot un nostiprināt EFUS sistēmu, lai nodrošinātu labāku makrolīmeņa un mikrolīmeņa saskaņotību, kā arī saskaņotību starp EUI;
- d) vai EFUS attīstība atbilst vispārējai attīstībai;
- e) vai EFUS ir pietiekamā mērā nodrošināta daudzveidība un izcilība;
- f) vai atbildība un pārredzamība attiecībā uz publicēšanas prasībām ir adekvāta;
- g) vai iestādes resursi ir pietiekami, lai tā pildītu savus pienākumus;
- h) vai ir lietderīgi iestādes mītnes vietu saglabāt vai pārcelt visas EUI uz vienu mītnes vietu, lai uzlabotu koordināciju starp tām.

3. Attiecībā uz iestāžu tiešas uzraudzības jautājumiem vai Eiropas infrastruktūrām un ņemot vērā tirgus norises, Komisija izstrādā gada ziņojumu par lietderību uzticēt iestādei papildu uzraudzības pienākumus šajā jomā.

4. Pārskatu un attiecīgajā gadījumā tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

82. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 1. janvāra, izņemot 76. pantu un 77. panta 1. un 2. punktu, kurus piemēro no spēkā stāšanās dienas.

Iestāde tiek izveidota 2011. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2010. gada 24. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1095/2010

(2010. gada 24. novembris),

ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi atpaliek no finanšu globalizācijas un integrētās un savstarpēji saistītās realitātes, kas raksturīga šodienas Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzas finanšu iestādes darbojas pārrobežu mērogā. Krīze ir atklājusi, ka pastāv būtisks sadarbības, koordinācijas, Savienības tiesību aktu piemērošanas konsekvences un uzticības trūkums starp valstu uzraudzības iestādēm.
- (2) Pirms krīzes un krīzes laikā Eiropas Parlaments aicināja rīkoties, lai Eiropas mērogā izveidotu integrētāku uzraudzības sistēmu, kura visiem dalībniekiem Savienības līmenī ļautu nodrošināt līdzvērtīgus darbības nosacījumus un kurā atspoguļotos pieaugošā Savienības finanšu tirgu integrācija (Eiropas Parlamenta 2000. gada 13. aprīļa rezolūcijā par Komisijas paziņojumu "Finanšu tirgu sistēmas īstenošana – rīcības plāns" ⁽⁴⁾), 2002. gada 21. novembra rezolūcijā par pienācīgas uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾), 2007. gada 11. jūlija rezolūcijā par finanšu pakalpojumu politika laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam – Baltā grāmata ⁽⁶⁾), 2008. gada 23. septembra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par riska

ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ⁽⁷⁾ un 2008. gada 9. oktobra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par *Lamfalussy* procesa turpinājumu – uzraudzības struktūra nākotnē ⁽⁸⁾), un 2009. gada 22. aprīļa normatīvajā rezolūcijā par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) ⁽⁹⁾), un 2009. gada 23. aprīļa normatīvajā rezolūcijā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kredītvērtējuma aģentūrām ⁽¹⁰⁾).

- (3) 2008. gada novembrī Komisija pilnvaroja *Jacques de Larosiēre* vadīto augsta līmeņa darba grupu sagatavot ieteikumus par to, kā stiprināt Eiropas uzraudzības pasākumus, lai labāk aizsargātu pilsoni un atjaunotu uzticību finanšu sistēmai. Savā 2009. gada 25. februārī publicētajā gala ziņojumā ("*de Larosiēre* ziņojums") augsta līmeņa darba grupa ieteica stiprināt uzraudzības sistēmas pamatstruktūru, lai turpmāk mazinātu iespējamo finanšu krīžu risku un smagumu. Tā ieteica īstenot Savienības finanšu nozares uzraudzības sistēmas reformas. Minētā grupa arī secināja, ka būtu jāveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes, proti, banku nozarē, vērtspapīru nozarē un apdrošināšanas un aroda pensiju nozarē, un ieteica izveidot Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju. Ziņojumā bija izklāstītas reformas, kuras eksperti uzskatīja par vajadzīgām un kuras bija nekavējoties jāskatīja izstrādāt.

- (4) Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" ierosināja nākt klajā ar tiesību akta projektu, ar ko izveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju. Savā 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" tā sniedza plašāku informāciju par iespējamo šādas jaunas uzraudzības sistēmas struktūru, atspoguļojot galvenās *de Larosiēre* ziņojuma pamatnostādnes.

- (5) Eiropadome 2009. gada 19. jūnija secinājumos apstiprināja, ka būtu jāizveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, kurā būtu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes. Sistēmas mērķim vajadzētu būt uzlabot valstu uzraudzības kvalitāti un konsekvenci, stiprināt pārrobežu grupu

⁽¹⁾ OV C 13, 20.1.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ 2010. gada 22. janvāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 22. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 17. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 48. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 214. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 292. lpp.

uzraudzību un pieņemt vienotu Eiropas noteikumu kopumu, kas piemērojams visiem tirgu dalībniekiem iekšējā tirgū. Tā uzsvēra, ka Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāpiešķir uzraudzības pilnvaras attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām, un aicināja Komisiju izstrādāt konkrētus priekšlikumus attiecībā uz to, kā nodrošināt to, ka Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmai ir nozīmīga loma krīzes situācijās, uzsverot, ka Eiropas uzraudzības iestāžu pieņemtie lēmumi nedrīkstētu skart dalībvalstu fiskālos pienākumus. Komisija ir iesniegusi priekšlikumu regulai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām ⁽¹⁾. Padomei un Parlamentam vajadzētu izskatīt šo priekšlikumu, lai nodrošinātu Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) (turpmāk "iestāde") pietiekamas pilnvaras pār kredītreitingu aģentūrām, paturot prātā, ka iestādei būtu jāīsteno ekskluzīvas kredītreitingu aģentūru uzraudzības pilnvaras, kas tai uzticētas ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009. Šim nolūkam iestādei vajadzētu būt atbilstīgām izmeklēšanas un tiesību piemērošanas pilnvarām, kā noteikts attiecīgos tiesību aktos, kā arī tiesībām iekasēt maksu.

(6) Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā vienojās par to, ka "dalībvalstīm vajadzētu izveidot finanšu iestāžu nodevu un nodokļu sistēmu, lai nodrošinātu godīgu sloga sadali un stimulētu ierobežot sistēmiskos riskus. Šādām nodevām un nodokļiem vajadzētu būt daļai no uzticamas neregulējuma sistēmas. Steidzami jāturpina darbs, izstrādājot tās galvenos elementus, un rūpīgi būtu jāizvērtē jautājums par vienādiem darbības nosacījumiem un daudzo regulatīvo pasākumu kumulatīvo ietekmi."

(7) Finanšu un ekonomiskā krīze ir radījusi reālus un nopietnus draudus finanšu sistēmas un iekšējā tirgus darbības stabilitātei. Stabīlas un uzticamas finanšu sistēmas atjaunošana un saglabāšana ir absolūts priekšnoteikums, lai iekšējā tirgū saglabātu uzticēšanos un konsekvenci un tādējādi saglabātu un uzlabotu nosacījumus pilnībā integrēta un darbotiespējīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei. Turklāt dziļāk un plašāk integrēti finanšu tirgi rada labākas iespējas finansējuma un risku dažādošanai un tādējādi veicina ekonomikas spēju absorbēt satricinājumus.

(8) Savienība ir sasniegusi iespēju robežas tam, ko, ņemot vērā to statusu, iespējams paveikt ar Eiropas uzraudzības komitejām. Savienībā vairs nevar turpināt pastāvēt situācija, kad

nav mehānisma, kas nodrošinātu, ka valstu uzraudzības iestādes attiecībā uz pārrobežu finanšu tirgu dalībniekiem pieņem vispiemērotākos uzraudzības lēmumus; valstu uzraudzības iestāžu vidū nenotiek pietiekama sadarbība un informācijas apmaiņa; valstu iestāžu kopīgai rīcībai ir vajadzīgi sarežģīti pasākumi, ņemot vērā regulējuma un uzraudzības prasību neviendabīgumu; bieži vien vienīgā reālā iespēja Savienības līmeņa problēmu risināšanai ir valsts līmeņa risinājumi; un viens tiesību akts tiek interpretēts dažādos veidos. Eiropas Finanšu uzraudzības iestāžu sistēma (turpmāk "EFUS") būtu jāveido tā, lai novērstu šos trūkumus un nodrošinātu sistēmu, kas atbilst mērķim par stabilitu un vienotu Savienības finanšu tirgu finanšu pakalpojumiem, apvienojot valstu uzraudzības iestādes spēcīgā Savienības tīklā.

(9) EFUS būtu jāveido integrētam dalībvalstu un Savienības uzraudzības iestāžu tīklam, atstājot parastos finanšu iestāžu uzraudzības uzdevumus dalībvalstu kompetencē. Būtu jāpanāk arī noteikumu par finanšu tirgu dalībniekiem labāka saskaņošanas un konsekventa piemērošanas Savienībā. Papildus iestādei būtu jāizveido Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) un Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde), kā arī Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja (turpmāk "Apvienotā komiteja"). Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (turpmāk "ESRK") vajadzētu būt daļai no EFUS šajā regulā un Regulā (ES) Nr. 1092/2010 ⁽²⁾ paredzēto pienākumu veikšanai.

(10) Eiropas uzraudzības iestādēm (turpmāk kopā "EUI") būtu jāaizstāj Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/78/EK ⁽³⁾, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK ⁽⁴⁾ un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/77/EK ⁽⁵⁾, un jāuzņemas visi šo komiteju uzdevumi un pilnvaras, tostarp vajadzības gadījumā jāturpina to iesāktais darbs un projekti. Būtu skaidri jānosaka katras Eiropas Uzraudzības iestādes darbības joma. EUI vajadzētu būt atbildīgām Eiropas Parlamentam un Padomei. Ja šāda atbildība attiecas uz starpnozaru jautājumiem, kurus saskaņo Apvienotajā komitejā, EUI šajos saskaņotajos jautājumos vajadzētu būt atbildīgām ar Apvienotās komitejas starpniecību.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 25, 29.1.2009., 23. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 25, 29.1.2009., 28. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 25, 29.1.2009., 18. lpp.

⁽¹⁾ OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.

- (11) Iestādei būtu jāveic pasākumi nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību, jo īpaši nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu regulēšanas un uzraudzības līmeni, ņemot vērā visu dalībvalstu dažādās intereses un finanšu tirgu dalībnieku atšķirīgo raksturu. Iestādei būtu jāaizsargā tādas sabiedrības vērtības kā finanšu sistēmas integritāte un stabilitāte, tirgu un finanšu produktu pārredzamība un ieguldītāju aizsardzība. Iestādei būtu arī jānovērš regulējuma arbitrāža, jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi un jāstiprina starptautiskās uzraudzības koordināciju ar mērķi sniegt labumu ekonomikai kopumā, tostarp finanšu iestādēm un citām ieinteresētajām personām, patērētājiem un darbiniekiem. Tās uzdevumos būtu jāietilpst arī uzraudzības konverģences veicināšanai un Savienības iestāžu konsultēšanai par tās atbildībā esošiem jautājumiem. Iestādei būtu jāuztic arī noteikti pienākumi attiecībā uz esošajām un jaunajām finanšu darbībām.
- (12) Gadījumos, kas paredzēti šajā regulā minētajos leģislatīvajos aktos iestādei vajadzētu būt arī spējīgai uz laiku aizliegt vai ierobežot dažas finanšu darbības, kas apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti. Ja ārkārtas gadījumā šāds pagaidu aizliegums jānosaka, iestādei tas būtu jāveic saskaņā ar un ievērojot šajā regulā paredzētos nosacījumus. Gadījumos, kad pagaidu aizliegumam vai konkrētu finanšu darbību ierobežošanai ir ietekme uz vairākām nozarēm, nozaru tiesību aktos būtu jāparedz, ka iestādei vajadzības gadījumā ar Apvienotās komitejas starpniecību sava darbība būtu jāsašķir ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi).
- (13) Iestādei būtu pienācīgi jāņem vērā tās darbību ietekme uz konkurētspēju un inovāciju iekšējā tirgū, Savienības konkurētspēju pasaulē, finansiālo integrāciju un Savienības jaunajām stratēģijām darbavietu un izaugsmes jomā.
- (14) Lai varētu izpildīt savus uzdevumus, iestādei vajadzētu būt juridiskas personas statusam, kā arī administratīvai un finansiālai autonomijai.
- (15) Pamatojoties uz starptautisko struktūru veikto darbu, sistēmisku risku būtu jādefinē kā finanšu sistēmas darbības traucējumu risku, kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. Sistēmiski nozīmīgi zināmā mērā var būt jebkādi finanšu starpnieki, tirgi un infrastruktūras.
- (16) Jēdzienā “pārrobežu risks” ietilpst jebkāds risks, ko visā Savienībā vai tās daļās rada ekonomikas nelīdzsvarotība vai finanšu neveiksmes, kurām ir potenciāli nopietna negatīva ietekme uz darījumiem starp divu vai vairāku dalībvalstu uzņēmējiem, iekšējā tirgus darbību vai Savienības vai kādas dalībvalsts finansēm.
- (17) Eiropas Savienības Tiesa 2006. gada 2. maija spriedumā lietā C-217/04 (Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome) atzina: “Nekas EKL 95. panta [tagad Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants] tekstā neliek secināt, ka Kopienas likumdevēja uz šā panta pamata pieņemtajiem pasākumiem attiecībā uz to adresātiem būtu jāaprobežojas tikai ar atsevišķu dalībvalsti. Saskaņā ar minētā likumdevēja veiktu analīzi faktiski varētu izrādīties nepieciešams paredzēt kādas Kopienas iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa realizācijā, gadījumos, kad uz minēto normu balstīto aktu īstenošanai ir atbilstošāka neobligātu papildinošu un pārraudzības pasākumu pieņemšana.”⁽¹⁾ Iestādes mērķis un uzdevumi – palīdzēt kompetentajām valstu uzraudzības iestādēm konsekventi interpretēt un piemērot Savienības noteikumus un veicināt finanšu integrācijas nodrošināšanai nepieciešamo finanšu stabilitāti – ir cieši saistīti ar Savienības *acquis* noteiktajiem mērķiem attiecībā uz finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Tāpēc iestāde būtu jāveido, pamatojoties uz LESD 114. pantu.
- (18) Dalībvalstu kompetento iestāžu uzdevumus, tostarp attiecībā uz savstarpēju sadarbību un sadarbību ar Komisiju, nosaka šādi leģislatīvi akti: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/34/EK (2001. gada 28. maijs) par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/47/EK (2002. gada 6. jūnijs) par finanšu nodrošinājuma līgumiem⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu)⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu,
-
- ⁽¹⁾ Eiropas Tiesas ziņojumi, 2006., lappuse I-03771, 44. punkts.
⁽²⁾ OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.
⁽³⁾ OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.
⁽⁴⁾ OV L 184, 6.7.2001., 1. lpp.
⁽⁵⁾ OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.
⁽⁶⁾ OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību⁽⁴⁾, neskarot Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes) kompetenci, ciktāl tā attiecas uz konsultatīvu uzraudzību, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU)⁽⁵⁾, jebkuri turpmāki tiesību akti Alternatīvo ieguldījuma fondu pārvaldnieku (AIFP) jomā un Regula Nr. 1060/2009.

(19) Šīs regulas darbības jomā spēkā esošie Savienības tiesību akti ir arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1781/2006 (2006. gada 15. novembris) attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju⁽⁸⁾, un attiecīgās daļas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai⁽⁹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu⁽¹⁰⁾.

(20) Vēlams, lai iestāde veicinātu konsekventu pieeju ieguldītāju kompensācijas sistēmu jomā, lai nodrošinātu līdzvērtīgus apstākļus un vienlīdzīgu attieksmi pret ieguldītāju Savienībā. Tā kā ieguldītāju kompensācijas sistēmas ir pakļautas attiecīgo dalībvalstu, nevis regulatīvai uzraudzībai,

iestādei vajadzētu spēt izmantot tai saskaņā ar šo regulu piešķirtās pilnvaras attiecībā uz ieguldītāju kompensācijas sistēmu un tās pārvaldītāju.

(21) Saskaņā ar Deklarāciju (Nr. 39) attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, kura pievienota starpvaldību konferences, kas pieņēma Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam, regulatīvu tehnisku standartu izstrādei nepieciešamas īpašas finanšu pakalpojumu jomas tehniskās zināšanas. Ir jādod iespēja iestādei sniegt konsultācijas saistībā ar šādām zināšanām arī attiecībā uz standartiem vai standartu daļām, kuru pamatā nav iestādes pašas izstrādātie tehnisko standartu projekti.

(22) Ir nepieciešams ieviest efektīvu instrumentu saskaņotu regulatīvu tehnisko standartu pieņemšanai finanšu pakalpojumu nozarē, lai, tostarp izmantojot vienotu noteikumu krājumu, nodrošinātu vienādus noteikumus un atbilstīgu aizsardzību ieguldītājiem un patērētājiem visā Savienībā. Tā kā iestāde ir struktūra ar augsti specializētām zināšanām, ir efektīvi un lietderīgi tai uzticēt regulatīvu tehnisko standartu projektu izstrādi Savienības tiesību aktos noteiktajās jomās, kas neietver politikas izvēles.

(23) Komisijai būtu jāapstiprina šo regulatīvo tehnisko standartu projekts, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisku spēku. Standartos vajadzētu izdarīt grozījumus tikai ļoti ierobežotos ārkārtas apstākļos ar noteikumu, jo iestāde ir tā, kam ir ciešs kontakts ar finanšu tirgu dalībniekiem un kas vislabāk pazīst finanšu tirgu ikdienas darbību. Regulatīvu tehnisko standartu projektos vajadzētu izdarīt grozījumus, ja tie būtu nesaderīgi ar Savienības tiesību aktiem, tajos nebūtu ievērots proporcionalitātes princips vai arī tie būtu pretrunā finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus pamatprincipiem, kā noteikts Savienības *acquis* finanšu pakalpojumu tiesību aktu jomā. Komisijai nebūtu jāgroza iestādes sagatavotā regulatīvu tehnisko standartu projekta saturs, to iepriekš nesaskāņojot ar iestādi. Lai nodrošinātu šo standartu optimālu un savlaicīgu pieņemšanu, būtu jānosaka termiņš Komisijas lēmuma pieņemšanai par regulatīvu tehnisko standartu projektu apstiprināšanu.

(24) Tā kā iestādei ir speciālas tehniskās zināšanas jomās, kurās vajadzētu izstrādāt regulatīvus tehniskos standartus, būtu jāņem vērā Komisijas paziņotais nodoms – pieņemot atbilstīgus deleģētos aktus, parasti balstīties uz regulatīvu tehnisko standartu projektu, kuru tai iesniegusi iestāde. Tomēr gadījumos, kad iestāde tomēr neiesniedz regulatīvu tehnisko standartu projektu attiecīgajā ierobežotajā aktā noteiktajā termiņā, būtu jānodrošina, lai faktiski tiktu pabeigta pilnvaru deleģēšana un uzturēta lēmumu pieņemšanas procesa efektivitāte. Tāpēc Komisijai tādos gadījumos vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, ja iestāde nav iesniegusi to projektu.

(1) OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.

(2) OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

(3) OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

(4) OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

(5) OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

(6) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

(7) OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.

(8) OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.

(9) OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

(10) OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

- (25) Komisijai vajadzētu būt arī pilnvarām pieņemt īstenošanas tehniskos standartus, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu.
- (26) Jomās, uz kurām neattiecas regulatīvi vai īstenošanas tehniskie standarti, iestādei vajadzētu būt pilnvarām izdot pamatnostādnes un ieteikumus par Savienības tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu pārredzamību un veicinātu, ka valstu uzraudzības iestādes izpilda minētās pamatnostādnes un ieteikumus, iestādei vajadzētu būt iespējai publiskot iemeslus, kuru dēļ uzraudzības iestādes nav izpildījušas minētās pamatnostādnes un ieteikumus.
- (27) Pareiza un pilnīga Savienības tiesību aktu piemērošana ir būtisks priekšnoteikums finanšu tirgu integritātes, pārredzamības, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanai, finanšu sistēmas stabilitātei un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem finanšu tirgu dalībniekiem Savienībā. Tāpēc būtu jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju iestādei rīkoties Savienības tiesību aktu nepiemērošanas vai neatbilstīgas piemērošanas gadījumos, kas ir to pārkāpums. Minētais mehānisms būtu jāpiemēro jomās, kurās Savienības tiesību akti nosaka skaidras un bezierunu saistības.
- (28) Lai pienācīgi reaģētu uz gadījumiem, kad neprecīzi vai nepietiekami tiek piemēroti Savienības tiesību akti, būtu jāizmanto trīs posmu mehānisms. Pirmkārt, iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras izmeklēt iespējamus gadījumus, kad valstu iestādes uzraudzības darbā neprecīzi vai nepietiekami piemēro Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus, un nobeigumā sagatavot ieteikumu. Otrkārt, ja valsts kompetentā iestāde neievēro ieteikumu, Komisijai, ņemot vērā iestādes ieteikumu, vajadzētu būt pilnvarotai nākt klajā ar oficiālu atzinumu, ar kuru lūdz kompetento iestādi veikt darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.
- (29) Treškārt, lai atrisinātu ārkārtas gadījumus, kad iesaistītā kompetentā iestāde ilgstoši kavējas veikt pasākumus, iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt konkrētām finanšu tirgu dalībniekiem adresētus lēmumus. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto tikai ārkārtas apstākļos, kad kompetenta iestāde neievēro tai adresēto oficiālo atzinumu un kad Savienības tiesību akti ir tieši piemērojami finanšu tirgu dalībniekiem atbilstīgi spēkā esošajām vai turpmākām Savienības regulām.
- (30) Ja pastāv būtiski apdraudējumi finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai finanšu sistēmas stabilitātei Savienībā, ir nepieciešama tūlītēja un saskaņota rīcība Savienības līmenī. Tāpēc būtu jādod iespēja iestādei pieprasīt, lai valstu uzraudzības iestādes veiktu īpašus pasākumus ārkārtas situācijas novēršanai. Pilnvaras izsludināt ārkārtas situāciju būtu jāpiešķir Padomei pēc jebkuras EUI, Komisijas vai ESRSK pieprasījuma.
- (31) Iestādei būtu jāspēj prasīt, lai valstu uzraudzības iestādes veiktu īpašus pasākumus ārkārtas situācijas novēršanai. Saistībā ar to iestādes uzsāktajām darbībām ārkārtas situācijas novēršanai nebūtu jāskar LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras sākt pienākumu neizpildes procedūru pret attiecīgās uzraudzības iestādes dalībvalsti par šādu pasākumu neveikšanu, kā arī Komisijas tiesības šādos apstākļos veikt pagaidu pasākumus saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas reglamentu. Turklāt tam nebūtu jāskar jebkuras saistības, ko šī dalībvalsts varētu uzņemties saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, ja tās uzraudzības iestādes neveic iestādes prasītos pasākumus.
- (32) Lai nodrošinātu efektīvu un konstruktīvu uzraudzību un samērīgi ņemtu vērā dalībvalstu kompetento iestāžu viedokļus, iestādei pārrobežu gadījumos būtu jāspēj izšķirt domstarpības starp šīm kompetentajām iestādēm, tostarp uzraudzītāju kolēģijās, pieņemot saistošus lēmumus. Būtu jānosaka samierināšanas posms, kura laikā valstu uzraudzības iestādes var panākt vienošanos. Iestādes kompetencē būtu jāietver domstarpības par dalībvalsts kompetentās iestādes darbības vai bezdarbības procedūru vai saturu gadījumos, kas noteikti šajā regulā minētajos juridiski saistošajos Savienības aktos. Šādā situācijā vienai no iesaistītajām uzraudzības iestādēm vajadzētu būt tiesīgai izvirzīt jautājumu iestādē, kurai būtu jārikojas saskaņā ar šo regulu. Iestādei vajadzētu būt pilnvarotai var izvirzīt attiecīgajām kompetentajām iestādēm prasību veikt īpašu pasākumu vai atturēties no pasākuma veikšanas, lai nokārtotu jautājumu, tādējādi nodrošinot atbilstību Savienības tiesību aktiem, un šīs prasības izpilde ir saistoša attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Ja kompetentā iestāde neievēro tai adresēto domstarpību izšķiršanas lēmumu, iestādei vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt tieši finanšu tirgu dalībniekiem adresētus lēmumus tajās Savienības tiesību aktu jomās, kas tām tieši piemērojamas. Pilnvaras pieņemt tādu lēmumus vajadzētu piemērot vienīgi kā pēdējo iespēju un tikai ar mērķi nodrošināt pareizu un konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu. Ja attiecīgie Savienības tiesību akti piešķir dalībvalstu kompetentām iestādēm rīcības brīvību, iestādes pieņemtie lēmumi nevar aizstāt šīs rīcības brīvības izmantošanu atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.
- (33) Krīze ir skaidri parādījusi, ka pašreizējā sistēma, kurā sadarbojas valstu iestādes ar ierobežotām, tikai attiecīgās atsevišķās dalībvalstīs spēkā esošām pilnvarām, ir nepietiekama attiecībā uz pārrobežu finanšu iestādēm.
- (34) Ekspertu grupas, ko dalībvalstis izveidoja, lai noskaidrotu krīzes iemeslus un nāktu klajā ar ieteikumiem, lai uzlabotu finanšu nozares regulējumu un uzraudzību, ir apstiprinājušas, ka pašreizējā sistēma nav pietiekams pamats pārrobežu finanšu iestāžu regulējumam un uzraudzībai nākotnē visā Savienībā.

- (35) Kā norādīts *de Larosière* ziņojumā: “Būtībā mums ir divas alternatīvas: pirmā alternatīva – risinājumi saskaņā ar attieksmi “katrs pats par sevi” un politiku “gūstam peļņu uz tirdzniecības partneru rēķina”; vai arī otra alternatīva – pastiprināta, pragmatiska un saprātīga Eiropas mēroga sadarbība, kas nāk par labu visiem, lai saglabātu atvērtu pasaules ekonomiku. Tas neapšaubāmi dotu ekonomiskus ieguvumus.”
- (36) Uzraudzītāju kolēģijām ir liela nozīme efektīvas, konstruktīvas un konsekventas pārrobežu finanšu tirgu dalībniekiem uzraudzības nodrošināšanā. Iestādei būtu jādod ieguldījums, lai veicinātu un uzraudzītu uzraudzītāju kolēģiju efektīvu, konstruktīvu un saskaņotu darbību, un šajā sakarā tai būtu jāuzņemas vadošā loma, nodrošinot konsekventu un saskaņotu uzraudzītāju kolēģiju darbību pārrobežu finanšu iestādēs visā Savienībā. Tāpēc iestādei būtu jānodrošina neierobežotas līdzdalības tiesības uzraudzītāju kolēģijās ar nolūku racionalizēt uzraudzītāju kolēģiju darbību un informācijas apmaiņas procesu uzraudzītāju kolēģijās un veicināt kolēģiju konvergenci un konsekventi attiecībā uz Savienības tiesību aktu piemērošanu. Kā norādīts *de Larosière* ziņojumā, “jāizvairās no atšķirīgu uzraudzības pasākumu radītiem konkurences izkropļojumiem un regulējuma arbitražas, jo tas var apdraudēt finansiālo stabilitāti – *inter alia*, mudinot izvēlēties finansiālo darbību veikšanai valstis, kurās ir vāja uzraudzība. Jānodrošina, ka uzraudzības sistēmu uztver kā taisnīgu un līdzsvarotu”.
- (37) Lai nodrošinātu, ka finanšu sistēma pati maksā par tās radītām izmaksām (izmaksu internalizācija), lai mazinātu traucējumu sistēmisku ietekmi un nodokļu maksātāju līdzekļu izmantošanu finanšu tirgu dalībnieku glābšanai. Tai savas kompetences jomās būtu jāpalīdz tādu metožu izstrādē, ar kurām varētu glābt grūtībās nonākušus nozīmīgus finanšu tirgu dalībniekus, neradot nevēlamu ietekmi, ļaujot tiem pienācīgi un laikus izbeigt darbību, un atbilstīgā gadījumā, izstrādā saskaņotus un uzticamus finansēšanas mehānismus.
- (38) Pašreizējā pārskatā par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām⁽¹⁾ un Direktīvu 97/9/EK ir norādīta Komisijas iecere īpašu uzmanību pievērst tam, lai visā Savienībā turpinātu saskaņošanu. Attiecībā uz apdrošināšanas nozari arī ir norādīta Komisijas iecere izvērtēt iespēju ieviest Savienības noteikumus, lai aizsargātu apdrošināšanas polises turētājus gadījumos, kad apdrošināšanas sabiedrība nonāk grūtībās. EUI vajadzētu būt nozīmīgām minēto jomu dalībniecēm, un tām būtu jāpiespīr atbilstīgas pilnvaras saistībā ar Eiropas garantiju sistēmām.
- (39) Uzdevumu un pienākumu deleģēšana var būt lietderīgs instruments uzraudzības iestāžu tīkla darbībā, lai samazinātu uzraudzības pienākumu dublēšanos, veicinātu sadarbību un tādejādi racionalizētu uzraudzības procesu, kā arī mazinātu finanšu tirgu dalībniekiem radīto slogu. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka skaidrs pamats šāai deleģēšanai. Ievērojot vispārējo noteikumu, kas nosaka, ka deleģēšana būtu atļaujama, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt īpašus nosacījumus par pienākumu deleģēšanu, piemēram, attiecībā uz informēšanu un paziņošanu par deleģēšanas kārtību. Uzdevumu deleģēšana nozīmē, ka uzdevumus veic iestāde vai cita valsts uzraudzības iestāde, nevis atbildīgā iestāde, bet deleģējošā iestāde joprojām ir atbildīga par uzraudzības lēmumiem. Pienākumus deleģējot, iestādei vai vienai valsts uzraudzības iestādei – iestādei, kurai pienākums deleģēts, – būtu patstāvīgi jāpieņem lēmumi attiecībā uz noteiktiem uzraudzības aspektiem savā vārdā deleģējošās iestādes vietā. Deleģēšana būtu jāreglamentē saskaņā ar principu, ka uzraudzības pienākumu uzdod uzraudzības iestādei, kura vislabāk spēj īstenot pasākumus attiecīgajā gadījumā. Pienākumu pārdale būtu nepieciešama, piemēram, tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar apjomradītiem vai diversifikācijas radītiem ietaupījumiem, konsekvences nodrošināšanu grupu uzraudzībā un optimālu valstu uzraudzības iestāžu speciālo tehnisko zināšanu izmantošanu. Deleģēšanai iestādei un citām kompetentām iestādēm būtu jāatzīst par noteicošiem lēmumus, ko pieņemusi iestāde, kurai pienākums deleģēts, ja minētie lēmumi atbilst deleģējuma darbības jomai. Attiecīgajos Savienības tiesību aktos varētu plašāk noteikt pienākumu pārdales principus, pamatojoties uz nolīgumu. Iestādei, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, būtu jāveicina un jāuzrauga deleģēšanas nolīgumu slēgšana starp valstu uzraudzības iestādēm.
- Iestāde iepriekš jāinformē par paredzētajiem deleģēšanas nolīgumiem, lai tā attiecīgā gadījumā varētu sniegt atzinumu. Iestādei būtu jāveic centralizēta šādu nolīgumu publicēšana, lai visām iesaistītajām personām nodrošinātu savlaicīgu, pārredzamu un viegli pieejamu informāciju par nolīgumiem. Tai būtu jāapzina un jāizpata paraugprakse deleģēšanas un deleģēšanas nolīgumu jomā.
- (40) Iestādei būtu aktīvi jāveicina uzraudzības konverģence Savienībā ar nolūku izveidot kopēju uzraudzības kultūru.
- (41) Salīdzinoša izvērtēšana ir efektīvs un lietderīgs papēmiens konsekvences veicināšanai finanšu uzraudzības iestāžu tīklā. Tāpēc iestādei būtu jāizstrādā metodoloģiski pamatprincipi attiecībā uz šādu izvērtēšanu, un regulāri tā jāīsteno. Veicot izvērtēšanu, uzmanība būtu jāpievērš ne tikai uzraudzības prakses konverģencei, bet arī uzraudzības iestāžu

(1) OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.

spējai sasniegt augstus uzraudzības rezultātus, kā arī minēto kompetento iestāžu neatkarībai. Salīdzinošās izvērtēšanas rezultāti būtu jādara pieejami atklātībai ar tās kompetentās iestādes piekrišanu, par kuru ir veikts izvērtējums. Būtu arī jāapzina paraugprakse, un tā jādara zināma atklātībai.

- (42) Iestādei būtu aktīvi jāveicina saskaņoti uzraudzības pasākumi Savienībā, jo īpaši, lai nodrošinātu finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti un finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā. Papildus iestādei piešķirtajām pilnvarām veikt pasākumus ārkārtas situācijās tai būtu jāuztic arī vispārējās koordinēšanas funkcija EFUS. Veicot pasākumus, iestādei būtu jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai tiktu nodrošināta vienmērīga visas būtiskās informācijas plūsma starp kompetentajām iestādēm.
- (43) Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir savlaicīgi jānosaka tendences, iespējamie riski un apdraudējumi mikrouzraudzības, kā arī starpvalstu un starpnozaru līmenī. Iestādei būtu jāuzrauga un jāizvērtē šādi notikumi savā kompetences jomā un, ja nepieciešams, regulāri vai īpašos gadījumos jāinformē Eiropas Parlaments, Padome, Komisija, citas Eiropas uzraudzības iestādes un ESRK. Iestādei, sadarbojoties ar ESRK, būtu jāierosina un jāveic arī Savienības līmeņa stresa testu koordinēšana, lai izvērtētu finanšu tirgu dalībnieku noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, un būtu jānodrošina, lai attiecībā uz šādām pārbaudēm valstu līmenī tiktu piemērota pēc iespējas konsekvēntāka metodoloģija. Lai pienācīgi pildītu savus pienākumus, iestādei būtu jāveic tirgu ekonomiskā analīze un jānosaka iespējamo tirgus norišu ietekme.
- (44) Ņemot vērā finanšu pakalpojumu globalizāciju un starptautisko standartu pieaugošo nozīmi, iestādei būtu jāveicina dialogs un sadarbība ar uzraudzības iestādēm ārpus Savienības. Tai vajadzētu būt pilnvarotai iedibināt kontaktus un paredzēt administratīvas sadarbības pasākumus ar trešo valstu un starptautisko organizāciju uzraudzības un administratīvām iestādēm, vienlaikus pilnībā ievērojot pastāvošās dalībvalstu un Savienības iestāžu lomas un attiecīgās kompetences. Iestādes darbā vajadzētu ļaut piedalīties valstīm, kas ar Savienību ir noslēgušas nolīgumus, ar kuriem saskaņā tās ir pieņēmušas un piemēro Savienības tiesību aktus, un iestādei vajadzētu spēt sadarboties ar trešām valstīm, kurās piemēro tiesību aktus, kas ir atzīti par līdzvērtīgiem Savienības tiesību aktiem.

- (45) Iestāde savā kompetences jomā ir neatkarīga padomdevēja struktūra Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Neskarot attiecīgo kompetento iestāžu kompetenci, iestādei vajadzētu spēt sniegt atzinumus par apvienošanās un pārņemšanas darījumu izvērtēšanu saskaņā ar Direktīvu

2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem⁽¹⁾, kura grozīta ar Direktīvu 2007/44/EK⁽²⁾ gadījumos, kuros direktīvā ir paredzēts rīkot apspriedes starp divu vai vairāk dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

- (46) Lai efektīvi veiktu savus pienākumus, iestādei vajadzētu būt tiesībām pieprasīt visu nepieciešamo informāciju. Lai izvairītos no finanšu tirgu dalībnieku ziņošanas pienākumu dublēšanās, attiecīgo informāciju parasti būtu jāsniedz valsts uzraudzības iestādei, kas ir visciešāk saistīta ar finanšu tirgiem un finanšu tirgu dalībniekiem, un būtu jāņem vērā jau esošie statistikas dati. Tomēr, ja citu iespēju nav, iestādei vajadzētu spēt nosūtīt pienācīgi pamatotu un motivētu informācijas lūgumu tieši finanšu tirgu dalībniekam, ja valsts uzraudzības iestāde savlaicīgi nesniedz vai nevar sniegt šādu informāciju. Dalībvalstu iestādēm būtu jānosaka pienākums sniegt atbalstu iestādei šādu tiešu pieprasījumu izpildē. Šajā sakarībā liela nozīme ir darbam pie vienotu informācijas sniegšanas formātu izstrādes. Informācijas vākšanas pasākumiem nevajadzētu skart Eiropas Statistikas sistēmas un Eiropas Centrālo banku sistēmas tiesisko regulējumu statistikas jomā. Tādēļ šai regulai nevajadzētu skart ne Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku⁽³⁾, ne Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka⁽⁴⁾.
- (47) Cieša sadarbība starp iestādi un ESRK ir būtiska, lai nodrošinātu efektīvu ESRK darbību un tās brīdinājumu un ieteikumu izpildi. Iestādei un ESRK savā starpā būtu jāapmainās ar būtisku informāciju. Informācija par konkrētiem uzņēmumiem būtu sniedzama tikai pēc pamatota pieprasījuma. Pēc iestādei vai valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu saņemšanas, iestādei būtu jānodrošina turpmākie atbilstīgie pasākumi.
- (48) Attiecīgā gadījumā iestādei būtu jāapspriežas ar ieinteresētajām personām par regulatīviem vai īstenošanas tehniskajiem standartiem, pamatnostādņiem un ieteikumiem un būtu jānodrošina tām pienācīga iespēja sniegt komentārus par ierosinātajiem pasākumiem. Pirms regulatīvu vai īstenošanas tehnisko standartu projekta, pamatnostādņu un

(1) OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/44/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu novērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē (OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.).

(3) OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

(4) OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

ieteikumu pieņemšanas iestādei būtu jāveic pētījums par to ietekmi. Efektivitātes nodrošināšanas nolūkā būtu jāizmanāto Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa, kam būtu proporcionāli jāpārstāv finanšu tirgu dalībnieki, mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), akadēmisko aprindu pārstāvji, patērētāji un citi privāto finanšu pakalpojumu lietotāji. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai būtu aktīvi jāsadarbojas ar citu finanšu pakalpojumu lietotāju grupām, ko izveidojusi Komisija vai kas izveidotas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

(49) Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai, kura pārstāv bezpeļņas organizācijas vai akadēmiskās aprindas, būtu jāpiešķir pienācīga kompensācija, lai dotu iespēju aktīvi piedalīties pārrunās par finanšu regulējumu tām personām, kas nesaņem pietiekamu finansējumu un nav nozares pārstāvji.

(50) Dalībvalstis uzņemas lielāko atbildību, lai nodrošinātu saskaņotu krīzes pārvaldību un saglabātu finanšu stabilitāti krīzes situācijās, jo īpaši attiecībā uz atsevišķu grūtībās nonākušu finanšu tirgu dalībnieku stabilizēšanu un atveseļošanu. Iestādes pieņemtajiem lēmumiem ārkārtas vai domstarpību izšķiršanas situācijās, kas ietekmē finanšu tirgu dalībnieka stabilitāti, nebūtu jāskar dalībvalstu fiskālie pienākumi. Būtu jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju dalībvalstīm izmantot šo aizsargpasākumu un iesniegt jautājumu Padomei lēmuma pieņemšanai. Tomēr minēto aizsargpasākumu mehānismu nevajadzētu nelietderīgi izmantot, jo īpaši attiecībā uz iestādes pieņemtiem lēmumiem, kuriem nav būtiskas vai materiālas fiskālas ietekmes, piemēram, ienākumu samazinājums, kas saistīts ar patērētāju aizsardzības interesēs piemērotu pagaidu aizliegumu veikt konkrētas darbības vai produktu aizliegumu. Pieņemot lēmumus saskaņā ar drošības mehānismu, Padomei būtu jābalso saskaņā ar principu, ka katram loceklim ir viena balss. Ņemot vērā dalībvalstu īpašos pienākumus šajā sakarā, ir lietderīgi uzdot šo uzdevumu Padomei. Ņemot vērā šā jautājuma delikātumu, būtu jānodrošina stingri konfidencialitātes mehānismi.

(51) Lēmumu pieņemšanas procedūrās iestādei būtu jāievēro Savienības tiesību akti un vispārēji principi attiecībā uz taisnīgu procesu un pārredzamību. Pilnībā būtu jānodrošina to personu tiesības tikt uzklautām, kurām iestāde adresējusi savus lēmumus. Iestādes pieņemtajiem noteikumiem vajadzētu būt Savienības tiesību aktu sastāvdaļai.

(52) Uzraudzības padomei, kurā piedalās dalībvalstu attiecīgo kompetento iestāžu vadītāji un kuru vada iestādes priekšsēdētājs vajadzētu būt iestādes galvenajai lēmējinstīcijai. Novērotāju statusā būtu jāpiedalās Komisijas, ESRK, Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un

aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes) pārstāvjiem. Uzraudzības padomes locekļiem vajadzētu būt neatkarīgiem un būtu jārikojas tikai Savienības interesēs.

(53) Parasti Uzraudzības padomei būtu jāpieņem lēmumi ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka katram loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz vispārīgām darbībām, tostarp darbībām, kas ir saistītas ar regulatīviem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, pamatnostādņem un ieteikumiem, budžeta pasākumiem, kā arī attiecībā uz dalībvalstu lūgumiem pārskatīt iestādes lēmumu uz laiku aizliegt vai ierobežot konkrētas finanšu darbības ir atbilstīgi piemērot noteikumus par kvalificētu balsu vairākumu, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. panta 4. punktā un Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem, kas pievienoti Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību. Lietas saistībā ar domstarpībām starp valstu uzraudzības iestādēm būtu jāizskata objektīvai komisijai ar ierobežotām funkcijām, ko veido locekļi, kuri nav attiecīgajās domstarpībās iesaistīto kompetento iestāžu pārstāvji un kuriem nav nekādas intereses attiecīgajā konfliktā, nedz arī tiešu saīšu ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm. Komisijas sastāvam vajadzētu būt atbilstīgi līdzsvarotam. Komisijas pieņemtie lēmumi būtu jāapstiprina Uzraudzības padomei ar vienkāršu balsu vairākumu saskaņā ar principu, ka vienam loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem komisijas ierosinātos lēmumus var noraidīt locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.

(54) Valdei, kuru veido iestādes priekšsēdētājs, valstu uzraudzības iestāžu un Komisijas pārstāvji, būtu jānodrošina, ka iestāde pilda savus pienākumus un veic tai uzticētos uzdevumus. Valdei būtu jāpiešķir nepieciešamās pilnvaras, lai tā *inter alia* varētu ierosināt ikgadējo daudzgadu darba programmu, īstenot noteiktas budžeta pilnvaras, apstiprināt iestādes personāla politikas plānu, pieņemt īpašus noteikumus par piekļuvi dokumentiem un ierosināt gada pārskatu.

(55) Iestādi būtu jāpārstāv uz pilnu slodzi nodarbinātam priekšsēdētājam, ko ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu uzraudzību un regulējumu, un viņu ieceļ saskaņā ar atklātu atlases procedūru, ko organizē un vada Uzraudzības padome, kurai palīdz Komisija. Lai ieceļtu pirmo iestādes priekšsēdētāju, Komisijai būtu jā sagatavo kandidātu saraksts pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un

- tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu. Attiecībā uz turpmāku iecelšanu amatā pārskatā, ko izstrādās atbilstīgi šai regulai, būtu jāpārskata Komisijas iespēja sagatavot kandidātu sarakstu. Pirms izvēlēta persona sāk pildīt darba pienākumus un viena mēneša laikā pēc tam, kad Uzraudzības padome ir pabeigusi atlases procedūru, Eiropas Parlamentam pēc izvēlētas personas uzklaušanās vajadzētu būt tiesīgam iebilst pret tās iecelšanu amatā.
- (56) Iestādes vadība būtu jāuztic izpilddirektoram, kuram vajadzētu būt tiesībām piedalīties Uzraudzības padomes un Valdes sanākmēs bez balsstiesībām.
- (57) Lai nodrošinātu EUI darbības konsekveni starpnozaru līmenī, tām būtu cieši jāsadarbojas ar Apvienotās komitejas starpniecību un attiecīgā gadījumā būtu jāpanāk kopēja nostāja. Apvienotajai komitejai būtu jākoordinē EUI darbs attiecībā uz finanšu konglomerātiem un citiem starpnozaru jautājumiem. Attiecīgā gadījumā akti, kas ir arī Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšana un aroda pensiju iestādes) vai Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes) kompetences jomā, būtu jāpieņem līdztekus ar attiecīgajām Eiropas uzraudzības iestādēm. Apvienotā komiteja būtu jāvada vienam no EUI priekšsēdētājiem, šā amata pilnvaru termiņš ir divpadsmit mēneši, un to ieņem rotācijas kārtībā. Apvienotās komitejas priekšsēdētājam vajadzētu būt ESRK priekšsēdētāja vietniekam. Apvienotajai komitejai vajadzētu būt īpaši atlasītam personālam, kas nosūtīts darbā no EUI, lai notiktu neformāla informācijas apmaiņa un EUI darbiniekiem veidotos kopēja finanšu uzraudzības kultūra.
- (58) Ir jānodrošina, lai personas, kuras skar iestādes pieņemtie lēmumi, var izmantot nepieciešamos aizsardzības līdzekļus. Lai efektīvi aizsargātu personu tiesības un procesuālās ekonomijas dēļ, gadījumos, kad iestādei ir piešķirtas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, personām būtu jānodrošina tiesības vērsties Apelācijas padomē. Lai nodrošinātu efektivitāti un konsekveni, Apelācijas padomei vajadzētu būt EUI apvienotai struktūrai, kas ir neatkarīga no to administratīvajām un regulatīvajām struktūrām. Apelācijas padomes lēmumus būtu jāvar pārsūdzēt Eiropas Savienības Tiesā.
- (59) Lai garantētu pilnīgu autonomiju un neatkarību, iestādei būtu jāpieskaita autonomas budžets, kurā ieņēmumi galvenokārt tiktu gūti no valstu uzraudzības iestāžu obligātajām iemaksām un no Eiropas Savienības vispārējā budžeta. Iestādei piešķirtais Savienības finansējums ir saskaņā ar budžeta lēmējinstīcijas vienošanos atbilstīgi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ 47. punktam. Būtu jāpieņem Savienības budžeta procedūra. Finanšu pārskatu revīzija būtu jāveic Revīzijas palātai. Uz kopējo budžetu attiecas budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra.
- (60) Attiecībā uz iestādi būtu jāpieņem Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁾. Iestādei būtu arī jāpievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas 1999. gada 25. maija iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) Lai nodrošinātu atvērtu un pārredzamu nodarbināšanas kārtību un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, iestādes darbiniekiem būtu jāpieņem Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumi un Eiropas Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība ⁽⁴⁾.
- (62) Ir būtiski aizsargāt komercnoslēpumus un citu konfidencialu informāciju. Stingri un efektīvi konfidencialitātes noteikumi būtu jāpieņem attiecībā uz tās informācijas konfidencialitāti, kuru nodod iestādei un ar kuru apmainās uzraudzības iestāžu tīklā.
- (63) Šajā regulā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽⁶⁾ pilnā mērā piemēro attiecībā uz personas datu apstrādi.
- (64) Lai nodrošinātu iestādes darbības pārredzamību, attiecībā uz iestādi būtu jāpieņem Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽⁷⁾.
- (65) Trešām valstīm būtu jāļauj piedalīties iestādes darbībā atbilstīgi attiecīgiem nolīgumiem, kas jānoslēdz Savienībai.
- (66) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu uzraudzības regulējuma un konsultatīvās uzraudzības līmeni, ieguldītāju aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes saglabāšanu un starptautiskās uzraudzības koordināciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā

⁽²⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.⁽⁴⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.⁽⁶⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (67) Iestādei būtu jāpārņem visi Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas pašreizējie uzdevumi un pilnvaras, tāpēc no iestādes izveides dienas būtu jāatceļ Komisijas Lēmums 2009/77/EK un attiecīgi būtu jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums 716/2009/EK (2009. gada 16. septembris), ar ko izveido Kopienas programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā ⁽¹⁾. Ņemot vērā Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas esošās struktūrvienības un darbības, nosakot atbilstīgus pārejas mehānismus, ir būtiski nodrošināt ļoti ciešu sadarbību starp Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju un Komisiju, nodrošinot, lai laikposms, kurā Komisija ir atbildīga par iestādes administratīvu izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, būtu pēc iespējas īsāks.
- (68) Ir lietderīgi noteikt termiņu šīs regulas piemērošanai, lai nodrošinātu, ka iestāde ir pienācīgi sagatavojusies darbības uzsākšanai, un lai netraucētu Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas aizstāšanu. Iestāde būtu pienācīgi jāfinansē. Vismaz sākumā finansējuma sadalījumam vajadzētu būt – 40 % no Savienības līdzekļiem un 60 % no dalībvalstu iemaksām –, ko aprēķina saskaņā ar balsu skaitu, kas noteikts Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. panta 3. punktā.
- (69) Lai iestādi varētu izveidot 2011. gada 1. janvārī, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IZVEIDE UN JURIDISKAIS STATUSS

1. pants

Izveide un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) (turpmāk "iestāde").

⁽¹⁾ OV L 253, 25.9.2009., 8. lpp.

2. Iestāde rīkojas saskaņā ar pilnvarām, ko tai piešķir šī regula un Direktīva 97/9/EK, Direktīva 98/26/EK, Direktīva 2001/34/EK, Direktīva 2002/47/EK, Direktīva 2003/6/EK, Direktīva 2003/71/EK, Direktīva 2004/39/EK, Direktīva 2004/109/EK, Direktīva 2005/65/EK un Direktīva 2006/49/EK, neskarot Eiropas iestādes (Eiropas Banku iestādes) kompetenci attiecībā uz konsultatīvo uzraudzību, jebkuri turpmāki tiesību akti Alternatīvo ieguldījuma fondu pārvaldnieku (AIFP) jomā un Regula (EK) Nr. 1060/2009, Direktīvu 2002/87/EK, 2005/60/EK un 2002/65/EK attiecīgās daļas, ciktāl ar tām ir reglamentēti ieguldījumu pakalpojumu uzņēmumi vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kas tirgo savas daļas vai akcijas, tostarp visas direktīvas, regulas un lēmumi, kas pamatojas uz minētajiem aktiem, kā arī visi turpmāk pieņemtie juridiski saistošie Savienības akti, ar ko nosaka iestādes uzdevumus.

3. Iestāde rīkojas arī tirgu dalībnieku darbības jomā attiecībā uz jautājumiem, kas nav tiešā 2. punktā minēto aktu darbības jomā, tostarp attiecībā uz jautājumiem, kas skar uzņēmumu pārvaldību, revīzijas un finanšu pārskatus, ja šādas iestādes darbības ir vajadzīgas, lai nodrošinātu efektīvu un pastāvīgu minēto aktu piemērošanu. Iestāde veic arī nepieciešamos pasākumus saistībā ar pārņemšanas piedāvājumiem, klīringu un norēķiniem, kā arī derivātu jautājumiem.

4. Šīs regulas noteikumi neskar Komisijas pilnvaras, jo īpaši saskaņā ar LESD 258. pantu, nodrošināt atbilstību Savienības tiesību aktiem.

5. Iestādes mērķis ir aizsargāt sabiedrības intereses, veicinot īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitāti un finanšu sistēmas efektivitāti Savienības ekonomikā, tās iedzīvotājiem un uzņēmumiem. Iestāde veicina:

- iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, jo īpaši nodrošinot stabilitu, efektīvu un konsekventu regulēšanas un uzraudzības līmeni;
- finanšu tirgu integritātes, pārredzamības, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanu;
- starptautiskās uzraudzības koordinācijas uzlabošanu;
- regulējuma arbitrāžas novēršanu un vienlīdzīgu konkurences apstākļu veicināšanu;
- ieguldījumu un citu risku pienācīgas regulācijas un uzraudzības nodrošināšanu, un
- patērētāju aizsardzības uzlabošanu.

Šajā nolūkā iestāde sekmē konsekventu, efektīvu un konstruktīvu 2. punktā minēto aktu piemērošanu, veicinot uzraudzības konvergenci un sniedzot atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, kā arī veicot tirgu ekonomikas analīzi, lai veicinātu iestādes darbības mērķa sasniegšanu.

Pildot ar šo regulu tai noteiktos uzdevumus, iestāde pievērš īpašu uzmanību jebkādiem sistēmiskajiem riskiem, ko rada finanšu tirgu dalībnieki, kuru darbības traucējumi var ietekmēt finanšu sistēmas darbību vai reālo ekonomiku.

Veicot šajā regulā minētos pienākumus, iestāde rīkojas neatkarīgi un objektīvi tikai Savienības interesēs.

2. pants

Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma

1. Iestāde ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS). Galvenais EFUS uzdevums ir nodrošināt finanšu sektorā piemērojamo noteikumu pienācīgu īstenošanu, lai saglabātu finanšu stabilitāti un tādējādi nodrošinātu uzticību finanšu sistēmai kopumā un finanšu pakalpojumu izmantotāju pietiekamu aizsardzību.

2. EFUS sastāvā ietilpst:

- a) Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK), pildot uzdevumus, kas precizēti Regulā (ES) Nr. 1092/2010 ⁽¹⁾ un šajā regulā;
- b) iestāde;
- c) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽²⁾;
- d) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽³⁾;
- e) Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja ("Apvienotā komiteja"), pildot uzdevumus, kas minēti šīs regulas 54. līdz 57. pantā, Regulā (ES) Nr. 1093/2010 un Regulā (ES) Nr. 1094/2010;
- f) dalībvalstu kompetentās vai uzraudzības iestādes, kā noteikts Savienības aktos, kas minēti šīs regulas 1. panta 2. punktā, Regulā (ES) Nr. 1093/2010 un Regulā (ES) Nr. 1094/2010.

3. Iestāde ar Apvienotās komitejas starpniecību regulāri un cieši sadarbojas ar ESRK, kā arī ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas

Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), nodrošinot darba konsekvenci starp nozarēm, kā arī vienojas par kopējām nostājām finanšu konglomerātu uzraudzībā un citos starpnozaru jautājumos.

4. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā minēto lojālas sadarbības principu EFUS puses sadarbojas ar patiesu savstarpēju cieņu un uzticību, jo īpaši, nodrošinot starp tām atbilstīgu un drošu informācijas plūsmu.

5. Tām uzraudzības iestādēm, kas ietilpst EFUS, ir pienākums saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem uzraudzīt finanšu tirgu dalībniekus, kas darbojas Savienībā.

3. pants

Iestāžu atbildība

Regulas 2. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētās iestādes atskaitās Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "finanšu tirgu dalībnieks" ir jebkura persona, uz kuru attiecas kāda no 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu prasībām vai valsts tiesību akti, ar ko šādus tiesību aktus īsteno;
- 2) "nozīmīgs finanšu tirgu dalībnieks" ir finanšu tirgu dalībnieks, kura ikdienas darbība vai finansiāla dzīvotspēja būtiski ietekmē vai varētu ietekmēt Savienības finanšu tirgu stabilitāti, integritāti un efektivitāti;
- 3) "kompetentās iestādes" ir:
 - i) kompetentās iestādes un/vai uzraudzības iestādes, kā noteikts 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos;
 - ii) attiecībā uz Direktīvām 2002/65/EK un 2005/60/EK – iestādes, kas ir kompetentas nodrošināt ieguldījumu pakalpojumu uzņēmumu un kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu, kas tirgo to vienības vai akcijas, atbilstību šo direktīvu prasībām;
 - iii) attiecībā uz ieguldījumu kompensācijas sistēmām – struktūras, kuras pārvalda valstu kompensācijas sistēmas saskaņā ar Direktīvu 97/9/EK, vai gadījumā, ja ieguldījumu kompensācijas sistēmas darbību nodrošina privāts uzņēmums, – valsts iestāde, kas uzrauga minētās sistēmas atbilstīgi minētajai direktīvai.

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 12. lpp.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 48. lpp.

5. pants

Juridiskais statuss

1. Iestāde ir Savienības iestāde ar juridiskas personas statusu.
2. Visās dalībvalstīs iestādei ir visplašākā tiesībspēja, ko dalībvalstu tiesību akti piešķir juridiskām personām. Tā, konkrēti, var iegādāties vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.
3. Iestādi pārstāv tās priekšsēdētājs.

6. pants

Sastāvs

Iestādi veido:

- 1) Uzraudzības padome, kura veic 43. pantā noteiktos uzdevumus;
- 2) Valde, kura veic 47. pantā noteiktos uzdevumus;
- 3) priekšsēdētājs, kurš veic 48. pantā noteiktos uzdevumus;
- 4) izpilddirektors, kurš veic 53. pantā noteiktos uzdevumus;
- 5) Apelācijas padome, kura veic 60. pantā noteiktos uzdevumus.

7. pants

Atrašanās vieta

Iestādes atrašanās vieta ir Parīze.

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI UN PILNVARAS

8. pants

Iestādes uzdevumi un pilnvaras

1. Iestādes uzdevumi ir:
 - a) veicināt augstas kvalitātes kopēju regulatīvu un uzraudzības standartu un prakses noteikšanu, jo īpaši sniedzot atzinumus Savienības iestādēm un izstrādājot pamatnostādnes, ieteikumus un regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektus, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā minētajiem lēģislatīvajiem aktiem;
 - b) veicināt juridiski saistošu Savienības aktu konsekventu piemērošanu, jo īpaši veidojot kopēju uzraudzības praksi, nodrošinot 1. panta 2. punktā minēto aktu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu piemērošanu, novēršot regulatīvo arbitražu, veicot starpnieka funkciju un izšķirot domstarpības starp uzraudzības iestādēm, nodrošinot efektīvu un

konsekventu finanšu tirgu dalībnieku uzraudzību un nodrošinot uzraudzītāju kolēģiju konsekventu darbību un veicot pasākumus, *inter alia*, ārkārtas situācijās;

- c) stimulēt un veicināt uzdevumu un pienākumu deleģēšanu starp kompetentajām iestādēm;
 - d) cieši sadarboties ar ESRK, jo īpaši sniedzot ESRK informāciju, kas tai ir nepieciešama uzticēto uzdevumu izpildei, un nodrošinot turpmākus pasākumus pēc ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem;
 - e) organizēt un veikt kompetento iestāžu salīdzinošās izvērtēšanas analīzi, tostarp sniegt pamatnostādnes, ieteikumus un apzināt paraugprakses, lai veicinātu uzraudzības rezultātu konsekventi;
 - f) uzraudzīt un izvērtēt tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu;
 - g) veikt tirgu ekonomisko analīzi, lai nodrošinātu iestādes pienākumu izpildei nepieciešamo informāciju;
 - h) sekmēt ieguldītāju aizsardzību;
 - i) palīdzēt nodrošināt, lai uzraudzītāju kolēģijas konsekventi un saskaņoti darbotos, veicot sistēmisku risku uzraudzību, izvērtējumu un mērījumus, izstrādājot un saskaņojot atveseļošanas un risinājuma plānus, nodrošinot augsta līmeņa ieguldītāju aizsardzību visā Savienībā un izstrādājot metodes grūtībās nonākušu finanšu tirgu dalībnieku noregulējumam, kā arī sniedzot izvērtējumu par vajadzību pēc piemērotiem finanšu instrumentiem saskaņā ar 21. līdz 26. pantu;
 - j) veikt jebkurus šajā regulā vai citos lēģislatīvajos aktos noteiktos īpašos uzdevumus;
 - k) savā tīmekļa vietnē publicēt un regulāri atjaunināt informāciju, kas attiecas uz tās darbības jomu, jo īpaši tās kompetences jomā – informāciju par reģistrētajām finanšu tirgu dalībniekiem, lai sabiedrībai nodrošinātu viegli pieejamu informāciju;
 - l) attiecīgā gadījumā pārņemt no Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas (CESR) visus esošos un iesāktos uzdevumus.
2. Lai veiktu 1. punktā noteiktos uzdevumus, iestādei tiek piešķirtas šajā regulā noteiktās pilnvaras, jo īpaši:
 - a) izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu 10. pantā noteiktos īpašos gadījumos;
 - b) izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu 15. pantā noteiktos īpašos gadījumos;
 - c) pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, kā noteikts 16. pantā;

- d) sniegt ieteikumus īpašos gadījumos, kā noteikts 17. panta 3. punktā;
- e) īpašos gadījumos, kas noteikti 18. panta 3. punktā un 19. panta 3. punktā, pieņemt atsevišķus kompetentajām iestādēm adresētus lēmumus;
- f) gadījumos, kas saistīti ar tieši piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, pieņemt atsevišķus finanšu tirgu dalībniekiem adresētus lēmumus, kas īpašos gadījumos ir noteikti 17. panta 6. punktā, 18. panta 4. punktā un 19. panta 4. punktā;
- g) sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei vai Komisijai, kā noteikts 34. pantā;
- h) vākt vajadzīgo informāciju par finanšu tirgu dalībniekiem, kā noteikts 35. pantā;
- i) izstrādāt vienotas metodoloģijas, ar kurām izvērtē produkta īpašību un izplatīšanas procesa ietekmi uz finanšu tirgu dalībnieku finansiālo stāvokli un patērētāju aizsardzību;
- j) nodrošināt centrāli pieejamu to reģistrēto finanšu tirgu dalībnieku datubāzi, kuras darbojas iestādes kompetences jomā, un, ja to paredz 1. panta 2. punktā minētie akti.

9. pants

Uzdevumi, kas saistīti ar patērētāju tiesību aizsardzību un finansiālo darbību

1. Iestāde uzņemas vadošo lomu, veicinot patērētājiem paredzēto finanšu produktu un pakalpojumu tirgus pārredzamību, vienkāršumu un taisnīgumu visā iekšējā tirgū, tostarp:
 - a) vācot un analizējot informāciju par patēriņa tendencēm, un ziņojot par to;
 - b) pārskatot un koordinējot kompetento iestāžu finanšu lietpratības un izglītības iniciatīvas;
 - c) izstrādājot apmācības standartus nozarei; un
 - d) atbalstot vienotu noteikumu par datu nodošanu atklātībai izstrādi.
2. Iestāde pārbauda jaunās un esošās finansiālās darbības un var pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, lai veicinātu tirgu drošumu un stabilitāti, kā arī regulatīvās prakses konvergenci.
3. Iestāde var arī brīdināt gadījumos, kad finansiāla darbība nopietni apdraud 1. panta 5. punktā noteikto mērķu sasniegšanu.
4. Iestāde izveido finanšu jomas jauninājumu komiteju kā iestādes sastāvdaļu, kura sadarbojas ar visām kompetentajām valstu

uzraudzības iestādēm, lai panāktu koordinētu pieeju regulatīvajām un pārraudzības darbībām attiecībā uz jaunām vai novatoriskām finanšu darbībām, un konsultē iestādi, lai tā ar šīm darbībām iepazīstinātu Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.

5. Gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos aktos, un saskaņā ar šo aktu nosacījumiem vai arī, ja to prasa ārkārtas situācija, ievērojot 18. pantu un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem, iestāde var uz laiku aizliegt vai ierobežot konkrētas finanšu darbības, kas apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

Iestāde pārskata pirmajā daļā minēto lēmumu pēc atbilstīgiem laikposmiem un vismaz reizi trijos mēnešos. Ja pēc triju mēnešu laikposma lēmums netiek atjaunots, tas automātiski zaudē spēku.

Dalībvalsts var lūgt iestādi pārskatīt savu lēmumu. Šādā gadījumā iestāde saskaņā ar procedūru, kas noteikta 44. panta 1. punkta otrajā daļā, pieņem lēmumu par to, vai tās lēmums paliek spēkā.

Iestāde var arī izvērtēt, vai nepieciešams aizliegt vai ierobežot noteikta veida finansiālo darbību, un, ja tas nepieciešams, informē Komisiju, lai sekmētu šādu aizliegumu vai ierobežojumu pieņemšanu.

10. pants

Regulatīvi tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome deleģē Komisijai pilnvaru pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, iestāde var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu. Iestāde iesniedz izstrādāto standartu projektu Komisijai apstiprināšanai.

Regulatīvi tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to saturu nosaka tikai to pamatā esošie leģislatīvie akti.

Pirms to iesniegšanas Komisijai iestāde organizē regulatīvu tehnisko standartu projekta atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projekta darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Iestāde arī prasa atzinumu 37. pantā minētajai Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai.

Kad iestāde iesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu, Komisija nekavējoties to pārsūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Trīs mēnešu laikā pēc regulatīva tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Ja to prasa Savienības intereses, Komisija var apstiprināt regulatīvu tehniskā standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem.

Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt regulatīva tehniskā standarta projektu vai apstiprināt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu atpakaļ iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā nevar to apstiprināt, vai attiecīgajā gadījumā izskaidrojot tā grozījumu iemeslus. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un atkārtoti iesniegt tos Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties šim sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus vai ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai noraida to.

Komisija nedrīkst mainīt iestādes izstrādātā regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

2. Ja iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu.

3. Vienīgi tad, ja iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt regulatīvu tehnisko standartu bez iestādes projekta, izmantojot deleģētu aktu.

Komisija organizē regulatīvu tehnisko standartu projektu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Komisija arī lūdz sniegt atzinumu vai konsultāciju 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

Komisija nekavējoties nosūta regulatīvu tehnisko standartu projektus Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu iestādei. Sešu nedēļu laikā iestāde var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja pēc ceturtajā daļā minētā sešu nedēļu laikposma iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu.

Ja iestāde ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus sešās nedēļās, Komisija var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā, pamatojoties uz iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem. Komisija nemaina iestādes izstrādāto regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

4. Regulatīvus tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Tos publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā datumā, kas paziņots šajā izdevumā.

11. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šīs regulas 10. pantā minēto regulatīvu tehnisko standartu pieņemšanas pilnvaras uz četriem gadiem no 2010. gada 16. decembra piešķir Komisijai. Komisija izstrādā ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 14. pantu.

2. Līdzko Komisija pieņemusi regulatīvu tehnisko standartu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt regulatīvus tehniskos standartus ir saistītas ar nosacījumiem, kas noteikti 12. līdz 14. pantā.

12. pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 10. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, apņemas informēt pārējās iestādes un Komisiju pieņemamā termiņā pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar šādu lēmumu par atsaukšanu šajā lēmumā minētā pilnvaru deleģēšana zaudē spēku. Tas stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā datumā, kas minēts šajā lēmumā. Tas neietekmē jau spēkā esošo regulatīvu tehnisko standartu spēkā esamību. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Iebildumi pret regulatīviem tehniskajiem standartiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu trīs mēnešos no dienas, kad Komisija ir paziņojusi par pieņemto regulatīvu tehnisko standartu.

Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājumu, šo termiņu pagarina par trim mēnešiem. Ja Komisija pieņem regulatīvu tehnisko standartu, kas ir tieši tāds pats, kā iestādes iesniegtais regulatīva tehniskā standarta projekts, tad laikposms, kurā Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus, ir viens mēnesis kopš paziņošanas dienas. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājumu, minēto termiņu pagarina par vienu mēnesi.

2. Ja, beidzoties 1. punktā minētajam laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav iebilduši pret regulatīvu tehnisko standartu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā šajā izdevumā paziņotajā datumā.

Regulatīvu tehnisko standartu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja Eiropas Parlaments un Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu nepaust iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret regulatīvu tehnisko standartu 1. punktā minētajā laikposmā, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kas pauž iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu, norāda šādu iebildumu iemeslus.

14. pants

Regulatīvu tehnisko standartu projekta neapstiprināšana vai grozīšana

1. Ja Komisija neapstiprina regulatīva tehniskā standarta projektu vai veic tajā grozījumus, kā paredzēts 10. pantā, Komisija informē iestādi, Eiropas Parlamentu un Padomi, norādot iemeslus.

2. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlaments vai Padome mēneša laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma var aicināt atbildīgo komisāru kopā ar iestādes priekšsēdētāju uz Eiropas Parlamenta vai Padomes kompetentās komitejas *ad hoc* sanākumi, lai izklāstītu un izskaidrotu atšķirīgos apsvērumus.

15. pants

Īstenošanas tehniskie standarti

1. Iestāde var izstrādāt īstenošanas tehniskos standartus ar īstenošanas aktiem saskaņā ar LESD 291. pantu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos.

Īstenošanas tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to būtība ir noteikt minēto aktu piemērošanas nosacījumus. Iestāde iesniedz izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai apstiprināšanai.

Pirms īstenošanas tehnisko standartu projekta iesniegšanas Komisijai iestāde organizē atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un izvērtēšana nav nesamērīga attiecībā pret konkrēto īstenošanas tehnisko standartu projekta darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību. Iestāde arī prasa atzinumu 37. pantā minētajai Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai.

Kad iestāde iesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu, Komisija nekavējoties to nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Trīs mēnešu laikā pēc īstenošanas tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi. Komisija var apstiprināt īstenošanas tehnisko standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem, ja to prasa Savienības intereses.

Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt īstenošanas tehniskā standarta projektu vai iecerējusi apstiprināt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta īstenošanas tehniskā standarta projektu atpakaļ iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā nevar to apstiprināt, vai attiecīgajā gadījumā izskaidrojot tā grozījumu iemeslus. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehniskā standarta projektā un atkārtoti iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties piektajā daļā minētajam sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus vai ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt īstenošanas tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai noraidīt tos.

Komisija nemaina iestādes izstrādāto īstenošanas tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

2. Ja iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu.

3. Vienīgi tad, ja iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu bez iestādes projekta, izmantojot īstenošanas aktu.

Komisija organizē īstenošanas tehnisko standartu projekta atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo īstenošanas tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Komisija arī prasa atzinumu vai konsultāciju 37. pantā minētajai Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai.

Komisija nekavējoties nosūta īstenošanas tehnisko standarta projektu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta īstenošanas tehniskā standarta projektu iestādei. Iestāde sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties ceturtajā daļā minētajam sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt īstenošanas tehniskā standarta projektu.

Ja iestāde ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus šajā sešu nedēļu laikposmā, Komisija var veikt īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus, pamatojoties uz iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt īstenošanas tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem.

Komisija nemaina iestādes izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

4. Īstenošanas tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Tos publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā datumā, kas paziņots šajā izdevumā.

16. pants

Pamatnostādnes un ieteikumi

1. Lai Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā ieviestu konsekvētu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi un nodrošinātu kopēju, vienveidīgu un konsekvētu Savienības tiesību aktu piemērošanu, iestāde pieņem pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti kompetentām iestādēm vai finanšu tirgu dalībniekiem.

2. Iestāde attiecīgā gadījumā organizē pamatnostādņu un ieteikumu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē saistītās iespējamās izmaksas un ieguvumus. Šo apspriešanu un izvērtēšanu veic tā, lai tā būtu samērīga ar pamatnostādnes vai ieteikuma darbības jomu, veidu un ietekmi. Iestāde attiecīgos gadījumos arī prasa atzinumus vai konsultāciju 37. pantā minētajai Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai.

3. Kompetentās iestādes un finanšu tirgu dalībnieki dara visu iespējamo, lai ievērotu šādas pamatnostādnes un ieteikumus.

Divu mēnešu laikā kopš pamatnostādņu vai ieteikumu izdošanas katra kompetentā iestāde apstiprina, vai tā ievēro vai paredz ievērot šīs pamatnostādnes un ieteikumus. Ja kompetentā iestāde neievēro vai neparedz ievērot attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu, tā par to paziņo iestādei, minot iemeslus.

Iestāde publisko informāciju par to, ka kāda kompetentā iestāde neievēro vai neparedz ievērot minēto pamatnostādni vai ieteikumu. Iestāde, katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, var arī pieņemt lēmumu publiskot kompetentās iestādes norādītos iemeslus, kāpēc tā nav ievērojusi pamatnostādni vai ieteikumu. Pirms publikošanas kompetentā iestāde saņem attiecīgu paziņojumu.

Ja to pieprasa pamatnostādne vai ieteikums, finanšu tirgu dalībnieki sniedz skaidru un sīki izstrādātu ziņojumu par to, vai tās ievēro pamatnostādni vai ieteikumu.

4. Regulas 43. panta 5. punktā minētajā pārskatā iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par izdotajām pamatnostādņām un ieteikumiem, norādot, kura kompetentā iestāde nav tos ievērojusi, un izklāstot, kā iestāde paredz nodrošināt, ka turpmāk attiecīgā kompetentā iestāde pamatnostādnes un ieteikumus ievēros.

17. pants

Savienības tiesību aktu pārkāpums

1. Ja kompetentā iestāde nav piemērojusi aktus, kas minēti 1. panta 2. punktā, vai ir tos piemērojusi tā, ka tiek pārkāpti Savienības tiesību akti, tostarp regulatīvi tehniskie standarti un īstenošanas tehniskie standarti, kas izstrādāti saskaņā ar 10. līdz 15. pantu, jo īpaši nenodrošinot to, ka finanšu tirgu dalībnieks ievēro minētajos aktos noteiktās prasības, iestādei rīkojas saskaņā ar šā panta 2., 3. un 6. punktā noteiktajām pilnvarām.

2. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas vai Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas un pēc iesaistītās kompetentās iestādes informēšanas iestāde var izmeklēt iespējamos Savienības tiesību aktu pārkāpšanas vai nepiemērošanas gadījumus.

Neskarot 35. pantā noteiktās pilnvaras, kompetentā iestāde nekavējoties sniedz iestādei visu informāciju, ko iestāde uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas veikšanai.

3. Ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas iestāde var sniegt iesaistītajai kompetentajai iestādei ieteikumu, norādot pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

Desmit darbdienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde informē iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai paredz veikt, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

4. Ja viena mēneša laikā pēc iestādes ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde nenodrošina atbilstību Savienības tiesību aktiem, Komisija, pamatojoties uz iestādes sniegto informāciju, vai pēc savas iniciatīvas sniedz oficiālu atzinumu, pieprasot kompetentajai iestādei veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Komisija oficiālajā atzinumā ņem vērā iestādes ieteikumu.

Komisija sniedz šādu oficiālu atzinumu ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi.

Iestāde un kompetentās iestādes sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju.

5. Kompetentā iestāde desmit darbdienu laikā pēc 4. punktā minētā oficiālā atzinuma saņemšanas informē Komisiju un iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai paredz veikt, lai izpildītu minēto oficiālo atzinumu.

6. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde noteiktajā termiņā nepilda 4. punktā minēto oficiālo atzinumu un ja savlaicīgi ir jānovērš šāda neizpilde, lai saglabātu vai atjaunotu neitrālus konkurences apstākļus tirgū vai nodrošinātu finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti, gadījumos, kad finanšu tirgu dalībniekiem ir tieši piemērojamas attiecīgās prasības saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu tirgu dalībniekam adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas oficiālajam atzinumam, kas izdots saskaņā ar 4. punktu.

7. Saskaņā ar 6. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Veicot pasākumus saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 4. punktu sniegts oficiāls atzinums vai saskaņā ar 6. punktu pieņemts lēmums, kompetentās iestādes ievēro attiecīgi vai nu šādu oficiālu atzinumu, vai lēmumu.

8. Regulas 43. panta 5. punktā minētajā pārskatā iestāde norāda, kuras kompetentās iestādes un finanšu tirgu dalībnieki nav ievērojuši šā panta 4. un 6. punktā minētos oficiālos atzinumus vai lēmumus.

18. pants

Rīcība ārkārtas situācijās

1. Tādu nelabvēlīgu notikumu gadījumā, kas var būtiski apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, iestāde aktīvi veicina un vajadzības gadījumā saskaņo visus pasākumus, ko veic attiecīgās dalībvalstu kompetentās uzraudzības iestādes.

Lai pildītu minētos starpnieka un koordinatora pienākumus, iestāde saņem informāciju par visiem attiecīgajiem attīstības virzieniem, un tā jāaicina piedalīties novērotāja statusā jebkurās dalībvalstu attiecīgo kompetento uzraudzības iestāžu sanāksmēs.

2. Padome, apspriežoties ar Komisiju un ESRK un vajadzības gadījumā ar EUI, pēc tam, kad ir saņemts lūgums no iestādes, Komisijas vai ESRK, var pieņemt iestādei adresētu lēmumu, izsludinot ārkārtas situāciju šīs regulas vajadzībām. Padome pārskata minēto lēmumu ar pienācīgu regularitāti un vismaz reizi mēnesī. Ja, beidzoties viena mēneša laikposmam, lēmumu neatjauno, tā termiņš automātiski beidzas. Padome jebkurā brīdī var pasludināt ārkārtas situācijas izbeigšanos.

Ja ESRK vai iestāde uzskata, ka var rasties ārkārtas situācija, tās iesniedz slepenu Padomei adresētu ieteikumu un nosūta tai situācijas izvērtējumu. Padome tad izvērtē, vai ir nepieciešams sasaukt sanāksmi. Minētajā procesā garantē pienācīgu slepenību.

Ja Padome nosaka ārkārtas situāciju, tā nekavējoties pienācīgi informē Eiropas Parlamentu un Komisiju.

3. Ja Padome ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 2. punktu un ārkārtas apstākļos, kad valsts iestādēm ir jārikojas saskaņoti, reaģējot uz negatīviem pavērsieniem, kas var nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, iestāde var pieņemt atsevišķus lēmumus, pieprasot kompetentajām iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem, lai risinātu šādus pavērsienus, nodrošinot, ka finanšu tirgu dalībnieki un kompetentās iestādes izpilda minētajos tiesību aktos noteiktās prasības.

4. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde minētajā lēmumā noteiktajā termiņā nepilda 3. punktā minēto iestādes lēmumu, gadījumos, kad finanšu tirgu dalībniekiem ir tieši piemērojamas attiecīgās prasības, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos, tostarp regulatīvos tehniskajos standartos un īstenošanas tehniskajos standartos, kas pieņemti saskaņā ar minētajiem aktiem, iestāde var

pieņemt atsevišķu, finanšu tirgu dalībniekam adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tas izpildītu pienākumus saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu. Tas attiecas vienīgi uz situācijām, kurās kompetentā iestāde nepiemēro 1. panta 2. punktā minētos aktus, tostarp regulatīvus tehniskos standartus un īstenošanas tehniskos standartus, kas pieņemti saskaņā ar minētajiem aktiem, vai arī piemēro tos tādā veidā, kas šķiet acīmredzams šo aktu pārkāpums, un kad nekavējoties jāveic novēršanas pasākumi, lai atjaunotu finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

5. Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, ir atbilstīgi šiem lēmumiem.

19. pants

Domstarpību izšķiršana starp kompetentajām iestādēm pārrobežu gadījumos

1. Neskarot 17. pantā noteiktās pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepiekrīt citas dalībvalsts kompetentās iestādes darbības vai bezdarbības procedūrai vai saturam gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos aktos, iestāde pēc vienas vai vairāku iesaistīto kompetento iestāžu pieprasījuma var palīdzēt iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar šā panta 2. līdz 4. punktā noteikto procedūru.

Gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos, un ja, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, var konstatēt, ka pastāv domstarpības starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, iestāde pēc savas iniciatīvas var palīdzēt iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar 2. līdz 4. punktā noteikto procedūru.

2. Iestāde nosaka kompetento iestāžu samierināšanas termiņu, ņemot vērā 1. panta 2. punktā minētajos aktos noteiktos attiecīgos laikposmus un jautājuma sarežģītību un steidzamību. Šajā posmā iestāde darbojas kā vidutājs.

3. Ja 2. punktā minētajā samierināšanas posmā iesaistītās kompetentās iestādes nepanāk vienošanos, iestāde saskaņā ar 44. panta 1. punkta trešajā un ceturtajā daļā izklāstīto procedūru var pieņemt attiecīgajām kompetentajām iestādēm saistošu lēmumu, pieprasot tām veikt īpašus pasākumus vai atturēties no pasākumiem, lai izšķirtu domstarpības ar mērķi nodrošināt Savienības tiesību aktu ievērošanu.

4. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepilda iestādes lēmumu un tādējādi nenošķirina finanšu tirgu dalībnieka atbilstību prasībām, kas tai ir tieši piemērojamas, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā noteiktajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu tirgu dalībniekam adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

5. Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu. Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

6. Šīs regulas 50. panta 2. punktā minētajā ziņojumā iestādes priekšsēdētājs norāda uz kompetento iestāžu domstarpību būtību un veidu, uz panāktiem izlīgumiem un lēmumiem, kas pieņemti, lai šīs domstarpības novērstu.

20. pants

Domstarpību izšķiršana starp dažādu nozaru kompetentajām iestādēm

Apvienotā komiteja saskaņā ar 19. un 56. pantā noteikto procedūru, risina domstarpības, kas var rasties starp kompetentajām iestādēm, kas noteiktas attiecīgi šīs regulas, Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010 4. panta 2. punktā.

21. pants

Uzraudzītāju kolēģijas

1. Iestāde palīdz veicināt un pārraudzīt 1. panta 2. punktā minēto uzraudzītāju kolēģiju efektīvu, konstruktīvu un saskaņotu darbību un sekmē konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu uzraudzītāju kolēģijās. Lai apkopotu uzraudzības paraugpraksi, iestādes darbiniekiem ir iespēja piedalīties uzraudzītāju kolēģiju darbībās, tostarp pārbaudēs uz vietas, ko kopīgi veic divas vai vairākas kompetentās iestādes.

2. Iestāde uzņemas vadošo lomu, nodrošinot konsekventu un saskaņotu uzraudzītāju kolēģiju darbību attiecībā uz pārrobežu iestādēm visā Savienībā, ņemot vērā sistēmisko risku, ko rada 23. pantā minētie finanšu tirgu dalībnieki.

Piemērojot šo punktu un šā panta 1. punktu, iestādi uzskata par "kompetento iestādi" atbilstīgo tiesību aktu nozīmē.

Iestāde drīkst:

- a) apkopot un izplatīt visu atbilstīgo informāciju sadarbībā ar kompetentajām iestādēm, lai atvieglotu kolēģijas darbu un izveidotu un pārvaldītu centrālu sistēmu, kuras mērķis ir darīt tādu informāciju pieejamu kompetentajām iestādēm kolēģijā;
- b) ierosināt un koordinēt Savienības mēroga stresa testus saskaņā ar 32. pantu, lai izvērtētu finanšu tirgu dalībnieku noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, jo īpaši finanšu tirgu dalībnieku radīto sistēmisko risku, kā minēts 23. pantā, un izvērtēt finanšu tirgu dalībnieku radītā sistēmiskā riska iespējas palielināties stresa situācijās, nodrošinot, lai attiecībā uz šādiem testiem valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekventākas metodes, un attiecīgā gadījumā adresēt kompetentajai iestādei ieteikumu labot stresa testā konstatētās problēmas;
- c) veicināt efektīvas un iedarbīgas uzraudzības darbības, tostarp izvērtējot riskus, kuriem finanšu tirgu dalībnieki ir vai var būt pakļauti stresa situācijās;
- d) saskaņā ar šajā regulā precizētajiem pienākumiem un pilnvarām pārraudzīt, lai kompetentās iestādes veiktu savus pienākumus, un
- e) visos gadījumos, kad tā uzskata, ka lēmuma rezultātā tiktu nepareizi piemēroti Savienības tiesību akti vai ka tas nepalīdzētu sasniegt mērķi par uzraudzības prakses konvergenci, lūgt kolēģiju turpināt apspriesties. Tā var arī prasīt konsolidētajai uzraudzības iestādei paredzēt kolēģijas sanāksmi vai iekļaut sanāksmes darba kārtībā kādu punktu.

3. Iestāde var izstrādāt regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai nodrošinātu vienotus piemērošanas nosacījumus attiecībā uz noteikumiem par uzraudzītāju kolēģiju operatīvu darbību, un izdot pamatnostādnes un ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 16. pantu, lai veicinātu uzraudzības darbības konvergenci un to, lai uzraudzītāju kolēģijas pieņemtu paraugpraksi.

4. Iestādei ir juridiski saistoša vidutēja loma, lai izšķirtu domstarpības starp kompetentām iestādēm saskaņā ar 19. pantā paredzēto procedūru. Iestāde var pieņemt uzraudzības lēmumus, kas tieši piemērojami attiecīgajam finanšu tirgu dalībniekam saskaņā ar 19. pantu.

22. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Iestāde pienācīgi apsver sistēmisko risku, kas definēts Regulā (ES) Nr. 1092/2010. Tā vērsas pret jebkādu finanšu pakalpojumu traucējumu risku:

- a) ko rada finanšu sistēmas vai to daļu novājināšanās; un

- b) kas, iespējams, var būtiski negatīvi ietekmēt iekšējo tirgu un reālo ekonomiku.

Iestāde vajadzības gadījumā apsver sistēmiskā riska uzraudzību un izvērtēšanu, ko veic ERSK un iestāde, un reaģē uz ERSK brīdinājumiem un ieteikumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 17. pantu.

2. Iestāde sadarbībā ar ESRK un saskaņā ar 23. pantu izstrādā vienotu pieeju sistēmiskas nozīmes noteikšanai un mērīšanai, tostarp vajadzības gadījumā kvantitatīvus un kvalitatīvus rādītājus.

Minētie rādītāji ir svarīgs elements pienācīgu uzraudzības darbību noteikšanā. Iestāde veiktajos konstatējumos pārbauga konverģences pakāpi, lai veicinātu vienotu pieeju.

3. Neskarot 1. panta 2. punktā minētos aktus, iestāde vajadzības gadījumā izstrādā papildu pamatnostādnes un ieteikumus finanšu tirgu dalībniekiem, lai ņemtu vērā to radītos sistēmiskos riskus.

Iestāde nodrošina, lai finanšu tirgu dalībnieku radītos sistēmiskos riskus ņemtu vērā, izstrādājot projektus regulatīviem un īstenošanas tehniskajiem standartiem jomās, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos legislatīvajos aktos.

4. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas lūguma vai pēc savas iniciatīvas iestāde var veikt izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu finanšu iestādes tipu vai produktu tipu, vai rīcības tipu, lai izvērtētu iespējamus draudus finanšu sistēmas stabilitātei, un izstrādāt pienācīgus ieteikumus attiecīgo kompetento iestāžu darbībai.

Minētajos nolūkos iestāde var izmantot pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar šo regulu, tostarp 35. pantu.

5. Apvienotā komiteja nodrošina vispārēju un starpnozaru koordināciju saistībā ar darbībām, kas veiktas saskaņā ar šo pantu.

23. pants

Sistēmisku risku noteikšana un mērīšana

1. Iestāde, konsultējoties ar ESRK, izstrādā kritērijus sistēmisku risku noteikšanai un mērīšanai un atbilstīgu stresa testu sistēmu, kas ietver izvērtējumu par tāda sistēmiskā riska iespējamību, kuru finanšu tirgu dalībnieki var radīt stresa situācijās. Finanšu tirgu dalībniekiem, kas var radīt sistēmisku risku, piemēro pastiprinātu uzraudzību un, ja vajadzīgs, 25. pantā minētās atveseļošanas un noregulējuma procedūras.

2. Izstrādājot kritērijus sistēmiska riska noteikšanai un mērīšanai, kuru rada finanšu tirgu dalībnieki, iestāde pilnībā ņem vērā attiecīgās starptautiskās pieejas, tostarp tās, ko izstrādājuši Finanšiālās stabilitātes padome, Starptautiskais valūtas fonds un Starptautisko norēķinu banka.

24. pants

Ilgstoša spēja reaģēt uz sistēmiskiem riskiem

1. Iestāde nodrošina, ka tai ir specializētas un nepārtrauktas spējas efektīvi reaģēt uz 22. un 23. pantā minēto sistēmisku risku materializēšanos, jo īpaši attiecībā uz iestādēm, kas rada sistēmisku risku.

2. Iestāde pilda tai saskaņā ar šo regulu un 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem uzticētos uzdevumus un palīdz nodrošināt saskaņotu un koordinētu krīžu pārvarēšanas un noregulējuma sistēmu Savienībā.

25. pants

Ekonomikas atveseļošanas un noregulējuma procedūras

1. Lai mazinātu traucējumu sistēmisku ietekmi, iestāde palīdz un aktīvi piedalās efektīvu un saskaņotu ekonomikas atveseļošanas un noregulējuma plānu un procedūru izstrādē un koordinēšanā ārkārtas situācijās, un preventīvu pasākumu izstrādē un koordinēšanā.

2. Iestāde var izstrādāt regulatīvus un īstenošanas tehniskos standartus, kā tas noteikts lēģislatīvajos aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, saskaņā ar 10. līdz 15. pantā noteikto procedūru.

26. pants

Valstu Ieguldītāju kompensāciju sistēmu Eiropas sistēma

1. Iestāde veicina valstu Ieguldītāju kompensāciju sistēmu (IG-S) Eiropas sistēmas nostiprināšanu, rīkojoties saskaņā ar šajā regulā noteiktām pilnvarām, lai garantētu pareizu Direktīvas 97/9/EK piemērošanu, lai nodrošinātu, ka valstu Ieguldītāju kompensāciju sistēmas saņem pienācīgu finansējumu no attiecīgo finanšu tirgu dalībnieku iemaksām, tostarp vajadzības gadījumā no finanšu tirgu dalībniekiem, kuru mītnes vieta ir trešās valstīs, un tās spēj nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību visiem ieguldītājiem visā Savienībā saskaņotā sistēmā.

2. Regulas 16. pants par iestādes pilnvarām pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus attiecas arī uz Ieguldītāju kompensāciju sistēmām.

3. Iestāde var pieņemt regulatīvus un īstenošanas tehniskos standartus, kā tas noteikts lēģislatīvajos aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, saskaņā ar procedūru, kas noteikta 10. līdz 15. pantā.

4. Šajā regulas pārskatīšanā, kā noteikts 81. pantā, jo īpaši pievēršas valstu Ieguldītāju kompensāciju sistēmu Eiropas sistēmas konverģencei.

27. pants

Eiropas sistēma noregulējumam un finansēšanas pasākumi

1. Saskaņā ar savu kompetenci iestāde palīdz izstrādāt metodes, ar ko rastu noregulējumu grūtībās nonākušiem finanšu tirgu dalībniekiem, lai nepieļautu problēmu izplatīšanos, ļautu sistēmātiskā veidā un laicīgi izbeigt to darbību, tostarp, ja vajadzīgs, piemērojot attiecīgus saskaņotus un stabilus finansēšanas mehānismus.

2. Iestāde palīdz strādāt pie jautājumiem par līdzvērtīgiem konkurences apstākļiem un jebkādu tādu nodokļu un iemaksu sistēmu kumulatīvo ietekmi uz finanšu iestādēm, kurus varētu ieviest, lai kā daļu no saskaņotas un uzticamas noregulējuma sistēmas nodrošinātu taisnīgu pienākumu sadali un stimulus, tādējādi ierobežojot sistēmisku risku.

Šajā regulas pārskatīšanā, kā noteikts 81. pantā, jo īpaši pievēršas iespējamajai iestādes nozīmes pastiprināšanai saistībā ar krīžu novēršanu, pārvarēšanu un noregulējumu.

28. pants

Uzdevumu un pienākumu deleģēšana

1. Kompetentās iestādes, ar deleģēto piekrišanu, var deleģēt uzdevumus un pienākumus iestādei vai citai kompetentai iestādei, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus. Dalībvalstis var izstrādāt īpašus pienākumu deleģēšanas mehānismus, kuri ir jāievēro, vēl pirms to kompetentās iestādes noslēdz šādas deleģēšanas nolīgumus, kā arī var ierobežot deleģējamo pienākumu jomu, attiecinot deleģēšanu tikai uz tādiem uzdevumiem un pienākumiem, kas ir vajadzīgi konstruktīvai pārrobežu finanšu tirgu dalībnieku vai grupu uzraudzībai.

2. Iestāde stimulē un veicina uzdevumu un pienākumu deleģēšanu kompetento iestāžu starpā, nosakot tos uzdevumus un pienākumus, ko var deleģēt vai kopīgi izpildīt, un veicinot paraugpraksi.

3. Pienākumu deleģēšanu veic, pārdaļot 1. panta 2. punktā minēto aktu kompetences. Deleģētās iestādes tiesību akti reglamentē deleģēto pienākumu procedūru, izpildi, administratīvu pārskatīšanu un pārskatīšanu tiesā.

4. Kompetentās iestādes informē iestādi par deleģēšanas nolīgumiem, kurus tās plāno slēgt. Tās slēdz nolīgumus ne ātrāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad informējušas iestādi.

Viena mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas iestāde var sniegt atzinumu par paredzēto nolīgumu.

Iestāde atbilstīgi publicē visus kompetento iestāžu noslēgtos deleģēšanas nolīgumus, lai pienācīgi informētu visas iesaistītās personas.

29. pants

Kopējā uzraudzības kultūra

1. Iestāde aktīvi piedalās kopējas Savienības uzraudzības kultūras un konsekventas uzraudzības prakses veidošanā, kā arī vienotu procedūru un konsekventu pieeju nodrošināšanā Savienībā. Iestāde veic vismaz šādus pasākumus:

- a) sniedz atzinumus kompetentajām iestādēm;
- b) veicina efektīvu divpusēju un daudzpusēju informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, pilnībā ievērojot piemērojamos konfidencialitātes un datu aizsardzības noteikumus, kas noteikti attiecīgajos Savienības tiesību aktos;
- c) sekmē kvalitatīvu un vienotu uzraudzības standartu, tostarp ziņojumu iesniegšanas standartu izstrādi, kā arī starptautisko grāmatvedības standartu izstrādi saskaņā ar 1. panta 3. punktu;
- d) pārskata Komisijas pieņemto attiecīgo regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu un iestādes sniegto pamatnostādņu un ieteikumu piemērošanu un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus; un
- e) izveido nozares un starpnozaru mācību programmas, veicina personāla apmaiņu un mudina kompetentās iestādes intensīvāk izmantot darbinieku pārcelšanas sistēmas un citus risinājumus.

2. Attiecīgā gadījumā iestāde var izstrādāt jaunus praktiskus un konverģences instrumentus, lai veicinātu kopēju uzraudzības pieeju un praksi.

30. pants

Kompetento iestāžu salīdzinošā izvērtēšana

1. Iestāde periodiski organizē un veic kompetento iestāžu īstenoto pasākumu daļēju vai pilnīgu salīdzinošo izvērtēšanu, lai uzlabotu uzraudzības rezultātu konsekvenci. Šajā nolūkā iestāde izstrādā metodes, kas nodrošina pārskatīto iestāžu objektīvu izvērtēšanu un salīdzināšanu. Veicot salīdzinošos izvērtējumus, ņem vērā dotajā brīdī pieejamo informāciju un jau veiktos vērtējumus par attiecīgo kompetento iestādi.

2. Veicot salīdzinošo izvērtēšanu, cita starpā tiek izvērtēti šādi aspekti:

- a) kompetentās iestādes resursu un pārvaldības pasākumu, jo īpaši attiecībā uz 10. līdz 15. pantā minēto regulatīvu tehnisko standartu un īstenošanas tehnisko standartu un 1. panta

2. punktā minēto aktu efektīvu piemērošanu un spēju reaģēt uz tirgus norisēm;

- b) panāktais konverģences līmenis attiecībā uz Savienības tiesību aktu un uzraudzības prakses, tostarp saskaņā ar 10. līdz 16. pantu pieņemto regulatīvu tehnisko standartu un īstenošanas tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu, piemērošanu un uzraudzības prakses nodrošinātais Savienības tiesību aktos noteikto mērķu sasniegšanas līmenis;
- c) dažu kompetento iestāžu izstrādāta paraugprakse, kuru būtu lietderīgi pieņemt citām kompetentajām iestādēm;
- d) efektivitāte un panāktais konverģences līmenis attiecībā uz to noteikumu izpildi, kuri pieņemti, īstenojot Savienības tiesību aktus, tostarp administratīvi pasākumi un sankcijas, kas ir piemērotas atbildīgajām personām, ja minētie noteikumi nav bijuši ievēroti.

3. Pamatojoties uz salīdzinošo izvērtēšanu, iestāde saskaņā ar 16. pantu var sniegt pamatnostādnes un ieteikumus. Saskaņā ar 16. panta 3. punktu kompetentās iestādes apņemas ievērot minētās pamatnostādnes un ieteikumus. Iestāde, izstrādājot regulatīvu tehnisko vai īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar 10. līdz 15. pantu, ņem vērā salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus.

4. Iestāde salīdzinošās izvērtēšanas gaitā atklātos paraugprakses piemērus dara zināmus atklātībai. Turklāt visus pārējos salīdzinošo izvērtējumu rezultātus var publicēt, ja ir saņemta tās kompetentās iestādes piekrišana, par kuru ir veikts attiecīgais salīdzinošais izvērtējums.

31. pants

Koordinācijas funkcija

1. Iestāde īsteno vispārīgu kompetento iestāžu koordināciju, jo īpaši situācijās, kad nelabvēlīgi notikumi var apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integrātī vai finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā.

Iestāde veicina saskaņotu Savienības rīcību, *inter alia*:

- a) veicinot informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm;
- b) nosakot informācijas jomu un, ja iespējams un vajadzīgs, izvērtējot tādas informācijas uzticamību, kurai vajadzētu būt pieejamai visām iesaistītajām kompetentajām iestādēm;

- c) neskarot 19. pantu, pēc kompetento iestāžu pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, veicot nesaistošu starpnieka funkciju;
- d) nekavējoties informējot ESRK par visām iespējamām ārkārtas situācijām;
- e) pieņemot jebkādus atbilstīgus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu attiecīgo kompetento iestāžu darbības koordināciju, ja parādās tendences, kas var apdraudēt finanšu tirgus darbību;
- f) centralizējot informāciju, kas saņemta no kompetentajām iestādēm saskaņā ar 21. un 35. pantu, sakarā ar regulatīvo ziņošanas pienākumu, kas noteikts finanšu tirgu dalībniekiem, kas darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī. Iestāde dalās šajā informācijā ar citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

32. pants

Tirgus attīstības izvērtēšana

1. Iestāde uzrauga un izvērtē tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu, un vajadzības gadījumā informē Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), ESRK un Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par attiecīgajām mikrouzraudzības tendencēm, iespējamiem riskiem un apdraudējumiem. Iestāde izvērtējumos ietver to tirgu ekonomisko analīzi, kuros darbojas finanšu tirgu dalībnieki, un izvērtējumu par iespējamo tirgus norišu ietekmi uz šādiem tirgu dalībniekiem.

2. Iestāde, sadarbojoties ar ESRK, uzsāk un koordinē Savienības mēroga izvērtējumus par finanšu tirgu dalībnieku noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū. Šajā nolūkā iestāde piemērošanai kompetentajās iestādēs izstrādā:

- a) vienotas metodoloģijas, kas ļauj izvērtēt ekonomikas attīstības scenāriju ietekmi uz finanšu tirgu dalībnieka finansiālo stāvokli;
- b) vienotas pieejas minēto finanšu tirgu dalībnieka noturības izvērtējumu rezultātu paziņošanai;
- c) vienotas metodoloģijas, lai izvērtētu konkrētu produktu vai izplatīšanas procesu ietekmi uz finanšu tirgu dalībnieka finansiālo stāvokli, kā arī uz ieguldītājiem un patērētāju informēšanu.

3. Neskarot Regulā (ES) Nr. 1092/2010 noteiktos ESRK uzdevumus, iestāde ne retāk kā vienu reizi gadā un vajadzības gadījumā – biežāk sniedz tās kompetences jomā esošo tendenču, iespējamo risku un apdraudējumu izvērtējumus Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un ESRK.

Šajos izvērtējumos iestāde ietver būtiskāko risku un apdraudējumu klasifikāciju un attiecīgā gadījumā iesaka preventīvus vai korektīvus pasākumus.

4. Cieši sadarbojoties ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), ar Apvienotās komitejas starpniecību iestāde nodrošina pietiekamu starpnozaru tendenču, risku un apdraudējumu pārskatu.

33. pants

Starptautiskās attiecības

1. Neskarot attiecīgās dalībvalstu un Savienības iestāžu kompetences jomas, iestāde var veidot attiecības un slēgt administratīvus nolīgumus ar uzraudzības iestādēm, starptautiskām organizācijām un trešo valstu iestādēm. Minētie pasākumi nerada juridiskus pienākumus Savienībai un dalībvalstīm, kā arī tie neliedz dalībvalstīm un to kompetentajām iestādēm slēgt divpusējas vai daudzpusējus nolīgumus ar minētajām trešām valstīm.

2. Iestāde palīdz sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem.

3. Pārskatā, kas minēts 43. panta 5. punktā, iestāde norāda administratīvos nolīgumus, par kuriem panākta vienošanās ar starptautiskām organizācijām vai trešo valstu iestādēm, un informē par sniegto palīdzību, sagatavojot lēmumus par atbilstību.

34. pants

Citi uzdevumi

1. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas iestāde var sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par visiem ar tās kompetences jomu saistītajiem jautājumiem.

2. Attiecībā uz apvienošanās un pārņemšanas darījumu izvērtējumiem, kuri ietilpst Direktīvas 2004/39/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2007/44/EK, darbības jomā un kuriem saskaņā ar šo direktīvu nepieciešama divu vai vairāk dalībvalstu kompetento iestāžu apspriešanās, iestāde, pamatojoties uz vienas no attiecīgo kompetento iestāžu iesniegumiem, var pieņemt un publicēt atzinumu par uzraudzības izvērtējumu, izņemot atzinumu saistībā ar Direktīvas 2004/39/EK 10.b panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem kritērijiem. Atzinumu pieņem nekavējoties un jebkurā gadījumā pirms izvērtējuma perioda beigām saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2007/44/EK. Regulas 35. pantu piemēro jomām, par kurām iestāde var sniegt atzinumu.

35. pants

Informācijas vākšana

1. Pēc iestādes pieprasījuma dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu veikt šajā regulā noteiktos pienākumus, ja tām ir likumīga piekļuve attiecīgajai informācijai un ja informācijas pieprasījums ir samērīgs ar konkrētā pienākuma raksturu.

2. Iestāde var arī pieprasīt, lai informācija tiktu sniegta regulāri un precizētos formātos. Šādus pieprasījumus iespēju robežās formulē, izmantojot vienotus ziņojuma formātus.

3. Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pamatota pieprasījuma iestāde var sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai kompetentā iestāde varētu veikt savus pienākumus, saskaņā ar dienesta noslēpumu ievērošanas pienākumu, kas noteikts nozaru tiesību aktos un 70. pantā.

4. Pirms informācijas pieprasīšanas saskaņā ar šo pantu, un lai izvairītos no ziņošanas pienākuma dublēšanās, iestāde ņem vērā visu attiecīgo esošo statistiku, ko sagatavojuši un izplatījuši Eiropas Statistikas sistēma un Eiropas Centrālo banku sistēma.

5. Ja informācija nav pieejama vai kompetentās iestādes to nesniedz laikus, iestāde var nosūtīt pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu citām uzraudzības iestādēm, tās valsts ministrijai, kas ir atbildīga par finansēm, kuras rīcībā ir plaša informācija, kā arī attiecīgās dalībvalsts valsts centrālajai bankai vai statistikas birojam.

6. Ja informācija nav pieejama vai tā nav laikus sniegta saskaņā ar 1. vai 5. punktu, iestāde var nosūtīt pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu tieši attiecīgajiem finanšu tirgu dalībniekiem. Pamatotajā pieprasījumā paskaidro, kādēļ ir vajadzīga informācija par katru attiecīgo finanšu tirgu dalībnieku.

Iestāde informē iesaistītās kompetentās iestādes par pieprasījumiem saskaņā ar šo punktu un 5. punktu.

Pēc iestādes pieprasījuma kompetentās iestādes palīdz iestādei iegūt informāciju.

7. Iestāde var izmantot saskaņā ar šo pantu saņemto konfidencialo informāciju tikai, lai nodrošinātu ar šo regulu tai noteikto pienākumu izpildi.

36. pants

Attiecības ar ESRK

1. Iestāde cieši un regulāri sadarbojas ar ESRK.

2. Tā regulāri sniedz ESRK jaunāko informāciju, kas tai nepieciešama noteikto uzdevumu izpildei. Visu ESRK uzdevumu izpildei nepieciešamo informāciju, kas netiek sniegta pārskata vai apkopojuma veidā, iestāde, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu, nekavējoties sniedz ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 15. pantu. Iestādes rīcībā, sadarbojoties ar ESRK, ir atbilstīgas iekšējās procedūras konfidencialas informācijas nosūtīšanai, jo īpaši informācija par atsevišķiem finanšu tirgu dalībniekiem.

3. Saskaņā ar 4. un 5. punktu iestāde nodrošina pienācīgus pasākumus attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantā minētajiem ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem.

4. Saņemot iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, tā nekavējoties sasauc Uzraudzības padomes sanāksmi un izvērtē šāda brīdinājuma vai ieteikuma ietekmi uz tās uzdevumu izpildi.

Pamatojoties uz atbilstīgu lēmumu pieņemšanas procedūru, tā pieņem lēmumu par jebkādiem veicamajiem pasākumiem atbilstīgi pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai risinātu brīdinājumus un ieteikumos minētos jautājumus.

Ja iestāde neveic pasākumus attiecībā uz ieteikumu, tā paskaidro ESRK un Padomei savas rīcības iemeslus.

5. Saņemot kompetentajai valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, iestāde attiecīgā gadījumā izmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai nodrošinātu savlaicīgu izpildi.

Ja ieteikuma saņēmējs neparedz ievērot ESRK ieteikumu, tas informē Uzraudzības padomi un apspriežas ar to par šādas rīcības iemesliem.

Informējot Padomi un ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 17. pantu, kompetentā iestāde pienācīgi ņem vērā Uzraudzības padomes viedokli.

6. Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, iestāde maksimāli ņem vērā ESRK brīdinājumus un ieteikumus.

37. pants

Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa

1. Lai palīdzētu veicināt apspriešanos ar ieinteresētajām personām jomās, kuras ir saistītas ar iestādes uzdevumiem, tiek izveidota Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa. Ar Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupu apspriežas par pasākumiem, kas veicami saskaņā ar 10 līdz 15. pantu attiecībā uz regulatīviem tehniskajiem standartiem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, un tādā mērā, ka tas neskar atsevišķus finanšu tirgu dalībniekus, arī par 16. panta jautājumiem attiecībā uz pamatnostādņēm un ieteikumiem. Ja pasākumi jāveic nekavējoties un apspriešanās nav iespējama, Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai informāciju sniedz iespējami drīz.

Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa tiek ne retāk kā četras reizes gadā.

2. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupā ir 30 locekļi, kuri proporcionāli pārstāv finanšu tirgu dalībniekus, kas darbojas Savienībā, to darbinieku pārstāvjus, kā arī patērētājus, finanšu pakalpojumu lietotājus un MVU pārstāvjus. Vismaz pieci locekļi ir neatkarīgi vadošo akadēmisko aprindu pārstāvji. Desmit locekļi pārstāv finanšu tirgu dalībniekus.

3. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas locekļus ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz attiecīgo ieinteresēto pušu ierosinājumiem. Pieņemot lēmumu, Uzraudzības padome pēc iespējas nodrošina atbilstīgu ģeogrāfisko un dzimumu līdzsvaru un ieinteresēto personu pārstāvību Savienībā.

4. Iestāde sniedz visu nepieciešamo informāciju, ievērojot die-nesta noslēpumu, kā noteikts 70. pantā, un nodrošina Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupai pienācīgu sekretariāta atbalstu. Tiem Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas locekļiem, kuri pārstāv bezpeļņas organizācijas un nav nozares pārstāvji, nosaka pienācīgu kompensāciju. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa var izveidot darba grupas par tehniskiem jautājumiem. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi, pēc kura beigām tiek organizēta jauna at-lases procedūra.

Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas locek-ļus var iecelt atkārtoti divus termiņus pēc kārtas.

5. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa sniedz atzinumus un konsultācijas iestādei par visiem jautāju-miem saistībā ar iestādes uzdevumiem, īpašu uzmanību pievēršot uzdevumiem, kas noteikti 10. līdz 16. un 29., 30. un 32. pantā.

6. Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupa pieņem savu reglamentu ar tās locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu.

7. Iestāde dara zināmus atklātībai Vērtspapīru un tirgu noza-res ieinteresēto personu grupas atzinumus, ieteikumus un apsprie-žu rezultātus.

38. pants

Aizsargpasākumi

1. Iestāde nodrošina, ka saskaņā ar 18. vai 19. pantu pieņem-tie lēmumi nekādā veidā neskar dalībvalstu fiskālos pienākumus.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 19. panta 3. punktu pie-ņemts lēmums skar tās fiskālos pienākumus, tā divu nedēļu laikā pēc iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei var in-formēt iestādi un Komisiju par to, ka kompetentā iestāde nepildīs lēmumu.

Paziņojumā dalībvalsts saprotami un speciāli izskaidro, kāpēc un kā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.

Šāda paziņojuma gadījumā iestādes lēmuma izpilde tiek izbeigta.

Viena mēneša laikā pēc dalībvalsts paziņojuma saņemšanas iestā-de informē dalībvalsti par tās lēmuma spēkā esību vai grozīšanu, vai atcelšanu. Ja lēmums paliek spēkā vai tiek grozīts, iestāde no-rāda, ka fiskālie pienākumi nav skarti.

Ja iestāde nosaka, ka tās lēmums paliek spēkā, Padome kādā no tās sanāksmēm – vēlākais divus mēnešus pēc dienas, kad iestāde ir nosūtījusi paziņojumu dalībvalstīm, kā minēts ceturtajā daļā, ar balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai iestādes lēmums pa-liek spēkā.

Ja Padome pēc tam, kad ir izskatījusi attiecīgo lietu, nepieņem lē-mumu atstāt spēkā iestādes lēmumu saskaņā ar piekto daļu, iestā-des lēmuma izpilde tiek pārtraukta.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 18. panta 3. punktu pieņemtais lēmums skar tās fiskālos pienākumus, tā trīs darbdienu laikā pēc iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei var informēt iestādi, Komisiju un Padomi par to, ka kompetentā iestāde nepildīs lēmumu.

Paziņojumā dalībvalsts saprotami un detalizēti izskaidro, kā-pēc un kā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.

Šāda paziņojuma gadījumā iestādes lēmuma izpilde tiek apturēta.

Padome desmit darbdienu laikā sasauc sanākumi un ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai iestādes lē-mums tiek atcelts.

Ja Padome pēc tam, kad ir izskatījusi attiecīgo lietu, nepieņem lē-mumu atcelt iestādes lēmumu saskaņā ar ceturto daļu, iestādes lē-muma izpildes apturēšana tiek izbeigta.

4. Ja Padome saskaņā ar šā panta 3. punktu ir pieņēmusi lē-mumu neatcelt iestādes lēmumu saistībā ar 18. panta 3. punktu un attiecīgā dalībvalsts joprojām uzskata, ka šis iestādes lēmums skar tās fiskālos pienākumus, minētā dalībvalsts var informēt Ko-misiju un iestādi un lūgt Padomei vēlreiz izskatīt šo jautājumu. At-tiecīgā dalībvalsts skaidri norāda iemeslus, kādēļ tā nepiekrīt Padomes lēmumam.

Četru nedēļu laikā pēc iepriekšējā daļā minētā paziņojuma Pado-me apstiprina savu sākotnējo lēmumu vai pieņem jaunu lēmumu saskaņā ar šā panta 3. punktu.

Padome četru nedēļu laikposmu var pagarināt vēl par četrām ne-dēļām, ja lietas konkrētie apstākļi to prasa.

5. Jebkāda šā panta jaunprātīga izmantošana, jo īpaši saistībā ar iestādes lēmumu, kam nav būtiska vai materiāla fiskāla ietekme, ir aizliegta, jo nav savienojama ar iekšējo tirgu.

39. pants

Lēmumu pieņemšanas procedūras

1. Pirms šajā regulā minēto lēmumu pieņemšanas iestāde informē lēmumu visus minētos adresātus par tās nodomu pieņemt lēmumu, nosakot termiņu, kurā lēmumu adresāti var paust savu viedokli par attiecīgo jautājumu, pienācīgi ņemot vērā jautājuma izskatīšanas steidzamību, sarežģītību un iespējamās sekas. To *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz ieteikumiem, kā minēts 17. panta 3. punktā.

2. Iestāde savos lēmumos norāda iemeslus, kuri ir šo lēmumu pamatā.

3. Iestādes lēmumu adresāti tiek informēti par šajā regulā paredzētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

4. Pieņemot lēmumu saskaņā ar 18. panta 3. vai 4. punktu, iestāde šādu lēmumu pārskata ik pēc atbilstīga laikposma.

5. Iestādes saskaņā ar 17., 18. vai 19. pantu pieņemtos lēmumus dara zināmus atklātībai, un tajos norāda iesaistītās kompetentās iestādes vai finanšu tirgu dalībnieka identitāti un lēmuma satura būtiskākos aspektus, ja vien šāda publiskošana nav pretinā ar finanšu tirgu dalībnieka likumīgajām interesēm to komercnoslēpumu aizsardzībā vai ja tā var nopietni apdraudēt finanšu tirgu parasto darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

III NODAĻA

ORGANIZĀCIJA

1. IEDAĻA

Uzraudzības padome

40. pants

Sastāvs

1. Uzraudzības padomi veido:

- a) priekšsēdētājs, kuram nav balsstiesību;
- b) par finanšu tirgu dalībnieku uzraudzību atbildīgās valsts iestādes vadītājs katrā dalībvalstī, šie vadītāji tiekas klātienē vismaz divas reizes gadā;
- c) viens Komisijas pārstāvis, kam nav balsstiesību;
- d) viens ESRK pārstāvis, kam nav balsstiesību;

e) pa vienam pārstāvim no abām pārējām Eiropas uzraudzības iestādēm, kam nav balsstiesību.

2. Uzraudzības padome ar Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupu regulāri rīko kopīgas sanāksmes vismaz divas reizes gadā.

3. Katra kompetentā iestāde atbild par augsta līmeņa vietnieka izvirzīšanu amatam no tās darbinieku vidus, kurš var aizvietot 1. punkta b) apakšpunktā minēto Uzraudzības padomes locekli gadījumā, ja minētā persona nevar ierasties.

4. Dalībvalstīs, kurās uzraudzība saskaņā ar šo regulu ir vairāk nekā vienas iestādes kompetencē, šīs iestādes vienojas par kopīgu pārstāvi. Tomēr, ja Uzraudzības padomē paredzēts izskatīt jautājumu, kas neietilpst tādas valsts iestādes kompetencē, kuru pārstāv 1. punkta b) apakšpunktā minētais loceklis, šāds loceklis var ņemt līdzi attiecīgās valsts iestādes pārstāvi, kam nav balsstiesību.

5. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 97/9/EK, 1. punkta b) apakšpunktā minētajam Uzraudzības padomes loceklim attiecīgā gadījumā var pievienoties pārstāvis no attiecīgajām struktūrām, kas pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas katrā dalībvalstī; šim pārstāvim nav balsstiesību.

6. Uzraudzības padome pieņem lēmumu par novērotāju līdzdalību.

Uzraudzības padomes sanāksmēs var piedalīties izpilddirektors, kuram nav balsstiesību.

41. pants

Iekšējās komitejas un darba grupas

1. Uzraudzības padome var izveidot iekšējās komitejas vai darba grupas īpašu Uzraudzības padomes noteikto uzdevumu veikšanai un paredzēt konkrētu skaidri definētu uzdevumu un lēmumu deleģēšanu iekšējām komitejām vai darba grupām, Valdei vai priekšsēdētājam.

2. Šīs regulas 19. panta nolūkā Uzraudzības padome sasauc neatkarīgu darba grupu, lai atvieglotu objektīvu domstarpību risināšanu, un to veido priekšsēdētājs un divi padomes biedri, kas nav to kompetento iestāžu pārstāvji, kuras ir iesaistītas domstarpībās, un kam šajā konfliktā nav nekādu interešu, ne arī tiešas saistības ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

3. Saskaņā ar 19. panta 2. punktu darba grupa izstrādā lēmuma priekšlikumu, kas galīgajā redakcijā jāpieņem Uzraudzības padomei, ievērojot 44. panta 1. punkta trešajā daļā izklāstīto procedūru.

4. Uzraudzības padome pieņem 2. punktā minētās darba grupas reglamentu.

42. pants

Neatkarība

Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, priekšsēdētājs un Uzraudzības padomes locekļi, kuriem ir balsstiesības, rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības interesēs kopumā un nelūdz, un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz citas valsts vai privātas struktūras necenšas ietekmēt Uzraudzības padomes locekļus, tiem pildot savus pienākumus.

43. pants

Uzdevumi

1. Uzraudzības padome sniedz norādījumus par iestādes darbu un ir atbildīga par II nodaļā minēto lēmumu pieņemšanu.

2. Uzraudzības padome pieņem viedokļus, ieteikumus un lēmumus un sniedz II nodaļā minētās konsultācijas.

3. Uzraudzības padome ieceļ priekšsēdētāju.

4. Uzraudzības padome katru gadu līdz 30. septembrim, pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, apstiprina iestādes darba programmu nākamajam gadam un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu atklātībai.

5. Pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, Uzraudzības padome pieņem iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 53. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu, un katru gadu līdz 15. jūnijam nosūta šo ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai. Ziņojumu dara pieejamu atklātībai.

6. Uzraudzības padome pieņem iestādes daudzgadu darba programmu un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Daudzgadu darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu atklātībai.

7. Uzraudzības padome pieņem budžetu saskaņā ar 63. pantu.

8. Uzraudzības padome īsteno disciplinārās pilnvaras attiecībā uz priekšsēdētāju un izpilddirektoru un var atbrīvot viņus no amata attiecīgi saskaņā ar 48. panta 5. punktu vai 51. panta 5. punktu.

44. pants

Lēmumu pieņemšana

1. Uzraudzības padomē lēmumi tiek pieņemti ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Par 10. līdz 16. pantā minētajām darbībām, kā arī pasākumiem un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 9. panta 5. punkta trešo daļu un VI nodaļu, un, atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, Uzraudzības padome pieņem lēmumus ar tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktu un Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantu.

Attiecībā uz lēmumiem saskaņā ar 19. panta 3. punktu, konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem darba grupas ierosinātu lēmumu uzskata par pieņemtu, ja to apstiprina ar vienkāršu balsu vairākumu, ja vien to nenoraida locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un Līgumam par Eiropas Savienību un Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.

Attiecībā uz pārējiem lēmumiem saskaņā ar 19. panta 3. punktu darba grupas ierosinātu lēmumu pieņem ar Uzraudzības padomes locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

2. Uzraudzības padomes sanāksmes sasauc priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās biedru, un tās vada priekšsēdētājs.

3. Uzraudzības padome pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

4. Reglamentā detalizēti nosaka balsošanas kārtību, tostarp attiecīgā gadījumā – noteikumus par kvorumiem. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, un novērotāji, izņemot priekšsēdētāju un izpilddirektoru, nepiedalās Uzraudzības padomes diskusijās par atsevišķiem finanšu tirgu dalībniekiem, ja vien 75. panta 3. punktā vai aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, nav paredzēts citādi.

2. IEDAĻA

Valde

45. pants

Sastāvs

1. Valdi veido priekšsēdētājs un seši citi Uzraudzības padomes locekļi, kurus ievēlējuši Uzraudzības padomes balsstiesīgie locekļi.

Katram Valdes loceklim, izņemot priekšsēdētāju, ir vietnieks, kas viņu var aizvietot, ja viņš nevar ierasties.

Uzraudzības padomes ievēlēto locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi. Minēto termiņu drīkst pagarināt vienu reizi. Valdes sastāvs ir līdzsvarots un proporcionāls, kā arī atspoguļo visu Savienību kopumā. Pilnvaras pārklājas, un tiek veikti attiecīgi pasākumi rotācijas nodrošināšanai.

2. Valdes lēmumus pieņem, pamatojoties uz klātesošo locekļu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Izpilddirektors un Komisijas pārstāvis piedalās Valdes sanāksmēs bez tiesībām balsot.

Komisijas pārstāvim ir tiesības balsot par 63. pantā minētajiem jautājumiem.

Valde pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

3. Valdes sanāksmes sasauc priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās locekļu, un tās vada priekšsēdētājs.

Valde sanāksmi organizē vismaz pirms katras Uzraudzības padomes sanāksmes un tik bieži, cik Valde to uzskata par nepieciešamu. Sanāksmi organizē vismaz piecas reizes gadā.

4. Atbilstīgi reglamentam Valdes locekļiem var palīdzēt konsultanti vai eksperti. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, izņemot izpilddirektoru, nepiedalās Valdes apspriedēs par atsevišķiem finanšu tirgu dalībniekiem.

46. pants

Neatkarība

Valdes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības interesēs kopumā un nelūd, un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz arī citas valsts vai privātas struktūras necenšas ietekmēt Valdes locekļus, tiem pildot savus pienākumus.

47. pants

Uzdevumi

1. Valde nodrošina, ka iestāde īsteno savu misiju un veic tai saskaņā ar šo regulu uzticētos uzdevumus.

2. Valde ierosina ikgadējo un daudzgadu darba programmu, kas jāpieņem Uzraudzības padomei.

3. Valde īsteno budžeta pilnvaras saskaņā ar 63. un 64. pantu.

4. Valde pieņem iestādes personāla politikas plānu un saskaņā ar 68. panta 2. punktu nepieciešamos Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu (turpmāk "Civildienesta noteikumi") ieviešanas pasākumus.

5. Saskaņā ar 72. pantu Valde pieņem īpašus noteikumus par piekļuves tiesībām iestādes dokumentiem.

6. Valde iesniedz Uzraudzības padomei apstiprināšanai priekšlikumu par iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 53. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu.

7. Valde pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

8. Saskaņā ar 58. panta 3. un 5. punktu Valde ieceļ un atbrīvo no amata Apelācijas padomes locekļus.

3. IEDAĻA

Priekšsēdētājs

48. pants

Iecelšana un uzdevumi

1. Iestādi pārstāv priekšsēdētājs, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

Priekšsēdētājs atbild par Uzraudzības padomes darba sagatavošanu un vada Uzraudzības padomes un Valdes sanāksmes.

2. Priekšsēdētāju amatā ieceļ Uzraudzības padome saskaņā ar atklātu atlases procedūru, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu tirgu dalībniekiem un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu.

Pirms attiecīgā persona sāk pildīt darba pienākumus un viena mēneša laikā pēc tam, kad Uzraudzības padome ir pabeigusi atlases procedūru, Eiropas Parlaments pēc Uzraudzības padomes izvēlēta kandidāta uzklaušanās var iebilst pret izraudzītās personas iecelšanu amatā.

Vēl Uzraudzības padome no savu locekļu vidus ievēl vietnieku, kas veic priekšsēdētāja funkcijas viņa prombūtnes laikā. Vietnieks netiek ievēlēts no Valdes locekļu vidus.

3. Priekšsēdētāja pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.

4. Devīņu mēnešu laikposmā pirms priekšsēdētāja piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome izvērtē:

a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;

b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā izvērtējumu, Uzraudzības padome, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, var vienreiz pagarināt priekšsēdētāja pilnvaru termiņu.

5. Priekšsēdētāju var atbrīvot no amata tikai Eiropas Parlaments, pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

Priekšsēdētājam neaizliedz Uzraudzības padomei apspriest jautājumus, kas saistīti ar priekšsēdētāju, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamību atbrīvot viņu no amata, un viņš nedrīkst iesaistīties pārrunās par šo jautājumu.

49. pants

Neatkarība

Neskarot Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz priekšsēdētāja uzdevumiem, priekšsēdētājs nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai jebkuras citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz jebkāda cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt priekšsēdētāju, tam pildot savus pienākumus.

Saskaņā ar 68. pantā minētajiem Civildienesta noteikumiem priekšsēdētājam pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

50. pants

Ziņojums

1. Eiropas Parlaments un Padome var uzaicināt priekšsēdētāju vai viņa vietnieku sniegt ziņojumu, pilnībā respektējot viņa neatkarību. Priekšsēdētājs uzstājas ar ziņojumu Eiropas Parlamentā un atbild uz visiem tā deputātu uzdotajiem jautājumiem, kad vien tas tiek pieprasīts.

2. Priekšsēdētājs pēc pieprasījuma un vismaz 15 dienas pirms 1. punktā minētā ziņojuma sniegšanas sniedz Eiropas Parlamentam rakstisku pārskatu par iestādes veiktajiem pasākumiem.

3. Papildus 11. līdz 18. pantā un 20. un 33. pantā minētajai informācijai pārskatā iekļauj arī attiecīgu informāciju, ko Eiropas Parlaments pieprasījis *ad hoc* kārtībā.

4. IEDAĻA

Izpilddirektors

51. pants

Iecelšana

1. Iestādi vada izpilddirektors, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

2. Izpilddirektoru saskaņā ar atklātu atlases procedūru pēc Eiropas Parlamenta apstiprinājuma ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu tirgu dalībniekiem un tirgu un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu un vadības pieredzi.

3. Izpilddirektora pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.

4. Devīnu mēnešu posmā pirms izpilddirektora pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome jo īpaši izvērtē:

a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;

b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā pirmajā daļā minēto izvērtējumu, Uzraudzības padome var vienreiz pagarināt izpilddirektora pilnvaru termiņu.

5. Izpilddirektoru var atbrīvot no amata, tikai pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

52. pants

Neatkarība

Neskarot Valdes un Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz izpilddirektora uzdevumiem, izpilddirektors nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai jebkuras citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz jebkura cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt izpilddirektoru, tam pildot savus pienākumus.

Saskaņā ar 68. pantā minētajiem Civildienesta noteikumiem izpilddirektoram pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

53. pants

Uzdevumi

1. Izpilddirektors atbild par iestādes vadību un sagatavo Valdes darbu.

2. Izpilddirektors atbild par iestādes ikgadējās darba programmas ieviešanu, ko vada Uzraudzības padome un kontrolē Valde.

3. Saskaņā ar šo regulu izpilddirektors veic nepieciešamos pasākumus, īpaši pieņemot iekšējos administratīvos norādījumus un publicējot paziņojumus, lai nodrošinātu iestādes darbību.

4. Izpilddirektors sagatavo daudzgadu darba programmu, kā norādīts 47. panta 2. punktā.

5. Katru gadu līdz 30. jūnijam izpilddirektors sagatavo darba programmu nākamajam gadam, kā norādīts 47. panta 2. punktā.

6. Izpilddirektors sastāda provizorisko iestādes budžeta projektu saskaņā ar 63. pantu un izpilda iestādes budžetu saskaņā ar 64. pantu.

7. Katru gadu izpilddirektors sagatavo ziņojuma projektu, kurā viena sadaļa ir veltīta iestādes normatīvajām un pārraudzības darbībām un viena – finanšu un administratīviem jautājumiem.

8. Izpilddirektors īsteno 68. pantā noteiktās pilnvaras attiecībā uz iestādes personālu un risina personāla jautājumus.

IV NODAĻA

EIROPAS UZRAUDZĪBAS IESTĀŽU KOPĒJĀS STRUKTŪRAS

1. IEDAĻA

Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja

54. pants

Izveide

1. Ar šo regulu izveido Eiropas uzraudzības iestāžu apvienoto komiteju.

2. Apvienotajai komitejai ir foruma funkcijas, kurā iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un nodrošina starpnozaru konsekvenci, jo īpaši attiecībā uz:

- finanšu konglomerātiem,
- grāmatvedību un revīziju,
- mikrouzraudzības rezultātā izstrādātu starpnozaru tendenču, risku un finanšu stabilitātes apdraudējumu analīzi,
- privāto klientu ieguldījumu projektiem,
- nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas apkarošanas pasākumiem, un
- informācijas apmaiņu ar ESRK un attiecību veidošanu starp ESRK un EUI.

3. Apvienotajai komitejai ir specializēts personāls, ko nodrošina EUI, un šis personāls darbojas kā sekretariāts. Iestāde atvēl pietiekamus līdzekļus administratīvajiem, infrastruktūras un ekspluatācijas izdevumiem.

4. Ja finanšu tirgu dalībnieks darbojas dažādās nozarēs, Apvienotā komiteja atrisina domstarpības saskaņā ar 56. pantu.

55. pants

Sastāvs

1. Apvienoto komiteju veido EUI priekšsēdētāji un attiecīgā gadījumā – jebkuras saskaņā ar 57. pantu izveidotās apakškomitejas priekšsēdētājs.

2. Izpilddirektoru, Komisijas un ESRK pārstāvi aicina piedalīties Apvienotās komitejas, kā arī jebkuras 57. pantā minētās apakškomitejas sanāksmēs kā novērotājus.

3. Apvienotās komitejas priekšsēdētāju ieceļ uz vienu gadu pēc rotācijas principa no EUI priekšsēdētāju vidus. Apvienotās komitejas priekšsēdētājs ir ESRK priekšsēdētāja vietnieks.

4. Apvienotā komiteja pieņem un publicē savu reglamentu. Tajā var noteikt vēl citus Apvienotās komitejas sanāksmju dalībniekus.

Apvienotā komiteja tiekas vismaz reizi divos mēnešos.

56. pants

Kopējas nostājas un kopēji akti

Saskaņā ar II nodaļā noteiktajiem uzdevumiem un jo īpaši attiecībā uz Direktīvas 2002/87/EK īstenošanu iestāde nepieciešamības gadījumā vienojas par kopēju nostāju attiecīgi ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi).

Aktus atbilstīgi šīs regulas 10. līdz 15. pantam, 17., 18. vai 19. pantam attiecībā uz Direktīvas 2002/87/EK un jebkuru citu 1. panta 2. punktā minēto Savienības aktu piemērošanu, kas ietilpst arī Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) kompetencē, attiecīgā gadījumā līdztekus pieņem iestāde, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) un Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde).

57. pants

Apakškomitejas

1. Piemērojot 56. pantu, izveido Apvienotās komitejas Finanšu konglomerātu apakškomiteju.
2. Apakškomiteju veido 55. panta 1. punktā minētās personas un viens augsta līmeņa pārstāvis no attiecīgās kompetentās iestādes pašreizējā personāla katrā dalībvalstī.
3. Apakškomiteja ievēl priekšsēdētāju no tās locekļu vidus, un priekšsēdētājs ir arī Apvienotās komitejas loceklis.
4. Apvienotā komiteja var izveidot vēl citas apakškomitejas.

2. IEDAĻA

Apelācijas padome

58. pants

Sastāvs un darbība

1. Apelācijas padome ir apvienota EUI struktūra.
2. Apelācijas padomi veido seši locekļi un seši vietnieki, kas ir personas ar labu slavu un kas var apliecināt atbilstīgas zināšanas un darba pieredzi, tostarp uzraudzības jomā, pietiekami augsta līmeņa pieredzi banku, apdrošināšanas, aroda pensiju, vērtspapīru tirgus nozarē vai citu finanšu pakalpojumu jomā, izņemot kompetento iestāžu vai citu valsts vai Savienības iestāžu pašreizējo personālu, kas ir iesaistīts iestādes darbībā. Apelācijas padomē ir pārstāvēti speciālisti ar pietiekamām juridiskām zināšanām, lai sniegtu iestādei profesionālas juridiskās konsultācijas par to, vai tā savas pilnvaras īsteno likumīgi.

Apelācijas padome ieceļ savu priekšsēdētāju.

3. Divus Apelācijas padomes locekļus un divus vietniekus ieceļ iestādes Valde no Komisijas piedāvātiem atlasītiem kandidātiem pēc tam, kad Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēts publiskais aicinājums izteikt interesi, un pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

Pārējos locekļus ieceļ saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un Regulu (ES) Nr. 1094/2010.

4. Apelācijas padomes locekļu amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Minēto termiņu var pagarināt vienu reizi.

5. Apelācijas padomes locekli, kuru iecēlusi iestādes Valde, neatbrīvo no amata pilnvaru termiņa laikā, ja vien nav pierādīta viņa vaina nopietnos pārkāpumos, un Valde pieņem šādu lēmumu pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

6. Apelācijas padome lēmumus pieņem pēc vairākuma principa – vismaz ar četrām no sešām locekļu balsīm. Ja pārsūdzētais lēmums ir šīs regulas darbības jomā, tad vismaz viens lemjošā vairākuma loceklis ir viens no tiem diviem Apelācijas padomes locekļiem, kurus iecēlusi iestāde.

7. Apelācijas padomi priekšsēdētājs sasauc pēc nepieciešamības.

8. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību nodrošina atbilstīgu darbības un sekretariāta atbalstu Apelācijas padomei.

59. pants

Neatkarība un objektivitāte

1. Apelācijas padomes locekļi ir neatkarīgi, pieņemot lēmumus. Viņiem nav saistošu norādījumu. Viņi neveic citus pienākumus attiecībā uz iestādi, tās Valdi vai Uzraudzības padomi.

2. Apelācijas padomes locekļi nepiedalās apelācijas tiesvedībā, kurā viņi ir personīgi ieinteresēti, ja viņi ir iepriekš pārstāvējuši vienu no procesā iesaistītajām pusēm vai ir piedalījušies tā lēmuma pieņemšanā, par kuru iesniegta apelācija.

3. Ja viena no 1. un 2. punktā minēto iemeslu vai jebkura cita iemesla dēļ Apelācijas padomes loceklis uzskata, ka citam loceklim nevajadzētu piedalīties kādā apelācijas tiesvedībā, šis loceklis attiecīgi informē par to Apelācijas padomi.

4. Jebkura apelācijas tiesvedībā iesaistītā puse drīkst iebilst pret kāda Apelācijas padomes locekļa dalību, atsaucoties uz 1. un 2. punktā norādīto pamatojumu, vai arī ja ir aizdomas par neobjektivitāti.

Iebilduma pamatā nedrīkst būt locekļu tautība, kā arī nav pieņemams, ja, apzinoties iebilduma iemeslu, apelācijas tiesvedībā iesaistītā puse ir veikusi procesuālu darbību, kas nav iebildumu izteikšana pret Apelācijas padomes sastāvu.

5. Apelācijas padome pieņem lēmumu par to, kā rīkoties 1. un 2. punktā noteiktajos gadījumos bez attiecīgā locekļa līdzdalības.

Lai pieņemtu minēto lēmumu, attiecīgo Apelācijas padomes locekli aizstāj ar viņa vietnieku. Ja vietnieks ir līdzīgā situācijā, iestādes priekšsēdētājs ieceļ aizstājēju no citu vietnieku vidus.

6. Apelācijas padomes locekļi apņemas rīkoties neatkarīgi un sabiedrības interesēs.

Šajā nolūkā viņi pieņem paziņojumu par saistībām un paziņojumu par interesēm, norādot vai nu jebkādu tādu interešu neesību, kuras var uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai, vai tiešas vai netiešas intereses esību, kuras varētu uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai.

Šos paziņojumus katru gadu rakstiski dara zināmus atklātībai.

V NODAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

60. pants

Apelācijas

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, tostarp kompetentās iestādes, var pārsūdzēt 17., 18. un 19. pantā minēto iestādes lēmumu un jebkuru citu lēmumu, ko iestāde pieņēmusi saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem Savienības aktiem un kas ir adresēts šai personai, vai lēmumu, kas, lai gan ir noformēts kā lēmums, kurš adresēts citai personai, tieši un individuāli skar šo personu.

2. Apelāciju kopā ar pamatojumu iestādei iesniedz rakstiski divu mēnešu laikā pēc lēmuma paziņošanas dienas attiecīgajai personai vai, ja šāda paziņojuma nav, divu mēnešu laikā pēc dienas, kurā iestāde lēmumu publicēja.

Apelācijas padome pieņem lēmumu divu mēnešu laikā pēc apelācijas iesniegšanas.

3. Ar apelāciju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, nevar apturēt lēmuma piemērošanu.

Tomēr, ja Apelācijas padome uzskata, ka apstākļi to attaisno, tā var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

4. Ja apelācija ir pieņemama, Apelācijas padome izskata tās pamatotību. Tā aicina apelācijas tiesvedībā iesaistītās puses noteiktā termiņā iesniegt novērojumus par tās paziņojumiem vai citu apelācijas tiesvedībā iesaistīto pušu paziņojumiem. Apelācijas tiesvedībā iesaistītajām pusēm ir tiesības izteikties mutiski.

5. Apelācijas padome var vai nu apstiprināt kompetentās iestādes pieņemto lēmumu, vai arī nodot lietu iestādes kompetentajai struktūrai. Apelācijas padomes lēmums ir saistošs šai struktūrai, un šī struktūra attiecībā uz konkrēto lietu pieņem grozītu lēmumu.

6. Apelācijas padome pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

7. Apelācijas padomes pieņemtie lēmumi ir pamatoti, un iestāde tos dara zināmus atklātībai.

61. pants

Prasības Eiropas Savienības Tiesā

1. Saskaņā ar LESD 263. pantu Eiropas Savienības Tiesā var celt prasību, apstrīdot Apelācijas padomes lēmumu, vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt apelāciju Apelācijas padomē, iestādes pieņemtu lēmumu.

2. Saskaņā ar LESD 263. pantu dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī ikviens fiziska vai juridiska persona par iestādes lēmumiem var celt prasību Eiropas Savienības Tiesā.

3. Saskaņā ar LESD 265. pantu gadījumā, ja iestādei ir pienākums rīkoties un tā nepieņem lēmumu, Eiropas Savienības Tiesā var celt prasību sakarā ar bezdarbību.

4. Iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu.

VI NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

62. pants

Iestādes budžets

1. Iestādes, kura saskaņā ar 185. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾ (turpmāk "Finanšu regula"), ir Eiropas iestāde, ieņēmumus jo īpaši veido jebkura no turpmāk minētajām kombinācijām:

- a) to valsts iestāžu obligātie maksājumi, kuru kompetencē ir finanšu tirgu dalībnieku uzraudzība, un šos maksājumus veic saskaņā ar formulu, kuras pamatā ir balsu svērums, kas norādīts 3. panta 3. punktā Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem. Piemērojot šo pantu, Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. panta 3. punkts būs spēkā pēc tajā noteiktā termiņa beigām 2014. gada 31. oktobrī;
- b) Savienības subsīdija, kas iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas sadaļā);
- c) jebkura iestādei iemaksātā nodeva Savienības tiesību aktu attiecīgajos instrumentos noteiktajos gadījumos.

2. Iestādes izdevumi ietver vismaz personāla, atalgojuma, administratīvos, infrastruktūras, profesionālās apmācības un ekspluatācijas izdevumus.

3. Ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.

4. Visu iestādes ieņēmumu un izdevumu aprēķinus sagatavo katram finanšu gadam atbilstīgi kalendārajam gadam, un tos atspoguļo iestādes budžetā.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

63. pants

Budžeta izstrāde

1. Līdz katra gada 15. februārim izpilddirektors izstrādā ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam un nosūta to Valdei un Uzraudzības padomei kopā ar štata plānu. Katru gadu Uzraudzības padome, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto un Valdes apstiprināto tāmes projektu, sagatavo iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam finanšu gadam. Līdz 31. martam Uzraudzības padome nosūta Komisijai šo tāmi, kā arī štata plāna projektu. Pirms tāmes pieņemšanas Valde apstiprina izpilddirektora sagatavoto projektu.

2. Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei (turpmāk kopā "budžeta lēmēj institūcija") tāmi un Eiropas Savienības budžeta projektu.

3. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības budžeta projektā ieraksta tāmes, ko tā uzskata par vajadzīgām štata plānam, un subsīdijas summu, kas jāieskaita Eiropas Savienības vispārējā budžetā saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.

4. Budžeta lēmēj institūcija pieņem iestādes štata plānu. Budžeta lēmēj institūcija atļauj iestādes subsīdiju apropriāciju.

5. Iestādes budžetu pieņem Uzraudzības padome. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc tam, kad ir pieņemts Eiropas Savienības vispārējā budžeta galīgais variants. Nepieciešamības gadījumā tajā veic attiecīgus labojumus.

6. Valde nekavējoties informē budžeta lēmēj institūciju par nodomu īstenot projektu, kam var būt ievērojama finanšu ietekme uz tās budžeta finansējumu, jo īpaši projektu, kas saistīts ar īpašumu, piemēram, ēku īri vai iegādi. Tā attiecīgi informē Komisiju. Ja katra budžeta lēmēj institūcijas iestāde ir iecerējusi sniegt atzinumu, tā divu nedēļu laikā pēc informācijas saņemšanas par projektu informē iestādi par savu nodomu sniegt šādu atzinumu. Ja netiek saņemta atbilde, iestāde var turpināt iecerētās darbības veikšanu.

7. Pirmajā iestādes darbības gadā, kas beidzas 2011. gada 31. decembrī, tās finansējumu no Savienības nosaka saskaņā ar budžeta lēmēj institūcijas vienošanos, kas paredzēta 47. punktā Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību.

64. pants

Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors veic kredītrīkotāja funkcijas un izpilda iestādes budžetu.

2. Līdz 1. martam pēc katra finanšu gada noslēguma iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas kredītrīkotājam un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus, kam pievienots ziņojums par finanšu

gada budžeta un finanšu pārvaldi. Vēl iestādes grāmatvedis līdz nākamā gada 31. martam nosūta Uzraudzības padomei, Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi.

Tad Komisijas kredītrīkotājs konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar Finanšu regulas 128. pantu.

3. Pēc Revīzijas palātas novērojumu saņemšanas par iestādes provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Finanšu regulas 129. pantu izpilddirektors, ņemoties atbildību, izstrādā iestādes galīgos pārskatus un nosūta tos Valdei viedokļa saņemšanai.

4. Valde izsaka viedokli par iestādes galīgajiem pārskatiem.

5. Izpilddirektors līdz 1. jūlijam pēc finanšu gada noslēguma nosūta galīgos pārskatus, kā arī Valdes atzinumu Uzraudzības padomes locekļiem, Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

6. Nobeiguma pārskatus publicē.

7. Izpilddirektors līdz 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi uz tās novērojumiem. Izpilddirektors nosūta minētās atbildes kopiju Valdei un Komisijai.

8. Izpilddirektors iesniedz Eiropas Parlamentam pēc tā pieprasījuma un saskaņā ar Finanšu regulas 146. panta 3. punktu jebkuru informāciju, kas nepieciešama raitai budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai attiecīgajam finanšu gadam.

9. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma atbilstīgi kvalificētam balsu vairākumam pirms N + 2 gada 15. maija piešķir iestādei budžeta izpildes apstiprinājumu, kurā ir ietverti N finanšu gadam paredzētie ieņēmumi no Eiropas Savienības vispārējā budžeta un kompetentajām iestādēm.

65. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem Valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Šie noteikumi nedrīkst novirzīties no Komisijas Regulas (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 (2002. gada 19. novembris) par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾, ja vien to nenosaka vajadzība veikt specifiskas darbības, kas nepieciešamas iestādes darbībai, un tikai saņemot iepriekšēju Komisijas piekrišanu.

⁽¹⁾ OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.

66. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanas mērķiem iestādei bez ierobežojumiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1073/1999.

2. Iestāde pievienojas iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic OLAF ⁽¹⁾ un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu iestādes personālu.

3. Lēmumi par finansējumu un nolīgumi, un no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un OLAF nepieciešamības gadījumā var veikt iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla, pārbaudes uz vietas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

67. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz iestādi un tās personālu attiecas Protokols (Nr. 7) par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD.

68. pants

Personāls

1. Uz iestādes personālu, tostarp uz tās izpilddirektoru un tās priekšsēdētāju, attiecas Civildienesta noteikumi, Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība un Savienības iestāžu kopīgi pieņemtie piemērošanai paredzētie noteikumi.

2. Valde, vienojoties ar Komisiju, pieņem nepieciešamos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantā paredzētajām procedūrām.

3. Attiecībā uz personālu iestāde īsteno pilnvaras, kas piešķirtas iestādei, kura ir kompetenta iecelt amatā, saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un iestādei, kura ir tiesīga noslēgt līgumus saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību.

4. Valde pieņem noteikumus, ar ko atļauj darbam iestādē norīkot dalībvalstu ekspertus.

69. pants

Iestādes atbildība

1. Ārpuslīgumiskas atbildības gadījumā iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas dalībvalstu tiesību aktos ir kopīgi, atbildina jebkurus zaudējumus, kuri radušies tās darbības rezultātā vai kurus izraisījis tās personāls, veicot savus pienākumus. Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir visi strīdi, kas saistīti ar šādu zaudējumu atlīdzināšanu.

2. Iestādes personāla personīgo finanšu atbildību un disciplināro atbildību pret iestādi reglamentē attiecīgi noteikumi, kuri attiecas uz iestādes personālu.

70. pants

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

1. Uz Uzraudzības padomes un Valdes locekļiem, izpilddirektoru un iestādes personāla locekļiem, tostarp dalībvalstu apstiprinātajām pagaidu amatpersonām un visām citām personām, kas uz līguma pamata pilda iestādes uzdevumus, pat pēc pienākumu veikšanas beigām attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar Līguma par LESD 339. pantu un attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem.

Viņiem piemēro Civildienesta noteikumu 16. pantu.

Saskaņā ar 68. pantā minētajiem Civildienesta noteikumiem darbiniekiem pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

Ne dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, ne jebkura cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt iestādes darbiniekus, kad tie veic savus pienākumus.

2. Neskarot krimināltiesībās noteiktos gadījumus, jebkuru konfidenciālu informāciju, ko 1. punktā minētās personas saņēmušas, veicot amata pienākumus, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot kopsavilkuma vai apkopotā veidā, lai nevarētu identificēt atsevišķus finanšu tirgu dalībniekus.

Turklāt 1. punktā un šā punkta pirmajā daļā noteiktais pienākums neliedz iestādei un valstu uzraudzības iestādēm izmantot informāciju 1. panta 2. punktā minēto aktu izpildei un jo īpaši tiesas procedūrām attiecībā uz lēmumu pieņemšanu.

3. Panta 1. un 2. punkts neliedz iestādei apmainīties ar informāciju ar valsts uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo regulu un citiem finanšu tirgu dalībniekiem piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

Šai informācijai piemēro 1. un 2. punktā minētos dienesta noslēpuma ievērošanas nosacījumus. Iestāde iekšējos kārtības noteikumus nosaka 1. un 2. punktā minēto konfidencialitātes noteikumu īstenošanas praktisko kārtību.

4. Iestāde piemēro Komisijas Lēmumu 2001/844/EK/EOTK, Euratom (2001. gada 29. novembris), ar ko groza tās iekšējo reglamentu ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.

71. pants

Datu aizsardzība

Šī regula neskar dalībvalstu saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK vai iestādes saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, veicot tās pienākumus.

72. pants

Pieklūve dokumentiem

1. Iestādē glabātajiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.
2. Valde līdz 2011. gada 31. maijam veic praktiskus pasākumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai.
3. Par lēmumiem, kurus iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību tiesībsargam vai, attiecīgā gadījumā, iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā pēc apelācijas iesniegšanas Apelācijas padomei saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantā ietvertajiem nosacījumiem.

73. pants

Valodu lietojums

1. Iestādei piemēro Padomes Regulu Nr. 1, ar ko nosaka valodu lietojumu Eiropas Ekonomikas kopienā ⁽¹⁾.
2. Valde pieņem lēmumu par valodu iekšējo lietojumu iestādē.
3. Tulkošanas pakalpojumus, kas nepieciešami iestādes darbības nodrošināšanai, sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

74. pants

Mītnes nolīgums

Nepieciešamo kārtību attiecībā uz iestādei paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas minētajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, Valdes locekļiem, iestādes darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā starp iestādi un minēto dalībvalsti, kas noslēgts pēc Valdes apstiprinājuma saņemšanas.

Minētā dalībvalsts nodrošina iespējami vislabākos apstākļus, lai gādātu par atbilstīgu iestādes darbību, tostarp daudzvalodu, uz Eiropu orientētas apmācības un piemērotus transporta savienojumus.

⁽¹⁾ OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.

75. pants

Trešo valstu līdzdalība

1. Iestādes darbā var piedalīties trešās valstis, kas ir noslēgušas nolīgumus ar Savienību, saskaņā ar kuriem tās iestādes kompetences jomās ir pieņēmušas un piemēro Savienības tiesību aktus, kā minēts 1. panta 2. punktā.
2. Iestāde var sadarboties ar trešām valstīm, kas minētas 1. punktā, piemērojot 1. panta 2. punktā minētajās iestādes kompetenču jomās par līdzvērtīgiem atzītus tiesību aktus, kā tas paredzēts starptautiskajos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi saskaņā ar LESD 216. pantu.
3. Saskaņā ar 1. un 2. punktā minēto nolīgumu attiecīgajiem noteikumiem nosaka kārtību, jo īpaši attiecībā uz šo valstu, kas minētas 1. punktā, iesaistīšanās iestādes darbā būtību, apjomu un procesuālajiem aspektiem, tostarp noteikumus attiecībā uz finanšu iemaksām un personālu. Tajos var paredzēt pārstāvniecību – kā novērotājiem – Uzraudzības padomē, un ar tiem nodrošina, ka šīs valstis nepiedalās diskusijās, kas attiecas uz atsevišķām finanšu iestādēm, izņemot tiešas intereses gadījumā.

VIII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

76. pants

Sagatavošanas darbības

1. Laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pirms iestādes izveidošanas CESR cieši sadarbojas ar Komisiju, lai sagatavotos tam, ka iestāde aizstāj CESR.
2. Pēc iestādes izveidošanas Komisija atbild par iestādes administratīvo izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, līdz iestāde ir iecēlusi izpilddirektoru.

Šajā nolūkā Komisija var uz ierobežotu laiku iecelt vienu amatpersonu izpilddirektora funkciju veikšanai līdz brīdim, kad izpilddirektors uzņemas pienākumu veikšanu pēc tam, kad viņu iecēlusi Uzraudzības padome saskaņā ar 51. pantu. Minētais laikposms nav ilgāks par to, kas vajadzīgs, lai iestāde ieceltu amatā izpilddirektoru.

Pēc Valdes apstiprinājuma saņemšanas pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar kredītiem, kuri iekļauti iestādes budžetā, un var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus pēc iestādes štata plāna pieņemšanas.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar Uzraudzības padomes un Valdes pilnvaras.

4. Iestāde tiek uzskatīta par CESR tiesību pārņēmēju. Vēlākais iestādes izveidošanas dienā visi CESR aktīvi un pasīvi, un visas nepabeigtās darbības tiek automātiski nodotas iestādei. CESR sagatavo ziņojumu, kurā atspoguļota tās aktīvu un pasīvu situācija slēgšanas brīdī minētās nodošanas datumā. CESR un Komisija locekļi veic minētā paziņojuma revīziju un to apstiprina.

77. pants

Pārejas noteikumi par personālu

1. Atkāpjoties no 68. panta, visus darba līgumus un norikojuma nolīgumus, kurus noslēgusi CESR vai tās sekretariāts un kas ir spēkā 2011. gada 1. janvārī, īsteno līdz to beigu termiņam. Tos nedrīkst pagarināt.

2. Visiem personāla locekļiem, kas noslēguši 1. punktā minētos līgumus, piedāvā noslēgt pagaidu darbinieku līgumus saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību 2. panta a) apakšpunktu atbilstīgi iestādes štata plānā noteiktajām dažādajām kategorijām.

Iekšējo atlasi, ko veic tikai starp tiem darbiniekiem, kas ir noslēguši līgumus ar CESR vai tās sekretariātu, pēc šīs regulas spēkā stāšanās veic iestāde, kurai ir tiesības noslēgt līgumus, lai pārbaudītu nolīgstamo personu spējas, lietderību un godprātību. Iekšējā atlases procedūrā pilnībā ņem vērā prasmes un pieredzi, ko persona parādījusi, pildot savus amata pienākumus pirms pieņemšanas darbā.

3. Atkarībā no veicamo funkciju tipa un līmeņa sekmīgajiem kandidātiem piedāvā pagaidu darbinieka līgumu, kura darbības termiņš atbilst vismaz laikposmam, kas atlicis saskaņā ar iepriekšējo līgumu.

4. Attiecīgos valstu tiesību aktus par darba līgumiem un citiem atbilstīgajiem instrumentiem turpina piemērot tiem darbiniekiem, ar kuriem iepriekš līgumi nav noslēgti, kas izvēlas nekandidēt uz pagaidu darbinieka līguma noslēgšanu vai kam netiek piedāvāts pagaidu darbinieka līgums saskaņā ar 2. punktu.

78. pants

Valstu noteikumi

Dalībvalstis pieņem noteikumu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu.

79. pants

Grozījumi

Ar šo tiek grozīts Lēmums Nr. 716/2009, ciktāl CESR tiek izslēgta no šā lēmuma pielikuma B iedaļā minētā līdzekļu saņēmēju saraksta.

80. pants

Atcelšana

Ar šo no 2011. gada 1. janvāra tiek atcelts Komisijas Lēmums 2009/77/EK, ar ko izveido EBUK.

81. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2014. gada 2. janvārim un pēc tam ik pēc trīs gadiem Komisija publicē vispārēju pārskatu par pieredzi, kas uzkrāta iestādes darbības un šajā regulā noteikto procedūru rezultātā. Pārskatā *inter alia* sniedz izvērtējumu par:

- a) kompetento iestāžu panākto uzraudzības darbību konverģenci:
 - i) konverģenci attiecībā uz kompetento iestāžu funkcionālo neatkarību un standartiem, kas ir līdzvērtīgi korporatīvai pārvaldībai;
 - ii) iestādes taisnīgumu, objektivitāti un autonomiju;
 - b) uzraudzītāju kolēģiju darbību;
 - c) panākumiem attiecībā uz konverģenci krīzes pārvarēšanas, pārvaldības un likvidēšanas jomā, ietverot arī Savienības finansējuma mehānismus;
 - d) iestādes nozīmi attiecībā uz sistēmisko risku;
 - e) regulas 38. pantā noteikto aizsargpasākumu piemērošanu;
 - f) regulas 19. pantā noteiktās juridiski saistošās vidutāja lomas piemērošanu.
2. Panta 1. punktā minētajā pārskatā izvērtē arī to:
- a) vai ir atbilstīgi banku jomas, apdrošināšanas un aroda pensiju jomas, vērtspapīru un finanšu tirgu jomas uzraudzību joprojām īstenot atsevišķi;
 - b) vai konsultatīvo uzraudzību un uzņēmējdarbības prakses uzraudzību ir atbilstīgi īstenot atsevišķi vai vienai uzraudzības iestādei;
 - c) vai ir atbilstīgi vienkāršot un nostiprināt EFUS sistēmu, lai nodrošinātu labāku makrolīmeņa un mikrolīmeņa saskaņotību, kā arī saskaņotību starp EUI;
 - d) vai EFUS attīstība atbilst vispārējai attīstībai;
 - e) vai EFUS ir pietiekamā mērā nodrošināta daudzveidība un izcilība;
 - f) vai atbildība un pārredzamība attiecībā uz publicēšanas prasībām ir adekvāta;
 - g) vai iestādes resursi ir pietiekami, lai tā pildītu savus pienākumus;

h) vai ir lietderīgi iestādes mītnes vietu saglabāt vai pārcelt visas EUI uz vienu mītnes vietu, lai uzlabotu koordināciju starp tām.

3. Attiecībā uz iestāžu tiešas uzraudzības jautājumiem vai Eiropas infrastruktūrām un ņemot vērā tirgus norises, Komisija izstrādā gada ziņojumu par lietderību uzticēt iestādei papildu uzraudzības pienākumus šajā jomā.

4. Pārskatu un attiecīgajā gadījumā tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

82. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 1. janvāra, izņemot 76. pantu un 77. panta 1. un 2. punktu, kurus piemēro no spēkā stāšanās dienas.

Iestāde tiek izveidota 2011. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2010. gada 24. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2010/78/ES

(2010. gada 24. novembris),

ar ko groza Direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. pantu, 53. panta 1. punktu, 62. pantu un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valstīs pastāvošie uzraudzības modeļi atpauž no integrētās un savstarpēji saistītās finanšu globalizācijas realitātes, kas raksturīga Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzas finanšu iestādes darbojas starptautiskā mērogā. Krīze ir atklājusi, ka pastāv būtisks sadarbības, koordinācijas, Savienības tiesību aktu piemērošanas konsekvences un uzticības trūkums starp valstu kompetentajām iestādēm.

- (2) Eiropas Parlaments vairākās rezolūcijās pirms finanšu krīzes un tās laikā ir aicinājis virzīties uz integrētāku Eiropas uzraudzību, lai nodrošinātu patiesi līdzvērtīgus konkurences apstākļus Savienības mērogā visiem iesaistītajiem dalībniekiem un apsvērtu iespējas arvien vairāk integrēt finanšu tirgus Savienībā (Eiropas Parlamenta 2000. gada 13. aprīļa Rezolūcijā par Komisijas paziņojumu "Finanšu tirgu sistēmas īstenošana" – rīcības plāns, 2002. gada 21. novembra rezolūcijā par piesardzīgas uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā, 2007. gada 11. jūlija rezolūcijā par finanšu pakalpojumu politiku (2005–2010) – Baltā grāmata, 2008. gada 23. septembra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem un 2008. gada 9. oktobra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par *Lamfalussy* procesa turpinājumu – uzraudzības struktūra nākotnē, un Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa nostāju par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) un 2009. gada 23. aprīļa nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par kredītvērtējuma aģentūrām).

- (3) Komisija 2008. gada novembrī pilnvaroja augsta līmeņa ekspertu grupu *Jacques de Larosière* vadībā sniegt ieteikumus par to, kā stiprināt Eiropas uzraudzības sistēmu, lai varētu labāk aizsargāt iedzīvotājus un atjaunotu uzticību finanšu sistēmai. 2009. gada 25. februārī publicētajā ziņojumā (*de Larosière* ziņojumā) augstā līmeņa ekspertu grupa secināja, ka būtu jāstiprina uzraudzības sistēmas pamatstruktūra, lai turpmāk mazinātu iespējamo finanšu krīžu risku un smagumu. Tā ieteica īstenot Savienības finanšu nozares uzraudzības struktūras tālejošas reformas. *De Larosière* ziņojumā arī ieteikts radīt Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu (EFUS), ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes (EUI) – proti, banku, vērtspapīru un apdrošināšanas un aroda pensiju nozarē –, kā arī Eiropas Sistēmisko risku kolēģija.

⁽¹⁾ 2010. gada 18. marta atzinums (OV C 87, 1.4.2010., 1. lpp.).

⁽²⁾ 2010. gada 18. marta atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 22. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un padomes 2010. gada 17. novembra lēmums.

- (4) Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" ierosināja izstrādāt tiesību akta projektu, ar ko izveido EFUS, un 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" sniedza plašāku informāciju par iespējamo šīs jaunas uzraudzības sistēmas struktūru.
- (5) Eiropadome 2009. gada 18. un 19. jūnija sanāksmes secinājumos ieteica izveidot Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, kurā būtu trīs jaunas EUI. Sistēmai būtu jādarbojas, lai uzlabotu valstu uzraudzības kvalitāti un konsekveni, stiprinātu pārrobežu grupu uzraudzību un pieņemtu vienotu Eiropas noteikumu kopumu, kas piemērojams visām iekšējā tirgus finanšu iestādēm. Eiropadome uzsvēra, ka EUI būtu jāpiešķir arī kredītreitingu aģentūru uzraudzības pilnvaras, un aicināja Komisiju sagatavot konkrētus priekšlikumus par to, kā EFUS varētu kļūt par nozīmīgu spēku krīzes situācijās.
- (6) Komisija 2009. gada 23. septembrī pieņēma priekšlikumus trim regulām, ar kurām izveido EFUS, tostarp radot trīs EUI.
- (7) Lai EFUS varētu efektīvi darboties, ir vajadzīgas izmaiņas Savienības tiesību aktos trīs jauno EUI darbības laukā. Šīs izmaiņas ietver dažu EUI pilnvaru darbības jomas noteikšanu, dažu to pilnvaru integrāciju, kas noteiktas Savienības tiesību aktos, un grozījumus, lai nodrošinātu EUI nevainojamu un efektīvu darbību saistībā ar EFUS.
- (8) Līdz ar trīs EUI izveidošanu būtu jāizstrādā vienots noteikumu kopums, lai nodrošinātu to konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu un tādējādi veicinātu iekšējā tirgus darbības efektivitāti.
- (9) Regulās, ar ko izveido EFUS, noteikts, ka EUI var izstrādāt tehnisko standartu projektus attiecīgajos tiesību aktos īpaši noteiktās jomās un ka šie standartu projekti iesniedzami Komisijai, lai tos pieņemtu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. un 291. pantu, pieņemot deleģētos vai īstenošanas aktus. Šajā direktīvā būtu jānosaka pirmais šādu jomu kopums, un tajā nedrīkstētu būt skarta citu jomu turpmāka iekļaušana.
- (10) Attiecīgajos tiesību aktos būtu jānosaka jomas, kurās EUI ir pilnvarotas izstrādāt tehnisko standartu projektus, un to pieņemšanas kārtība. Attiecīgajos tiesību aktos būtu jānosaka elementi, nosacījumi un precizējumi, kā tas ir minēts LESD 290. pantā attiecībā uz deleģētajiem aktiem.
- (11) Jomas, kurās izstrādājami tehniskie standarti, būtu jānosaka, pienācīgi līdzsvarojot nepieciešamību izveidot vienotu saskaņotu noteikumu kopumu un nepieciešamību bez vajadzības nesarežģīt regulējumu un piemērošanu. Būtu jāizraugās tikai tās jomas, kurās konsekvēnti tehniskie noteikumi ievērojami un efektīvi veicinās attiecīgo tiesību aktu pieņemšanas mērķu sasniegšanu, vienlaikus nodrošinot, ka politiskus lēmumus pieņem Eiropas Parlaments, Padome un Komisija saskaņā ar parastajām procedūrām.
- (12) Tehniskajos standartos ietveramajiem jautājumiem vajadzētu būt ļoti specializētiem, un tādēļ to izstrādei ir nepieciešamas uzraudzības speciālistu zināšanas. Tehniskajos standartos, ko pieņem kā deleģētos aktus, būtu sīkāk jāizstrādā, jāprecizē un jāizklāsta konsekventas saskaņošanas un vienādu piemērošanas nosacījumu noteikumi, kuri ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes pieņemtajos pamatinstrumentos, papildinot vai grozot konkrētus nebūtiskus tiesību aktu elementus. Ar tehniskajiem standartiem, kas pieņemti kā īstenošanas akti, būtu jānosaka vienādi juridiski saistošu Savienības aktu piemērošanas nosacījumi. Tehniskajiem standartiem nevajadzētu būt saistītiem ar politikas izvēli.
- (13) Regulatīvu tehnisko standartu gadījumā ir lietderīgi ieviest attiecīgi Eiropas un Parlamenta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) ⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) ⁽³⁾, 10. līdz 14. pantā paredzēto procedūru. Īstenošanas tehniskie standarti būtu jāpieņem attiecīgi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantā paredzēto procedūru. Eiropadome apstiprināja *Lamfalussy* četru līmeņu pieeju, lai Savienības finanšu tiesību aktu regulatīvais process kļūtu efektīvāks un pārredzamāks. Komisija ir pilnvarota pieņemt 2. līmeņa aktus daudzās jomās, un ir spēkā daudzas 2. līmeņa Komisijas regulas un direktīvas. Gadījumos, kad regulatīvi tehniskie standarti ir paredzēti, lai sīkāk izstrādātu, precizētu vai noteiktu šādu 2. līmeņa aktu piemērošanas nosacījumus, tie būtu jāpieņem tikai pēc tam, kad ir pieņemti attiecīgie 2. līmeņa akti, un tiem būtu jāattiecas uz šā 2. līmeņa aktu darbības jomu.

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 12. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 48. lpp.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 84. lpp.

- (14) Saistoši tehniskie standarti veicina vienota finanšu pakalpojumu tiesību aktu kopuma pieņemšanu, kā to apstiprināja Eiropadome 2009. gada jūnija secinājumos. Tādā mērā, kādā dažas prasības Savienības tiesību aktos nav pilnībā saskaņotas, un atbilstīgi piesardzības principam uzraudzības jomā, pieņemot tehniskos standartus, ar kuriem sīkāk izstrādā, precizē vai nosaka šo prasību piemērošanas nosacījumus, nedrīkstētu kavēt dalībvalstis pieprasīt papildu informāciju vai noteikt stingrākas prasības. Tādēļ tehniskajos standartos būtu jāparedz dalībvalstu iespēja to darīt konkrētās jomās, ja šajos tiesību aktos ir paredzēta tāda rīcības brīvība.
- (15) Kā noteikts regulās, ar ko izveido EFUS, EUI – pirms tehnisko standartu iesniegšanas Komisijai – būtu attiecīgā gadījumā jārinko ar tiem saistīta publiska apspriešana un šai sakarībā jāizvērtē iespējamās izmaksas un ieguvumi.
- (16) Tehniskajiem standartiem vajadzētu būt tādiem, kas dod iespēju līdz atbilstīgiem termiņiem paredzēt pārejas pasākumus, ja tūlītējas īstenošanas izmaksas būtu nesamērīgas salīdzinājumā ar ieguvumiem.
- (17) Regulās, ar ko izveido EFUS, paredzēts mehānisms domstarpību izšķiršanai starp valstu kompetentajām iestādēm. Ja kompetentā iestāde iebilst pret procedūru vai citas kompetentās iestādes darbību vai bezdarbību saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, Regulu (ES) Nr. 1094/2010 un Regulu (ES) Nr. 1095/2010 Savienības tiesību aktos noteiktajās jomās, kurās attiecīgajos tiesību aktos paredzēta vairāku dalībvalstu valsts kompetento iestāžu sadarbība, koordinācija vai kopīga lēmumu pieņemšana, EUI pēc vienas no iesaistīto kompetento iestāžu pieprasījuma būtu jāspēj palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos EUI noteiktajā termiņā, kurā būtu jāņem vērā visi attiecīgajos tiesību aktos noteiktie atbilstīgie termiņi un domstarpību steidzamība un sarežģītība. Ja neizdodas novērst domstarpības, EUI būtu jāspēj šīs domstarpības izšķirt.
- (18) EUI izveides regulas prasa, lai nozares tiesību aktos tiktu noteikti gadījumi, kad var piemērot mehānismu domstarpību izšķiršanai starp valstu kompetentajām iestādēm. Šai direktīvai būtu jānosaka pirmais šādu gadījumu kopums, un tai nebūtu jāskar citu gadījumu turpmāka iekļaušana. Tāpat tai nebūtu jāliedz EUI rīkoties atbilstīgi citām pilnvarām vai pildīt uzdevumus, kas noteikti šo iestāžu izveides regulās, tostarp nesaistošu starpniecību, un nodrošināt ES tiesību aktu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu piemērošanu. Turklāt jomās, kurās ar attiecīgajiem tiesību aktiem jau ir izveidots kāds nesaistošs starpniecības process vai kurās ir laika ierobežojumi kopīgiem lēmumiem, kas jāpieņem vienai vai vairākām valstu kompetentajām iestādēm, ir vajadzīgi grozījumi, lai nodrošinātu kopīga lēmumu pieņemšanas procesa skaidrību un pēc iespējas novērstu šā procesa pārtraukumus, kā arī lai vajadzības gadījumā EUI dotu iespēju izšķirt domstarpības. Saistošā procedūra domstarpību izšķiršanai ir paredzēta tādu situāciju risināšanai, kad valstu kompetentās iestādes nevar savstarpēji atrisināt jautājumus par procesuālo vai materiālo tiesību normu atbilstību Savienības tiesību aktiem.
- (19) Tādēļ šajā direktīvā būtu jānosaka situācijas, kurās nepieciešams risināt jautājumu par procesuālo vai materiālo tiesību normu atbilstību Savienības tiesību aktiem un kurās valstu kompetentās iestādes nespēj atrisināt jautājumu vienas pašas. Šādā gadījumā vienai no iesaistītajām valstu kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai jautājumu iesniegt attiecīgajai Eiropas Uzraudzības iestādei. Šai Eiropas Uzraudzības iestādei būtu jārikojas saskaņā ar regulu, ar kuru izveido šo iestādi, un šo direktīvu. Eiropas Uzraudzības iestādei būtu jāspēj no attiecīgajām kompetentajām iestādēm pieprasīt konkrētu rīcību vai atturēšanos no rīcības, lai izšķirtu jautājumu un nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem, un tās rīkojumiem vajadzētu būt saistošiem attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Gadījumos, kad attiecīgajos Savienības tiesību aktos dalībvalstīm ir piešķirta rīcības brīvība, ar Eiropas Uzraudzības iestādes pieņemtajiem lēmumiem nebūtu jāaizstāj kompetento iestāžu tiesības izmantot rīcības brīvību atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.
- (20) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽¹⁾ ir paredzēts starpniecības process vai kopīgu lēmumu pieņemšana jautājumos par sistēmiski nozīmīgu filiāļu noteikšanu tādiem mērķiem kā dalība uzraudzītāju kolēģijā, modeļu apstiprināšana un grupas riska novērtējums. Visās šajās jomās ar grozījumiem būtu precīzi jāparedz, ka domstarpību gadījumā konkrētā laikposmā Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) (EUI (EBI)) var izšķirt domstarpības, izmantojot Regulā (ES) Nr. 1093/2010 izklāstīto procesu. Minētā pieeja skaidri norāda, kaut arī ar EUI(EBI) pieņemtajiem lēmumiem nedrīkstētu aizstāt kompetento iestāžu tiesības izmantot rīcības brīvību atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, vajadzētu būt iespējamam atrisināt domstarpības un nostiprināt sadarbību, pirms galīgais lēmums tiek pieņemts vai iesniegts kādai iestādei.

(1) OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

- (21) Lai nodrošinātu Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju uzraudzītāju komitejas un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas pašreizējo uzdevumu izpildes netraucētu nodošanu jauno EUI kompetencē, atsauces uz šīm komitejām visos attiecīgajos tiesību aktos būtu attiecīgi jāaizstāj ar atsaucēm uz Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi).
- (22) Lai LESD paredzētā jaunā sistēma varētu pilnīgi darboties, izpildes pilnvaras, kas ir paredzētas Eiropas Kopienas dibināšanas līguma (EK līguma) 202. pantā, ir jāpielāgo un jāaizstāj ar atbilstīgajiem noteikumiem saskaņā ar LESD 290. un 291. pantu. Šī pārskatīšana būtu jāpabeidz trīs gadu laikā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā un šajā dienā būtu jābeidz piemērot pārējās pilnvaras, kas ir piešķirtas saskaņā ar EK līguma 202. pantu.
- (23) Komitejas procedūru pielāgošana LESD un jo īpaši tā 290. un 291. pantam būtu jāveic katrā gadījumā atsevišķi. Lai ņemtu vērā finanšu tirgos notikušās tehniskās pārmaiņas un precizētu ar šo direktīvu grozītajās direktīvās noteiktās prasības, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu.
- (24) Eiropas Parlamentam un Padomei būtu jādod iespēja trīs mēnešu laikā kopš paziņošanas dienas izteikt iebildumus pret deleģētu aktu. Vajadzētu paredzēt iespēju pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas pagarināt šo laikposmu par trim mēnešiem attiecībā uz īpaši problemātiskām jomām. Eiropas Parlamentam un Padomei arī vajadzētu būt iespējai informēt pārējās iestādes par to, ka tiem nav nodoma izteikt iebildumus. Šāda ātra deleģēto aktu apstiprināšana ir īpaši ieteicama tad, ja jāievēro termiņi, piemēram, ja pamatdokumentā ir paredzēts grafiks, saskaņā ar kuru Komisijai jāpieņem deleģētie akti.
- (25) Starpvaldību konferences, kas pieņēma Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam pievienotajā Deklarācijā (Nr. 39) par LESD 290. pantu konference atzīmēja Komisijas nodomu saskaņā ar jau iedibināto praksi turpināt konsultācijas ar dalībvalstu ieceltajiem ekspertiem, sagatavojot deleģēto aktu projektus finanšu pakalpojumu jomā.
- (26) Jaunajā uzraudzības sistēmas pamatstrukturā, ko izveido ar EFUS, valstu kompetentajām iestādēm būs cieši jāsadarbjas ar EUI. Attiecīgo tiesību aktu grozījumiem būtu jānodrošina, lai nav juridisku šķēršļu informācijas apmaiņas pienākumiem, kuri ietverti regulās, ar kurām izveido EUI.
- (27) Informācijai, ko nodod kompetentajām iestādēm vai ar ko apmainās kompetentās iestādes un EUI vai ESRK, vajadzētu būt profesionālam noslēpumam, kas jāievēro informāciju saņemtajās kompetentajās iestādēs šobrīd strādājošiem vai agrāk strādājušiem darbiniekiem.
- (28) Regulās, ar ko izveido EUI, ir noteikts, ka tās var veidot kontaktus ar trešo valstu uzraudzības iestādēm un ka tās palīdz sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis) par finanšu instrumentu tirgiem ⁽¹⁾ un Direktīva 2006/48/EK būtu jāgroza, lai ļautu EUI izstrādāt sadarbības nolīgumus ar trešām valstīm un veikt informācijas apmaiņu, ja šīs trešās valstis var garantēt, ka dienesta noslēpums tiks aizsargāts.
- (29) Ja Savienībā par katru finanšu iestāžu kategoriju būtu pieejams viens konsolidēts saraksts vai reģistrs, kuru veidošana pašlaik ir katras valsts kompetentās iestādes pienākums, tas uzlabotu pārredzamību un būtu atbilstošāks vienotā finanšu tirgus apstākļos. EUI būtu jānosaka pienākums izveidot, publicēt un pastāvīgi atjaunināt Savienības finanšu tirgus dalībnieku reģistrus un sarakstus. Tas attiecas uz sarakstu par atļaujām, ko kredītiestādēm piešķirušas valsts kompetentās iestādes, visu ieguldījumu sabiedrību reģistru un regulēto tirgu sarakstu atbilstīgi Direktīvai 2004/39/EK. Līdzīgi Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) būtu jānosaka pienākums izveidot, publicēt un pastāvīgi atjaunināt apstiprināto prospektu un apstiprinājuma sertifikātu sarakstu atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību ⁽²⁾.
- (30) Jomās, kurās EUI ir pienākums izstrādāt tehnisko standartu projektus, šie tehnisko standartu projekti būtu jāiesniedz Komisijai trīs gadu laikā pēc EUI izveides, ja attiecīgajā tiesību aktā nav noteikts cits termiņš.
- (31) Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) uzdevumiem saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās ⁽³⁾ nebūtu jāskar Eiropas Centrālo banku sistēmas pilnvaras veicināt maksājumu sistēmu netraucētu darbību atbilstīgi LESD 127. panta 2. punkta ceturtajam ievilkumam.

⁽¹⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.

⁽³⁾ OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

- (32) Ar tehniskajiem standartiem, kas Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) jāizstrādā saskaņā ar šo direktīvu un saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību ⁽¹⁾, nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence attiecībā uz šādām iestādēm izvirzītajām uzraudzības prasībām, kā paredzēts Direktīvā 2003/41/EK.
- (33) Saskaņā ar 13. panta 5. punktu Direktīvā 2003/71/EK izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde prospekta apstiprinājumu var pārsūtīt citas dalībvalsts kompetentajai iestādei, ja šī kompetentā iestāde tam piekrit. Regulas (ES) Nr. 1095/2010 28. panta 4. punktā ir prasīts, lai šādi deleģēšanas nolīgumi pārsvarā tiktu darīti zināmi Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) vismaz vienu mēnesi pirms to stāšanās spēkā. Tomēr, ņemot vērā pieredzi ar apstiprinājuma pārsūtīšanu saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK, kurā ir paredzēti īsa termiņi, ir lietderīgi Regulas (ES) Nr. 1095/2010 28. panta 4. punktu nepiemērot minētajai situācijai.
- (34) Pašlaik nav vajadzīgs, lai EUI izstrādātu tehnisko standartu projektus attiecībā uz spēkā esošajām prasībām, kurās paredzēts, ka personām, kas faktiski pārvalda ieguldījumu sabiedrību, kredītiestāžu, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) un to pārvaldības sabiedrību uzņēmējdarbību, jābūt atbilstīgai reputācijai un pietiekamai pieredzei, lai nodrošinātu pareizu un apdomīgu pārvaldību. Tomēr, ņemot vērā šo prasību svarīgumu, EUI prioritātei vajadzētu būt apzināt paraugprakses piemērus pamatnostādnēs un nodrošināt, ka uzraudzības un piesardzības darbības tuvinās šai paraugpraksi. Tām arī būtu jāapzina paraugprakses piemēri un jānodrošina tuvināšanās šai paraugpraksi arī attiecībā uz uzraudzības prasībām, kādas izvirzītas saistībā ar šo struktūru galveno biroju.
- (35) Ar Eiropas noteikumu kopumu, ko piemēro visām iekšējā tirgus finanšu iestādēm, būtu jānodrošina to kritēriju un metožu atbilstīga saskaņotība, kuras kompetentajām iestādēm jāpiemēro kredītiestāžu riska novērtēšanā. Turklāt, izstrādājot šos tehnisko standartu projektus, pamatojoties uz šajā direktīvā paredzētajām pieejām – uz iekšējiem reitīngiem balstīto pieeju, uzlaboto rādītāju pieeju, tirgus riska iekšējā modeļa pieeju – būtu jātiecas nodrošināt šādu pieeju kvalitāti un drošumu, kā arī šo pieeju konsekventu pārskatīšanu, ko īsteno kompetentās iestādes. Izmantojot tehniskos standartus, kompetentajām iestādēm būtu jāvar dot iespēju finanšu iestādēm izstrādāt dažādas pieejas, balstoties uz šo iestāžu pieredzi un specifiku saskaņā ar Direktīvā 2006/48/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ⁽²⁾ noteiktajām prasībām un attiecīgo tehnisko standartu prasībām.
- (36) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augsta līmeņa efektīvu un konsekventu uzraudzības regulējumu un uzraudzību, noguldītāju, ieguldītāju un saņēmēju un tādējādi uzņēmēju un patērētāju – aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes un ilgtspējības saglabāšanu, reālās ekonomikas un publisko finanšu aizsardzību un starptautiskās uzraudzības koordinācijas nostiprināšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šo mērķu mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (37) Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim būtu Eiropas Parlamentam un Padomei jāiesniedz ziņojums par to, kā EUI iesniedz tehnisko standartu projektus, kas ir noteikti šajā direktīvā, un jāiesniedz visi atbilstīgie priekšlikumi.
- (38) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) ⁽⁵⁾, Direktīva 2003/41/EK, Direktīva 2003/71/EK, Direktīva 2004/39/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽⁷⁾, Direktīva 2006/48/EK, Direktīva 2006/49/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ⁽⁸⁾,

(2) OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

(3) OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

(4) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

(5) OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

(6) OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

(7) OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

(8) OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

(1) OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 98/26/EK

Ar šo Direktīvu 98/26/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 6. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Panta 2. punktā minētās dalībvalstis nekavējoties informē Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju, pārējās dalībvalstis un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) (turpmāk “EVTI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (*).

(*) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.”;

- 2) direktīvas 10. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. Dalībvalstis precīzē sistēmas un attiecīgos sistēmu operatorus, kas jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā, un dara tos zināmus EVTI, kā arī informē to par iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar 6. panta 2. punktu. EVTI publicē šo informāciju savā tīmekļa vietnē.”;

- 3) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“10.a pants

1. Kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI, lai nodrošinātu šīs direktīvas ievērošanu, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010.

2. Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantu nekavējoties sniedz EVTI informāciju, kas ir nepieciešama tās pienākumu veikšanai.”

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/87/EK

Ar šo Direktīvu 2002/87/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 4. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Saskaņā ar 10. pantu ieceltais koordinators informē grupu vadošo mātesuzņēmumu, vai ja mātesuzņēmuma nav, to regulēto vienību, kuras bilances kopsavilkums ir lielākais vissvarīgākajā finanšu nozarē grupā, ka grupa ir noteikta kā finanšu konglomerāts un ir iecelts koordinators.

Koordinators arī informē kompetentās iestādes, kas ir izdevušas licences regulētajām vienībām grupā, un tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā jauktajai finanšu kontrolākcijai sabiedrībai ir galvenais birojs, kā arī Eiropas uzraudzības iestāžu (EUI) Apvienoto komiteju, kas izveidota attiecīgi ar 54. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) (*), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas

Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) (**), un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) (***), (turpmāk “Apvienotā komiteja”).

(*) OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

(**) OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.

(***) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.”;

- b) pievieno šādu punktu:

“3. Apvienotā komiteja savā tīmekļa vietnē publicē un pastāvīgi atjaunina noteikto finanšu konglomerātu sarakstu. Šī informācija, uzklikšķinot uz hipersaites, ir pieejama visu Eiropas Uzraudzības iestāžu tīmekļa vietnēs.”;

- 2) direktīvas 9. panta 2. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“d) pasākumus, ar ko vajadzības gadījumā veicina un attīsta piemērotus atveseļošanas un risinājumu pasākumus un plānus. Šos pasākumus regulāri atjaunina.”;

- 3) direktīvas 3. iedaļas nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“PASĀKUMI PAPILDU UZRAUDZĪBAS VEICINĀŠANAI UN APVIENOTĀS KOMITEJAS PILNVARAS”;

- 4) direktīvas 3. iedaļā iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

Apvienotās komitejas uzdevumi

Apvienotā komiteja attiecīgi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 56. pantu nodrošina saskaņotu starpnozaru un pārrobežu uzraudzību un atbilstību Savienības tiesību aktiem.”;

- 5) direktīvas 10. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Lai nodrošinātu finanšu konglomerātā esošu regulēto vienību pietiekamu papildu uzraudzību, no attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tostarp to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās jauktajai finanšu kontrolākcijai sabiedrībai ir galvenais birojs, ieceļ vienu koordinātoru, kas ir atbildīgs par papildu uzraudzības koordināciju un veikšanu. Informāciju par koordinātoru publicē Apvienotās komitejas tīmekļa vietnē.”;

6) direktīvas 11. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Lai veicinātu un izveidotu papildu uzraudzību, pamatojoties uz plašu juridisko bāzi, koordinators un pārējās attiecīgās kompetentās iestādes un, ja vajadzīgs, citas kompetentās iestādes īsteno koordinācijas pasākumus. Saistībā ar šiem koordinācijas pasākumiem koordinators var uzticēt papildu uzdevumus un var noteikt kārtību, saskaņā ar kuru attiecīgās kompetentās iestādes savstarpēji īsteno lēmumu pieņemšanas procesu, kā minēts 3. un 4. pantā, 5. panta 4. punktā, 6. pantā, 12. panta 2. punktā, 16. un 18. pantā, kā arī sadarbības kārtību ar citām kompetentajām iestādēm.

Saskaņā ar attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 8. pantu un 56. pantā noteikto procedūru EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu uzraudzības metožu tuvināšanos, ņemot vērā vajadzību pēc uzraudzības koordinācijas pasākumu saskaņotības, kā tas ir noteikts Direktīvas 2006/48/EK 131.a pantā un Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 4. punktā.”;

7) direktīvas 12. panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kompetentās iestādes ar turpmāk minētām iestādēm var apmainīties ar informāciju, kas nepieciešama šo iestāžu attiecīgo uzdevumu veikšanai attiecībā uz regulētajām vienībām finanšu konglomerātā saskaņā ar nozares noteikumos noteiktajām normām: centrālās bankas, Eiropas Centrālo banku sistēma, Eiropas Centrālā banka un Eiropas Sistēmisko risku kolēģija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (*) 15. pantu.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.”;

8) iekļauj šādu pantu:

“12.a pants

Sadarbība un informācijas apmaiņa ar Apvienoto komiteju

1. Piemērojot šo direktīvu, kompetentās iestādes sadarbības ar Apvienoto komiteju saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, Regulu (ES) Nr. 1094/2010 un Regulu (ES) Nr. 1095/2010.

2. Kompetentās iestādes nekavējoties sniedz Apvienotajai komitejai visu informāciju, kas tai nepieciešama tās pienākumu izpildei, attiecīgi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantu.”;

9) direktīvas 14. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka to tiesību sistēmās nav nekādu juridisku šķēršļu, kas fiziskām un juridiskām personām – gan regulētām, gan neregulētām vienībām –, uz kurām attiecas papildu uzraudzība, traucētu vienai ar otru apmainīties ar informāciju, kas būtu svarīga papildu uzraudzības veikšanai, un apmainīties ar informāciju saskaņā ar šo direktīvu un apmainīties ar informāciju ar EUI attiecīgi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantu, ja nepieciešams, arī ar Apvienotās komitejas starpniecību.”;

10) direktīvas 16. panta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Neskarot 17. panta 2. punktu, dalībvalstis ir tiesīgas noteikt, kādus pasākumus kompetentās iestādes var veikt attiecībā uz jauktām finanšu kontrolāciju sabiedrībām. Saskaņā ar attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. un 56. pantu EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību var izstrādāt pamatnostādnes pasākumiem saistībā ar jauktām finanšu kontrolāciju sabiedrībām.”;

11) direktīvas 18. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Neskarot nozaru noteikumus, gadījumos, uz kuriem attiecas 5. panta 3. punkts, kompetentās iestādes pārbauda, vai uz regulētām vienībām, kuru mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas trešā valstī, attiecas šīs trešās valsts kompetentās iestādes uzraudzība, kas ir līdzvērtīga tai uzraudzībai, kas paredzēta šīs direktīvas 5. panta 2. punktā par minēto regulēto vienību papildu uzraudzību. Pārbaudi pēc lūguma, ko iesniedzis mātesuzņēmums vai kāda regulēta vienība, kas ir saņēmusi licenci Savienībā, vai pēc savas ierosmes veic tā kompetentā iestāde, kura būtu koordinators, ja būtu piemērojami 10. panta 2. punktā izstrādātie kritēriji.

Minētā kompetentā iestāde apspriežas ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm un dara visu iespējamo, lai ņemtu vērā visas piemērojamās pamatnostādnes, kas attiecīgi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. un 56. pantu sagatavotas ar Apvienotās komitejas starpniecību.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Ja kompetentā iestāde nepiekrīt citas attiecīgas kompetentās iestādes pieņemtam lēmumam saskaņā ar 1. punktu, piemēro attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.”;

12) direktīvas 19. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 1. un 2. punktu, Komisija ar Apvienotās komitejas, Eiropas Banku komitejas, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju komitejas un Finanšu konglomerātu komitejas palīdzību izvērtē 1. punktā minēto sarunu iznākumu un attiecīgās sekas.”;

13) direktīvas 20. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“1.a Minētajos pasākumos nav iekļauts deleģēto un Komisijai piešķirto pilnvaru priekšmets attiecībā uz 21.a pantā uzskaitītajiem punktiem.”;

14) direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību var sniegt vispārīgas pamatnostādnes attiecībā uz to, vai ar trešo valstu kompetento iestāžu papildu uzraudzības pasākumiem var sasniegt šajā direktīvā noteiktos papildu uzraudzības mērķus attiecībā uz tādām finanšu konglomerātām piederīgām regulētām vienībām, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī. Apvienotā komiteja pastāvīgi pārskata šādas pamatnostādnes un ņem vērā izmaiņas šo kompetento iestāžu veiktajā papildu uzraudzībā.”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Komisija līdz 2011. gada 1. decembrim pārskata 20. pantu un vajadzības gadījumā nāk klajā ar piemērotiem tiesību aktu priekšlikumiem, lai attiecībā uz šo direktīvu ļautu pilnībā piemērot deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu un īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu. Neskarot jau pieņemtos īstenošanas pasākumus, 21. pantā Komisijai noteiktās pilnvaras pieņemt īstenošanas pasākumus, kas tai paliek pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, vairs nepiemēro sākot no 2012. gada 1. decembra.”;

15) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“21.a pants

Tehniskie standarti

1. Lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekvētu saskaņošanu, EUI saskaņā ar 56. pantu attiecīgi Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus attiecībā uz:

a) direktīvas 2. panta 11. punktu, lai precizētu Padomes Direktīvas 78/660/EEK 17. panta piemērošanu saistībā ar šo direktīvu;

b) direktīvas 2. panta 17. punktu, lai noteiktu procedūras vai precizētu kritērijus “attiecīgo kompetento iestāžu” noteikšanai;

c) direktīvas 3. panta 5. punktu, lai precizētu alternatīvos parametrus finanšu konglomerāta noteikšanai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta 10. līdz 14. pantā attiecīgi Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010.

2. Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas piemērošanas nosacījumus, EUI saskaņā ar 56. pantu attiecīgi Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā uz:

a) direktīvas 6. panta 2. punktu, lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas I pielikuma II daļā uzskaitīto aprēķināšanas metožu piemērošanas nosacījumus, bet neskarot 6. panta 4. punktu;

b) direktīvas 7. panta 2. punktu, lai nodrošinātu tādu procedūru vienādus piemērošanas nosacījumus, atbilstīgi kurām jautājumus iekļauj “risku koncentrāciju” definīcijas darbības jomā 7. panta 2. punkta otrajā daļā minētajā uzraudzības pārskatā;

c) direktīvas 8. panta 2. punktu, lai nodrošinātu tādu procedūru vienādus piemērošanas nosacījumus, atbilstīgi kurām jautājumus iekļauj “grupas iekšējo darījumu” definīcijas darbības jomā 8. panta 2. punkta trešajā daļā minētajā uzraudzības pārskatā.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta 15. pantā attiecīgi Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010.”

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2003/6/EK

Ar šo Direktīvu 2003/6/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. panta 5. punktam pievieno šādas daļas:

“Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (*) izveidotā Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) (turpmāk “EVTI”) var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, ar kuriem nodrošina vienādus Komisijas pieņemto aktu piemērošanas nosacījumus atbilstīgi šim pantam saistībā ar pieņemto tirgus praksi.

Komisija ir pilnvarota pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.”;

2) direktīvas 6. pantā pievieno šādu punktu:

“11. EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu vienādus Komisijas pieņemtu aktu piemērošanas nosacījumus atbilstīgi 10. punkta pirmās daļas sestajam ievilkumam.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

3) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) pašreizējo tekstu numurē kā 1. punktu;

b) pievieno šādu punktu:

“2. EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu vienādus piemērošanas nosacījumus aktiem, ko Komisijas pieņēmusi saskaņā ar 1. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

4) direktīvas 14. pantam pievieno šādu punktu:

“5) Dalībvalstis EVTI ik gadu nodod visu informāciju par administratīvajiem pasākumiem un sankcijām, kas noteikti saskaņā ar 1. un 2. punktu.

Ja kompetentā iestāde ir darījusi zināmu sabiedrībai pasākumu vai sankciju, tā vienlaikus par to ziņo arī EVTI.

Ja publiskotā sankcija attiecas uz investīciju uzņēmumu, kuram atļauja ir izsniegta saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, EVTI saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 5. panta 3. punktu izveidotajā ieguldījumu sabiedrību reģistrā pievieno norādi par publiskoto sankciju.”;

5) iekļauj šādu pantu:

“15.a pants

1. Piemērojot šo direktīvu, kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010.

2. Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantu nekavējoties sniedz EVTI informāciju, kas ir nepieciešama tās pienākumu veikšanai.”;

6) direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 258. pantu, kompetentā iestāde, uz kuras informācijas pieprasījumu pieņemamā termiņā nav sniegta atbilde vai kuras informācijas pieprasījums ir noraidīts, šo noraidījumu vai bezdarbību pieņemamā termiņā var darīt zināmu EVTI. Pirmajā teikumā minētajā situācijā EVTI var rīkoties saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu, neskarot iespējas atteikties rīkoties, ja ir pieprasīta šā punkta otrajā daļā minētā informācija, un neskarot iespējas EVTI rīkoties saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 17. pantu.”;

b) panta 4. punkta piekto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Neskarot LESD 258. pantu, kompetentā iestāde, uz kuras iesniegumu sākt izmeklēšanu vai lūgumu atļaut pavadīt tās darbiniekiem otrās dalībvalsts kompetentās iestādes darbiniekus nav atbildēts pieņemamā termiņā vai tas ir noraidīts, šo noraidījumu vai bezdarbību pieņemamā termiņā var darīt zināmu EVTI. Pēdējā teikumā minētajā situācijā EVTI var rīkoties saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu, neskarot iespējas nerīkoties, ja ir pieprasīta šā punkta ceturtajā daļā minētā informācija, un neskarot iespējas EVTI rīkoties saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 17. pantu.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu vienādus 2. un 4. punkta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā informācijas apmaiņas un pārrobežu pārbaūžu procedūrām un veidiem, kā minēts šajā pantā.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

7) iekļauj šādu pantu:

“17.a pants

Komisija līdz 2011. gada 1. decembrim pārskata 1., 6., 8., 14. un 16. pantu un vajadzības gadījumā nāk klajā ar piemērotiem tiesību aktu priekšlikumiem, lai attiecībā uz šo direktīvu ļautu pilnībā piemērot deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu un īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu. Neskarot jau pieņemtos īstenošanas pasākumus, saskaņā ar 17. pantu Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt īstenošanas pasākumus, kas paliek spēkā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, zaudē spēku 2012. gada 1. decembrī.”.

4. pants

Grozījumi Direktīvā 2003/41/EK

Ar šo Direktīvu 2003/41/EK groza šādi:

1) direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) kompetentā iestāde ir reģistrējusi iestādi valsts reģistrā vai izdevusi tai darbības atļauju; ja iestāde veic 20. pantā minētās pārrobežu darbības, reģistrā norāda arī tās dalībvalstis, kurās iestāde darbojas; šo informāciju paziņo Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) (turpmāk “EAAPI”), kas ir izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 (*) un kas to publicē savā tīmekļa vietnē;

(*) OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Ja iestāde veic 20. pantā minētās pārrobežu darbības, iestādes darbības nosacījumus nosaka iepriekšējā atļaujā, ko izsniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Izsniedzot šādu atļauju, dalībvalstis nekavējoties informē EAAPI.”;

2) direktīvas 13. pantu groza šādi:

a) pašreizējo tekstu numurē kā 1. punktu;

b) pievieno šādu punktu:

“2. EAAPI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus par 1. punkta c) apakšpunkta i) līdz vi) punktā minēto dokumentu veidlapām un formātiem.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

3) direktīvas 14. panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Visus lēmumus par iestādes darbības apturēšanu precīzi pamato un paziņo attiecīgajai iestādei. Šos lēmumus arī dara zināmus EAAPI.”;

4) direktīvas 15. panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“6. Lai turpinātu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz iespējami pamatotu tehnisko rezervju aprēķināšanu, jo īpaši saistībā ar procentu likmēm un citiem pieņēmumiem, kas ietekmē tehnisko rezervju apjomu, Komisija, balstoties uz EAAPI padoma, reizi divu gadu laikā pati vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma sagatavo ziņojumu par stāvokli pārrobežu darbības jomā.”;

5) direktīvas 20. pantam pievieno šādu punktu:

“11. Dalībvalstis paziņo EAAPI par savas valsts uzraudzības noteikumiem to aroda pensiju shēmu jomā, uz ko neattiecas 1. punktā minētā atsaucē uz valstu sociālajiem un darba tiesību aktiem.

Dalībvalstis šo informāciju regulāri atjaunina – vismaz reizi divos gados –, un EAAPI minēto informāciju publicē savā tīmekļa vietnē.

Lai nodrošinātu vienādus šā punkta piemērošanas nosacījumus, EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka procedūras, kas kompetentajām iestādēm jāievēro, un formātus un veidnes, kas kompetentajām iestādēm jāizmanto, nosūtot attiecīgo informāciju EAAPI un atjauninot to. EAAPI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

6) direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Sadarbība starp dalībvalstīm, EAAPI un Komisiju”;

b) iekļauj šādu punktu:

“2a. Piemērojot šo direktīvu, kompetentās iestādes sadarbojas ar EAAPI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010.

Kompetentās iestādes nekavējoties sniedz EAAPI informāciju, kas tai ir nepieciešama tās pienākumu veikšanai saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 1094/2010.”;

c) panta 3. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“3. Katra dalībvalsts informē Komisiju un EAAPI par galvenajām grūtībām, ko rada šīs direktīvas piemērošana.

Komisija, EAAPI un attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes pēc iespējas ātrāk veic šo grūtību analīzi, lai rastu piemērotu risinājumu.”

5. pants

5) direktīvas 13. pantu groza šādi:

Grozījumi Direktīvā 2003/71/EK

Ar šo Direktīvu 2003/71/EK groza šādi:

1) direktīvas 4. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) (turpmāk “EVTI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (*) var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā un 2. punkta a) līdz h) apakšpunktā minētos izņēmumus.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.”;

2) direktīvas 5. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas un deleģēto aktu, ko pieņēmusi Komisija saskaņā ar 5. punktu, piemērošanas nosacījumus, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu vienādus Komisijas pieņemto deleģēto aktu piemērošanas nosacījumus saskaņā ar 5. punktu saistībā ar vienvērtīgu veidni kopsavilkuma noformēšanai un dotu iespēju ieguldītājiem salīdzināt attiecīgo vērtspapīru ar citiem atbilstīgajiem produktiem.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

3) direktīvas 7. pantā pievieno šādu punktu:

“4. EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu vienādus piemērošanas nosacījumus deleģētiem aktiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 1. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

4) direktīvas 8. pantā pievieno šādu punktu:

“5. EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu vienādus piemērošanas nosacījumus deleģētiem aktiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 4. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

a) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

“Kompetentā iestāde paziņo EVTI par prospekta un visu tā papildinājumu apstiprināšanu vienlaicīgi ar šā apstiprinājuma paziņošanu attiecīgi emitentam, piedāvātājam vai personai, kas lūdz pieļauti tirdzniecībai regulētā tirgū. Kompetentās iestādes vienlaicīgi nodod EVTI minētā prospekta un visu tā papildinājumu kopiju.”;

b) panta 5. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“5. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde prospekta apstiprinājumu var pārsūtīt citas dalībvalsts kompetentajai iestādei, par to iepriekš paziņojot EVTI, un ja kompetentā iestāde tam piekrīt. Par šādu pārsūtīšanu paziņo emitentam, piedāvātājam vai personai, kas lūdz pieļauti tirdzniecībai regulētā tirgū, trīs darbdienu laikā pēc dienas, kad lēmumu pieņēmusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde. Termiņš, kas minēts 2. punktā, ir spēkā no minētās dienas. Regulas (ES) Nr. 1095/2010 28. panta 4. punktu nepiemēro prospekta apstiprinājuma nosūtīšanai, ko veic saskaņā ar šo punktu.

Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas piemērošanas nosacījumus un lai veicinātu savstarpēju uzraudzības iestāžu un uzraudzības iestāžu un EVTI saziņu, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, tādējādi nosakot standarta veidlapas, veidnes un procedūras šajā punktā paredzēto paziņojumu sniegšanai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

6) direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Prospektu, kad tas apstiprināts, iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas to nodod EVTI, un emitents, piedāvātājs vai persona, kurš lūdz pieļauti tirdzniecībai regulētā tirgū, to pēc iespējas ātrāk dara pieejamu sabiedrībai un jebkurā gadījumā – laikus pirms publiskā piedāvājuma vai attiecīgo vērtspapīru pielaišanas tirdzniecībai un vēlākais šo notikumu sākumā. Turklāt tādu akciju kategorijas sākotnējā publiskā piedāvājuma gadījumā, kuras vēl nav pielaiestas tirdzniecībai regulētā tirgū un kuras ir jāpielaiž tirdzniecībai pirmo reizi, prospekts ir pieejams vismaz sešas darbdienu pirms piedāvājuma beigām.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“4.a. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē to prospektu sarakstu, kuri apstiprināti saskaņā ar 13. pantu, tostarp attiecīgā gadījumā hipersaiti uz prospektu, kurš publicēts izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes tīmekļa vietnē vai emitenta tīmekļa vietnē, vai regulētā tirgus tīmekļa vietnē. Publicēto sarakstu pastāvīgi atjaunina, un katrs prospekts ir pieejams tīmekļa vietnē vismaz 12 mēnešus.”;

7) direktīvas 16. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu, precizētu šajā pantā noteiktās prasības un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu situācijas, kad saistībā ar svarīgu jaunu faktoru, būtisku kļūdu vai neprecizitāti prospektā ietvertajā informācijā ir jāpublicē prospekta papildinājums. EVTI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantā.”;

8) direktīvas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Neskarot 23. pantu, ja publisks piedāvājums vai pielaide tirdzniecībai regulētā tirgū ir paredzēta vienā vai vairākās dalībvalstīs vai dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, izcelsmes dalībvalsts apstiprināts prospekts un visi tā papildinājumi ir derīgi publiskajam piedāvājumam vai pielaidei tirdzniecībai regulētā tirgū vienalga cik uzņēmējās dalībvalstīs, ja EVTI un katras uzņēmējās dalībvalsts kompetentā iestāde ir informēta saskaņā ar 18. pantu. Uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes neveic nekādas apstiprināšanas vai administratīvās procedūras attiecībā uz prospektiem.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Ja 16. pantā minētie svarīgie jaunie faktori, būtiskās kļūdas vai neprecizitātes kļūst zināmas pēc prospekta apstiprināšanas, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes liek publicēt tā papildinājumu, kas jāapstiprina atbilstīgi 13. panta 1. punktam. EVTI un uzņēmējās dalībvalsts kompetentā iestāde var vērst izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes uzmanību uz vajadzību pēc jaunas informācijas.”;

9) direktīvas 18. pantam pievieno šādus punktus:

“3. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo EVTI par prospekta apstiprinājuma sertifikātu vienlaicīgi ar tā paziņošanu uzņēmējās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

EVTI un uzņēmējās dalībvalsts kompetentā iestāde publicē savā tīmekļa vietnē tādu prospektu apstiprinājuma sertifikātu un visu to papildinājumu sarakstu, kurus paziņo saskaņā ar šo pantu, tostarp attiecīgā gadījumā hipersaiti uz šiem prospektiem, kas publicēti izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes tīmekļa vietnē vai emitenta tīmekļa vietnē, vai regulētā tirgus tīmekļa vietnē. Publicēto sarakstu pastāvīgi atjaunina, un katra publikācija ir pieejama tīmekļa vietnē vismaz 12 mēnešus.

4. Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas piemērošanas nosacījumus un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras apstiprinājuma sertifikāta, prospekta kopijas, prospekta papildinājumu un kopsavilkuma tulkojuma paziņošanai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

10) direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādus punktus:

“1a. Kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010.

1b. Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantu nekavējoties sniedz EVTI visu to informāciju, kas tai ir nepieciešama tās pienākumu veikšanai.”;

b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Dalībvalstis informē Komisiju, EVTI un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par pasākumiem, kas veikti attiecībā uz uzdevumu deleģēšanu, tostarp par precīziem nosacījumiem, kas reglamentē šādu deleģēšanu.”;

c) panta 4. punktam pievieno šādu daļu:

“Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 21. pantu, EVTI ir tiesības piedalīties d) apakšpunktā minētās pārbaudēs uz vietas, ja tās kopīgi veic divas vai vairākas kompetentās iestādes.”;

11) direktīvas 22. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

“Kompetentās iestādes var informēt EVTI par situācijām, kad lūgums sadarboties, jo īpaši apmainīties ar informāciju, ir noraidīts vai uz to nav atbildēts atbilstīgā termiņā. Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 258. pantu, pirmajā teikumā minētajā situācijā EVTI var rīkoties atbilstīgi pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Panta 1. punkts neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar konfidenciālu informāciju vai nodot konfidenciālu informāciju EVTI vai Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (turpmāk “ESRK”), taču, to darot, jāņem vērā ar konkrētā uzņēmuma informāciju saistītie ierobežojumi un ietekme uz trešām valstīm, kā noteikts attiecīgi Regulā (ES) Nr. 1095/2010 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidi (*). Uz informāciju, kas iegūta apmaiņā starp kompetentajām iestādēm un EVTI vai ESRK, attiecas dienesta noslēpuma pienākums, kas jāievēro personām, kuras strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, kas saņem tādu informāciju.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.”;

c) pievieno šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, kuros konkrētā 2. punktā pieprasīto informāciju.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

Lai nodrošinātu vienādus 2. punkta piemērošanas nosacījumus un ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai ieviestu standarta veidlapas, veidnes un procedūras sadarbībai un informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

12) direktīvas 23. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“23. pants

Piesardzības pasākumi

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē, ka emitents vai finanšu iestādes, kas atbild par publisko piedāvājumu, ir izdarījušas pārkāpumus vai ka netiek pildīti pienākumi, jo vērtspapīri ir pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū, tā dara šos faktus zināmus izcelsmes dalībvalsts kompetentai iestādei un EVTI.

2. Ja, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, vai tādēļ, ka šādi pasākumi izrādās nepietiekami efektīvi, emitents vai finanšu iestāde, kas atbild par publisko piedāvājumu, turpina pārkāpt attiecīgās tiesību vai regulatīvās normas, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde pēc izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes un EVTI informēšanas veic visus atbilstīgos pasākumus, lai aizsargātu ieguldītājus, un par tiem pēc iespējas ātrāk informē Komisiju un EVTI.”

6. pants

Grozījumi Direktīvā 2004/39/EK

Ar šo Direktīvu 2004/39/EK groza šādi:

1) direktīvas 5. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Dalībvalstis reģistrē visas ieguldījumu sabiedrības. Reģistrs ir publiski pieejams, un tajā ir informācija par pakalpojumiem un darbībām, attiecībā uz kurām ieguldījumu sabiedrībai ir izsniegta atļauja. To regulāri atjaunina. Par visiem atļauju atsaukšanas gadījumiem informē Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) (turpmāk “EVTI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (*).

EVTI izveido visu Savienības ieguldījumu sabiedrību sarakstu. Šajā reģistrā ir informācija par pakalpojumiem vai darbībām, kādas ieguldījumu sabiedrībām atļauts veikt, un to pastāvīgi atjaunina. EVTI publicē šo sarakstu un to pastāvīgi atjaunina savā tīmekļa vietnē.

Ja kompetentā iestāde atļauju ir atcēlusi saskaņā ar 8. panta b) līdz d) apakšpunktu, šo atsaukumu publicē reģistrā un to tajā saglabā piecus gadus.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.”;

2) direktīvas 7. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu šā panta un 9. panta 2. līdz 4. punkta, 10. panta 1. un 2. punkta un 12. panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, kuros precizē:

- a) informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm saskaņā ar 7. panta 2. punktu, tostarp darbības programmu;
- b) prasības, kas piemērojamas ieguldījumu sabiedrību pārvaldībai saskaņā ar 9. panta 4. punktu, un 9. panta 2. punktā noteikto paziņojamo informāciju;
- c) prasības, kas piemērojamas akcionāriem un dalībniekiem, kam ir būtiska līdzdalība, kā arī šķēršļus, kas var kavēt kompetentās iestādes tādu uzraudzības pienākumu efektīvu izpildi, kas paredzēti 10. panta 1. un 2. punktā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

Lai nodrošinātu vienādus 7. panta 2. punkta un 9. panta 2. punkta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras šajos pantos minēto ziņu paziņošanai vai sniegšanai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

3) direktīvas 8. pantā pievieno šādu punktu:

“Visus atļaujas atcelšanas gadījumus dara zināmus EVTI.”;

4) direktīvas 10.a pantā pievieno šādu punktu:

“8. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai izveidotu izsmelšu informācijas sarakstu, kas minēts 4. punktā un kas ierosinātajiem ieguvējiem ir jāiekļauj paziņojumā, neskarot 2. punktu.

EVTI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvu standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

Lai nodrošinātu vienādus 10., 10.a un 10.b panta piemērošanas nosacījumus, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka veidlapas, veidnes un 10. panta 4. punktā minētā attiecīgo kompetento iestāžu konsultāciju procesa veidu procedūras.

EVTI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt ceturtajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

5) direktīvas 15. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis informē Komisiju un EVTI par visām vispārējām grūtībām, kādas ir to ieguldījumu sabiedrībām, uzsākot darbību vai sniedzot ieguldījumu pakalpojumus un/vai veicot ieguldījumus trešās valstīs.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Ja, pamatojoties uz informāciju, kas sniegta saskaņā ar 1. punktu, Komisija konstatē, ka kāda trešā valsts Savienības ieguldījumu sabiedrībām nenodrošina efektīvu pieeju tirgum, kas būtu līdzvērtīga pieejai, kādu Savienība piešķir ieguldījumu sabiedrībām no šīs trešās valsts, Komisija, ievērojot EVTI pamatnostādnes, iesniedz Padomei priekšlikumus par attiecīgu pilnvaru piešķiršanu sarunu veikšanai, lai Savienības ieguldījumu sabiedrībām būtu līdzvērtīgas konkurences iespējas. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Eiropas Parlamentu nekavējoties pilnīgi informē visos procedūras posmos saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 217. pantu.

EVTI palīdz Komisijai, piemērojot šo pantu.”;

6) direktīvas 16. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“EVTI var izstrādāt pamatnostādnes attiecībā uz šajā punktā minētajām uzraudzības metodēm.”;

7) direktīvas 19. panta 6. punkta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

“— ievaddaļā minētie pakalpojumi attiecas uz akcijām, kas ir pielaistas tirdzniecībai regulētā tirgū vai līdzvērtīgā trešās valsts tirgū, uz naudas tirgus instrumentiem, obligācijām vai cita veida parāda vērtspapīriem (izņemot tās obligācijas vai parāda vērtspapīrus, kuros ir ietverts atvasinātais instruments), PVKIU un citiem nekompleksiem finanšu instrumentiem. Trešās valsts tirgu uzskata par līdzvērtīgu regulētam tirgum, ja tajā ievēro prasības, kas ir līdzvērtīgas III sadaļā noteiktajām prasībām. Komisija un EVTI savās tīmekļa vietnēs publicē to tirgu sarakstu, kas uzskatāmi par līdzvērtīgiem. Šo sarakstu periodiski atjaunina. EVTI palīdz Komisijai novērtēt trešo valstu tirgus.”;

- 8) direktīvas 23. panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“3. Dalībvalstis, kas nolemj atļaut ieguldījumu sabiedrībām izraudzīties saistītos aģentus, izveido publisku reģistru. Saistītos aģentus reģistrē publiskajā reģistrā dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību. EVTI savā tīmekļa vietnē ievieto norādes vai hipersaites uz publiskajiem reģistriem, kurus dalībvalstis, kas nolemj atļaut ieguldījumu sabiedrībām izraudzīties saistītos aģentus, ir izveidojušas saskaņā ar šo pantu.”;

- 9) direktīvas 25. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Neskarot to pienākumu noteikšanu, kas paredzēti, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (*) normas, dalībvalstis, ko koordinē EVTI, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 31. pantu nodrošina, ka ir paredzēti attiecīgi pasākumi, lai ļautu kompetentajai iestādei uzraudzīt ieguldījumu sabiedrību darbības, tādējādi nodrošinot, ka tās rīkojas godīgi, taisnīgi un profesionāli un veicina tirgus integritāti.

(*) OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.”;

- b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis pieprasa ieguldījumu sabiedrībām vismaz piecus gadus nodrošināt kompetentās iestādes piekļuvi būtiskiem datiem, kas attiecas uz visiem tiem darījumiem ar finanšu instrumentiem, kurus tās ir veikušas savā vai klienta vārdā. Attiecībā uz darījumiem, kas veikti klientu vārdā, uzskaita visu informāciju un sīkākās ziņas par klienta identitāti un informāciju, kas vajadzīga saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK.

EVTI var pieprasīt iespējas iepazīties ar šo informāciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantā noteikto procedūru un nosacījumiem.”;

- 10) direktīvas 27. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Likviditātes ziņā vislielākā tirgus kompetentā iestāde, kā definēts 25. pantā, vismaz reizi gadā, pamatojoties uz to rīkojumu vidējo aritmētisko vērtību, kuri izpildīti tirgū attiecībā uz konkrēto akciju, nosaka akciju kategoriju, kurā tā jāklasificē. Šo informāciju dara zināmu visiem tirgus dalībniekiem un nosūta EVTI, kas to publicē to savā tīmekļa vietnē.”;

- 11) direktīvas 31. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja ieguldījumu sabiedrība plāno izmantot saistītos aģentus, ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pēc uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lūguma atbilstīgā termiņā dara zināmu to saistīto aģentu identitāti, kurus ieguldījumu sabiedrība plāno izmantot šajā dalībvalstī. Uzņēmēja dalībvalsts šādu informāciju var darīt zināmu atklātībai. EVTI var pieprasīt iespējas iepazīties ar šo informāciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantā noteikto procedūru un nosacījumiem.”;

- b) pievieno šādu punktu:

“7. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, kuros precizē informāciju, kas ir jāpaziņo saskaņā ar 2., 4. un 6. punktu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas sniegšanai saskaņā ar 3., 4. un 6. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

- 12) direktīvas 32. pantam pievieno šādu punktu:

“10. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, kuros precizē informāciju, kas ir jāpaziņo saskaņā ar 2., 4. un 9. punktu.

Komisija tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas nodošanai saskaņā ar 3. un 9. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

13) direktīvas 36. pantam pievieno šādu punktu:

“6. EVTI tiek informēta par visiem gadījumiem, kad tiek atcelta atļauja.”;

14) direktīvas 41. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Kompetentā iestāde, kas pieprasa finanšu instrumenta tirdzniecības apturēšanu vai tā tirdzniecības aizliegumu vienā vai vairākos regulētos tirgos, nekavējoties dara sabiedrībai zināmu savu lēmumu un informē EVTI un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes. Ja vien ar to nevar radīt būtisku kaitējumu ieguldītāju interesēm vai pienācīgai iekšējā tirgus darbībai, pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes pieprasa šā finanšu instrumenta tirdzniecības apturēšanu vai tirdzniecības aizliegumu regulētajos tirgos un daudzpusējās tirdzniecības sistēmās, kuras ir šo iestāžu pārraudzībā.”;

15) direktīvas 42. panta 6. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Regulētais tirgus informē tā piederības dalībvalsts kompetento iestādi par dalībvalsti, kurā tas plāno veikt šādus pasākumus. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde viena mēneša laikā dara zināmu šo informāciju dalībvalstij, kurā regulētais tirgus plāno veikt šādus pasākumus. EVTI var pieprasīt iespējas iepazīties ar šo informāciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantā noteikto procedūru un nosacījumiem.”;

16) direktīvas 47. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“47. pants

Regulēto tirgu saraksts

Katra dalībvalsts izveido to regulēto tirgu sarakstu, kuriem tā ir izcelsmes dalībvalsts, un nosūta šo sarakstu pārējām dalībvalstīm un EVTI. Līdzīgi paziņo par visām izmaiņām minētajā sarakstā. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē un pastāvīgi atjaunina visu regulēto tirgu sarakstu.”;

17) direktīvas 48. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizvieto ar šādu punktu:

“1. Katra dalībvalsts izraugās kompetentās iestādes, kam jāveic šajā direktīvā noteiktie pienākumi. Dalībvalstis informē Komisiju, EVTI un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par to kompetento iestāžu identitāti, kas ir atbildīgas par katra no šiem pienākumiem izpildi un par jebkādu minēto pienākumu sadalījumu.”;

b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Dalībvalstis informē Komisiju, EVTI un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par pasākumiem, kas veikti attiecībā uz uzdevumu deleģēšanu, tostarp par precīziem nosacījumiem, kas reglamentē šādu deleģēšanu.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē un pastāvīgi atjaunina 1. un 2. punktā minēto kompetento iestāžu sarakstu.”;

18) direktīvas 51. pantā pievieno šādus punktus:

“4. Dalībvalstis EVTI ik gadu nodod visu informāciju par administratīvajiem pasākumiem un sankcijām, kas noteikti saskaņā ar 1. un 2. punktu.

5. Ja kompetentā iestāde ir darījusi zināmu sabiedrībai informāciju par administratīvu pasākumu vai sankciju, tā vienlaikus par to ziņo arī EVTI.

6. Ja publiskota sankcija attiecas uz ieguldījumu sabiedrību, kurai atļauja ir izsniegta saskaņā ar šo direktīvu, EVTI atbilstīgi šīs direktīvas 5. panta 3. punktam izveidotajā ieguldījumu sabiedrību reģistrā pievieno norādi par publiskotu sankciju.”;

19) direktīvas 53. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Kompetentās iestādes paziņo EVTI par 1. punktā minētajām sūdzību un prasību procedūrām, ko var izmantot to jurisdikcijā.

EVTI savā tīmekļa vietnē publicē un pastāvīgi atjaunina visu ārpustiesas mehānismu sarakstu.”;

20) direktīvas II nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Sadarbība starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ar EVTI”;

21) direktīvas 56. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Lai sekmētu un paātrinātu sadarbību un jo īpaši informācijas apmaiņu, dalībvalstis izraugās tikai vienu kompetento iestādi par kontaktpunktu saistībā ar šīs direktīvas izpildi. Dalībvalstis paziņo Komisijai, EVTI un pārējām dalībvalstīm to iestāžu nosaukumus, kas ir izraudzītas saņemt informācijas apmaiņas pieprasījumus vai sadarboties atbilstīgi šim punktam. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē un pastāvīgi atjaunina šo iestāžu sarakstu.”;

- b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Ja kompetentai iestādei ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka rīcību, kas ir pretrunā šīs direktīvas noteikumiem un ko veic vienības, uz kurām neattiecas iestādes uzraudzība, īsteno vai tā ir īstenota citas dalībvalsts teritorijā, tā paziņo to pēc iespējas precīzāk attiecīgās citas dalībvalsts kompetentajai iestādei un EVTI. Attiecīgā kompetentā iestāde, kas saņēmusi informāciju, atbilstīgi rīkojas. Tā informē kompetento iestādi, kas tai ir sniegusi ziņas, un EVTI par veiktās rīcības rezultātiem un, cik tāl tas iespējams, arī par būtiskiem starpposma notikumiem. Šis punkts neskar tās kompetentās iestādes pilnvaras, kura informāciju nosūtīja.”;

- c) pievieno šādu punktu:

“6. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras 2. punktā minēto sadarbības pasākumu veikšanai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

- 22) direktīvas 57. pantu groza šādi:

- a) pašreizējo tekstu numurē kā 1. punktu;

- b) pievieno šādus punktus:

“2. Lai tuvinātu uzraudzības metodes, EVTI var piedalīties uzraudzītāju kolēģijas darbībās, tostarp pārbaudēs vai izmeklēšanā uz vietas, ko saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 21. pantu veic kopīgi divas vai vairākas kompetentās iestādes.

3. Lai nodrošinātu 1. punkta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, kuros precīzē informāciju, ar kuru ir jāapmainās kompetentajām iestādēm, kad tās sadarbojas saistībā ar uzraudzības darbībām, pārbaudēm uz vietas un izmeklēšanu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

Lai nodrošinātu vienādus 1. punkta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras kompetento iestāžu sadarbībai saistībā ar uzraudzības darbībām, pārbaudēm uz vietas un izmeklēšanu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

- 23) direktīvas 58. pantu groza šādi:

- a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu vienādus 1. un 2. punkta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas apmaiņai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

- b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Nedz šis pants, nedz 54.vai 63. pants neliedz kompetentajai iestādei nosūtīt EVTI, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (turpmāk “ESRK”), centrālajām bankām, Eiropas Centrālo banku sistēmai un Eiropas Centrālajai bankai kā monetārām iestādēm un attiecīgā gadījumā arī citām valsts iestādēm, kas atbildīgas par maksājumu un norēķinu sistēmu pārzināšanu, konfidencialu informāciju, kas paredzēta to uzdevumu izpildei; līdzīgi šīm iestādēm vai struktūrām neliedz paziņot kompetentajām iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga, lai pildītu savas šajā direktīvā paredzētās funkcijas.”;

- 24) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“58.a pants

Saistoša starpniecība

Kompetentās iestādes var paziņot EVTI par situācijām, kad pieprasījums attiecībā uz kādu no turpmāk minētajiem jautājumiem noraidīts vai attiecībā uz to saprātīgā termiņā nav veikta rīcība:

- a) veikt uzraudzības darbību, pārbaudi uz vietas vai izmeklēšanu, kā paredzēts 57. pantā; vai
- b) apmainīties ar informāciju, kā paredzēts 58. pantā;

Pirmajā teikumā minētajās situācijās EVTI var rīkoties saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu, neskarot iespējas nerīkoties, ja ir pieprasīta 59.a pantā minētā informācija, un neskarot iespējas EVTI rīkoties saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 17. pantu.”;

- 25) direktīvas 59. panta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Par šādu atteikumu kompetentā iestāde attiecīgi paziņo kompetentajai lūguma iesniedzējai iestādei un EVTI, sniedzot iespējami sīkāku informāciju.”;

26) direktīvas 60. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu vienādus 1. un 2. punkta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras apspriedēm ar citām kompetentajām iestādēm pirms atļaujas piešķiršanas.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”

27) direktīvas 62. pantu groza šādi:

a) šā panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, vai tādēļ, ka šādi pasākumi izrādās neatbilstīgi, ieguldījumu sabiedrība turpina darbību tā, ka tas acīmredzami kaitē uzņēmējas dalībvalsts ieguldītāju interesēm vai sakārtotai tirgu darbībai, piemēro šādus noteikumus:

- a) pēc izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informēšanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde veic visus attiecīgus pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu ieguldītājus un tirgu pareizu darbību – šie pasākumi ietver iespēju liegt pārkāpējām ieguldījumu sabiedrībām uzsākt turpmākus darījumus to teritorijā. Par šādiem pasākumiem nekavējoties informē Komisiju un EVTI;
- b) turklāt uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var vērsties ar šo jautājumu pie EVTI, kas var pieņemt lēmumu saskaņā ar pilnvarām, kuras tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.”;

b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi uzņēmēja dalībvalsts, ieguldījumu sabiedrība turpina pārkāpt tiesību normas vai reglamentējošus noteikumus, kas minēti pirmajā daļā un kas ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī, piemēro šādus noteikumus:

- a) pēc izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informēšanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde veic visus attiecīgus pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu ieguldītājus un tirgu pareizu darbību. Par šādiem pasākumiem nekavējoties informē Komisiju un EVTI; un
- b) turklāt uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var vērsties ar šo jautājumu pie EVTI, kas var pieņemt lēmumu saskaņā ar pilnvarām, kuras tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.”;

c) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, vai tādēļ, ka šādi pasākumi izrādās neatbilstīgi, minētais regulētais tirgus vai daudzpusējā tirdzniecības sistēma turpina darbību tā, ka tas acīmredzami kaitē uzņēmējas dalībvalsts ieguldītāju interesēm vai pienācīgai tirgu darbībai, piemēro šādus noteikumus:

- a) pēc izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informēšanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde veic visus attiecīgus pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu ieguldītājus un tirgu pareizu darbību – šādi pasākumi ietver iespēju liegt minētajam regulētajam tirgum vai daudzpusējajai tirdzniecības sistēmai darīt pieejamus savus pasākumus attāluma tirdzniecības locekļiem vai dalībniekiem, kas veic uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī. Par šādiem pasākumiem nekavējoties informē Komisiju un EVTI; un
- b) turklāt uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var vērsties ar šo jautājumu pie EVTI, kas var pieņemt lēmumu saskaņā ar pilnvarām, kuras tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.”;

28) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“62.a pants

Sadarbība un informācijas apmaiņa ar EVTI

1. Piemērojot šo direktīvu, kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010.

2. Kompetentās iestādes nekavējoties sniedz EVTI visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu pildīt pienākumus, kas noteikti šajā direktīvā un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. panta noteikumiem.”;

29) direktīvas 63. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis un, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 33. pantu, EVTI var slēgt sadarbības nolīgumus, kas paredz informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, tikai tad, ja uz atklājamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kuras paredzētas 54. pantā. Šādi informācijas apmaiņai jābūt paredzētai, lai veiktu minēto kompetento iestāžu uzdevumus.

Personas datus trešai valstij dalībvalstis un EVTI var nosūtīt saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK IV nodaļu.

Dalībvalstis un EVTI var arī slēgt sadarbības nolīgumus, kas paredz informācijas apmaiņu ar trešo valstu iestādēm, struktūrām un fiziskām vai juridiskām personām, kas atbildīgas par vienu vai vairākām šādām jomām:

- a) kredītiestāžu, citu finanšu iestāžu, apdrošināšanas sabiedrību un finanšu tirgu uzraudzību;
- b) ieguldījumu sabiedrību likvidēšanu un bankrota procedūrām, un citām līdzīgām procedūrām;
- c) likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju veikšanu ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, kredītiestādēs un apdrošināšanas sabiedrībās, pildot savas uzraudzības funkcijas vai pildot savas funkcijas kompensācijas shēmu pārvaldīšanas gadījumā;
- d) to struktūru pārraudzību, kas iesaistītas ieguldījumu sabiedrību likvidēšanā un bankrota procedūrās, un citās līdzīgās procedūrās;
- e) to personu pārraudzību, kam uzticēts veikt likumā noteiktās grāmatvedības dokumentu revīzijas apdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs.

Trešajā daļā minētos sadarbības nolīgumus var slēgt tikai tad, ja uz izpaužamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kuras paredzētas 54. pantā. Šāda informācijas apmaiņa ir paredzēta, lai veiktu minēto iestāžu, struktūru vai fizisko vai juridisko personu uzdevumus.”;

30) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“64.a pants

Turpināmības klauzula

Komisija līdz 2011. gada 1. decembrim pārskata 2., 4., 10.b, 13., 15., 18., 19., 21., 22., 24. un 25., 27. līdz 30. pantu un 40., 44., 45., 56. un 58. pantu un iesniedz visus attiecīgus tiesību aktu priekšlikumus, lai varētu pilnībā piemērot deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu un īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu attiecībā uz šo direktīvu. Neskarot jau pieņemtos īstenošanas pasākumus, saskaņā ar 64. pantu Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt īstenošanas pasākumu, kas paliek spēkā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī, zaudē spēku 2012. gada 1. decembrī.”

7. pants

Grozījumi Direktīvā 2004/109/EK

Ar šo Direktīvu 2004/109/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 3. punktu groza šādi:

- a) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“3. Lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, precizētu

prasības un nodrošinātu 1. punkta vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu un ievērojot 27.a un 27.b panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz definīcijām, kas izklāstītas 1. punktā.”;

- b) trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Šā punkta otrās daļas a) un b) punktā minētos pasākumus nosaka, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu un ievērojot 27.a panta un 27.b panta nosacījumus.”;

2) direktīvas 5. panta 6. punktu groza šādi:

- a) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“6. Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktu vai 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu pieņem pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, precizētu prasības un nodrošinātu šā panta 1. līdz 5. punkta vienādu piemērošanu.”;

- b) trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Pasākumus, kas minēti a) apakšpunktā, pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Pasākumus, kas minēti b) un c) apakšpunktā, nosaka, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu un ievērojot 27.a un 27.b panta nosacījumus.”;

- c) ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Attiecīgā gadījumā Komisija var arī koriģēt piecu gadu laikposmu, kas minēts 1. punktā, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu un ievērojot 27.a un 27.b panta nosacījumus.”;

3) direktīvas 9. panta 7. punktu groza šādi:

- a) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“7. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu un ievērojot 27.a un 27.b panta nosacījumus, nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un precizētu 2., 4. un 5. punktā noteiktās prasības.”;

- b) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Komisija, izmantojot deleģētos aktus, saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu un ievērojot 27.a un 27.b panta nosacījumus, nosaka šā panta 4. punktā minētā “īsā norēķinu cikla” maksimālo ilgumu, kā arī atbilstīgus mehānismus kontrolei, ko veic izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde.”;

4) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) panta 8. punktā:

i) pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu daļu:

“8. Lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un precizētu šā panta 1., 2., 4., 5. un 6. punktā noteiktās prasības, Komisija pieņem šādus pasākumus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu un ievērojot 27.a un 27.b panta nosacījumus.”;

ii) svītrot a) apakšpunktu;

iii) svītrot otro daļu;

b) pievieno šādu punktu:

“9. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) (turpmāk “EVTI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (*) var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai ieviestu standarta veidlapas, veidnes un procedūras, kas jāizmanto, paziņojot emitentam šā panta 1. punktā prasīto informāciju vai iesniedzot informāciju saskaņā ar 19. panta 3. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.”;

5) direktīvas 13. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā:

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“2. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un atbilstīgi 27.a un 27.b panta nosacījumiem nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un precizētu 1. punktā noteiktās prasības. Tā jo īpaši nosaka:”;

ii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“c) iesniedzamā paziņojuma saturu;”;

iii) svītrot otro daļu;

b) pievieno šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu vienādus šā panta 1. punkta piemērošanas nosacījumus un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas finanšu tirgos, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai ieviestu standarta veidlapu, veidnes un procedūras, kas jāizmanto, paziņojot emitentam šā panta 1. punktā prasīto informāciju vai iesniedzot informāciju saskaņā ar 19. panta 3. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

6) direktīvas 14. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un atbilstīgi 27.a un 27.b panta nosacījumiem nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un precizētu 1. punktā noteiktās prasības.”;

7) direktīvas 17. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un atbilstīgi 27.a un 27.b panta nosacījumiem nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, ņemtu vērā attīstību informācijas un komunikācijas tehnoloģijas jomā un lai precizētu 1., 2. un 3. punktā noteiktās prasības. Komisija jo īpaši nosaka to finanšu iestāžu veidus, ar kuru starpniecību akcionārs var izmantot finansiālās tiesības, kā paredzēts 2. punkta c) apakšpunktā.”;

8) direktīvas 18. panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un atbilstīgi 27.a un 27.b panta nosacījumiem nosaka pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, ņemtu vērā attīstību informācijas un komunikācijas tehnoloģijas jomā un lai precizētu 1. līdz 4. punktā noteiktās prasības. Komisija jo īpaši nosaka to finanšu iestāžu veidus, ar kuru starpniecību parāda vērtspapīru turētāji var izmantot finansiālās tiesības, kā paredzēts 2. punkta c) apakšpunktā.”;

9) direktīvas 19. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un atbilstīgi 27.a un 27.b panta nosacījumiem nosaka pasākumus, lai precizētu 1., 2. un 3. punktā minētās prasības.

Komisija jo īpaši nosaka procedūru, saskaņā ar kuru emitentam, akcionāram, citu finanšu instrumentu turētājam vai personai vai struktūrai, kas minēta 10. pantā, ir jāiesniedz informācija izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar attiecīgi 1. vai 3. punktu, lai radītu iespēju iesniegt informāciju ar elektroniskiem līdzekļiem izcelsmes dalībvalstī.”;

10) direktīvas 21. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un atbilstīgi 27.a un 27.b panta nosacījumiem pieņem pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos, ņemtu vērā attīstību informācijas un komunikācijas tehnoloģijas jomā un lai precizētu 1., 2. un 3. punktā noteiktās prasības.

Komisija jo īpaši nosaka:

- a) minimālos standartus regulētas informācijas izplatīšanai, kā minēts 1. punktā;
- b) minimālos standartus centralizētās glabāšanas sistēmām, kas minētas 2. punktā.

Komisija var arī noteikt un atjaunināt to plašsaziņas līdzekļu sarakstu, kas paredzēti informācijas izplatīšanai sabiedrībā.”;

11) direktīvas 22. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. pantu izstrādā pamatnostādnes, lai turpmāk veicinātu publisku pieeju informācijai, kas jādara zināma saskaņā ar Direktīvu 2003/6/EK, Direktīvu 2003/71/EK un šo direktīvu.”;

12) direktīvas 23. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ja emitenta juridiskā adrese atrodas trešā valstī, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde var atbrīvot šo emitentu no prasībām, kas noteiktas 4. līdz 7. pantā, 12. panta 6. punktā un 14. līdz 18. pantā, ar noteikumu, ka attiecīgās trešās valsts tiesību aktos ir noteiktas līdzvērtīgas prasības vai ka šāds emitents atbilst tādām trešās valsts tiesību aktu prasībām, ko izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata par līdzvērtīgām.

Šādā gadījumā kompetentā iestāde informē EVTI par piešķirto atbrīvojumu.”;

- b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu vienādus 1. punkta piemērošanas nosacījumus, Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus:

- i) ar kuriem izveido mehānismu, lai noteiktu ar šo direktīvu pieprasītās informācijas, tostarp finanšu pārskatu, līdzvērtīgumu, ko prasa saskaņā ar trešās valsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem;
- ii) ar kuriem konstatē, ka, ņemot vērā valsts normatīvos un administratīvos aktus vai praksi vai procedūras, kas balstītas uz starptautiskiem standartiem, ko noteikušas starptautiskas organizācijas, trešā valsts, kurā emitents ir reģistrēts, nodrošina līdzvērtīgu informācijas prasībām, kas paredzētas šajā direktīvā.

Saistībā ar pirmās daļas ii) punktu Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un atbilstīgi 27.a un 27.b panta nosacījumiem pieņem pasākumus attiecībā uz tādu standartu novērtēšanu, kuri attiecas uz emitentiem vairāk nekā vienā valstī.

Komisija līdz 2010. gada 20. janvārim saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem vajadzīgos lēmumus attiecībā uz to grāmatvedības standartu līdzvērtīgumu, ko izmanto trešo valstu emitenti, ievērojot 30. panta 3. punktā izklāstītos nosacījumus. Ja Komisija lemj, ka trešās valsts grāmatvedības standarti nav līdzvērtīgi, tā var atļaut attiecīgajiem emitentiem turpināt izmantot šādus grāmatvedības standartus atbilstīgā pārejas laikā.

Saistībā ar šā punkta trešo daļu Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un atbilstīgi 27.a un 27.b panta nosacījumiem pieņem arī pasākumus, lai izveidotu vispārīgus līdzvērtīguma kritērijus attiecībā uz grāmatvedības standartiem, kuri attiecas uz emitentiem vairāk nekā vienā valstī.”;

- c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Lai precizētu 2. punktā noteiktās prasības, Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un atbilstīgi 27.a un 27.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus, lai definētu tās informācijas veidus, kas izplatīta trešā valstī un kas ir svarīga sabiedrībai Savienībā.”;

- d) šā panta 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un atbilstīgi 27.a un 27.b panta nosacījumiem pieņem arī pasākumus, lai izveidotu vispārīgus līdzvērtīguma kritērijus pirmajā daļā minētajā nolūkā.”;

- e) pievieno šādu punktu:

“8. EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 33. pantu palīdz Komisijai īstenot tai šajā pantā paredzētos uzdevumus.”;

13) direktīvas 24. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. Katra dalībvalsts nosaka centrālo iestādi, kas Direktīvas 2003/71/EK 21. panta 1. punktā ir minēta kā centrālā kompetentā administratīvā iestāde, kura atbild par šajā direktīvā paredzēto pienākumu izpildi un par to, lai tiktu piemēroti atbilstīgi šai direktīvai pieņemtie noteikumi. Dalībvalstis attiecīgi informē Komisiju un EVTI.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 28. panta 4. punktu informē Komisiju, EVTI un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par jebkādu vienošanos, ko tās ir noslēgušas attiecībā uz uzdevumu deleģēšanu, tostarp par precīziem nosacījumiem, ar ko reglamentē uzdevumu deleģēšanu.”;

14) direktīvas 25. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādus punktus:

“2.a Kompetentās iestādes var informēt EVTI par situācijām, kad lūgums sadarboties ir noraidīts vai uz to nav atbildēts saprātīgā termiņā. Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 258. pantu, pirmajā teikumā minētajās situācijās EVTI var rīkoties atbilstīgi pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

2.b Piemērojot šo direktīvu, kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010.

2.c Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantu nekavējoties sniedz EVTI visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu pildīt šajā direktīvā un minētajā regulā noteiktos pienākumus.”;

b) panta 3. punktā pirmo teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

“3. Panta 1. punkts neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar konfidenciālu informāciju vai nosūtīt šādu informāciju citām kompetentām iestādēm, EVTI un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (*).

(*) OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Dalībvalstis un EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 33. pantu var slēgt sadarbības līgumus par informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai struktūrām, kurām atbilstīgie tiesību akti ļauj veikt jebkādu uzdevumu, kas kompetentajām iestādēm uzdoti ar šo direktīvu saskaņā ar 24. pantu. Dalībvalstis informē EVTI par katru noslēgto sadarbības līgumu. Šādai informācijas apmaiņai piemēro tādas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kas minētas šajā pantā. Šāda informācijas apmaiņa ir paredzēta minēto atbildīgo iestāžu vai struktūru uzraudzības uzdevumu izpildei. Ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to neizpauž bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un attiecīgā gadījumā to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.”;

15) direktīvas 26. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“26. pants

Piesardzības pasākumi

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē, ka emitents, akcionārs, citu finanšu instrumentu turētājs vai persona, vai organizācija, kas minēta 10. pantā, ir izdarījuši noteikumu pārkāpumu vai nav pildījuši savas saistības, tā ziņo par šādiem faktiem izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei un EVTI.

2. Ja, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, vai tādēļ, ka šādi pasākumi izrādās neatbilstīgi, emitents vai vērtspapīru turētājs turpina pārkāpt attiecīgās tiesību normas vai reglamentējošus noteikumus, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde pēc izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informēšanas saskaņā ar 3. panta 2. punktu veic visus attiecīgus pasākumus, lai aizsargātu ieguldītājus, un par tiem pēc iespējas ātrāk informē Komisiju un EVTI.”;

16) direktīvas VI nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“DELEĢĒTI AKTI UN ĪSTENOŠANAS PASĀKUMI”;

17) direktīvas 27. pantu groza šādi:

a) panta 2.a punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2.a Pilnvaras pieņemt 2. panta 3. punktā, 5. panta 6. punktā, 9. panta 7. punktā, 12. panta 8. punktā, 13. panta 2. punktā, 14. panta 2. punktā, 17. panta 4. punktā, 18. panta 5. punktā, 19. panta 4. punktā, 21. panta 4. punktā, 23. panta 4. punktā, 23. panta 5. punktā un 23. panta 7. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četriem gadiem, skaitot no 2011. gada 4. janvāra. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija izstrādā ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tikpat ilgiem laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 27.a pantu.”;

b) iekļauj šādus punktus:

“2.b Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā vienlaikus paziņo par to Eiropas Parlamentam un Padomei.

2c. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot 27.a un 27.b pantā izklāstītos nosacījumus.”;

18) direktīvā iekļauj šādus pantus:

“27.a pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 2. panta 3. punktā, 5. panta 6. punktā, 9. panta 7. punktā, 12. panta 8. punktā, 13. panta 2. punktā, 14. panta 2. punktā, 17. panta 4. punktā, 18. panta 5. punktā, 19. panta 4. punktā, 21. panta 4. punktā, 23. panta 4. punktā, 23. panta 5. punktā un 23. panta 7. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas saprātīgā laikposmā cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu spēkā esamību. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

27.b pants

Iebildumi pret deleģētiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģētu aktu triju mēnešu laikā no paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.

2. Ja, beidzoties 1. punktā minētajam laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret deleģēto aktu nav paudusi, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā tajā minētajā datumā.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu necelt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģētu tiesību aktu 1. punktā minētajā laikposmā, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas pauž iebildumus pret deleģētu aktu, saskaņā ar LESD 296. pantu norāda šo iebildumu iemeslus.”

8. pants

Grozījumi Direktīvā 2005/60/EK

Ar šo Direktīvu 2005/60/EK groza šādi:

1) direktīvas 11. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Dalībvalstis informē cita citu, Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) (turpmāk “EBA”), kas izveidota

ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (*), Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) (turpmāk “EAAPI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 (**), un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) (turpmāk “EVTI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (***) (visas kopā “EUI”) tādā apjomā, kas atbilst šīs direktīvas mērķiem, un atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 attiecīgajiem noteikumiem, un Komisiju par gadījumiem, kad tās uzskata, ka trešā valsts atbilst nosacījumiem, kas noteikti 1. vai 2. punktā, vai citos gadījumos, kas atbilst tehniskajiem kritērijiem saskaņā ar 40. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

(**) OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.

(***) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.”;

2) direktīvas 16. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis informē cita citu, EUI tādā apjomā, kas atbilst šīs direktīvas mērķiem, un atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 attiecīgajiem noteikumiem, un Komisiju par gadījumiem, kad tās uzskata, ka trešā valsts atbilst nosacījumiem, kas noteikti 1. punkta b) apakšpunktā.”;

3) direktīvas 28. panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Dalībvalstis informē cita citu, EUI tādā apjomā, kas atbilst šīs direktīvas mērķiem, un atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 attiecīgajiem noteikumiem, un Komisiju par gadījumiem, kad tās uzskata, ka trešā valsts atbilst nosacījumiem, kas noteikti 3., 4. vai 5. punktā.”;

4) direktīvas 31. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis, EUI tādā apjomā, kas atbilst šīs direktīvas mērķiem, un atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 attiecīgajiem noteikumiem, un Komisija informē cita citu par gadījumiem, kad saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem nav atļauta 1. punkta pirmajā daļā paredzēto pasākumu piemērošana, un varētu tikt veikta koordinēta darbība, lai panāktu risinājumu.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu konsekventu šā panta saskaņošanu un ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, EUI, ņemot vērā spēkā esošo regulējumu un attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar citām attiecīgām Savienības struktūrām šajā jomā, var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus saskaņā ar attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 56. pantu, lai precizētu šā panta 3. punktā minēto papildu pasākumu veidu un kredītiestāžu un finanšu iestāžu rīcības minimumu, ja trešās valsts tiesību aktos nav atļauts piemērot šā panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētos pasākumus.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.”;

5) direktīvas 34. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu un lai ņemtu vērā tehniskas pārmaiņas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, EUI, ņemot vērā spēkā esošo regulējumu un attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar citām attiecīgām Savienības struktūrām šajā jomā, var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus saskaņā ar attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 56. pantu, lai precizētu 2. punktā minētā paziņojuma minimālo saturu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.”;

6) iekļauj šādu pantu:

“37.a pants

1. Kompetentās iestādes sadarbojas ar EUI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, attiecīgi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, Regulu (ES) Nr. 1094/2010 un Regulu (ES) Nr. 1095/2010.

2. Kompetentās iestādes sniedz EUI visu nepieciešamo informāciju, lai tās varētu veikt šajā direktīvā un attiecīgi Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 noteiktos pienākumus.”;

7) direktīvas VI nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“DELEĢĒTI AKTI UN ĪSTENOŠANAS PASĀKUMI”;

8) direktīvas 40. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā:

i) pirmajā daļā ievaddaļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. Lai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanā varētu ņemt vērā tehnisko attīstību un precizēt šajā direktīvā paredzētās prasības, Komisija var pieņemt šādus pasākumus.”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šos pasākumus pieņem, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 41. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu un atbilstīgi 41.a un 41.b panta nosacījumiem.”;

b) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Šos pasākumus pieņem, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 41. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu un atbilstīgi 41.a un 41.b panta nosacījumiem.”;

9) direktīvas 41. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu, un ar noteikumu, ka pasākumi, ko pieņem saskaņā ar minēto procedūru, nemaina šīs direktīvas būtiskos noteikumus.”;

b) panta 2.a punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2.a Pilnvaras pieņemt 40. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas uz četru gadu laikposmu pēc 2011. gada 4. janvāra. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija izstrādā ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tikpat ilgiem laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 41.a pantu.”;

c) iekļauj šādus punktus:

“2.b Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā vienlaikus to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

2.c Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot 41.a un 41.b pantā paredzētos nosacījumus.”;

d) svīturo 3. punktu;

10) iekļauj šādus pantus:

“41.a pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 40. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu spēkā esamību. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

41.b pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģētu aktu triju mēnešu laikā no paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.

2. Ja, beidzoties 1. punktā minētajam laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret deleģētu aktu nav izteikusi, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā tajā minētajā datumā.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu necelt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģētu aktu 1. punktā minētajā termiņā, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģētu aktu, saskaņā ar LESD 296. pantu norāda šo iebildumu iemeslus.”

9. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/48/EK

Ar šo Direktīvu 2006/48/EK groza šādi:

1) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) pašreizējo punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis prasa, lai kredītiestādes pirms darbības sākšanas saņemtu atļauju. Neskarot 7. līdz 12. pantu, dalībvalstis nosaka prasības attiecībā uz šādu atļauju piešķiršanu un paziņo par to Komisijai un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (*) (turpmāk “EBI”).

(*) OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.”;

b) pievieno šādus punktus:

“2. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu saskaņošanu, EBI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus:

- a) par informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm kredītiestādes atļaujas pieteikumā, tostarp, 7. pantā paredzētajā darbības programmā;
- b) precizējot nosacījumus 8. pantā noteiktās prasības ievērošanai;
- c) precizējot prasības, kas piemērojamas akcionāriem un dalībniekiem, kam ir būtiska līdzdalība, un lai precizētu šķēršļus, kas varētu kavēt kompetentās iestādes uzraudzības pienākumu efektīvu izpildi, kā paredzēts 12. pantā.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmās daļas a), b) un d) apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

3. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EBI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus par šādas informācijas sniegšanai paredzētajām tipveida veidlapām, paraugiem un procedūrām.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā apakšpunktā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.”;

2) direktīvas 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) attiecīgās dalībvalstis paziņo Komisijai un EBI iemeslus, kāpēc tās izmanto šo iespēju; un”;

3) direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“14. pants

Visas atļaujas dara zināmas EBI.

Visu to kredītiestāžu nosaukumus, kurām ir piešķirta atļauja, iekļauj sarakstā. EBI šo sarakstu publicē savā tīmekļa vietnē un to pastāvīgi atjaunina.”;

4) direktīvas 17. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Atļaujas atsaukšanu dara zināmu Komisijai un EBI un to pamato. Attiecīgas personas tiek informētas par šiem iemesliem.”;

5) direktīvas 19. pantam pievieno šādu punktu:

“9. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EBI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, kuros ir noteikta visa 19.a panta 4. punktā minētā informācija, kas paziņojumā ir jāiekļauj ierosinātajiem ieguvējiem, neskatot šā panta 3. punktu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas piemērošanas nosacījumus, EBI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros noteiktas 19.b pantā minēto attiecīgo kompetento iestāžu konsultāciju procesa kopīgas procedūras, veidlapas un paraugi.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.”;

6) direktīvas 22. pantā pievieno šādu punktu:

“3. Lai precizētu šajā pantā noteiktās prasības un nodrošinātu uzraudzības prakses konvergenci, EBI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu 1. punktā minētos pasākumus, procesus un mehānismus, ievērojot 2. punktā izklāstītos proporcionalitātes un vispusības principus.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.”;

7) direktīvas 25. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar šo pantu.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu šādai sniegšanai paredzētās tipveida veidlapas, paraugus un procedūras.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvu tehnisko standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

Komisija ir arī pilnvarota pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.”;

8) direktīvas 26. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar šo pantu.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu šādai sniegšanai paredzētās tipveida veidlapas, paraugus un procedūras.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko un īstenošanas standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvu tehnisko standartu projektus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

Komisija ir pilnvarota pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.”;

9) direktīvas 28. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar šo pantu.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu šādai sniegšanai paredzētās tipveida veidlapas, paraugus un procedūras.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

Komisija ir arī pilnvarota pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.”;

10) direktīvas 33. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Pirms 30. pantā paredzētās procedūras īstenošanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas gadījumos var veikt visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai aizsargātu noguldītāju, ieguldītāju un to citu personu intereses, kam sniedz pakalpojumus. Par šādiem pasākumiem iespējami īsā laikā informē Komisiju, EBI un citu attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.”;

11) direktīvas 36. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“36. pants

Dalībvalstis dara Komisijai un EBI zināmu to gadījumu skaitu un veidu, kad ir bijis atteikums saskaņā ar 25. pantu un 26. panta 1., 2. un 3. punktu vai kad ir veikti pasākumi saskaņā ar 30. panta 3. punktu.”;

12) direktīvas 38. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Kompetentās iestādes dara zināmas Komisijai, EBI un Eiropas Banku komitejai visas filiāļu atļaujas, kas ir piešķirtas kredītiestādēm, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī.”;

13) direktīvas 39. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu papildina ar šādu apakšpunktu:

“c) ka EBI var iegūt informāciju no dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ko tās saņēmušas no trešo valstu iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 35. pantu.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Piemērojot šo pantu, EBI palīdz Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu.”;

14) direktīvas 42. pantam pievieno šādas daļas:

“Kompetentās iestādes var informēt EBI par situācijām, kad lūgums sadarboties, jo īpaši apmainīties ar informāciju, ir noraidīts vai uz to nav atbildēts saprātīgā termiņā. Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 258. pantu, pirmajā teikumā minētajās situācijās EBI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.

Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu tajā sniedzamo informāciju.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka tipveida veidlapas, paraugus un procedūras nosacījumiem tādas informācijas apmaiņai, kas varētu sekmēt kredītiestāžu uzraudzību.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt trešajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

Komisija ir arī pilnvarota pieņemt ceturtajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.”;

15) direktīvas 42.a pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pēc ceturtais daļas pievieno šādu daļu:

“Ja sākotnējā divu mēnešu laikposma beigās jebkura iesaistītā kompetentā iestāde ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes atliek sava lēmuma pieņemšanu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Divu mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas 19. panta nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc sākotnējā divu mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.”;

b) panta 3. punktam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu konsekventu šā panta saskaņošanu, EBI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus ar mērķi precīzi noteikt uzraudzītāju kolēģiju darbības vispārējos noteikumus.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt ceturtajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EBI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus ar mērķi precīzi noteikt uzraudzītāju kolēģiju operatīvās darbības noteikumus.

Komisija ir pilnvarota pieņemt sestajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā.”;

16) direktīvas 42.b pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Veicot savus pienākumus, kompetentās iestādes saskaņā ar šo direktīvu pieņemto normatīvo un administratīvo aktu prasību piemērošanā ņem vērā konverģenci attiecībā uz uzraudzības instrumentiem un uzraudzības darbību praksi. Šim nolūkam dalībvalstis nodrošina, ka

- a) kompetentās iestādes piedalās EBI darbībā;
- b) kompetentās iestādes ņem vērā EBI pamatnostādnes un ieteikumus, pretējā gadījumā norādot neievērošanas iemeslus;
- c) kompetentajām iestādēm piešķirtais valsts pilnvarojums netraucē tām pildīt pienākumus kā EBI locekļiem vai saskaņā ar šo direktīvu.”;

b) svītrot 2. punktu;

17) direktīvas 44. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Panta 1. punkts neliedz dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju vai nosūtīt informāciju EBI saskaņā ar šo direktīvu un citām direktīvām, kas piemērojamas kredītiestādēm, kā arī saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. un 35. pantu. Uz šo informāciju attiecas 1. punktā izklāstītie dienesta noslēpuma nosacījumi.”;

18) direktīvas 46. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“46. pants

Sadarbības nolīgumus, kas paredz veikt informācijas apmaiņu, ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai ar trešo valstu iestādēm vai struktūrām, kas definētas šīs direktīvas 47. pantā un 48. panta 1. punktā, dalībvalstis un EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu var slēgt tikai tad, ja uz izpauzamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas šīs direktīvas 44. panta 1. punktā minētajām garantijām. Šādu informācijas apmaiņu īsteno minēto iestāžu vai struktūru uzraudzības uzdevumu veikšanas nolūkos.

Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to neizpauž bez to iestāžu nepārprotamas piekrišanas, kuras ir sniegušas šo informāciju, un attiecīgos gadījumos vienīgi tiem mērķiem, kuriem šīs iestādes ir devušas savu piekrišanu.”;

19) direktīvas 49. pantu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Šī iedaļa neliedz kompetentai iestādei nosūtīt informāciju šādām iestādēm to uzdevumu veikšanai:

a) Eiropas Centrālo banku sistēmas centrālajām bankām un citām struktūrām, kas kā monetāras iestādes pilda līdzīgas funkcijas, ja šī informācija ir būtiski svarīga, lai veiktu attiecīgus tiesību aktos paredzētus pienākumus, tostarp monetārās politikas īstenošanu un ar to saistītu likviditātes nodrošināšanu, maksājumu, klīringa un norēķinu sistēmu pārraudzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu;

b) attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu pārraudzību;

c) Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (turpmāk “ESRK”), ja minētā informācija ir būtiski svarīga, lai veiktu tiesību aktos paredzētos pienākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (*).

Šī iedaļa neliedz pirmajā daļā minētajām iestādēm vai struktūrām paziņot kompetentajām iestādēm tādu informāciju, kāda tām var būt vajadzīga, piemērojot 45. pantu.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.”;

b) ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Direktīvas 130. panta 1. punktā minētajā ārkārtas situācijā dalībvalstis ļauj kompetentajām iestādēm nekavējoties nodot informāciju Eiropas Centrālo banku sistēmas centrālajām bankām, ja šī informācija ir būtiski svarīga, lai veiktu tiesību aktos paredzētos pienākumus, tostarp monetārās politikas īstenošanu un ar to saistītu likviditātes nodrošināšanu, maksājumu, klīringa un vērtspapīru norēķinu sistēmu pārraudzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu, un ESRK saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1092/2010, ja šī informācija ir būtiski svarīga, lai tā varētu veikt tiesību aktos paredzētos pienākumus.”

20) direktīvas 63.a pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Instrumenta darbību reglamentējošos noteikumos paredz, ka pamatsummai, neizmaksātajiem procentiem vai dividendēm jābūt tādiem, lai segtu zaudējumus un neradītu šķēršļus kredītiestādes rekapitalizācijai, izmantojot atbilstīgus mehānismus, ko saskaņā ar 6. punktu izstrādājusi EBI.”;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu un nodrošinātu uzraudzības prakses konvergenci, EBI izstrādā regulatīvus tehnisko standartu projektus, lai precizētu prasības, ko piemēro šā panta 1. punktā minētajiem instrumentiem. EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvu tehnisko standartu projektus Komisijai. Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010. 10. līdz 14. pantā.

EBI arī izdod pamatnostādnes saistībā ar 57. panta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajiem instrumentiem.

EBI uzrauga minēto pamatnostādņu piemērošanu.”;

21) direktīvas 74. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas piemērošanas nosacījumus, minēto aprēķinu iesniegšanai, kas jāveic kredītiestādēm, kompetentās iestādes no 2012. gada 31. decembra piemēro vienotu ziņojumu formātu, biežumu un ziņošanas datumus. Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas piemērošanas nosacījumus, EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, ar kuriem līdz 2012. gada 1. janvārim Eiropas Savienībā ievieš vienotu ziņojumu formātu (un ar to saistītās specifikācijas), biežumu un ziņošanas datumus. Ziņojumu formāti ir samērīgi ar kredītiestāžu darbību saturu, apjomu un sarežģītību.

Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas piemērošanas nosacījumus, EBI izstrādā arī īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā uz IT risinājumiem, kas jāpiemēro šādiem ziņojumiem.

Komisija ir pilnvarota pieņemt otrajā un trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.”;

22) direktīvas 81. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EBI, apspriežoties ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspēji un tirgu iestādi) (turpmāk “EVTI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (*), izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu novērtējuma metodoloģiju attiecībā uz kredītnovērtējumiem. EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvu tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.”;

23) direktīvas 84. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu EBI, apspriežoties ar EVTI, var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu novērtējuma metodoloģiju, saskaņā ar kuru kompetentās iestādes atļauj kredītiestādēm izmantot IRB pieeju.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmās daļas a) apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.”;

24) direktīvas 97. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EBI, apspriežoties ar EVTI, izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu novērtējuma metodoloģiju attiecībā uz kredītnovērtējumiem. EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvu tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt otrās daļas a) apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.”;

25) direktīvas 105. panta 1. punktam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EBI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu novērtējuma metodoloģiju, saskaņā ar kuru kompetentās iestādes atļauj kredītiestādēm izmantot uzlaboto rādītāju pieeju.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.”;

26) direktīvas 106. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Lai nodrošinātu šā punkta konsekventu saskaņošanu, EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu c) un d) apakšpunktā minētos izņēmumus, kā arī nosacījumus, kas piemērojami, lai noteiktu saistītu klientu grupas pastāvēšanu, kā minēts 3. apakšpunktā. EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvu tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.”;

27) direktīvas 110. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis nodrošina ziņojumu sniegšanu vismaz divas reizes gadā. Kompetentās iestādes no 2012. gada 31. decembra piemēro vienotu ziņojumu formātu, biežumu un ziņošanas datumus. Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas piemērošanas nosacījumus, EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, ar kuriem līdz 2012. gada 1. janvārim Savienībā ievieš vienotu ziņojumu formātu (un ar to saistītās specifikācijas), biežumu un ziņošanas datumus. Ziņojumu formāti ir samērīgi ar kredītiestāžu darbību saturu, apjomu un sarežģītību.

Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas piemērošanas nosacījumus, EBI izstrādā arī īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā uz IT risinājumiem, kas jāpiemēro šādiem ziņojumiem.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā un otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā.”;

28) direktīvas 111. panta 1. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Dalībvalstis var noteikt ierobežojumu, kas ir mazāks par EUR 150 miljoniem, un par to informē EBI un Komisiju.”;

29) direktīvas 122.a panta 10. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“10. EBI katru gadu ziņo Komisijai par kompetento iestāžu atbilstību šim pantam.

Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EBI uzraudzības prakses konverģences nolūkā attiecībā uz šo pantu izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, tostarp pasākumus, kas veicami uzticamības pārbaudes un riska pārvaldības pienākumu pārkāpuma gadījumā. EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvu tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.”;

30) direktīvas 124. pantam pievieno šādu punktu:

“6. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EBI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu šo pantu un kopīgas riska novērtēšanas procedūru un metodiku.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.”;

31) direktīvas 126. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Kompetentās iestādes paziņo Komisijai un EBI par jebkuru vienošanos, uz ko attiecas 3. punkts.”;

32) direktīvas 129. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Gadījumos, kad konsolidētās uzraudzības iestāde nespēj veikt šā punkta pirmajā daļā minētos uzdevumus vai kad kompetentās iestādes nesadarbojas ar minēto konsolidētās uzraudzības iestādi tādā mērā, lai tā spētu veikt pirmajā daļā minētos uzdevumus, visas iesaistītās kompetentās iestādes var nodot jautājumu EBI, kura var rīkoties atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantam.”;

b) panta 2. punkta piektajai daļai pievieno šo:

“Ja sešu mēnešu laikposma beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, konsolidētās uzraudzības iestāde atliek savu lēmumu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI par tās lēmumu var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 4. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Sešu mēnešu termiņu uzskata par samierināšanas termiņu šīs regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc sešu mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.”;

c) panta 2. punktu papildina ar šādu daļu:

“Lai nodrošinātu vienādus šajā punktā minētā kopīgā lēmuma procesa piemērošanas nosacījumus, EBI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā uz 84. panta 1. punktā, 87. panta 9. punktā, 105. pantā un III pielikuma 6. daļā minētajiem atļaujas pieteikumiem, tādējādi veicinot kopīgu lēmumu pieņemšanu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt sestajā un septītajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā.”;

d) panta 3. punktu groza šādi:

i) trešajā daļā terminu “Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju” aizstāj ar terminu “EBI”;

ii) ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja kompetentās iestādes četru mēnešu laikā nepieņem šādu kopīgu lēmumu, tad lēmumu par 123. un 124. panta un 136. panta 2. punkta piemērošanu konsolidēti pieņem konsolidētās uzraudzības iestāde pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā meitasuzņēmumu riska novērtējumu, ko veikušas attiecīgās kompetentās iestādes. Ja sešu mēnešu laikposma beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, konsolidētās uzraudzības iestāde atliek savu lēmumu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 4. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. Eiropas EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.”;

iii) piekto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Lēmumu par 123. un 124. panta un 136. panta 2. punkta piemērošanu individuāli vai daļēji konsolidēti pieņem attiecīgās kompetentās iestādes, kuras atbild par Savienības mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, vai Savienības mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolakciju sabiedrība, meitasuzņēmumu uzraudzību, pēc tam, kad tās ir pienācīgi ņēmušas vērā konsolidētās uzraudzības iestādes izteikto viedokli un atrunas. Ja četru mēnešu laikposma beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, kompetentās iestādes atliek savu lēmumu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.”;

iv) septīto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Gadījumos, kad notikusi konsultēšanās ar (EBI, visas kompetentās iestādes ņem vērā tās ieteikumu un paskaidro jebkuru būtisku novirzi no tā.”;

v) desmito daļu aizstāj ar šādu daļu:

“EBI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu vienādus šajā punktā minēto kopīgo lēmumu pieņemšanas procesu piemērošanas nosacījumus attiecībā uz 123. un 124. pantu un 136. panta 2. punktu nolūkā veicināt kopīgu lēmumu pieņemšanu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt desmitajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta 15. pantā Regulā (ES) Nr. 1093/2010.”;

33) direktīvas 130. panta 1. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām daļām:

“1. Ja rodas ārkārtas situācija, tostarp Regulas (ES) Nr. 1093/2010 18. pantā noteiktais stāvoklis vai stāvoklis, kad tirgos vērojama nelabvēlīga attīstība, kas var apdraudēt tirgus likviditāti un finanšu sistēmas stabilitāti kādā no dalībvalstīm, kur atļauts darboties grupas uzņēmumiem vai kur ir dibinātas 42.a pantā minētās sistēmiski nozīmīgās filiāles, konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar 1. nodaļas 2. iedaļu pēc iespējas ātrāk par to brīdina Eiropas EBI, ESRK un 49. panta ceturtajā daļā un 50. pantā minētās iestādes un paziņo visu ar to uzdevumu izpildi saistīto būtisko informāciju. Šie pienākumi attiecas uz visām 125. un 126. pantā, kā arī 129. panta 1. punktā ievaddaļā minētajām kompetentajām iestādēm.

Ja 49. panta ceturtajā daļā minētā iestāde konstatē šā punkta pirmajā daļā aprakstīto situāciju, tā pēc iespējas ātrāk brīdina par to 125. un 126. pantā minētās kompetentās iestādes un EUI (EBI).”;

34) direktīvas 131. pantā trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kompetentās iestādes, kuras atbild par atļaujas piešķiršanu tāda mātesuzņēmuma meitasuzņēmumam, kas ir kredītiestāde, divpusējā nolīgumā ievērojot Regulas (ES) Nr. 1093/2010 13. pantu, var deleģēt savu atbildību par uzraudzību kompetentajām iestādēm, kuras ir piešķirušas atļauju mātesuzņēmumam un veic tā uzraudzību, lai tās uzņemtos atbildību par meitasuzņēmuma uzraudzību saskaņā ar šo direktīvu. EBI informē par šādu nolīgumu pastāvēšanu un to saturu. Tā šādu informāciju nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Eiropas Banku komitejai.”;

35) direktīvas 131.a pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Konsolidētās uzraudzības iestāde izveido uzraudzītāju kolēģijas, lai veicinātu 129. pantā un 130. panta 1. punktā minēto uzdevumu izpildi un lai, ievērojot šā panta 2. punktā paredzētās konfidencialitātes prasības un atbilstību Savienības tiesībām, nodrošinātu atbilstīgu koordināciju un sadarbību ar attiecīgajām trešo valstu kompetentajām iestādēm.

EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 21. pantu uzrauga un veicina, lai šajā pantā minēto uzraudzītāju kolēģiju darbība būtu efektīva, lietderīga un konsekventa. Šajā nolūkā EBI iesaistās pēc saviem ieskatiem, un to šajā nolūkā uzskata par kompetento iestādi.

Uzraudzītāju kolēģijas nodrošina konsolidētās uzraudzības iestādei, EBI un citām iesaistītajām kompetentajām iestādēm sistēmu šādu uzdevumu izpildei:

- a) savstarpēja informācijas apmaiņa un ar EBI, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1093/2010 21. pantu;
- b) attiecīgā gadījumā vienošanās par brīvprātīgu uzdevumu uzticēšanu un pienākumu deleģēšanu;
- c) uzraudzības pārbažu programmu noteikšana, balstoties uz grupas riska novērtējumu saskaņā ar 124. pantu;
- d) uzraudzības efektivitātes palielināšana, novēršot uzraudzības prasību nevajadzīgu dublēšanos, tostarp saistībā ar 130. panta 2. punktā un 132. panta 2. punktā minētajiem informācijas pieprasījumiem;
- e) konsekventa piesardzības prasību piemērošana saskaņā ar šo direktīvu attiecībā uz visiem banku grupas uzņēmumiem, neskarot Savienības tiesību aktos paredzētās iespējas un izvēles;
- f) direktīvas 129. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošana, ņemot vērā citu to forumu darbu, kas var tikt izveidoti minētajā nozarē.

Uzraudzītāju kolēģijās iesaistītās kompetentās iestādes un EBI cieši sadarbojas. Direktīvas 1. nodaļas 2. iedaļā minētās konfidencialitātes prasības neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar konfidenciālu informāciju uzraudzītāju kolēģijās. Uzraudzītāju kolēģiju izveidošana un darbība neietekmē kompetento iestāžu tiesības un pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.”;

b) panta 2. punktā:

i) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Lai nodrošinātu konsekventu šā panta saskaņošanu, EBI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus ar mērķi precīzi noteikt uzraudzītāju kolēģiju darbības vispārējos noteikumus.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt otrās daļas a) apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EBI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus ar mērķi precīzi noteikt uzraudzītāju kolēģiju operatīvās darbības noteikumus.

Komisija ir pilnvarota pieņemt ceturtajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā”;

ii) sesto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar 1. nodaļas 2. iedaļā minētajām konfidencialitātes prasībām ziņo EBI par uzraudzītāju kolēģijas darbībām, to skaitā ārkārtas situācijās, un iesniedz EBI visu informāciju, kas ir īpaši svarīga uzraudzības konverģences nolūkā.”;

36) direktīvas 132. panta 1. punktu groza šādi:

a) pēc pirmās daļas iekļauj šādas daļas:

“Kompetentās iestādes sadarbojas ar EBI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

Kompetentās iestādes saskaņā ar šīs regulas 35. pantu sniedz EBI visu informāciju, kas nepieciešama šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 1093/2010 paredzēto pienākumu veikšanai.”;

b) pievieno šādas daļas:

“Kompetentās iestādes var informēt EBI par situācijām, kad:

- a) kompetentā iestāde nav darījusi zināmu būtisku informāciju, vai
- b) ir noraidīts lūgums sadarboties, jo īpaši apmainīties ar svarīgu informāciju, vai uz to nav sniegta atbilde saprātīgā termiņā.

Neskarot LESD 258. pantu, EBI septītajā daļā minētajās situācijās var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.”;

37) direktīvas 140. pantā 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Kompetentās iestādes, kas atbild par konsolidēto uzraudzību, izveido 71. panta 2. punktā minētos finanšu kontrolāciju sabiedrību sarakstus. Šos sarakstus iesniedz pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, EBI un Komisijai.”;

38) direktīvas 143. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas beigās pievieno šādu teikumu:

“EBI palīdz Komisijai un Eiropas Banku komitejai veikt šos uzdevumus, tostarp jautājumā, vai šādas pamatnostādnes būtu jāatjaunina.”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kompetentā iestāde, kas veic 1. punkta pirmajā daļā paredzēto pārbaudi, ņem vērā minētās pamatnostādnes. Minētajā nolūkā kompetentā iestāde pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar EBI.”;

b) panta 3. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ar šīm uzraudzības metodēm sasniedz šajā nodaļā noteiktos konsolidētās uzraudzības mērķus, un par tām paziņo pārējām iesaistītajām kompetentajām iestādēm, EBI un Komisijai.”;

39) direktīvas 144. pantam pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu vienādu šā panta piemērošanas nosacījumus, EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros noteikti saskaņā ar šo pantu sniedzamās informācijas formāts, struktūra, satura uzskaitījums un ikgadējās publicēšanas datums. EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.”;

40) direktīvas 150. pantam pievieno šādu daļu:

“3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu vienādu šīs direktīvas piemērošanas nosacījumus attiecībā uz:

a) direktīvas V pielikuma 15. līdz 17. punkta piemērošanas nosacījumiem;

b) direktīvas V pielikuma 23. punkta l) apakšpunkta piemērošanas nosacījumiem, lai izveidotu kritērijus kopējā atalgojuma nemainīgās un mainīgās daļas noteikšanai, un V pielikuma 23. punkta o) apakšpunkta ii) daļas piemērošanas nosacījumiem, attiecībā uz tās instrumentu kategorijas precizēšanu, kas atbilst minētajā punktā paredzētajiem nosacījumiem;

c) direktīvas VI pielikuma 2. daļas piemērošanas nosacījumiem attiecībā uz 12. punktā minētajiem kvantitatīvajiem faktoriem, 13. punktā minētajiem kvalitatīvajiem faktoriem un 14. punktā minēto kritēriju.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta 15. pantā Regulā (ES) Nr. 1093/2010.”;

41) direktīvas 156. pantu groza šādi:

a) terminu “Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja” aizstāj ar terminu “EBI”;

b) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Komisija – kopīgi ar EBI un dalībvalstīm un ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas ieguldījumu – periodiski uzrauga, vai šī direktīva kopā ar Direktīvu 2006/49/EK būtiski ietekmē ekonomikas ciklu, un, ņemot vērā šo izvērtējumu, apsver, vai būtu pamatoti noteikt koriģējošus pasākumus.”

10. pants

Direktīvas 2006/49/EK grozījumi

Ar šo Direktīvu 2006/49/EK groza šādi:

1) direktīvas 18. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) (turpmāk “EBI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (*), var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu novērtējuma metodoloģiju, saskaņā ar kuru kompetentās iestādes atļauj iestādēm izmantot iekšējos modeļus šajā direktīvā noteikto kapitāla prasību aprēķināšanai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.”;

2) direktīvas 22. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Ja kompetentās iestādes atbrīvo no šajā pantā minētās konsolidētās kapitāla prasības piemērošanas, tās par to paziņo Komisijai un EBI.”;

3) direktīvas 32. panta 1. punktu groza šādi:

a) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kompetentās iestādes šīs procedūras dara zināmas EBI, Padomei un Komisijai.”;

b) pievieno šādu daļu:

“EBI publicē pamatnostādnes par procedūrām, kas minētas šajā daļā.”;

- 4) direktīvas 36. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nosaka iestādes, kuras ir kompetentas, lai veiktu šajā direktīvā paredzētos pienākumus. Par to tās informē EBI un Komisiju, norādot visu pienākumu sadalījumu.”;

- 5) direktīvas 38. panta 1. punktam pievieno šādas daļas:

“Kompetentās iestādes sadarbojas ar EBI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

Kompetentās iestādes nekavējoties sniedz EBI visu informāciju, kas nepieciešama šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 1093/2010 paredzēto pienākumu veikšanai saskaņā ar minētās regulas 35. pantu.”

11. pants

Direktīvas 2009/65/EK grozījumi

Ar šo Direktīvu 2009/65/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 5. pantam pievieno šādu punktu:

“8. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) (turpmāk “EVTI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (*) var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, precizējot, kāda informācija kompetentajām iestādēm sniedzama, pieprasot PVKIU atļauju.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantā.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.”;

- 2) direktīvas 6. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Par ikvienu izsniegto atļauju informē EVTI, un tā savā tīmekļa vietnē publicē un pastāvīgi atjaunina to pārvaldības sabiedrību sarakstu, kurām izsniegta šāda atļauja.”;

- 3) direktīvas 7. pantam pievieno šādu punktu:

“6. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

- informāciju, kas pārvaldības sabiedrības pieteikumā atļaujas piešķiršanai jāsniedz kompetentajām iestādēm, tostarp darbības programmu;
- prasības, kas pārvaldības sabiedrībai jāpiemēro saskaņā ar 2. punktu un paziņojamo informāciju kā noteikts 3. punktā;

- c) precizēt prasības, kas piemērojamas akcionāriem un dalībniekiem, kam ir būtiska līdzdalība, kā arī šķēršļus, kas varētu kavēt kompetentās iestādes uzraudzības pienākumu efektīvu izpildi, kā paredzēts šīs direktīvas 8. panta 1. punktā un Direktīvas 2004/39/EK 10. panta 1. un 2. punktā, saskaņā ar šīs direktīvas 11. pantu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu veidlapas, veidnes un procedūras pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minēto paziņojumu sagatavošanai vai informācijas sniegšanai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

- 4) direktīvas 9. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis informē EVTI un Komisiju par vispārējām grūtībām, ar kādām PVKIU sastopas savu sertifikātu tirdzniecībā jebkurā trešā valstī.

Komisija pēc iespējas ātrāk izskata šādas grūtības, lai atrastu atbilstīgu risinājumu. EVTI sniedz palīdzību minētā uzdevuma veikšanai.”;

- 5) direktīvas 11. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus pilnīga informācijas saraksta sagatavošanai saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā Direktīvas 2004/39/EK 10.b panta 4. punktu, lai ierosinātie ieguvēji to varētu iekļaut savā paziņojumā, neskarot šīs direktīvas 10.a panta 2. punktu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai ieviestu standarta veidlapas, veidnes un procedūras, kas nepieciešamas konsultāciju procesā starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā Direktīvas 2004/39/EK 10. panta 4. punktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

6) direktīvas 12. pantu groza šādi:

8) direktīvas 17. pantam pievieno šādu punktu:

a) panta 3. punktu groza šādi:

“10. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros precizē informāciju, kas ir jāpaziņo saskaņā ar 1., 2., 3., 8. un 9. punktu.

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

“3. Neskarot 116. pantu, Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem pieņem pasākumus, precizējot procedūru un kārtību, kā tas noteikts 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktā, kā arī struktūru un organizatoriskās prasības, lai izvairītos no interešu konfliktiem, kas minēti 1. punkta otrās daļas b) apakšpunktā.”;

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas nodošanai saskaņā ar 3. un 9. punktu.

ii) otro daļu svītrot;

b) pievieno šādu punktu:

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

“4. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai paredzētu nosacījumus, kā piemērojami deleģētie akti, ko Komisija pieņēmusi attiecībā uz 3. punktā minētajām procedūrām, kārtību, struktūrām un organizatoriskajām prasībām.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

9) direktīvas 18. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, kuros precizē informāciju, kas ir jāpaziņo saskaņā ar 1., 2. un 4. punktu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

7) direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu groza šādi:

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas nodošanai saskaņā ar 2. un 4. punktu.

i) pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

“2. Neskarot 116. pantu, Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem, pieņem pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārvaldības sabiedrība pilda 1. punktā noteiktos pienākumus, jo īpaši attiecībā uz:”;

ii) otro daļu svītrot;

b) pievieno šādu punktu:

10) direktīvas 20. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai noteiktu, kāda informācija jāsniedz kompetentajām iestādēm citā dalībvalstī dibināta PVKIU pārvaldīšanas pieteikumā.

“3. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros izklāstīti deleģētie akti, ko Komisija pieņēmusi attiecībā uz 2. punktā minētajiem kritērijiem, principiem un rīcību.

Komisija pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus var pieņemt saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantā.

Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai ieviestu standarta veidlapas, veidnes un procedūras šādai informācijas sniegšanai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

11) direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Ja, neraugoties uz pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetento iestāžu veiktajiem pasākumiem vai tādēļ, ka šie pasākumi izrādās nepiemēroti vai nav attiecīgajā dalībvalstī veicami, pārvaldības sabiedrība turpina atteikties sniegt pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts saskaņā ar 2. punktu pieprasīto informāciju vai pārkāpt šajā pašā punktā minētās tiesību normas, kas ir spēkā pārvaldības sabiedrības uzņēmējā dalībvalstī, pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var veikt šādus pasākumus:

a) pēc pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas veikt attiecīgus pasākumus, tostarp tādus, kas minēti 98. un 99. pantā, lai novērstu turpmākus pārkāpumus vai noteiktu par tiem sankcijas un, ciktāl vajadzīgs, liegtu šai pārvaldības sabiedrībai veikt tās teritorijā jebkādus turpmākus darījumus. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā ir iespējams oficiāli izsniegt juridiskos dokumentus, kas vajadzīgi šiem pasākumiem attiecībā uz pārvaldības sabiedrībām. Ja pārvaldības sabiedrības uzņēmējā dalībvalstī sniegtais pakalpojums ir PVKIU pārvaldība, pārvaldības sabiedrības uzņēmējā dalībvalsts var pieprasīt pārvaldības sabiedrībai pārtraukt šā PVKIU pārvaldību; vai

b) kad tās uzskata, ka pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentā iestāde nav rīkojusies atbilstīgi, informēt par to EVTI, kas var pieņemt lēmumu saskaņā ar pilnvarām, kuras tai piešķirtas ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.”;

b) panta 7. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām daļām:

“7. Pirms 3., 4. vai 5. punktā noteiktās procedūras izpildes pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas gadījumos var veikt visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai aizsargātu ieguldītāju un citu pakalpojumu saņēmēju intereses. Par šādiem pasākumiem pēc iespējas drīzāk informē Komisiju, EVTI un citu iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes.

Pēc apspriešanās ar attiecīgās dalībvalsts atbildīgajām iestādēm Komisija var nolemt, ka šai dalībvalstij ir jāgroza vai jāatceļ šādi pasākumi, neskarot EVTI pilnvaras, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 1095/2010 17. pantā.”;

c) panta 9. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“9. Dalībvalstis informē EVTI un Komisiju par to gadījumu skaitu un veidiem, kuros tās saskaņā ar 17. pantu ir atteikušas atļauju izsniegšanu vai saskaņā ar 20. pantu noraidījušas pieteikumu, un par jebkādiem pasākumiem saskaņā ar šā panta 5. punktu.”;

12) direktīvas 23. panta 6. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“6. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus par depozitārija veicamajiem pasākumiem, lai tas varētu pildīt savus pienākumus attiecībā uz citā dalībvalstī dibinātu pārvaldības sabiedrības pārvaldītu PVKIU, tostarp par informāciju, kas jāiekļauj standarta vienošanās tekstā, kura, kā minēts 5. punktā, jāizmanto depozitārijam un pārvaldības sabiedrībai.”;

b) otro daļu svīturo;

13) direktīvas 29. pantam pievieno šādus punktus:

“5. Lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) informāciju, kas pārvaldības sabiedrības pieteikumā atļaujas piešķiršanai jāsniedz kompetentajām iestādēm, tostarp darbības programmu, un

b) šķēršļus, kas varētu kavēt kompetentās iestādes uzraudzības pienākumu efektīvu izpildi saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

6. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai ieviestu standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas nodošanai saskaņā ar 5. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

14) direktīvas 32. panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Dalībvalstis informē EVTI un Komisiju par tām ieguldījumu sabiedrībām, uz kurām attiecas 4. un 5. punktā paredzētās atkāpes.”;

15) direktīvas 33. panta 6. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“6. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus par depozitārija veicamajiem pasākumiem, lai tas varētu pildīt savus pienākumus attiecībā uz citā dalībvalstī dibinātu pārvaldības sabiedrības pārvaldītu PVKIU, tostarp par informāciju, kas jāiekļauj standarta vienošanās tekstā, kura, kā minēts 5. punktā, jāizmanto depozitārijam un pārvaldības sabiedrībai.”;

b) otro daļu svīturo;

16) direktīvas 43. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktā:

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“5. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus, kas precizē 1. un 3. punktā minētās informācijas detalizētu saturu, formātu un metodi tās sniegšanai.”;

ii) otro daļu svīturo;

b) pievieno šādu punktu:

“6. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai paredzētu nosacījumus, kā piemērojami deleģētie akti, ko Komisija pieņēmusi attiecībā uz saturu, formātu un metodi, kā sniedzama šā panta 1. un 3. punktā minētā informācija.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

17) direktīvas 50. pantā pievieno šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu noteikumus attiecībā uz aktīvu kategorijām, kurās PVKIU var veikt ieguldījumus saskaņā ar šo pantu un Komisijas pieņemtiem deleģētajiem aktiem, kuri attiecas uz šādiem noteikumiem.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.līdz 14. pantu.”;

18) direktīvas 51. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā iekļauj šādu daļu:

“Kompetentās iestādes nodrošina, ka visa informācija, ko tās saņem saskaņā ar trešo daļu un apkopo par visām pārvaldības vai ieguldījumu sabiedrībām, kuras tās pārbauda, ir pieejama EVTI saskaņā ar 35. pantu Regulā (ES) Nr. 1095/2010 un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (“ESRK”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (*) saskaņā ar minētās regulas 15. pantu nolūkā uzraudzīt sistēmiskos riskus Savienības līmenī.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Neskarot 116. pantu, Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem pieņem pasākumus, precizējot:

a) kritērijus pārvaldības sabiedrības izmantotā riska pārvaldības procesa piemērotības novērtēšanai saskaņā ar 1. punkta pirmās daļas noteikumiem;

b) detalizētus noteikumus par ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu rūpīgu un neatkarīgu vērtības noteikšanu; un

c) detalizētus noteikumus par informācijas saturu un procedūru, ko izmanto šīs informācijas paziņošanai pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kā minēts 1. punkta trešajā daļā.”;

c) pievieno šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai paredzētu nosacījumus to deleģēto aktu piemērošanai, ko Komisija pieņēmusi attiecībā uz 4. punktā minētajiem kritērijiem un noteikumiem.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

19) direktīvas 52. panta 4. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Dalībvalstis saskaņā ar tiesību aktiem un pirmajā daļā minētajiem uzraudzības pasākumiem nosūta EVTI un Eiropas Komisijai tajā pašā daļā minēto obligāciju sarakstu kopā ar to emitentu kategorijām, kam atļauts emitēt obligācijas, ievērojot šajā pantā minētos kritērijus. Šiem sarakstiem pievieno paziņojumu, kurā precizēts piedāvāto garantiju statuss. Komisija un Eiropas EVTI nekavējoties šo informāciju pārsūta pārējām dalībvalstīm, sniedzot nepieciešamos komentārus, un publicē šo informāciju savā tīmekļa vietnē. Šādus paziņojumus var apspriest 112. panta 1. punktā minētajā Eiropas Vērtspapīru komitejā.”;

20) direktīvas 60. pantu groza šādi:

a) panta 6. punktā:

i) pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu daļu:

“6. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus, lai precizētu.”;

ii) otro daļu svītrot;

b) pievieno šādu punktu:

“7. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai paredzētu to deleģēto aktu piemērošanas nosacījumus, ko Komisija pieņemusi attiecībā uz 6. punktā minēto vienošanos, pasākumiem un procedūrām.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

21) direktīvas 61. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus, lai precizētu:

a) ziņas, kas iekļaujamās 1. punktā minētās vienošanās tekstā; un

b) šā panta 2. punktā minēto pārkāpumu veidus, ko uzskata par pārkāpumiem, kuriem ir negatīva ietekme uz pakārtoto PVKIU.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai paredzētu nosacījumus to deleģēto aktu piemērošanai, ko Komisija pieņemusi attiecībā uz 3. punktā minēto vienošanos, pasākumiem un pārkāpumu veidiem.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

22) direktīvas 62. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus, lai precizētu 1. punkta pirmajā daļā minētās vienošanās saturu.”;

23) direktīvas 64. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus, lai precizētu:

a) formātu un veidu, kādā jāsniedz 1. punktā minētā informācija; vai

b) gadījumā, ja pakārtotais PVKIU visus savus aktīvus vai daļu no tiem apmaiņā pret sertifikātiem nodod galvenajam PVKIU, – procedūru šāda materiālā ieguldījuma vērtības noteikšanai un revīzijas veikšanai un pakārtotā PVKIU depozitārija lomu šajā procesā.”;

b) pievieno šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu informācijas sniegšanai vienādus piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu piemērošanas nosacījumus to deleģēto aktu piemērošanai, ko Komisija pieņemusi attiecībā uz 4. punktā minētās informācijas formātu un veidu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

24) direktīvas 69. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu noteikumus attiecībā uz I pielikumā noteiktā prospekta, gada pārskata un pusgada pārskata saturu un minēto dokumentu formātu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.līdz 14. pantu.”;

25) direktīvas 75. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus, kuros paredz konkrētus nosacījumus, kas jāievēro, ja prospektu nodrošina, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju nevis papīru, vai izmantojot tīmekļa vietni, kas nav uzskatāma par pastāvīgu informācijas nesēju.”;

26) direktīvas 78. pantu groza šādi:

a) panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus, nosakot:

- a) detalizētu un izsmelšu saturu ieguldītājiem paredzētajai pamatinformācijai, kas sniedzama ieguldītājiem saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu;
- b) detalizētu un izsmelšu saturu ieguldītājiem paredzētajai pamatinformācijai, kas sniedzama ieguldītājiem šādos konkrētos gadījumos:
 - i) PVKIU, kam ir dažādas ieguldījumu apakšstruktūras, – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz konkrētu ieguldījumu apakšstruktūru, iekļaujot ziņas par to, kā pāriet no vienas ieguldījumu apakšstruktūras uz citu un kādas ir ar to saistītās izmaksas;
 - ii) PVKIU, kas piedāvā dažādu kategoriju akcijas, – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz konkrētas kategorijas akcijām;
 - iii) fondu fondiem – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz tāda PVKIU sertifikātiem, kas pats veic ieguldījumu citā PVKIU vai citos kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos, kuri minēti 50. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
 - iv) galvenajām–pakārtotajām struktūrām – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz pakārtota PVKIU sertifikātiem; un
 - v) strukturētiem PVKIU, PVKIU, kas dibināti kā kapitālsabiedrība, un citiem līdzīgiem PVKIU – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem saistībā ar šāda PVKIU īpašajām iezīmēm; un
- c) sīki izstrādāti noteikumi par veidu un formu, kādā sagatavojama ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem saskaņā ar 5. punktu.”;

b) pievieno šādu punktu:

“8. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai paredzētu piemērošanas nosacījumus tiem deleģētajiem aktiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 7. punktu attiecībā uz 3. punktā minēto informāciju.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

27) direktīvas 81. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus, kuros paredz konkrētus nosacījumus, kas jāievēro, ja pamatinformāciju ieguldītājiem nodrošina, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju nevis papīru, vai izmantojot tīmekļa vietni, kas nav uzskatāma par pastāvīgu informācijas nesēju.”;

28) direktīvas 83. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var pieņemt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu šā panta prasības, kuras attiecas uz aizņēmumu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.līdz 14. pantu.”;

29) direktīvas 84. pantā pievieno šādu punktu:

“4. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu saskaņošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, kas jāievēro PVKIU pēc sertifikātu atpiršanas vai izpiršanas pagaidu apturēšanas, kura minēta 2. punkta a) apakšpunktā, ja par šādu apturēšanu ir izlemts.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.līdz 14. pantu.”;

30) direktīvas 95. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“95. pants

1. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem var pieņemt pasākumus, lai precizētu:

- a) šīs direktīvas 91. panta 3. punktā minētās informācijas saturu;

- b) veidu, kā atvieglot PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu piekļuvi 93. panta 1., 2. un 3. punktā minētajai informācijai un/vai dokumentiem saskaņā ar 93. panta 7. punktu.

2. Lai nodrošinātu vienādus 93. panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu:

- a) tās paziņojuma vēstules standarta parauga formu un saturu, kas PVKIU jāizmanto, lai veiktu 93. panta 1. punktā minēto paziņošanu, tostarp norādi, uz kuriem dokumentiem attiecas tulkojumi;
- b) tā apliecinājuma standarta parauga formu un saturu, kas jāizmanto 93. panta 3. punktā minētajām dalībvalstu kompetentajām iestādēm;
- c) informācijas apmaiņas procedūru un elektronisko sakaru izmantošanu saziņai starp kompetentajām iestādēm, lai veiktu paziņošanu saskaņā ar 93. pantu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

31) direktīvas 97. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nozīmē kompetentās iestādes, kurām jāveic šajā direktīvā paredzētie pienākumi. Par to dalībvalstis informē EVTI un Komisiju, norādot visu pienākumu sadalījumu.”;

32) direktīvas 101. pantu groza šādi:

- a) iekļauj šādu punktu:

“2.a Kompetentās iestādes sadarbojas ar EVTI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010.

Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantu nekavējoties sniedz EVTI informāciju, kas ir nepieciešama tās pienākumu veikšanai.”;

- b) panta 8. un 9. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“8. Kompetentās iestādes var informēt EVTI par situācijām, kad pieprasījums:

- a) apmainīties ar informāciju saskaņā ar 109. pantu ir noraidīts vai uz to nav sniegta atbilde atbilstīgā termiņā;
- b) veikta izmeklēšana vai pārbaude uz vietas saskaņā ar 110. pantu ir noraidīts vai uz to nav sniegta atbilde atbilstīgā termiņā; vai

- c) atļaut tās amatpersonām pavadīt citas dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas ir noraidīts vai uz to nav sniegta atbilde atbilstīgā termiņā.

Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 258. pantu, pirmajā daļā minētajās situācijās EVTI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu, neskarot iespēju atteikt atbildi uz informācijas pieprasījumu vai atteikties veikt šā panta 6. punktā paredzēto izmeklēšanu un EVTI spēju šādos gadījumos rīkoties saskaņā ar minētās regulas 9. pantu.

9. Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai ieviestu vienotas procedūras kompetentajām iestādēm sadarbībai, veicot 4. un 5. punktā minētās pārbaudes uz vietas vai izmeklēšanu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

33) direktīvas 102. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“2. Šā panta 1. punkts neliedz dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju saskaņā ar šo direktīvu vai citiem Savienības tiesību aktiem, kurus piemēro PVKIU vai uzņēmumiem, kas iegulda to uzņēmējdarbībā, vai nosūtīt šādu informāciju EVTI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010 vai ESRK. Uz šo informāciju attiecas 1. punktā izklāstītie dienesta noslēpuma nosacījumi.”;

- b) panta 5. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“d) EVTI, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (*), Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 (**), un ESRK.

(*) OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

(**) OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.”;

34) direktīvas 103. pantu groza šādi:

- a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Dalībvalstis paziņo EVTI, Komisijai un pārējām dalībvalstīm iestādes, kuras drīkst saņemt informāciju saskaņā ar 1. punktu.”;

b) panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Dalībvalstis paziņo EVTI, Komisijai un pārējām dalībvalstīm iestādes vai struktūrvienības, kuras drīkst saņemt informāciju saskaņā ar 4. punktu.”;

35) direktīvas 105. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“105. pants

Lai nodrošinātu, ka tiek vienāds šīs direktīvas noteikumu par informācijas apmaiņu piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros izklāstīti piemērošanas nosacījumi attiecībā uz procedūru informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm un starp kompetentajām iestādēm un EVTI.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

36) direktīvas 108. panta 5. punktu groza šādi:

a) pirmās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) vajadzības gadījumā informē EVTI, un šī iestāde var rīkoties atbilstīgi pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.”;

b) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Komisiju un EVTI nekavējoties informē par visiem pasākumiem, kas veikti saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu.”;

37) direktīvas XIII nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“DELEĢĒTI AKTI UN IZPILDES PILNVARAS”;

38) direktīvas 111. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“111. pants

Komisija var pieņemt šīs direktīvas tehniskos grozījumus šādās jomās:

a) definīciju precizējums, lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu un vienotu piemērošanu visā Savienībā; vai

b) terminoloģijas sakārtošana un definīciju strukturēšana saskaņā ar turpmākiem tiesību aktiem par PVKIU un jaunajiem, kas ar tiem saistīti.

Pirmajā daļā minētos pasākumus pieņem, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 112. panta 2., 3. un 4. punktu, un atbilstīgi 112.a un 112.b panta nosacījumiem.”;

39) direktīvas 112. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“112. pants

1. Komisijai palīdz Eiropas Vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK.

2. Pilnvaras pieņemt 12., 14., 23., 33., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas uz četru gadu laikposmu pēc 2011. gada 4. janvāra. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām Komisija izstrādā ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tikpat ilgiem laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 112.a pantu.

3. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā vienlaikus par to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir saskaņā ar 112.a un 112.b panta paredzētajiem nosacījumiem.”;

40) iekļauj šādus pantus:

“112.a pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt Direktīvas 12., 14., 23., 33., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai lemtu, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas laikus cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu spēkā esamību. To publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

112.b pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģētu aktu triju mēnešu laikā no paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu var pagarināt par trīs mēnešiem.

2. Ja, beidzoties 1. punktā minētajam termiņam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome iebildumus pret deleģētu aktu nav izteikuši, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā tajā minētajā datumā.

Deleģētu aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu necelt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģētu aktu 1. punktā minētajā laikposmā, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģētu aktu, saskaņā ar LESD 296. pantu norāda šo iebildumu iemeslus.”

12. pants

Pārskatīšana

Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz ziņojumu par to, vai EUI ir iesniegušas šajā direktīvā paredzētos regulatīvu tehnisko standartu un īstenošanas tehnisko standartu projektus, neatkarīgi no tā, vai iesniegšana ir obligāta vai izvēles, pievienojot attiecīgus priekšlikumus.

13. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2011. gada 31. decembrim ievērotu šīs direktīvas 1. panta 1. un 2. punktu, 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 2. panta 2., 5. 7. punktu un 2. panta 9. punktu, 11. punkta b) apakšpunktu, 3. panta 4. punktu, 6. punkta a) un b) apakšpunktu, 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 3. punktu, 5. panta 5. punkta a) apakšpunkta pirmo daļu, 5. punkta b) apakšpunktu, 5. panta 6. punktu, 8. punktu, 9. punktu (saistībā ar Direktīvas 2003/71/EK 18. panta 3. punktu), 10. punktu, 11. punkta a) un b) apakšpunktu un 12. punktu, 6. panta 1. punktu (saistībā ar Direktīvas 2004/39/EK 5. panta 3. punktu), 6. panta 3. punktu, 5. punkta a) apakšpunktu, 10. 13., 14. un 16. punktu un 17. punkta a) un b) apakšpunktu, 18. un 19. punktu (saistībā ar Direktīvas 2004/39/EK 53. panta 3. punkta pirmo daļu),

21. punkta a) un b) apakšpunktu, 23. punkta b) apakšpunktu, 24., 25. un 27. punktu, 7. panta 12. punkta a) apakšpunktu, 13., 14., 15. un 16. punktu, 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 2., 3., 4., 10., 11., 12., 15., 16., 17., 18., 19. 20. 29 un 32. punktu, 33. punkta d) apakšpunkta ii) līdz iv) punktu, 34. un 35. punktu, 36. punkta b) apakšpunkta ii) punktu, 37. punkta b) apakšpunktu, 38. un 39. punktu, 10. panta 2. punktu, 3. punkta a) apakšpunktu un 4. punktu, 11. panta 2., 4., 11., 14., 19. un 31. punktu, 32. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz Direktīvas 2009/65/EK 101. panta 8. punktu un 11. panta 33., 34. un 36. punktu. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

14. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

15. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2010. gada 24. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES REGULA (ES) Nr. 1096/2010

(2010. gada 17. novembris),

ar kuru Eiropas Centrālajai bankai piešķir konkrētus uzdevumus saistībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas darbību

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 127. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Finanšu krīze ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā, jo nav pamanīti nevēlami makroekonomiski pavērsieni un nav novērsta pārmērīga riska uzkrāšanās finanšu nozarē, un jo īpaši tā ir atklājusi trūkumus esošajā makrouzraudzībā.

(2) Komisija 2008. gada novembrī pilnvaroja augsta līmeņa ekspertu grupu *Jacques de Larosière* kunga vadībā ("de Larosière grupa") sniegt ieteikumus par to, kā stiprināt Eiropas uzraudzības sistēmu, lai varētu labāk aizsargāt iedzīvotājus un atjaunotu uzticību finanšu sistēmai.

(3) Nobeiguma ziņojumā, kas iesniegts 2009. gada 25. februārī, *de Larosière* grupa cita starpā ieteica izveidot Savienības līmeņa struktūru, kurai uzticēts pārraudzīt risku finanšu sistēmā kopumā.

(4) Komisija savā 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" atzinīgi novērtēja un kopumā atbalstīja *de Larosière* grupas ieteikumus. Eiropadome 2009. gada 19. un 20. marta sanāksmē vienojās par nepieciešamību uzlabot finanšu iestāžu regulējumu un uzraudzību Savienībā un izmantot *de Larosière* ziņojumu par pamatu rīcībai.

(5) Komisija 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" izklāstīja vairākas pašreizējās sistēmas reformas finanšu stabilitātes nodrošināšanai Savienības līmenī, tostarp jo īpaši Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) izveidi, kas atbild par makrouzraudzību. Padome 2009. gada 9. jūnijā un Eiropadome 2009. gada 18. un 19. jūnija sanāksmē atbalstīja Komisijas viedokli un atzinīgi novērtēja Komisijas nodomu iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, lai varētu pilnībā izveidot jauno sistēmu.

(6) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 ⁽³⁾ tiek izveidota finanšu sistēmas Eiropas Savienības līmeņa makrouzraudzība un Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK).

(7) Eiropas Centrālā banka (ECB), ņemot vērā tās kompetenci makrouzraudzības jautājumos, var dot nozīmīgu ieguldījumu Savienības finanšu sistēmas efektīvā makrouzraudzībā.

⁽¹⁾ 2010. gada 22. septembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 270, 11.11.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1 lpp.

- (8) ESRK sekretariātu (sekretariāts) vajadzētu nodrošināt ECB, un šim nolūkam ECB būtu jānodrošina pietiekami cilvēku un finanšu resursi. Tādēļ sekretariāta darbiniekiem būtu jāpiemēro ECB darbinieku nodarbināšanas kārtība. Konkrēti, saskaņā ar preambulu ECB Lēmumā (1998. gada 9. jūnijs) par Eiropas Centrālās bankas darbinieku nodarbināšanas kārtības pieņemšanu, kurā grozījumi izdarīti 1999. gada 31. martā (ECB/1998/4) ⁽¹⁾, ECB personāls būtu jākomplektē no dalībvalstu valstspiederīgajiem, pārstavot pēc iespējas plašāku teritoriju.
- (9) Padome 2009. gada 9. jūnijā secināja, ka ECB būtu jāsniedz Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai analītisks, statistisks, administratīvs un loģistikas atbalsts. Tā kā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas uzdevums ir ietvert visus finanšu stabilitātes aspektus un jomas, ECB būtu jāiesaista valstu centrālās bankas un uzraudzītāji, lai tie vajadzības gadījumā varētu sniegt specifisku ekspertīzi. Tāpēc būtu jāizmanto Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzētā iespēja uzticēt ECB konkrētus uzdevumus attiecībā uz politikas virzieniem saistībā ar pienācīgu uzraudzību, uzticot ECB uzdevumu nodrošināt ESRK sekretariātu.
- (10) ECB būtu jāuztic uzdevums sniegt atbalstu ESRK statistikas ziņā. Tādēļ uz šajā regulā izklāstīto un ESRK uzdevumu izpildei vajadzīgo informācijas vākšanu un apstrādi būtu jāattiecinā Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtu un ECB Statūtu 5. pants un Padomes Regula (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽²⁾. Attiecīgi, konfidenciāla statistikas informācija, ko ir apkopojusi ECB vai Eiropas Centrālo banku sistēma, būtu jādara pieejama ESRK. Papildus šai regulai nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku ⁽³⁾.
- (11) Sekretariātam būtu jāsaņem ESRK sanāksmes un jāatbalsta ESRK valdes, koordinācijas komitejas, konsultatīvās speciālistu komitejas un konsultatīvās zinātniskās komitejas darbs. ESRK vārdā sekretariātam būtu jāievāc visa informācija, kas vajadzīga, lai tiktu izpildīti ESRK uzdevumi,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Dalība valdē

Eiropas Centrālās bankas (ECB) priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks ir ar Regulu (ES) Nr. 1092/2010 izveidotās Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) valdes loceklis.

⁽¹⁾ OV L 125, 19.5.1999., 32. lpp.

⁽²⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

⁽³⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

2. pants

ESRK atbalsts

ECB nodrošina sekretariātu un tādējādi sniedz analītisku, statistisku, loģistikas un administratīvu atbalstu ESRK. Sekretariāta uzdevums, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1092/2010 4. panta 4. punktā, konkrēti ietver:

- a) ESRK sanāksmju sagatavošanu;
- b) saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtu un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 5. pantu un šīs regulas 5. pantu – informācijas, tostarp statistiskās informācijas vākšanu un apstrādi ESRK uzdevumā un ESRK uzdevumu izpildes nolūkā;
- c) ESRK uzdevumu izpildei nepieciešamo analīžu sagatavošanu, pamatojoties uz valstu centrālo banku un uzraudzītāju specializētiem ieteikumiem;
- d) ESRK atbalstīšanu tās starptautiskajā sadarbībā administratīvā līmenī ar citām attiecīgām struktūrām makrouzraudzības jautājumos;
- e) valdes, koordinācijas komitejas, konsultatīvās speciālistu komitejas un konsultatīvās zinātniskās komitejas darba atbalstīšanu.

3. pants

Sekretariāta organizēšana

1. ECB nodrošina pietiekamus cilvēkresursus un finanšu līdzekļus, lai izpildītu savu uzdevumu nodrošināt sekretariātu.
2. Sekretariāta vadītāju ieceļ ECB, apspriežoties ar ESRK valdi.

4. pants

Vadība

1. ESRK un tās koordinācijas komitejas priekšsēdētājs sniedz norādījumus sekretariāta vadītājam ESRK uzdevumā.
2. Sekretariāta vadītājs vai tā pārstāvis piedalās ESRK valdes, koordinācijas komitejas, konsultatīvās speciālistu komitejas un konsultatīvās zinātniskās komitejas sanāksmēs.

5. pants

Informācijas vākšana ESRK uzdevumā

1. ESRK nosaka informāciju, kas ir nepieciešama tās uzdevumu izpildei, kā izklāstīts Regulas (ES) Nr. 1092/2010 3. pantā. Ņemot vērā iepriekšminēto, sekretariāts ESRK uzdevumā regulāri un *ad hoc* vāc visu vajadzīgo informāciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 15. pantu un ievērojot šīs regulas 6. pantu.

2. ESRK uzdevumā sekretariāts Eiropas uzraudzības iestādēm dara pieejamu tādu informāciju par riskiem, kas ir nepieciešama to uzdevumu izpildei.

6. pants

Informācijas un dokumentu konfidencialitāte

1. Neskarot krimināltiesību piemērošanu, jebkuru konfidencialu informāciju, ko sekretariāts saņem, pildot savus pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei ārpus ESRK, izņemot pārskata vai apkopojuma veidā tā, ka nav iespējams atpazīt atsevišķas finanšu iestādes.

2. Sekretariāts nodrošina, ka dokumentus iesniedz ESRK tādā veidā, lai nodrošinātu to konfidencialitāti.

3. ECB nodrošina tās informācijas konfidencialitāti, ko sekretariāts saņēmis ECB uzdevumu izpildei saskaņā ar šo regulu. ECB izveido iekšējus mehānismus un pieņem iekšējus noteikumus, lai nodrošinātu sekretariāta ESRK vārdā vāktās informācijas aizsardzību. ECB darbinieki pilda piemērojamos noteikumus par dienesta noslēpumu.

4. Informāciju, ko ECB ieguvusi, piemērojot šo regulu, izmanto vienīgi 2. pantā minētajiem mērķiem.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 17. novembrī

7. pants

Pieklūve dokumentiem

1. Sekretariāts nodrošina, ka piemēro Eiropas Centrālās bankas Lēmumu (2004. gada 4. marts) par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (ECB/2004/3) ⁽¹⁾.

2. Praktiskos pasākumus, lai Lēmumu ECB/2004/3 piemērotu dokumentiem, kas saistīti ar ESRK, pieņem līdz 2011. gada 17. jūnijam.

8. pants

Pārskatīšana

Padome līdz 2013. gada 17. decembrim pārskata šo regulu, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu. Pēc ECB un Eiropas uzraudzības iestāžu atzinuma saņemšanas tā nosaka, vai šī regula būtu jāpārskata.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2010. gada 16. decembra.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. REYNERS

⁽¹⁾ OV L 80, 18.3.2004., 42. lpp.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

